

ספר

עצתו אמונה

חלק ז'

אידיש

שײנע הערליכע בריוון געשריבן דורך דער ראש ישיבה שליט"א, פול מיט התחזקות ווי אזוי יעדער איד אָן אויסנאָם קען זוכה זיין מצליח צו זיין און זיך דערהאלטן אויף דער וועלט, נישט קיין חילוק אין וועלכע מצב ער געפונט זיך, מיט עצות און הדרכות אויפ'ן טאג טעגליכן לעבן.

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן,

אדוננו מורינו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט

זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש, זכותו יגן עלינו

געפלאַכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, וכתובים,

און מאַמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן דורך חסידי בֵּרְסֵלָב

עיר הקדוש ירושלים תובב"א

דוצנט ספרי רבינו וכוונתו יין עלינו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
דופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נרפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

סדר ועימוד, כריכה ושערים:

א.ש. אשדוד

08-8650078

0527627127

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור עינינו חיות נפישנו,

אשר נשא אותנו על לבו פאשר ישא האמן את היונק, להחיותנו פהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות, זיו הארת שכנית עזו יתברך, והחדייר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כלו - אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיפי אשר בנחל נובע מקור חקמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק, איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל המחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן. וקבץ ולקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבנו הקדוש מוהר"ן מברסלב, ותלמידו הקדוש מוהר"ן - זכותם יגן עלינו. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחזקו אותם לחזור בתשובה.

עטרת ראשנו, נור תפארתנו, המלאך הנצב על ראש דרך, עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות

מורנו ומאורנו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל
בחד קטירא אתקטיר לישובה של מעלה
להתלונן בצל צח הצדיקים אשר בגן עדן
י"ז שבט תשע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

תוכן הענינים

- תקפב** וואס מיינט ביטול צו א צדיק?..... א
- תקפג** וואס טוט מען ווען די קינדער פאלגן נישט?..... ו
- תקפד** מעגן די מיידלעך מיט זינגען די זמירות שבת?..... ה
- תקפה** מיינ מאן איז א מלמד, דארף ער האבן אויסער דעם נאך א שיעור?..... יא
- תקפט** וואס טו איך אז איך שעם זיך צו דערציילן מיינע עבירות פארן אייבערשטן? טו
- תקפח** ווי אזוי קען מען ווערן קלוג פון גמרא, אויב זאגט מען בלויז?..... יז
- תקפו** איך קען זיך נישט היטן די אויגן, זאל איך פונדעסוועגן גיין אין מקוה?... כא
- תקפז** מעג א פרוי גיין אויף א בית החיים?..... כג
- תקצ** מעג איך זיך אריינמישן ווען מיינע עלטערן קריגן זיך?..... כה
- תקצא** איך וויל זיך נעמען דאס לעבן, ווי אזוי שטארק איך זיך?..... כח
- תקצב** ווי אזוי קען איך האבן א נארמאלער סדר היום?..... לא
- תקצג** איך בין אן עלטערער בחור, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן אין ישיבה? לד
- תקצד** האט איר פאר מיר א דרך תשובה אויף מיינע עבירות?..... לו
- תקצה** מיינ מאן טוט גארנישט, זאל איך זיך גטן?..... לט
- תקצו** זאל איך אויסהערן מיינ טאטע, אדער שמועסן מיט מיינ ווייב?..... מב
- תקצז** זאל איך אפהאקן קשר מיט איינעם וואס וויל טון עבירות רחמנא לצלן? מה
- תקצח** וועלכע מסכתא זאל איך לערנען צווישן פסח און שבועות?..... מז
- תקצט** מעג איך עפענען א בית המדרש "היכל הקודש" ביי מיר אינדערהיים?... נא
- תר** ווי אזוי זאגט מען די שמות ביי קריאת שמע שעל המטה להאריז"ל?.... נו
- תרא** ווען דארף מען זאגן מוסר פאר א צווייטן און ווען נישט?..... נט
- תרב** ווי מער איך קום צוריק צום אייבערשטן, שפיר איך אז ער דארף מיך נישט..... סב
- תרג** ווי אזוי שעמט מען זיך פונעם אייבערשטן?..... סו

- תרה** איך בין אסאך דורכגעפאלן, איך האב נישט קיין טעם אין לעבן, וואס טו איך?..... סט
- תרה** וואס איז די יושר נישט צו געבן פאר א כלה טייערע צירונגען?..... עד
- תרו** ווי אזוי קען מען זיך ארויסדרייען פונעם פלאקערדיגן יצר הרע?..... פ
- תרו** זאל איך זאגן פאר מיין מאמע אז די עסן איז נישט גוט?..... פג
- תרה** קען מען יוצא זיין "קמחא דפסחא" דורכן צאלן די געהאלט פאר מלמדים?.. פז
- תרט** וואו זענען אלע תפלות וואס מיר האבן מתפלל געווען פאר שמעי עליו השלום?..... צ
- תרי** מיין מאן פארברענגט צופיל מיט זיין מאמע, וואס טו איך?..... צד
- תריא** מען האלט מיך פאר אן ערליכער איד, אבער ליידער בין איך נישט, וואס טוט מען?..... צו
- תריב** וואס טוט מען ווען דער לענדלארד פייניגט וועגן די רענט?..... צה
- תריג** זאל מען געבן "חיזוק יומי" קארטלעך פאר אומזיסט?..... קא
- תריד** ווי אזוי מאך איך מיין מאן זיין ערליך און וואיל?..... קג
- תרטו** זאל איך גיין הפצה, אפילו ווען דאס איז מצער מייער עלטערן?..... קו
- תרטז** מייער עלטערן קריגן זיך, וואס דארף איך טון צו דעם?..... קח
- תריז** ווי אזוי לאז איך זיך אפ פון א שלעכטן חבר?..... קיב
- תריח** וואס זאל איך טון אנשטאט קוקן מאויס?..... קיד
- תריט** קענט איר מיר געבן חיזוק אויף צניעות?..... קיז
- תרכ** דער מחותן דריידט אסאך דעם קאפ, זאל איך אפלאזן דעם שידוך?.... קכ
- תרכא** פארן וואס דארף מען אזויפיל בעטן אויף משיח?..... קכב
- תרכב** וואס טו איך אז איך שפיר ווי א חוזק מיט מייער תפלות?..... קכה
- תרכג** וואס קען איך טון אויסגעהיילט צו ווערן פון הויט אויסשלאגן?..... קכט
- תרכד** וואס טו איך אז מיין ווייב שעצט נישט מיין שווערע ארבעט?..... קלא
- תרכה** וואס טוט מען מיט א בחור וואס האלט ביי גארנישט?..... קלד
- תרכו** מעג א מיידל גיין מיט הויזן ביינאכט?..... קלה
- תרכז** עס איז ממש א גיהנום ביי אונז אינדערהיים, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן?..... קלט
- תרכח** איך פאר קיין אומאן, וואס דארף איך דארט אינזין האבן?..... קמד

עצתו

תוכן הענינים

אמונה

יג

- תרכט** ווי אזוי פֿירט מען זיך מיט די קמיע פון מוה־רא"ש? קמו
- תרל** מעג מען לערנען אין די "שטיינזאלץ" גמרא? קנט
- תרלא** דער רבי האט דאך געוויינט צום אייבערשטן ער זאל פארשטיין דאס לערנען? קנ
- תרלב** ווי אזוי דאנק איך אויף א ישועה, ווען דער אייבערשטער אליין האט מיר דאך געברענגט די צרה? קנה
- תרלג** א גרופע בחורים זענען זיך מחזק אינאיינעם, קענט איר אונז געבן חיזוק? ... קנט
- תרלד** מיינע עלטערן זוכן א ספעציעלע באמבע שידוך, אבער איך וויל שוין חתונה האבן קסב
- תרלה** פארנוואס האט מוה־רא"ש איינגעפירט אין יבנאל צו גיין שבת מיט א ווייסע בעקיטשע? קסז
- תרלו** איך וויל מחנה זיין מיינע קינדער, אבער איך פאל פון די כוחות קע
- תרלז** דארף איך ממש איבערדרייען די וועלט צו קומען קיין אומאן אויף ראש השנה? קעג
- תרלח** איז דא א תיקון אויף די עבירות פון פגם הברית? קעה
- תרלט** וואס מיינט פאר מיר די שרעקליכע טראגעדיעס? קפא
- תרמ** וואס טו איך אז איך האלט שוין מער נישט אויס די יסורים? קפד
- תרמא** איך בין אן עלטערער בחור, און איך האב נישט מיט וועמען זיך צו חבר'ן ... קפה
- תרמב** מעג מען גיין צום דאקטער און נעמען מעדעצין? קצא
- תרמג** מעג מען לערנען אליין, אדער נאר מיט א חברותא? קצד
- תרמד** מעג מען טרינקען אלקאהאל ביי פארברענגענס? קצו
- תרמה** האב איך א ריינע אמונה? רב
- תרמו** מעג מען מחזק זיין די אייגענע עלטערן? רה
- תרמז** שאלות איבער התחזקות, קינדער, און טערעפי רט
- תרמח** פארנוואס האט די כלה נישט געשיקט דעם טלית פארן חתן? ריג
- תרמט** דארף איך משלים זיין צו מעביר סדרה זיין סדר בראשית? ריה
- תרנ** ווען וועל איך שוין טרעפן מיין שידוך? רכב
- תרנא** ווי אזוי קען מען זיך היטן די אויגן אויפן גאס? רכה
- תרנב** איך ארבעט אזוי סאך, איך קען ממש נישט אטעמען, וואס טוט מען? רכה

תרנג איז מען יוצא לימוד התורה בלויז מיטן זאגן די ווערטער?.....רלג

תרנד וויפיל דארף מען פארקוקן ביי א שידוך?.....רלו

תרנה פארנוואס קומט מיר אן אזוי שווער צו רעדן צום אייבערשטן?.....רמ

תרנו ווי אזוי מאף איך אז מיין ווייב זאל זיך בעסער אהערשטעלן?.....רמוג

תרנוז זאל איך אויסהערן א שידוך פון אן אנדערע קהלה?.....רמה

תרנה מיין שכן טוט זאכן וואס שטערן מיר, ווי אזוי געב איך זיך אן עצה מיט אים?.....רמוז

תרנט אפֿשך געבט איר מיר חיזוק איידער איך פאל אַוועק אינגאַנצן?.....רמט

תרס מיין ווייב רעדט צופיל מיט איר שוועסטער.....רנב

תרסא זאל איך לאָזן מיין בחור דרייוון א מאטאר ביציקל?.....רנה

תרסב ווי אזוי רייניג איך אויס מיין מוח פון די מאנויס וואס איך האב געקוקט?רנו

תרסג ווי אזוי קען איך זיך אויסקומען מיט מיין טאטע?.....רס

תרסד ווי אזוי קען איך זיך האלטן פרייליך אין שווערע צייטן?.....רסג

תרסה אויף חתונות שפארט מען, פארנוואס אויף אומאן געבט מען יא אויס געלט?.....רסה

תרסו מיין ווייב זאל נאר נישט געוואויר ווערן וואס איך טו.....רסח

תרסז ווי אזוי לערנט מען אויס קינדער זיך צו פארלאזן אויפן אייבערשטן?..רעא

תרסה זאל איך מסכים זיין צו א שידוך מיט מער א פארמאכטע מיידל?..... עדר

תרסט דארף איך טאקע נחת פון די קינדער נאר פארן אייבערשטנס וועגן?..רעה

תרע מעג מען קויפן קליידער פון פאראויס?.....רפב

תרעא וועט ער זיין א גוטער מאן פאר מיין טאכטער?.....רפד

תרעב מיין מאן רעדט אסאך מיט זיין ניקטע, וואס קען איך טון דערצו?.....רפו

תרעג פארנוואס רעדט מען נישט אפן צו קינדער און בחורים?.....רצא

תרעד וואס האט דער רבי געהאלטן וועגן פארברענגען מיט די קינדער?.....רצד

תרעה וואס טו איך אז מיין טאטע וויל אנדערש?.....רחצ

תרעו מיין לעבן איז איין שטיק צרות, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן?.....ש

תרעז איז טאקע נישטא אזא זאך ווי חברים?.....שו

תרעה צי פעלט אויס צו האבן נאך קינדער?.....שי

תרעט ווי אזוי ווער איך פטור פון מיין סמארטפאון?.....שיד

עצתו

תוכן הענינים

אמונה

טו

- תרפ** ווי אזוי האט איר זיך געקענט דערהאלטן? שיט
- תרפא** וואס טוט מען ווען מען שפירט נישט קיין נאנטשאפט צום מאן? שכב
- תרפב** קען מען עסן פלייש אין די ניין טעג, ווען מען האט נישט פארשטאנען גענצליך דאס לערנען? שכו
- תרפג** וואס טו איר אז מיין טאטע מאכט זייער אנגעצויגן דעם גאנצן שבת? שכט
- תרפד** מיין ווייב איז מיר געווארן מיין פאליציאנט, ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה? שלג
- תרפה** וואס טוט מען אז נאך די חתונה האט מען ווייטער נסיונות? שלו
- תרפו** אז איר האלט מיט פון דערווייטנס, בין איר אויף א תלמיד היכל הקודש? שמ
- תרפז** ווען וועט שוין משיח צדקנו קומען? שמג
- תרפח** קען מען לכתחלה נוצן א סווימינג פול פאר א מקוה? שמו
- תרפט** ווי אזוי קען איר האבן א גוטע שלום בית? שמת
- תרצ** קען א מאמע בעטן דעם אייבערשטן אנשטאט איר קינד? שנב
- תרצא** איר בין זיך מחז' מיט די חיזוק שיעורים. שנו
- תרצב** ווי אזוי קען איר אריינברענגען דעם רבי'ן אין מיין שטוב? שס
- תרצג** איין מינוט בין איר גוט און איין מינוט שלעכט, וואס טוט מען? שסד
- תרצד** וואס טוט מען ווען מחשבות פון ליבשאפט פייניגן אין מח? שסז
- תרצה** וואס טוט מען ווען מען פילט זיך ליידיג? שסט
- תרצו** מיר ווילן שוין געהאלפן ווערן מיט קינדער, וואס טוט מען? שעב
- תרצז** וויפיל געלט מעג מען אויסגעבן ביי א שמחה? שעד
- תרצה** פון וועלכע עלטער טארן אינגלעך נישט שפילן מיט מיידלעך? שעו
- תרצט** מיין בחור איז אנוועק געפאלן, זאל איר לערנען מיט אים? שעט
- תש** מעג א פרוי זיך שיינ מאכן? שפב
- תשא** מיין לעבנס שטייגער איז פארדרייט געווארן, ווי אזוי קען איר חתונה האבן? שפג
- תשב** מוז מען גיין אין פעלד צו מאכן התבודדות, אדער נישט? שפט
- תשג** וואס טו איר אז מיין ניקטע איז מיר אזוי שטארק מצער? שצג
- תשד** ווען וועל איר שוין א חתן ווערן? שצו

**עֲצָתוֹ
אֲמוּנָה**

חלק ז

תקפב

וואס מיינט ביטול צו א צדיק?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן וואס מיינט 'ביטול צו א צדיק', ווי אזוי איז מען דאס
מקום בשלמות?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמיני, י"ח אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די ערשטע זאך, דארפסטו אסאך לערנען דעם הייליגן רבינ'ס
ספרים צו וויסן וואס דער רבי וויל בכלל מיר זאלן טון.
אזוי אויך זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קצב): "פניו
שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספרו", די פנים, שכל און
נשמה פונעם צדיק געפונט זיך אין זיינע ספרים.

דעריבער, אז מען וויל וויסן וואס דער רבי וויל - דארף
מען לערנען זיינע ספרים, און נאכדעם וואס מען
ווייסט שוין וואס דער רבי זאגט אונז - דארף מען פאלגן
בתמימות ובפשיטות אלעס וואס ער זאגט. ווייל דער רבי

זאגט (לקושי מוהר"ן חלק א', סימן קכג) דער עקר און דער יסוד אין וואס אלעס ווענדט זיך - איז זיך מקשר זיין צום צדיק הדור און אננעמען אלעס וואס ער זאגט, סיי א קליינע זאך און סיי א גרויסע זאך, און זיך חס ושלום אוועקרירן פון זיינע ווערטער. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עין ספרי פרשת שופטים, פסקא קנד): "אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין"; דאס הייסט, דער מענטש דארף אינגאנצן אוועקווארפן זיין אייגענע שכל, אזוי ווי ער האט בכלל נישט קיין שכל, נאר דאס וואס ער באקומט פונעם צדיק. און ווילאנג א מענטש האלט זיך נאך מיט זיין אייגענע שכל האט ער נאכנישט קיין שלמות און ער איז נאכנישט אמת'דיג מקורב צום צדיק.

די ערשטע זאך וואס דער רבי וויל פון אונז, מיר זאלן זיין פרייליך; אפילו עס גייט אריבער שווערע טעג און ביטערע צייטן דארף מען זיך מחזק זיין מיט אלע פוחות צו זיין פרייליך. אזוי ווי דער רבי האט אונז געהייסן (לקושי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך, "ולתגבר להתחיל העצבות והמרה שחרה בכל בחו", און אוועקנעמען פון זיך די עצבות און מרה שחורה מיט אלע פוחות. "וכל החולאת הבאין על האדם, בלם באין רק מקלקול השמחה", אלע מחלות און קרענק וואס קומען אויפן מענטש קומט נאר צוליב עצבות און מרה שחורה; דארף מען זיך מוסר נפש זיין צו פאלגן דעם רבי'ן, זיך מבטל זיין צום צדיק' צו זיין

פרייליך. ווייל ווען דער מענטש איז פרייליך, ער געבט זיך איבער צום אייבערשטן - דאן איז אים דער אייבערשטער מוחל אלע זיינע עבירות, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קד, לד-לה): "אנכי אשמח בה', ויתמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם", אז איך פריי זיך מיטן אייבערשטן, דעמאלט: "יתמו חטאים מן הארץ" - איז מער נישטא קיין עבירות (לקושי מוהר"ן חלק א', סימן צ).

די צווייטע זאך וואס דער רבי וויל פון אונז - מיר זאלן זיך צונעוואוינען זיך אויסצורעדן אונזער הארץ צום אייבערשטן, יעדער איינער אויף זיין אייגענע שפראך. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקושי מוהר"ן חלק ב', סימן כה): "ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל", התבודדות איז גרעסער פון אלע מדריגות און עבודות וואס איז נאר שיק צו טון; מען זאל זיך מאכן א צייט וואס מען לאזט אלעס אפ, גיין אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן; אים בעטן: "באשעפער, האב שוין רחמנות אויף מיר און זיי מיך מקרב צו דיר". אפילו עס איז שווער און מען טראכט: 'וואס?' 'ווען?' 'ווי?' 'ווער דארף מיך?' 'ווער הערט מיך אים וכו' וכו'?' דאך דארף מען זיך מוסר נפש זיין צו פאלגן דעם רבי'ן, זיך מבטל זיין צום צדיק און יעדן טאג מאכן א צייט צו רעדן מיטן אייבערשטן.

דריטנס - מיר דארפן פאלגן דעם רבי'ן וואס האט אונז געהייסן לערנען כל התורה כולה, דער רבי האט

אונז געגעבן א 'סדר דרך הלימוד' (שיחות הר"ן, סימן עו), וואס יעדער איינער קען דורכדעם זוכה זיין צו לערנען און ענדיגן פל התורה בולה; אפילו עם קומט אן שווער 'דארף מען זיך מבטל זיין צום צדיק' און פאלגן וואס ער האט אונז געהייסן.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, שם): "טוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו", עם איז גוט מען זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען שנעל און נישט מדקדק זיין צופיל בשעת מען לערנט, "רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", נאר זען צו פארשטיין דעם פשטות הפשט, "ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להקן", און אויב מען פארשטייט נישט - זאל מען נישט פארברענגען אסאך צייט אויף דעם ענין, ענדערש זאל מען גיין ווייטער, "ועל פי הרב ידע אחר כך מפילא מה שצא הנה מבין בתחלה, בשילמד בסדר בזריזות להקן יותר", און אז מען לערנט אסאך וועט מען שפעטער פארשטיין וואס מען האט פריער נישט אזוי גוט פארשטאנען.

נאך האט דער רבי געזאגט: "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבה, לומר הדברים בסדר", אפילו מען פארשטייט נארנישט זאל מען בלויז זאגן די ווערטער, "ומפילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל. רק יבנים מחו בהלמוד ויאמר

בסדר בזריוות וממילא יבין, מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, נאר מען זאל זאגן די ווערטער בסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תקף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים שאף על פי בן לא יוכל לעמד על בונתו, מה בכך", און אויב מען פארשטייט נישט ביים ערשטן מאל וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי תלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת סג. עבודה זרה יט.): 'לגמור, והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שפאמר (תהלים קיט. ט): 'גרסה נפשי לתאבה'", ווייל תלמינו זכרונם לברכה זאגן אז א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי תלמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שצומד, לגמורם, ולחזור להתחיל, ולגמורם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

גלייב מיר, אויב דו וועסט מקים זיין די דריי זאכן; דו וועסט זיין פרייליך מיט אלע דינע פוחות, יעדע זאך וואס גייט אריבער אויף דיר וועסטו בעטן דעם אייבערשטן און דו וועסט לערנען יעדן טאג דינע שיעורים בסדרן על פי סדר הדרך הלימוד פון רבין - דאס איז ביטול בשלמות צום צדיק און דאס איז א ברסלב'ער חסיד, דורך דעם וועסטו זוכה זיין צו לעבן א חיים טובים בעולם הזה ובעולם הבא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תקפג

וואס טוט מען ווען די קינדער פאלגן נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס טוט מען אז די קינדער ווילן נישט פאלגן די עלטערן? איר האט עפעס אן עצה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמיני, י"ח אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז קינדער זענען קינדער, קינדער פאלגן נישט
און אונזער ארבעט איז זיי צו מחנך זיין.

עס איז נישט דיין פראבלעם אז דייע קינדער פאלגן נישט
און עס איז אויך נישט זייער פראבלעם אז זיי פאלגן
נישט. אזוי איז דער דרך העולם; קינדער זענען ווילד, לעבעדיג
און נישט הערעוודיג, קינדער הערן נישט ווען מען רופט זיי
- נישט ביי איין מאל און אויך נישט ביי צוויי מאל, די
געזונטע נאטור פון קינדער איז נישט צו פאלגן וכו'.

יעצט נאכן הערן די הקדמה וועט דיר זיין אסאך גרינגער
זיי מחנך צו זיין; דו וועסט נישט ווערן אויסער זיך
און פארלוירן וכו' ווען דו וועסט זיי עפעס הייסן און זיי
וועלן נישט הערן, נאר דו וועסט רעדן נאכאמאל און נאכאמאל
ביז זיי וועלן פאלגן.

נאך א זאך איז וויכטיג צו וויסן, ווען מען זאגט פאר קינדער
'ניין' וכדומה, טאר מען זיך נישט שפירן שולדיג ווען
מען זעט ווי זיי הויבן אן בלאזן און מאכן א ברוגז פנים
וכו'. אויב מען לויפט צו די קינדער און מען הויפט זיי אן
פארגיטיגן, מאכט דאס אז זיי זאלן מזלזל זיין אין די עלטערן,
ווייל א ווארט פון טאטע מאמע ווערט גרינגעשעצט. קינדער

דארפן וויסן אז אויב די עלטערן האבן מחליט געווען צו זאגן 'ניין'; 'קענסט נישט גיין דארט'; 'מיר קויפן דאס נישט; וכדומה, בלייבט דאס אזוי, און מען דארף זיין זייער שטארק ביי זיך נישט צו האבן א שולד געפיל [גילטי קאנטשעס] און צוריקציען.

ועל פולם דארפן עלטערן אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו ערציען ערליכע דורות; מען טאר נישט אויסלאזן אפילו איין טאג פון בעטן און בעטן פאר ערליכע און געוונטע קינדער, ווייל תפלה איז די שטערקסטע זאך אויף די וועלט, בפרט תפילות פון עלטערן אויף די קינדער. דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין אויפצוצווען אונזערע קינדער על דרך התורה והיראה.

תקפד

מעגן די מיידלעך מיט זינגען די זמירות שבת?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע חיזוק און דרשות.

איך האב געהערט לעצטנס ביי א דרשה ווי איר זאגט אז די משפחה קען זינגען אינאיינעם די זמירות שבת; דער טאטע, די מאמע און די קינדער.

איך מײן אז דאס איז קעגן די הלכה. אויב ווייס איך גוט איז די הלכה אז דער טאטע מעג טאקע הערן זיין ווייב און טעכטער זינגען, אבער למעשה איז קול באשה ערוה, און ער טאר נישט זאגן קיין דברים שבקדשה בשעת זיי זינגען. אזוי ווי ווען זיי זענען נישט צוגעדעקט צניעות'דיג איז דאס נישט קיין פראבלעם פארן טאטן און מאן, אבער ער טאר נישט דעמאלט זאגן קיין דברים שבקדשה אין פארנט פון זיי.

איך האף איר וועט מיר דאס ענטפערן און קלארשטעלן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שמײני, י"ט אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אין שאלות ותשובות ברסלב (חלק כו, מכתב ג' אלפים, תמר) פֿרעגט איינער אן מותרא"ש אזא שאלה: "איך פיר זיך צו זינגען זמירות שבת קודש צוזאמען מיט מיינע קינדער, אבער היות איך האב שוין עלטערע מיידלעך, וויל איך פֿרעגן אויב זיי מעגן מיטזינגען צוזאמען מיט מיר די זמירות שבת?" און מותרא"ש ענטפערט אים: "אשרי ואשרי חלקך שאתה נשׂר ומזמר זמירות בשלחן השבת עם כל הילדים", וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו זינגסט זמירות שבת ביי די סעודה מיט אלע דיינע קינדער, "שרבנו וזכרנו לברכה הקפיד על זה מאד מאד, ורצה שאנשי שלומינו ישירו בכל שבת את שירי השבת ויאמרו את כל הזמירות ולא יתבישו מאף אחד,

בי עקר הנהדות זה תמימות ופשיטות", ווייל דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל זינגען יעדן שבת ניגונים לכבוד שבת, און מען זאל זאגן און זינגען אלע זמירות און זיך נישט שעמען פון קיינעם, ווייל זינגען זמירות אום שבת איז אן עקר אין אידישקייט (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן קד).

זאגט מוה"רא"ש ווייטער: "ולכן גם הבנות הגדולות יכולות לשיר, כי סוף כל סוף זה בתוך המשפחה", דעריבער קענסטו זינגען מיט דייע מיידלעך די זמירות ווייל דאס איז דאך דיין משפחה. "וכמוכן, שאסור שיהיו שמה אנשים זרים", פארשטייט זיך אז עס טארן זיך נישט געפונען דארט פֿרעמדע מענטשן, ווייל (ברכות כד:): "קול באשה ערוה", פֿרעמדע מענטשן טארן נישט הערן פֿרויען זינגען, "אבל בתוך המשפחה, שלא נמצאים רק אתה ואשתך והילדים - מתר גם לבנות הגדולות לשיר", אבער מיט דיין משפחה אליין, ווען נאר דיין ווייב און קינדער זענען ביי די סעודה - קענען זיי מיטזינגען די זמירות.

מוה"רא"ש פֿירט אויס די תשובה: "ונה מעקר החינוך - לחנך את הילדים שישירו זמירות בשבת, שזה דבר גדול מאד מאד", זינגען זמירות מיט די קינדער איז אן עקר און א יסוד אין חינוך; דאס פֿרענגט אריין אין די קינדער א ליבשאפט צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תקפה

מיין מאן איז א מלמד, דארף ער האבן
אויסער דעם נאך א שיעור?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך דאנקען דעם ראש ישיבה שליט"א פאר די הערליכע שיעורים וואס זענען זייער מחזק, און פאר די הערליכע ניגונים מיט וואס מיר זענען זיך ממש מחי'.
איך בין א פרוי, און מיין מאן איז א מלמד. איך וויל זייער שטארק ער זאל גיין ביינאכט צו א שיעור תורה, אבער ער זאגט אז ער לערנט תורה מיט די קינדער אין תדר און ער איז שוין יוצא מיט דעם, איך ווייס אבער נישט אויב ער איז גערעכט מיט דעם.

איך וויל זייער שטארק האבן א חלק אין זיין תורה, איך שטיי אויף יעדן אינדערפרי און איך גרייט אים אן עסן און אלעס וואס ער דארף, פדי ער זאל קענען לערנען רואינערהייט מיט די קינדער אין תדר, איך וויל אבער אזוי שטארק אז ער זאל אויך האבן א געהעריגע שיעור אין תורה יעדע נאכט.

זאל איך אים מחזק זיין ער זאל גיין לערנען ביינאכט? און אויב יא, וואס זאג איך אים? ווי אזוי קען איך מאכן ער זאל וועלן גיין לערנען ביינאכט?

אנב, מיר ווארטן שוין דריי יאר אויף קינדער. לעצטנס האב איך אנגעהויבן מאכן אביסל התבודדות אויף דעם, איך פיר זיך צו שרייבן צום אייבערשטן, איך האב געשריבן פארן אייבערשטן א דאנק בריוו אז מיר האבן נישט קיין קינדער, אבער ווען איך האב עס געוויזן פאר מיין מאן האט ער געזאגט אז ער פארשטייט דאס נישט, פארוואס זאל מען דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר האבן נישט קיין קינדער? מיר דארפן

נאר בעטן אויף דעם"; וויל איך וויסן וואס איז טאקע דער ריכטיגער
וועג צו טון וועגן דעם.

א גרויסן יישר כח נאכאמאל פאר אלעם, דער אייבערשטער זאל איך
באצאלן מיט אלעם גוטס

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שמיני, י"ט אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר קענט זיך גארנישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון א
מלמד; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא ח:): אויפן
פסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים בפוכבים", אלו מלמדי
תינוקות", א מלמד איז צוגעגליכנט צו די שטערנס, פונקט
אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס פון הימל, אזוי אויך
קען מען נישט ציילן די זכותים פון א מלמד; אמת, ביי די
וועלט איז א מלמד נישט אזא חשוב'ער שטעלע, אבער עס
איז נישט אזוי. מלמדות איז זייער א הייליגע ארבעט און אן
אחריות'דיגע ארבעט, ווייל א מלמד קען אויפהייבן קינדער
און זיי אויפבויען פאר זייער גאנצער לעבן, און פארקערט
אויך - ער קען נעמען א קינד און אים אזוי אראפקלאפן,

א. מער איבער דעם ענין, אין עצתו אמונה חלק ב', מכתב קלח; חלק ה', מכתב תלד.

אז דער קינד זאל בלייבן א צעקלאפטע נשמה אויף זיין
גאנצער לעבן.

הדבר הראשון בעט איך אייך איר זאלט זיך זייער פרייען
אז דער אייבערשטער האט אייך געגעבן די זכ"ל צו
האבן א מאן וואס איז עוסק אין אזא הייליגע ארבעט, און
עס זאל אייך נישט באדערן אז ער גייט נישט בינאכט לערנען
וכו'. איך זאג שטענדיג פאר מיינע תלמידים וואס זענען
מלמדים, ווען זיי קומען צו מיר מיט די טענה אז זיי קומען
נישט אן צו לערנען זייערע אייגענע שיעורים: "לערנען מיט
קינדער איז מער ווי לערנען פאר זיך"; ווען מען לערנט מיט
קינדער איז דאס תורה לשמה, אזוי ווי די הייליגע חכמים
זאגן (סופה מט:): אויפן פסוק (משלי לא, כו): "פיה פתחה בחכמה
ו'תורת חסד' על לשונה", וואס איז תורת חסד און וואס איז
נישט תורת חסד? "תורה ללמדה, זו היא תורה של חסד,
שלא ללמדה, זו היא תורה שאינה של חסד", ווען מען לערנט
תורה מיט א צווייטן - בפרט מיט ריינע קינדער, תינוקת של
בית רבן וואס זענען נאך לויטער און ריין - דאס איז תורה
לשמה, עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון אזא תורה.

דערפאר זאלט איר זיך פרייען אז אייער מאן איז זוכה צו
לערנען א גאנצן טאג תורה לשמה. איר דארפט
פארשטיין אז עס איז נישט קיין גרינגע זאך צו זיצן מיט
קינדער א גאנצן טאג, די גאנצע פח און מח ווערט אפגעשוואכט
נאך א טאג זיצן מיט קינדער, זאלט איר אים נאר מחזק
זיין און מכבד זיין.

בעמס דעם אייבערשטן ער זאל אייך געבן ערליכע קינדער.
 עם פעלט נישט אויס צו שרייבן פארן אייבערשטן
 בריוו וכו'; ווען מען איז צעקריגט מיט איינעם און מען
 שעמט זיך צו רעדן מיט יענעם - הויבט מען אן מיט א
 בריוו, ווייל מען שעמט זיך אנצוהויבן רעדן מיט יענעם וכו',
 אבער מיטן אייבערשטן דארף מען זיך נישט שעמען צו
 רעדן, דעם אייבערשטן דארף מען בעטן נאכאמאל און
 נאכאמאל אן אויפהער, ביז ער וועט העלפן.

אנדאי זאלט איר דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים
 וואס ער טוט מיט אייך. אז איר האט א טייערער
 מאן וכו', אז איר זענט ביידע געזונט וכו' און אז איר וויסט
 פון הייליגן רבינ'ס עצות אז מען קען רעדן צום אייבערשטן,
 און וואס מען דארף זאל מען זיך נאר ווענדן צו אים; אויף
 דעם אלעם זאלט איר אים דאנקען, און נאכן דאנקען בעמס
 אים: "רבנו של עולם, גרויסער באשעפער, וואס די האסט
 באשאפן אזא גרויסע שיינע וועלט, העלף מיר, געב מיר
 קינדער"; שמועסט מיט אים אזוי ווי חנה - שמואל הנביא'ס
 מאמע - האט געבעטן קינדער. אזוי ווי מיר געפונען, חכמינו
 זכרונם לברכה זאגן (ברכות לא.): "כמה הלכתא גברותא איכא
 למשמע מהני קראי דחנה", זייער אסאך הלכות אין הלכות
 תפלה לערנט מען ארויס פון חנה - די מאמע פון שמואל
 הנביא; זי האט נישט אפגעלאזט דעם אייבערשטן ביז זי
 האט זוכה געווען צו אזא הייליג קינד. זי האט גע'טענה'ט
 מיטן אייבערשטן: "ה' צבקות" זאגן חז"ל (ברכות, שם) זי האט

געזאגט: "רבוננו של עולם, דו האסט באשאפן אזא גרויסע וועלט, פֿעט איך דיר געב מיר א קינד", פֿעטס אויך אזוי דעם אייבערשטן, וועט איר זען אז דער אייבערשטער וועט אייך העלפֿן.

איך האָף צום אייבערשטן אז בקרוב וועט איר מיר מבשר זיין א פֿרייליכע בשורה.

תקפט

וואס טו איך אז איך שפעם זיך צו דערציילן
מיינע עבירות פארן אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אסאך מאל ווען איך וויל רעדן צום אייבערשטן, האלט איך זיך צוריק, ווייל איך שפעם זיך פשוט פונעם אייבערשטן מיט די עבירות וואס איך טו. אויך ביינאכט ווען איך וויל איבערגיין מיין טאג מיטן אייבערשטן - שפעם איך זיך צו רעדן ווי אזוי מיין טאג איז געפֿען אריבער, און צום סוף קומט אויס אז איך רעד גארנישט צום אייבערשטן; האט איר עפעס אן עצה אויף דעם?

יישר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמיני, כ"א אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זייער גוט אז דו שעמסט זיך פונעם אייבערשטן; בושה איז
א גוטע מדה און דאס איז איינע פון די מדות וואס
אידישע קינדער פארמאגן (עיני יבמות עט.).

אבער נישט דאס זאל דיך מאכן זאלסט נישט רעדן צום
אייבערשטן; אדרבה, זאג ארויס פארן אייבערשטן
פארשעמטערהייט: "הייליגער באשעפער, זיי מיר מוחל אויף
מיינע עבירות", דורכדעם וועט אראפגיין פון דיר אלע דינים.
אזוי ווי דער הייליגער זוהר זאגט (פרשת בא, דף מא.) א מענטש
זאל דערציילן אלע זיינע שלעכטע מעשים וואס ער האט
געטון - פארן אייבערשטן, אפילו דער אייבערשטער ווייסט
אלעס, זעט אלעס און ווייסט וואס גייט זיין. לכאורה, פארוואס
פעלט אויס צו דערציילן אלע נישט גוטע מעשים וואס מען
טוט - אז דער אייבערשטער ווייסט אלעס? זאגט דער זוהר
הקדוש, ווייל דער שטן שטייט און איז מקטרג אויף דעם
מענטש, ער דערציילט פארן אייבערשטן אלע שלעכטע זאכן
וואס דער מענטש טוט. איז אויב קומט דער מענטש פאר
דעם און זאגט פארן אייבערשטן וואס ער האט געטון - קען
דער שטן מער נישט קומען מקטרג זיין, "ועל דא, אצטריך
ליה לבר נש לאקדמא ולפרט חטאוי", דעריבער פאר מען

גייט שלאפן זאל מען דערציילן אלעס פארן אייבערשטן,
אזוי קען דער שטן מער נישט מקטרג זיין.

דערצייל פארן אייבערשטן אלע דינע מעשים, בעט אים ער
זאל דיך אפהיטן און העלפן זיך מתגבר זיין אויפן
יצר הרע, און זאג אים צו אז מארגן וועסטו שוין זיין גוט;
דאס וועט דיר העלפן דו זאלסט זיך קענען אוימקערן צו אים.
דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט זוכה זיין צו אמת'ע
תשובה.

תקפה

ווי אזוי קען מען ווערן קלוג פון גמרא, אויב זאגט מען בלויז?²

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער ווי איר רעדט אסאך צו די בתורים וועגן דעם סדר דרך
הלימוד; איך גלייב ברוך השם אין צדיקים, איך גלייב אין מוהרא"ש,
איך האב אבער א גרויסע קשיא אויפן דרך הלימוד, אויף זאגן בלויז די
ווערטער פון תורה.

יעדער ווייסט אז לערנען גמרא מאכט קלוג, אזוי ווייט, מען זאגט אז
אפילו גוים אין דרום קארעא לערנען גמרא זיך אויסצושארפן די קעפ,
איז מיין שאלה, אויב קען מען בלויז זאגן די ווערטער פון די גמרא, ווי

ב. זע ווייטער אין דעם חלק, מכתב תקפה.

אזוי קען דאס מאכן קלוג? אז מען פארשטייט נישט און מען מוטשעט זיך נישט אויף א שטיקל גמרא, ווי אזוי ווערט די קאפ אויסגעשארפט פון דעם?

איך פֿרעג נישט חס ושלום אפצופרעגן, נאר איך וויל באַמַת פארשטיין.

א גרויסן יישר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמעני, כ"א אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בנוגע דעם דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (עיני שיחות הר"ן, סימן עו); עס איז נישט שיקך צו גיין אויף דעם אין ויכוחים, ביי דעם איז געזאגט געווארן וואס שלמה המלך זאגט (משלי ט, יב): "אם חכמת חכמת קך, ולצת לבדך תשא"; ווען איינער איז קלוג, ער נעמט אן די ווערטער פון די תורה און פון די הייליגע צדיקים - טוט ער קיינעם נישט קיין טובה, ער טוט נאר פאר זיך אליינס א טובה, און ווען איינער מאכט לצנות פון די ווערטער פון צדיקים, מאכט ער פון זיך אליינס לצנות.

בנוגע לערנען אן פארשטיין; חכמינו הקדושים זאגן (שיר השירים רבה ב, טו): "אמר רבי אחא, עם הארץ שקורא לאהבה איבה, פגון ואהבת ואיבת, אמר הקדוש ברוך הוא ודלוגו עלי אהבה", אן עם הארץ וואס זאגט די ווערטער

פון די תורה מיט גרייזן; אנשטאט זאגן: "ואהבת את ה'"
 מען זאל ליב האבן דעם אייבערשטן, זאגט ער: "ואהבת
 את", מען זאל פיינט האבן חס ושלום, זאגט דער אייבערשטער
 (שיר השירים ב, ה): "ודלוגו עלי אהבה", איך האב ליב זיינע
 גרייזן; ווייל ביים אייבערשטן איז זייער באלויבט דער וואס
 לערנט תורה - אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט
 און אפילו ער זאגט עס מיט גרייזן, ער זאגט דאס פארקערטע
 וואס מען דארף ווען זאגן - דאך האט דאס דער אייבערשטער
 ליב; אזוי באלויבט איז ביים אייבערשטן דער וואס לערנט
 תורה, עיין נשם.

קוק וואס דער זוהר הקדוש זאגט (קדושים פה:): "ומאן דתיאובתיה
 למלעי באורייתא", ווער עס וויל לערנען די הייליגע
 תורה, "ולא אשבח מאן דיולף ליה", און ער האט נישט
 ווער עס זאל אים אויסלערנען און געבן צו פארשטיין וואס
 ער לערנט, "והוא ברחימותא דאורייתא", אבער וויבאלד ער
 האט ליב צו לערנען, "לעי בה", מוטשעט ער זיך, "ומגמגם
 בה בגמגומא דלא ידע", און לערנט אן פארשטיין, "כל משה
 ומשה ספקא", גייט יעדעס ווארט תורה וואס ער לערנט אן
 פארשטיין ארויף אויבן אין הימל, "וקודשא בריך הוא חדי
 בההיא משה", און דער אייבערשטער פריידט זיך מיט דעם.
 "וקביל לה", דער אייבערשטער נעמט די ווערטער, "ונטע
 לה סחרניה דהתוא נחלא", און ער פלאנצט דאס איין אויבן
 אין הימל ארום א טייד, "ואתעבדו מאלין מלין אילנין
 רברבין", און עס ווערט פון די ווערטער גרויסע ביימער,

"ואקרון ערבי נחל", וואס מען רופט אן 'ערבות', "הדא הוא דכתיב (משלי ה, יט): 'באהבתה תלשנה תמיד'; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז זוכה צוצוקומען צו פארשטיין דאס לערנען.

די תורה איז נישט קיין גשמיות'דיגע זאך, אזוי ווי דו שרייבסט וכו', פון גוים וכו'; דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קו) אויפן פסוק (יהושע א, ח): "'לא ימוש ספר התורה הזה מפיו', כי התורה היא רוחניות", די תורה איז א רוחניות'דיגע זאך, "ואשר יד וישר פעלו, ושכלו רוחני, יכול לתפס כל התורה בלילה ולא ישבח דבר", ווער עס פירט זיך ערליך און הייליג - דער קען פארשטיין די תורה און וועט גארנישט פארגעסן, "כי דבר רוחני אינו תופס מקום, ויכולה התורה להתפשט ולשכן בשכלו", ווייל א רוחניות'דיגע זאך פארנעמט נישט קיין פלאץ, עס קען זיך צעשפרייטן אן קיין שיעור, "אך מי שהוא מגשם דברי התורה ועושה ממנה ממשות, אזי יש לה שיעור וקצבה פמה הוא יכול לתפס בשכלו ולא יותר", אבער ווער עס קוקט אויף די תורה ווי א גשמיות'דיגע זאך, דער קען נישט זוכה זיין צו די תורה - נאר וויפיל עס גייט אריין אין זיין מח. מיט דעם טייטשט דער רבי דעם פסוק: "לא ימוש ספר התורה", מיטן פסוק (שמות י, כא): "וימש חשד", אז ימוש איז א לשון פון ממשות, דאס ווארנט אונז די תורה: "הזהר שלא תהיה ממשות ונגשמות בדברי התורה", מאך נישט קיין גשמיות פון די תורה, נאר קוק אויף די תורה ווי א זאך וואס איז רוחניות - וועסטו מצליח זיין.

תקפו

איך קען זיך נישט היטן די אויגן,
זאל איך פונדעסטוועגן גיין אין מקנה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער לעצטנס ווי דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אסאך איבער די גרויסקייט פון גיין אין מקנה, מיין פראבלעם איז אבער אז ווען איך גיין אין מקנה קען איך זיך נישט היטן די אויגן, איך שפיר אז איך בין א גרוי ונפסד, וויל איך וויסן אויב איך זאל פונדעסטוועגן נאכאלץ גיין אין מקנה?

א גרויסן יישר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמעני, כ"א אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך גארנישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון זיך טובל'ן אין מקנה; דאס רייניגט דעם מענטש פון אלע זיינע עבירות און עס היט אים אפ אויף ווייטער נישט אראפצופאלן. אזוי ווי מיר געפונען אין די גמרא, חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ברכות כב.) עס איז געווען א מענטש וואס האט געוואלט טון אן עבירה וכו', און ווען ער האט געזען אז ער האט נישט קיין מקנה האט ער זיך צוריקגעהאלטן פון טון די עבירה; אלע פּרעגן שוין, וואס איז פשט אז די

מקנה האט אים צוריקגעהאלטן פון טון די עבירה? אויב איז ער אזא מענטש וואס וויל גיין זינדיגן וכו', וואס איז אים א חילוק צי ער וועט יא גיין אין מקנה אדער נישט? נאר דא זעט מען וואס מקנה איז. א מענטש וואס איז שטארק מיט מקנה, ער גייט יעדן טאג אין מקנה, וועט אים די מקנה צוריקהאלטן פון טון עבירות (עין מאירי, שם).

אז דו קענסט זיך נישט היטן די אויגן - דארפסטו דאך הערשט גיין אין מקנה כדי אראפצונעמען פון דיר אלע פלעקן מיט וואס דו האסט זיך פארשמירט. תכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ו): "אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל ברי' יכולה לעמוד מפני המזיקין וכו', כל חד וחד מינן, אלפא משמאליה ורבבתא מימיניה", ווען מען וואלט ווען געקענט זען די קליפות וואס שטייען ארום זיך, וואלט א מענטש דאס נישט געקענט אויסהאלטן, ער וואלט גע'חלש'ט פון שרעק; מיט יעדע שלעכטע קוק וואס מען קוקט באשאפט מען קליפות ומשחיתים רחמנא לצלן וואס באגלייטן דעם מענטש און לאזן אים נישט אפ, אבער ווען מען טובל'ט זיך אין מקנה פארלירן זיי די שייכות מיטן מענטש, ווייל קליפות זענען רוח און 'רוח' מיט 'מים' גייט נישט צוזאמען, און דער רבי זאגט (ספר המדות אות המתקת הדיון, סימן נד): "על ידי ישיבה במקנה תחת המים, עד שלא יוכל להתחזיק בעצמו הרוח והנשימה, נמתק הדיון", אויב מען האלט איין די אטעם אונטערן וואסער ווי לאנג מען קען שוין נישט אטעמען - דעמאלט ווערן נמתק אלע דינים.

גיי אין מקנה יעדן טאג - וועסטו אלעס פאררעכטן; רבי נתן זכרוננו לברכה האט געזאגט: "מקנה איז די זעלבע לשון ווי תקנה, אז מען גייט אין מקנה האט מען א תקנה אז מען וועט אלעס פאררעכטן"; פרובר צו גיין אין צייטן ווען עס איז מער ליידיג וכו' - אזוי וועט דיר עס אנקומען גרינגער. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האפן הצלחה אין אלע ענינים.

תקפו

מעג א פרוי גיין אויף א בית החיים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס הערט אסאך די שיעורים און חיוזוק, און איך בין זיך זייער מתי' דערמיט.

דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אסאך איבער דאס גרויסקייט פון גיין צו א ציון פון א צדיק און זיך דארט אויסבעטן; איך פרובר טאקע צו גיין אסאך. מיין שאלה איז אבער, אזוי ווי איך ווארט יעצט ברוך השם וכו', און בדי אנצוקומען צום ציון פונעם צדיק דארף מען דורכגיין א גרויס טייל פונעם בית החיים, און ווי איך ווייס פירט מען זיך אז א פרוי וואס ווארט וכו' גייט נישט אין א בית החיים, וויל איך וויסן אויב איך מעג דורכגיין דעם בית החיים אנצוקומען צום ציון.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמעני, כ"א אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תהי'.

אך האב ערהאלטן אייער בריוו.

בנוגע צי פרויען מעגן גיין אויף א בית החיים וכו'; עס
זענען דא וואס זענען שטענדיג זייער מקפיד אויף
דעם אז פרויען זאלן בכלל נישט גיין אויף א בית החיים -
בפרט אין די נישט ריינע וכו', ווידעראום זענען דא וואס
זענען נאר מקפיד נישט צו גיין אין די טעג וואס מען ווארט
וכו'. אין ברסלב איז דער מנהג אז פרויען גייען צו קברי
צדיקים אלע טאג און אין אלע צייטן וכו', אזוי ווי דעם
רבינ'ס מאמע - די גרויסע צדיקת פיגא עליה השלום -
האט זיך געפירט, אז פאר דער הייליגער רבי איז געבוירן
געווארן, ווען זי האט געווארט וכו', פלעגט זי גיין פסדר צום
ציון פון איר זיידע דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן
עלינו, זי פלעגט דארט וויינען ביים ציון אז דאס קינד וואס
זי ווארט זאל אויסוואקסן א גרויסער צדיק, זי פלעגט זיך
פארזוימען ביים ציון פון הייליגן בעל שם טוב מיט תפילות,
און מניחה זיין שמות און יחודים (זיין ספר פשעת הצדיק, סימן יט).

דעריבער דארפט איר זיך נישט צוריקהאלטן פון גיין
מתפלל זיין פאר אייך, פאר אייערע קינדער און
פאר דאס קינד אז זיי זאלן אויסוואקסן גרויסע צדיקים -
אפילו איר דארפט אריבערגיין דעם בית החיים אנצוקומען
צום ציון פונעם צדיק, ווייל די תפילות וואס א מאמע בעט

פאר אירע קינדער, בפרט ביי קברי צדיקים איז זייער חשוב
 אין הימל; יעדע תפלה גייט ארויף אויבן אין הימל.
 דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תקצ

מעג איך זיך אריינמישן ווען מיינע עלטערן קריגן זיך?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן דאנק אויף די הערליכע געוואלדיגע תיווק שיעורים.

דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אסאך וועגן ביבוד אב ואם, און
 דעריבער וויל איך פרעגן מיין שאלה, כאטש עס איז נישט אזוי אנגעגעס.

איך בין א בחור, און מיינע עלטערן קריגן זיך זייער אסאך ארום,
 נישט מיט הענט חלילה, אבער מיט ווערטער האבן זיי אסאך שווערע
 ויפוחים צווישן זיך, און דאס איז מיר זייער שווער אויסצוהאלטן.

איבערהויפט איז מיין שאלה אז מיין מאמע בעט מיר אסאך מאל
 זיך אריינצומישן, ובפרט וואס לויט מיין מיינונג איז זי גערעכט, און איך
 ווייס נישט וואס צו טון.

אויב מעגליך דער ראש ישיבה שליט"א זאל מיר ענטפערן ווי שגעלער,
 נאך פאר בין הזמנים ווען איך בין אסאך מער אינגערהיים.

א גרויסן יישר בת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב געהאט גרויס צער ווען איך האב געליינט דיין
שאלה; עס איז זייער ווייטאנגליך צו הערן פון דיר די
צער וואס דו האסט, צוועענדיג ווי דינע עלטערן קריגן זיך
און זיי פרובירן דיך אריין צו שלעפן אין זייער קריגעריי. א
קינד ווערט צעריסן פון דעם וואס זיינע עלטערן קריגן זיך,
ווייל מען ווייסט נישט וואס צו טון; איין רגע שפירט מען ווי
דער איז גערעכט וכו' אבער נאכדעם טראכט מען 'אבער
איך האב דעם אויך ליב וכו'', מען קען מממש משוגע ווערן
פון דעם.

מיט דעם אלעם וואס דו גייסט דאס אריבער, בעט איך
דיר זייער דו זאלסט חס ושלום נישט נעמען א שטעלונג
ווען דינע עלטערן קריגן זיך איינער מיטן צווייטן; זאלסט
זען צו העלפן אין שטוב אז עס זאל נישט ארויסקומען קיין
קריגערייען, און אויב עס ברעכט אויס א קריגעריי זאלסטו
זוכן נישט צו זיין אינדערמיט. ענדערש זיין אין בית המדרש
אדער נעם אן ארבעט פאר בין הזמנים, ווי איידער צו זיצן
אינעם קריג.

דו פון דיין זייט זאלסט זיך פירן מיט גוטע מדות, זאלסט
שיין רעדן סיי צו דיין טאטע און סיי צו דיין מאמע.

ווייל די גרעסטע פבור אב ואם איז ווען עלטערן זעען ווי די קינדער פירן זיך אויף מיט גוטע מדות. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו.) אויפן פסוק (דברים ו, ה): "ואתבת את ה' אלקיך" - זאלסט זען עס זאל ארויסקומען א קידוש השם דורך דיר, און דער אייבערשטער זאל פאליבט ווערן דורך דיר. ווייל ווען א מענטש פירט זיך ווי עס דארף צו זיין, וואס זאגן מענטשן? "אשרי אביו שפמדו תורה", וואויל זענען זיינע עלטערן וואס האבן אים געלערנט תורה; "אשרי רבו שפמדו תורה", וואויל איז פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה; "אוי להם לבריות שלא למדו תורה", ווי איז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין תורה. ווען איינער פירט זיך אויף ערליך זאגן די מענטשן: "קוקט אן דעם מענטש, וויבאלד ער לערנט תורה פירט ער זיך אויף אזוי ערליך". אויף אים זאגט דער פסוק (ישעיה מט, ג): "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר", דער אייבערשטער בארומט זיך מיט אזא איינעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תקצא

איך וויל זיך נעמען דאס לעבן, ווי אזוי שטארק איך זיך?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זייער אסאך צרות אין לעבן, איך שפיר ממש אז איך וויל זיך נעמען דאס לעבן, ווי אזוי קען איך זיך מחזק זיין?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען קען נישט אנטלויפן פונעם אייבערשטן, דעריבער זאלסטו
נישט טראכטן פון די שלעכטע מחשבה פון זיך נעמען
דאס לעבן חס ושלום. זיך נעמען דאס לעבן וועט דיר
גארנישט העלפן, עס וועט נאר ערגער מאכן; וואס מיינסטו,
אין קבר וועט דיר בעסער זיין? דארט וועט זיין אסאך ערגער.

דער הייליגער רבי איז מסביר (שיחות הר"ן, סימן פד) די משנה
(אבות ה, כב) "ואל יבטיחך יצרך שתשאול והקבר בית
מנום לך", אז דא אויף די וועלט איז א מענטש פארנומען
- יעדער איינער מיט זיינע טרדוה; פרנסה וכו' וכו', ממילא

קען זיין מען זאל כאפן א בים פון א ווארעם, פון א פליג און מען זאל דאס ניטאמאל שפירן, ווייל מען איז אריינגעטון אין אנדערע זאכן, פרנסה און דאס גלייכן. אבער אין קבר איז נישטא קיין שום טרדות און מחשבות וואס זאלן אוועקנעמען די קאפ פון הערן ווי די ווערעם קריכן און בייסן דעם מענטש, מען קען זיך נישט פארשטעלן די צער אין קבר ווען מען הערט יעדע בים פון די ווערעם און די צער וואס מען האט פון הערן ווי זיי קריכן אויפן מענטש.

איך טראכט אז זיך נעמען דאס לעבן וועט נישט זיין קיין גוטע זאך פאר דיר, ענדערש נעם די עצה פון רבי'ן; דער רבי האט אונז מנלה געווען א נייע וועג ווי אזוי צו לעבן. א וועג פון טראכטן פאזעטיוו אפילו מען האט א ביטערע שווערע ציפערדיגע לעבן; אז א מענטש זאל זוכן דאס גוטס, און זיך צוגעוואוינען צו קוקן אויף די ניסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן קצה) דאס גרויסקייט פון דוד המלך איז געווען, אז ער האט שטענדיג געזוכט גוטס אויף וואס ער קען דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפעס גוטס. אזוי ווי דוד המלך זאגט פארן אייבערשטן: "בצר הרחבת ל"י (תהלים ד, ב), רבונו של עולם, איך דאנק דיר אויף דעם וואס אין די צרה האסטו מיר ברייט געמאכט".

בעט איך דיר זייער טייערער ברודער, אמת עם גייט אריבער אויף דיר צרות צרורות רחמנא לצלן, דו שפירסט ווי דו קענסט נישט ווייטער אנגיין מיט דיין לעבן, מיט דעם אלעם בעט איך דיר, זוך אויף א 'ברעקעלע' גוטס, א 'פינטעלע' גוטס וואס עם וואלט ווען געקענט זיין פיל ערגער און דאנק דעם אייבערשטן אויף דעם, וועט דיר ווערן גרינגער אויפן הארץ; דו וועסט אנהויבן שפירן א טעם אין דיין לעבן, א טעם וואס דו האסט נאך קיינמאל פארדעם נישט געשפירט, און נאכדעם וואס דו טרעפסט עפעס גוטס אין דיין לעבן און דו דאנקסט דעם אייבערשטן דערויף זאלסטו אים בעטן מיט רחמנות ער זאל רחמנות האבן אויף דיר.

א איד איז קיינמאל נישט אליין; א איד האט שטענדיג מיט זיך די געווער פון תפילה. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (מדרש דברים רבה ב, טו) עם איז געווען אמאל א שטורעם ווינט אויפן וואסער און א שיף איז פארבלאנדזשעט געווארן, און אנגעקומען צו א ווייטע שטאט. אויפן שיף האט זיך געפונען איין איד מיט אסאך גוים. ווען דער שיף איז אנגעקומען צו די פּרעמדע מדינה זענען אלע גוים צוגעקומען בעטן פון דעם איד ער זאל זיי גיין קויפן עסן, האט דער איד זיי צוריק געפּרענט מיט וואונדער: "איך בין דען באקאנט דא, אז איר אלע קומט מיר בעטן איך זאל קויפן עסן?" האבן די גוים געשריגן צו דעם איד און געזאגט: "א איד איז קיינמאל נישט אליין, א איד האט אייביג דעם אייבערשטן מיט זיך", פירט דער מדרש אויס: "הוי 'אשר לו אלקים קרובים אליו'" (דברים ה, ז).

בעט דעם אייבערשטן אויף דיין שפראך ער זאל רחמנות
האבן אויף דיר, פארצייל אים דיין צער און פיין
וועסטו זען גרויסע ניסים.

תקצב

ווי אזוי קען איך האבן א נארמאלער סדר היום?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן ווי אזוי קען איך זיך מסדר זיין מיין טאג, ווי אזוי קען
איך האבן א נארמאלער סדר היום?

א גרויסן יישר פת פאר אלע חיזוק און עצות וואס האט ממש געטוישט
מיין לעבן צום גוטן

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום א' פרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יעדער מענטש איז א וועלט פאר זיך; איינער דארף שלאפן
אסאך, מה שאין בן פאר א צווייטן איז גענוג ווייניג
שלאף. איינער דארף מער צייט ווען ער שטייט אויף

אינדערפרי, ווידעראום א צווייטער איז מער פלינק און עס
 געמט אים בלויז געציילטע מינוט צו זיין גרייט צום דאווענען
 וכו' וכו', ממילא איז נישט שיק צו געבן דעם מענטש א
 סדר ווי אזוי זיך צו פירן.

אין ברסלב איז געווען א גרויסער מענטש רבי אברהם בן
 רבי נחמן זכרוננו לברכה; ווען מען האט אים געבעטן
 ער זאל געבן הנהגות, א סדר היום, פלעגט ער זאגן: "מען
 קען נישט געבן קיין הנהגות און א סדר היום פאר א
 מענטש, איין הנהגה קען מען געבן דעם מענטש, מען קען
 אים מחזק זיין ער זאל רעדן צום אייבערשטן; ווי קען מען
 געבן א סדר היום פאר א צווייטן? עס קען זיין אז די הנהגה
 וואס איז ביי איינעם א גוטע הנהגה איז פאר א צווייטן
 נישט גוט וכו', נאר איין זאך קען מען מעודד זיין א מענטש
 - אויף התבודדות, מען זאל יעדע זאך בעטן דעם אייבערשטן.

דעריבער אז דו בעסט א סדר היום ווי אזוי זיך צו פירן,
 זאלסטו טון וואס דער הייליגער רבי פלעגט טון
 יעדן אינדערפרי. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ב):
 "וּדְרָכֵי", איך פיר זיך, "בְּשָׁבָא הַיּוֹם", יעדן אינדערפרי ווען
 איך שטיי אויף, "אֲנִי מוֹסֵר כָּל הַתְּנוּעוֹת שְׁלֵי", געב איך
 זיך איבער צום אייבערשטן; נישט נאר מיין טאג, נאר "וְשָׁל
 בְּנִי", איך געב איבער די טאג פון מינע קינדער, "וְהַתְּלוּיִים
 בֵּי", און פון אלע מענטשן וואס זענען אָנגעהאַנגען אין מיר,
 "עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ", פארן אייבערשטן, "שְׂהִיָּהּ הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ"

יתברך", אז זיי זאלן זיך פירן אזוי ווי דער אייבערשטער וויל. "זוה טוב מאד", אז מען געבט זיך איבער צום אייבערשטן איז זייער גוט, "גם אזי אין צריך לדאג ולחשב כלל אם מתנהג כראוי אם לאו, מאחר שפומד עליו יתברך", ווייל אזוי דארף מען נישט איבערטרעטן צי מען האט יא גוט געטון אדער נישט, ווייל מען האט זיך דאך איבערגעגעבן צום אייבערשטן. "ואם הוא יתברך רוצה בענין אחר, הוא מרצה להתנהג בענין אחר כרצונו יתברך", און אז דער אייבערשטער וויל אנדערש - איז דאך ווייטער גוט; אזוי פלעגט זיין דעם רבינ'ס סדר היום אינדערפרי - זיך איבערגעבן צום אייבערשטן.

יעדן אינדערפרי ווען דו שטייסט אויף זאלסטו זיך איבערגעבן צום אייבערשטן און אים בעטן אויף דיין טאג דו זאלסט האבן א גוטע טאג; דער עקר זאלסטו בעטן דו זאלסט זיין אין א גוטע שטימונג - א רואיגע און פרייליכע גוסטע, דורכדעם וועט דיר דיין גאנצער טאג זיין אן אנדערע טאג. אז מען הויבט אן דעם טאג מיט תפילה, מען בעט דעם אייבערשטן אז די טאג זאל זיין מיט הצלחה און מען געבט זיך איבער צו אים - איז אלעס גרינגער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תקצו

איך בין אן עלטערער בחור, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן אין ישיבה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון ארץ ישראל, צוויי און צוואנציג יאר אלט, און איך בין זיך זייער מחונק מיט די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א.

איך לערן אין א ישיבה פאר עלטערע בחורים, און איך שפיר ווי איך פאל דא אין רוטננות, די גאנצע ישיבה איז גאר עלטערע בחורים, און עס טוינט נישט דער מצב, למשל אום 10:30 אינדערפרי טאר מען נישט מאכן דא קיין רעש, ווייל די בחורים שלאפן נאך...

איך ווייס נישט וואס צו טון, איך האב נישט ערגעץ אנדערש וואו צו גיין, אלע ישיבות פאר עלטערע בחורים זעען אויס בערך די זעלבע, און ארויסגיין פון ישיבה אויפן גאס איז זיכער נישט קיין עסק.

אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר?

דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט ווייטער קענען אָנגיין מיט די הייליגע ארבעט צו מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן.

א גרויסן יישר בת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווער קען דען פארשטיין די צער פון א בחור; עס איז נישטא נאך אזא ווייטאג ווי דער ווייטאג וואס א בחור

גייט אריבער. דער עקר ווייטאג איז אז קיינער פארשטייט אים נישט, אלע יאגן אים; אין שטוב יאגט מען אים ער זאל גיין אין ישיבה און אין ישיבה פארלאנגט מען פון אים אן א שיעור וכו' אין די צייט וואס ער דראפּעט זיך וכו' און יעדע סעקונדע שפּירט ער ווי ער קען נישט מער אויסהאלטן דאס פּייער וואס ברענט אין אים. ער האלט אין איין אראפּפאלן אין פּגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, און וויפיל מאל ער מאכט שוין אפ ביי זיך אז ער גייט זיין הייליג, שפּירט ער פאילו מען מיינט נישט אים, ער שפּירט ווי ער האט נישט מער קיין בחירה; ער קען דאס נישט אויסהאלטן.

אויף דעם האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט און אונז געשיקט די נשמה פון הייליגן רבי'ן - רבינו נחמן בן פינא זכותו יגן עלינו וואס ווייזט פאר אלע בחורים די רחמנות פונעם אייבערשטן, אז דער אייבערשטער ווארט מען זאל קומען צו אים און אים בעטן ער זאל רחמנות האבן. דער רבי האט אונז געגעבן א מתנה "התבודדות"; א מענטש זאל זיך אויסשמועסן זיין הארץ מיטן אייבערשטן, ער זאל דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף אים. ווען א מענטש פאלגט דעם רבי'ן און ער רעדט צום אייבערשטן אויף זיין שפּראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן, דעמאלט עפנט זיך אויף פאר אים א נייע וועלט, ער הויבט אן לעבן א זיסע לעבן; עס שטערט שוין נישט וואו מען איז וכו' ווייל מען שפּירט דעם אייבערשטן איבעראל.

אין אנהויב קומט נישט אן גרינג צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל ווען א מענטש זינדיגט ווערט ביי אים אויסגעלאשן די אמונה, ער שפירט נישט ווי דער אייבערשטער איז מיט אים, עס דאכט זיך אים אז דער אייבערשטער הערט אים נישט אויס און עס קומען אים אריין שלעכטע מחשבות וכו'. די עבירות וואס ער האט געטון רודפ'ן אים, זיי גייען אים נאך און לאזן אים נישט אפ. אבער אז מען טוט תשובה און מען קוקט נישט אויף די אלע מחשבות, מען גלייבט וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח): "קיין יאוש איז נישט פארהאנען", און מען שטופט זיך צו רעדן צום אייבערשטן - דאן ווערט דער מח צוביסליך ריין און מען הויבט אן שפירן ווי דער אייבערשטער איז דא מיט מיר, ביי מיר און נעבן מיר'.

טייערער ברודער, אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן - וועט דיר נישט זיין קיין חילוק די ישיבה אדער יענע ישיבה, וואו דו וועסט זיין - וועסטו זיין פרייליך און צופרידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תקצד

האט איר פאר מיר א דרך תשובה אויף מיינע עבירות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור און איך וויל האבן א דרך תשובה אויף מיינע עבירות, איך פאל אראפ נאך און נאך, און שפיר אז איך קען מער נישט אזוי אנגיין.

איך האב פרובירט צו לערנען משניות, אבער עס איז מיר שווער צו זאגן אין א ספר. וויל איך וויסן, אזוי ווי איך האב א טעלעפאן מיט א פילטער, מעג איך לערנען משניות פונעם טעלעפאן, אדער עס מוז זיין דוקא פון א געהעריגע משניות?

נאך א שאלה האב איך, אסאך מאל נאכדעם וואס איך פאל דורך אין אן עבירה, האב איך נישט קיין חשק צו דאווענען, איז דא עפעס אן עצה אויף דעם?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

געוואוינ זיך צו צו זאגן יעדן טאג נאכן דאווענען דעם תיקון
הכללי, די צען קאפיטלעך תהלים וואס דער
הייליגער רבי האט מתקן געווען [קאפיטל טז, לב, מא, מב,
נט, עז, צ, קה, קלז, קנ].

דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רה) ווער
 עם זאגט די צען קאפיטלעך תהלים דארף גארנישט
 זארגן, ווייל דאס איז א תיקון פאר אלע עבירות בכללות
 און בפרט אויף פנים הברית רחמנא לצלן (שם, סימן כט). נאך
 האט דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קמא) אז אסאך צדיקים
 האבן געוואלט דערגיין דעם תיקון, אבער זיי האבן עם נישט
 געקענט משיג זיין; א טייל זענען אוועק פון דער וועלט פאר
 זיי האבן בכלל געקענט דערגיין דעם תיקון, א טייל צדיקים
 האבן יא אנגעהויבן משיג צו זיין דער תיקון אבער זיי זענען
 נפטר געווארן אינמיטן, "אבער מיר" - זאגט דער רבי, "האט
 דער אייבערשטער געהאלפן אז אויך האב געקענט דערגיין
 דעם תיקון".

זע צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש - שנים מקרא ואחד
 תרגום; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי
 ווייטער ביז סוף וואך. עם נעמט נישט מער ווי אפאר מינוט,
 עם זעט אויס ווי א קלייניקייט אבער עם איז זייער א גרויסע
 זאך; אין דעם איז תלוי דיין תשובה.

דו זאלסט ווייטער זאגן משניות אפילו עם איז דיר שווער;
 דאס איז נאר אין אנהויב ווען דער מענטש וויל זיך
 ארויסרייסן פון די קליפות, דעמאלט קומט אים אן זייער
 שווער יעדע משנה, יעדע ווארט וכו', אבער מיט די צייט
 וועט דיר עם ווערן אסאך גרינגער.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס משניות טוט מיט א
 מענטש; משניות רייניגט דעם מענטש און טוישט דעם

מענטש, "משנה" איז די אותיות "משנה", ווי מער א מענטש איז עוסק אין משניות איז ער זיך מער משנה און ווערט מער ריין. משניות שלעפט ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע בלאטע, אזוי ווי מען זעט אז די ראשי תיבות פון (תהלים ל, ה): ה'עלית מן ש'אול נ'פשי איז משנה, אז מען זאגט משניות נעמט עס ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע שמוציגסטע פלעצער וואו ער איז רחמנא לצלן אריינגעפאלן.

זוען דו ווילסט גיין דאווענען זאלסטו זיך נישט מבבלבל זיין פונעם יצר הרע וואס זוכט דיך אנועק צו נעמען דיין חשק מיטן אויפברענגען דיין עבר; זאג פארן אייבערשטן: "רבנו של עולם איך הויב אן פון יעצט, זיי מיר מוחל וואס איז געווען", און שטעל זיך דאווענען מיט שמחה; ווארט נישט אויף די חשק, די חשק קומט במשך די צייט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תקצה

מיין מאן טוט גארנישט, זאל איך זיך גטין?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן שוין חתונה געהאט פאר אסאך יאר און מיר האבן ברוך ה' זעקס קינדערלעך, אבער אונזער גאנצער לעבן איז איין שטיק מחלוקת און קריגערייען.

איך ארבעט, איך געב זיך אפ מיט די קינדער, איך ברענג פֿרנסה אין שטוב און מיין מאן טוט גארנישט, ער שלאפט נאר אריין יעדן טאג ביז שפעט, דאס מאכט מיך זייער ברוגז און אויפגערעגט אויף אים, און מיר האלטן זיך אין איין קריגן.

איך קלער פֿאמט אז עס לוינט מיר ענדערש זיך צו גט'ן פון אים, וואס וואלט איר מיר גע'עצה'ט צו טון?

א גרויסן יישר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תזריע, כ"ז אדר ב', שנת תשע"ט לפֿרט קטן מרת ... תח"ל

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אייער שאלה איז זייער שווער צו ענטפֿערן, בפֿרט ווען מען הערט נישט ביידע צדדים וכו'.

איך קען אייך מחזק זיין איר זאלט זיך שטארקן און ווייטער בויען אייער שטוב מיט אלע בוחות כְּדי אייערע קינדער זאלן קענען אויסוואקסן געוונטע און ערליכע אידן; טראכטס נישט מחשבות פון זיך גט'ן, ווייל קיינער ווייסט נישט די צער וואס קינדער פון גע'גט'ע שטובער גייען אריבער. עס איז נישטא נאך אזא צער אויף די וועלט ווי די צער פון קינדער פון גע'גט'ע שטובער; עס ווערט זיי פינסטער זייער לעבן, זיי וואקסן אויף מיט פֿחדים און מיט שלעכטע מחשבות וכו', ביז זיי גייען ארויס לתרבות רעה רחמנא לצלן.

אז איר פֿרעגט מיר אן עצה, זאג איך אייך: "זיך גט'ן איז נישט קיין עצה"; עס קוקט אפֿשר אויס ווי אן עצה אָבער נאָכדעם איז זייער ביטער. ווי איך פארשטיי פון אייערע ווערטער וואס שטערט אייך איז, אז אייער מאן שלאפט אריין אין טאג אריין און ברענגט נישט קיין פרנסה זכו'. זאלט איר וויסן זיין אז דאס איז נישט פון שלעכטיקייט, דאס קומט פון צעבראכנקייט; פון עצבות און מרה שחורה. אנשטאט איר זאלט שרייען אויף אים און אים קלאפן ווען ער איז ביי זיך אינעווייניג טיף טיף זייער צעקלאפט - וואלט איר אים געדארפט פרייליך מאכן און אים געבן מוט ער זאל וועלן אויפשטיין, דורכדעם וואלט ער אויפגעשטאנען פרי און געלאפן ברענגען געלט פאר אייך.

איך זאג אייך נאכאמאל, איך קען נישט די מעשה און איך ווייס נישט וואס, ווען און וואו, אָבער פון אייער שאלה זע איך אז אייער מאן איז זייער צעבראכן און דערשלאגן. דאס איז דער סימן ווען א מענטש שלאפט אריין אין טאג אריין, אז ער איז דערביטערט און ער האט נישט קיין סיבה אויפצושטיין; א פרייליכער מענטש שפרינגט ארויס פון בעט אינדערפרי לויפן דאווענען און ברענגען פרנסה.

זאלט איר פרייליך מאכן אייער מאן און רעדן שיין צו אים, אזוי ווי דער פריערדיגער רבי פון לובאוויטש זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "פאר א קויש באקומט מען נישט קיין פאטש"; אז איר וועט רעדן שיין צו אים וועט ער באקומען א מוט אויפצושטיין און אלעס וועט זיך טוישן.

ווייל שלמה המלך זאגט (משלי יד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה, ואולת בנדה תהרסנו", א קלוגע פרוי בויט אויף איר שטוב, און א נארישע פרוי צעברעכט עם מיט אירע אייגענע הענט; א פרוי מיט שכל ווארט אפ איר מאן, זי שרייט נישט אויף אים, נאר פארקערט זי הייבט אויף זיין מוט און זי געט אים גוטע ווערטער, בפרט אז דער מאן מוטשעט זיך מיט פרנסה וכו', ווארט זי אים אפ מיט א שמייכל, זי מאכט אים ער זאל שפירן ווי ער איז ווערד, אזוי טוישט זיך אלעס לטוב.

אויך זאג אייך נאכאמאל: "זיך גט'ן איז נישט קיין עצה", בפרט אז איר האט טייערע קינדער, ווי אזוי קענט איר דאס טון פאר זיי?! איך זאג שטענדיג פאר די וואס פרעגן מיר צי זיי זאלן זיך גט'ן: "אז דו זאלסט נעמען א ביקס און חס ושלום שיסן דינע קינדער - וועט זיי נישט זיין אזוי שלעכט ווי אויב דו גייסט זיך גט'ן".

תקצו

זאל איך אויסהערן מיין טאטע, אדער שמועסן מיט מיין ווייב?

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

אלס בחור פלעג איך אלץ זען ווי מיין עלטערער ברודער וואס האט שוין חתונה געהאט זיצט ביים שבת טיש ביי מיין טאטע, און ווען מיין טאטע רעדט צו אים אדער ער זאגט תורה, נעמט ער זיך שמועסן מיט

זיין ווייב. עם פלעגט מיר זייער שטערן די חוצפה, איך האב באשלאסן אז ווען איך וועל חתונה האבן וועל איך דאס קוינמאל נישט טון און אזוי טו איך טאקע יעצט נאך די חתונה.

לעצטנס האב איך אנגעהויבן הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, איך האב געהערט איבער די וויכטיגקייט פון מכבד זיין די ווייב און איך פרוביר דאס טאקע צו טון, אבער איך ווייס שוין נישט וואס צו טון ווען איך זיין ביים שבת טיש ביי מיין טאטע, און נאכדערצו ווען עם קומט יעצט דער סדר, פסח ביינאכט; מיין טאטע זאגט אסאך תורה, זאל איך אים ענדערש אויסהערן אלס פיבוד אב און זאגן פאר מיין ווייב נישט צו רעדן דעמאלט, אדער זאל איך אפלאזן מיין טאטע און ענדערש איר מכבד זיין און שמועסן מיט איר?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תזריע, כ"ז אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז א מורא'דיגע חוצפה צו רעדן בשעת א טאטע רעדט; ליידער זענען זייער אסאך מזלזל אין דעם און ווען דער טאטע זאגט תורה ביים סעודת שבת רעדט מען און מען שמועסט, אזוי אויך בשעת א שמחה ווען דער טאטע שטעלט זיך אויף רעדן - זיצן די קינדער און שמועסן. זאלסטו ווייטער מקפיד זיין ווען דו גייסט צו דיין טאטע אדער שווער פאר א סעודה - נישט צו רעדן בשעת זיי רעדן און זאגן תורה וכדומה, נאר אויסהערן מיט דרך ארץ.

חַבְּמִינוּ זְכוּרָנֶם לְבִרְכָה זְאֵנָן (תָּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ רַבָּא, סִימָן כו): "כָּל
הָעוֹלָם כּוּלוּ שְׁלַל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא מִבְּקִשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂוִכְבַּד אָב וְאָם", דְּעַר
אֵיבְעַרְשְׁטֵעַר זְאֵנָט: דִּי גְאֵנְצֵעַ וְוַעֲלֵט אִיז מִיִּנָּם - אִיךָ הָאָב
עִם בְּאִשְׁאָפֵן, אִיךָ בְּעַט פֿון עֵנְק נָאר אִיִּין זְאָה, אִיר זְאֵלֵט
מִכְּבַד זִיין טאַטע מאַמע.

דָּאָם אִיז דִּי בְּעַסְטֵעַ חִינּוּךְ וְוֵאָם דוּ קַענְסֵט גַּעבֵן פֿאַר דִּיִּנֵעַ
קִינְדֵרער; וְוַען זִי זַעען ווי דוּ פִּירְסֵט זיך מִיט דִּרְךְ אַרְץ צו
דִּיִּנֵעַ עֲלֵטֵעֵרן - וְוַעלֵן זִי זיך אִוִּיךָ פִּירֵן מִיט דִּרְךְ אַרְץ צו דִּיר.
דָּאָם אִיז בְּכֻלָּל נִישְׁט קִיין סְתִירָה מִיט מִכְּבַד זִיין דִּי ווייב;
דִּיין ווייב ווייסט אִוִּיךָ אַז בְּשַׁעֲת אַ טאַטע רַעדֵט טָאר
מֵעַן נִישְׁט רַעדֵן און נִישְׁט אִיבְּעִרְהֵאָקֵן, נָאר אִוִּיסְהֵעֵרן מִיט
יִרְאַה; זי ווייל אִוִּיךָ אַז דוּ זְאֵלְסֵט מִכְּבַד זִיין אִירַע עֲלֵטֵעֵרן
וְוַען דוּ גִיִּיסֵט צו דִּיין שְׁווער נִישְׁט צו רַעדֵן בְּשַׁעֲת עַר רַעדֵט.
פֿאַרְקֵעֵרֵט, אַז דוּ וועסט מִכְּבַד זִיין דִּיִּנֵעַ עֲלֵטֵעֵרן וְוַעט דִּיין
ווייב דִּיךְ מֵער אַרויִפֿקִּיִּקֵן. ווייל וְוַען אַ מְעַנְטֵשׁ פִּירֵט זיך
מִיט דִּי תוֹרָה, עַר פִּירֵט זיך מִיט דִּרְךְ אַרְץ, זְאֵנָן אַלֵע אִוִּיף
אִים: "אֲשֶׁרִי אָבִיו שְׁלָמְדוּ תוֹרָה", וואויל זַענען זִיִּנֵעַ עֲלֵטֵעֵרן
וְוֵאָם הָאָבֵן אִים גַּעֲלֵעֵרְנֵט תוֹרָה; "אֲשֶׁרִי רַבּוּ שְׁלָמְדוּ תוֹרָה",
וואויל אִיז פֿאַר זִיין רַבִּי וְוֵאָם הָאָט אִים גַּעֲלֵעֵרְנֵט תוֹרָה; "אִוִּי
לָהֶם לְבִרְיֹת שְׁלֵא לְמֵדוּ תוֹרָה", וויי אִיז פֿאַר דִּי מְעַנְטֵשׁ
וְוֵאָם לְעֵרְנֵעַן נִישְׁט קִיין תוֹרָה (יוֹמָא פּו.).

דְּעַר אֵיבְעַרְשְׁטֵעַר זְאֵל הָעֵלְפֵן זְאֵלְסֵט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אִין
אַלֵע עֲנִינִים.

תקצו

זאל איך אָפּהאַקן קָשר מיט איינעם
וואס וויל טון עבירות רחמנא לצלן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון ארץ ישראל, איך האב אנגעהויבן הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א אין די לעצטע חדשים, און דאס האט ממש געטוישט מיין לעבן צום גוטן. איך האב איך געלייגט די ספרים פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איבער דאס גרויסקייט פון גיין הפצה, און איך האב טאקע אנגעהויבן צו מאכן אסאך הפצה דא אין ארץ ישראל; וואו איך גיי נעם איך מיט א זעקל ספרים, און איך האב שוין צוריק געהערט פון אסאך מענטשן אז די ספרים פון מוהרא"ש האט געראטעוועט זייער לעבן.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס איך האב געהאט צוטון מיט א בחור וואס האט מיך געוואלט זייער שטארק צורעדן צו טון א הארבע עברה מיט אים, בחסדי ה' האב איך זיך ברוך ה' ארויסגעדרייט פון אים. מיין שאלה איז נאר צי איך זאל ממשיך זיין סתם רעדן מיט אים, אדער זאל איך אינגאנצן אפּהאַקן קָשר מיט אים?

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת תזריע-החודש, כ"ט אדר ב', מברכים ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו האסט מיך ממש מתי' געווען מיט דיין בריוו וואו דו שרייבסט אז דו גייסט הפצה; וואס זאל איך דיר זאגן,

עם איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון צוריקברענגען מענטשן צום אייבערשטן. אזוי ווי עם שטייט אין זוהר הקדוש (פרשת תרומה, דף קכח:) א מענטש וואס ברענגט צוריק אידישע קינדער צום אייבערשטן איז זוכה ארויף צו גיין וואו קיין שום מענטש איז נישט זוכה אנצוקומען; דער מענטש נעמט אוועק טומאה פון די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטנס נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט; אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות און ער וועט זוכה זיין צו זען קינדער און אייניקלעך, און צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט; קיינער קען דעם מענטש נישט שלעכט'ס טון - נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט; ער גייט ארויף אין דרייצן טויזערן פון שיערי רחמים און קיינער קען אים נישט צוריקהאלטן.

בנוגע דער בחור וואס לויפט דין נאך און ער וויל דין איבעררעדן צו טון עבירות וכו'; אנדאי זאלסטו אפהאקן אלע קשרים מיט אים, וואס איז בכלל דיין שאלה?! דו וועסט דאך ווערן אומגליקליך! וואלסטו ווען געוואלט האבן שייכות מיט איינער וואס איז א רוצח און הרג'עט מענטשן? חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ספרי דברים כג, פסקא רנב): "הפחטיא האדם", ווען איינער מאכט איינעם זינדיגן, "קשה לו מן ההורגו", איז ער ערגער פון איינער וואס הרג'עט איינעם, "שההורגו, אין מוציא מן העולם תזה ומן העולם הבא", ווייל דער וואס הרג'עט א מענטש הרג'עט נאר דעם גוף, ער נעמט אים אוועק נאר פון די וועלט, "והפחטיאו,

מוציאו מן העולם הזה ומן העולם הבא", אפער דער וואס
מאכט איינעם זינדיגן, הרג'עט אים אפ פון די וועלט און פון
יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט בקרוב טרעפן
דיין שידוך, אמן.

תקצח

וועלכע מסכתא זאל איך לערנען
צווישן פסח און שבועות?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען דער בריוו¹ וואס איינער פֿרעגט ווי אזוי מען קען
ווערן קלוג דורך בלויז זאגן די ווערטרער פון די גמרא. האב איך געוואלט
זאגן אז איך פֿערנענדיך האב אמאל נישט געקענט לערנען א שטיקל
גמרא, איך האב נישט געוויסט ווי אזוי די ווערטרער קלעבן איינס צום
צווייטן, וואו עס הויבט זיך אן די קשיא און וואו עס ענדיגט זיך דער
תירוץ, אפער אין זכות פון די דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א האב
איך גענומען די עצה פון זאגן תורה, איך האב שוין דורכגעזאגט פֿמעט
האלב ש"ס אין בלויז עטליכע חדשים, און היינט צו טאגס לערן איך
שוין פֿאר א שיעור אין גמרא.

באמת איז נאר דא איין מענטש ביי מיין שיעור, דאס בין איך אליין...
אפער איך קען ברוך ה' זעצן די גמרא ווי א מגיד שיעור, און איך

ג. פֿרער אין דעם חלק, מכתב תקפת.

פארשטיי גוט וואס איך לערן. פאר פורים האב איך גוט דורכגעלערנט גאנץ מסכת מגילה, און יעצט פאר פסח לערן איך מסכת פסחים, פיר בלאט א טאג, און איך פארשטיי גוט וואס איך לערן, בלויז צוליב וואס איך האב געזאגט אסאך גמרא.

און אויסער דעם האט דאס לערנען מיר געגעבן א נייע חשק און מוט אין לעבן, עס האט מיר געגעבן א קלארע קאפ און שכל, און עס האט מיר געמאכט פאר א מענטש.

איך האב טאקע געוואלט פֿרעגן, אזוי ווי איך גיי יעצט ענדיגן מסכת פסחים אויף פסח אס ורצה ה', וועלכע מסכתא זאל איך לערנען צווישן פסח און שבועות, און וואס זאל איך לערנען נאך שבועות?

א גרויסן יישר פח פאר אלעס, דער אייבערשטער זאל איך געבן ווייטער די פוחות צו מחזק זיין אידישע קינדער

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת טהרה, ד' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זואויל איז דיר אז דו לערנסט די הייליגע תורה אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (במבואר בשיחות הר"ן, סימן עו); א שאד צו טענה'ן איבער דעם סדר דרך הלימוד ווען אין די צייט וואס מען טענה'ט זיך קען מען זוכה זיין צו ענדיגן נאך בלעטער גמרא און נאך פרקים משניות, עס איז נישטא קיין צייט צו ענטפערן פאר לצים.

מוֹהֲרָא"ש פֿלעגט שטענדיג חזר'ן דעם פֿסוק וואס שלמה המלך זאגט (משלי ט, יב): "אם חכמת, חכמת ק'ך", אויב ביסטו קלוג - ביסטו קלוג פאר דיר, "ולצת, לבדך תשא", און אויב מאכסטו ליצנות - מאכסטו פון דיר אליינס ליצנות; ווען איינער מאכט ליצנות פונעם רבינ'ס סדר דרך הלימוד - מאכט ער נישט ליצנות פון רבי'ן, ער מאכט ליצנות פון זיך אליין. ווייל ווען ער וועט אוועקגיין מזה העולם און דער מלאך וועט אים פֿרעגן אויבן אין הימל: "ערך מקרא שקרית, ערך משנה ששנית" (תנא דבי אליהו רבא, פרק ט), וועט ער נעבעך בלייבן מיט אן ארויסגעשטעקטן צינג, ווידעראום דער וואס האט יא געפאלגט דעם רבי'ן און געלערנט פלייסג אויפן סדר דרך הלימוד, ביי אים וועט זיין (משלי לא, כה): "ותשתק ליום אחרון", ער וועט לאבן ביים לעצטן טאג.

בנוגע וואס פאר א מסכתא צו לערנען צווישן יום טוב פֿסח און יום טוב שבועות? מוהרא"ש זאגט מען זאל לערנען מסכת סוטה און מסכת שבועות, ווייל ביידע מסכתות האבן ניין און פֿערציג בלאט אנטקעגן די ניין און פֿערציג טעג פון ספירה; יעדן טאג לערנט מען איין דף גמרא פון ביידע מסכתות און ביידע מסכתות האבן א קשר צו די ספירה טעג. ווייל דער זוהר הקדוש (פרשת אמור, צו.) רופט אן די טעג פון ספירה וואס פֿלל ישראל ציילט זיך צו רייניגן צו מתן תורה, אזוי ווי אן אשה איז זיך מטהר לבעלה, און אז אין די טעג איז דער אייבערשטער בודק די אידן אזוי ווי מען איז בודק א סוטה פאר איר מאן צי זי

איז באַנגלייבט וכו'. אזוי אויך האט מסכת שְׁבוּעוֹת אַ שְׁיִיכוֹת צו די טעג פון סְפִירָה, ווייל מיר ציילן די טעג צו מִתְּנַן תּוֹרָה ווען מיר זענען מקבל די תּוֹרָה פון באַרג סיני וואס דאָרט האט מען באַשוואַירן די אידן מיט שְׁבוּעוֹת וכו'.

מוֹהֲרָא"ש אליינס פֿלעגט זיך אזוי פירן, צו לערנען אין די טעג פון סְפִירָה בייַדע מסכתות - סוֹטָה און שְׁבוּעוֹת, און אזוי האבן זיך געפירט אסאך צדיקים.

וואויל איז דעם וואס פירט זיך אזוי, ער נוצט אויס די טעג מיט די ריכטיגע הַכְּנָה און מאכט זיך נישט וויסנדיג פון די וואס לאבן און שפּעטן אָפּ פונעם סדר דרך הַלְיָמוּד, ווייל: "לאבן, לאכט דער וואס לאכט צום לעצט"; ווער לאכט באַמת? דער וואס לאכט ביים סוף. ווען איינער מאכט אַוועק דעם רבינ'ס סדר דרך הַלְיָמוּד, ער לאכט אָפּ דערפון און מאכט ליצנות: "עס הייסט נישט געלערנט", ווען עס וועט קומען דער לעצטער טאג וועט מען זיך איבערצייגן ווער עס קען לאבן, ווען מען וועט צוריקגיין צום אייבערשטן אַנגעפילט מיט תּוֹרָה - צענדליגער מאל מסים געווען ששה סדרי משנה; בבלי; ירושלמי; תוספתא; רמב"ם; טור; שלחן ערוך; זוהר; תקוני זוהר און אלע מדרשים; דעמאלט וועט זיין א גרויס געלעכטער, ביי יענעם וועט געבעך מקוים ווערן (רות א, כא): "אני מלאה הלבתי, וריקם השיבני", דאס גייט ארויף אויף א מענטש וואס האט נישט אויסגענוצט זיינע יארן, וואס דאן קלאגט די

נשמה: "אני מלאה הלכתי", איך בין אראפגעקומען אנגעפילט מיט כל התורה כולה, אפער: "נריקם השיבני", איך גיי צוריק לידיג.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קמז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מילה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

תקצט

מעג איך עפענען א בית המדרש "היכל הקודש"
ביי מיר אינדערהיים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע שיעורים און חזוק, איך בין זיך וייער מחזק און איך פרוביר מחזק צו זיין אויך אנדערע.

איך האב חשק צו עפענען א בית המדרש "היכל הקודש" ביי אונז אין שטאט ... איך וויל וויסן אויב איך האב רשות דאס צו טון, צו עפענען א היכל הקודש ביי מיר אין שטוב.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת טהרה, ה' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו וואו דו פּרעגסט מיר רשות
אויב דו מעגסט עפענען א בית המדרש היכל הקודש
אין ... יצ"ו

איך בין נישט בעל הבית אויף היכל הקודש, איך בין סך
הכל א גאסט אין היכל הקודש. איך בין א פרישער
מקורב וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט מיר א
מתנת חנם און מ'ך מקרב געווען צום הייליגן רבין.

איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש זכר צדיק לברכה
און מיין לעבן האט זיך מיר געטוישט; דאס קען מען
נישט מסביר זיין און דאס קען מען נישט אראפשרייבן, אזוי
ווי דוד המלך זאגט (תהלים קל"ה, ה): "כי אני ידעתי כי גדול
ה', ואדונינו מכל אלקים", פּרעגט דער הייליגער רבי (שיחות
הר"ן, סימן א): "וואס איז דאס 'אני' - איך ווייס? זאל שטיין:
'כי גדול ה' - דער אייבערשטער איז גרויס?!" ענטפערט
דער רבי: "כי גדלת הבורא יתברך אי אפשר לומר לחברו",
מען קען נישט מסביר זיין פאר א צווייטן ווי אזוי מען
שפירט דעם אייבערשטן, "ואפילו לעצמו אי אפשר לספר
מיום ליום, לפי מה שמזריח לו ומתנוצץ לו באותו היום
אינו יכול לספר לעצמו ליום שני הזריחה ומהתנוצצות של
גדלתו יתברך שהיה לו אתמול", נישט נאר פאר א צווייטן
קען מען דאס נישט מסביר זיין, נאר אפילו פאר זיך אליין

קען מען אױך נישט דערציילן און געדענקען ווי אזוי מען האט געבטן געשפירט דעם אייבערשטן. דערפאר זאגט דוד המלך: "כי 'אני' ידעתי כי גדול ה'", אױך ווייס אז דער אייבערשטער איז גרויס, "אני ידעתי דיקא", אױך פאר מיר ווייס אז דער אייבערשטער איז גרויס, ער פירט די וועלט און הערט מיך אױס ווען אױך רעד צו אים. דער רבי ברענגט דארט אראפ וואס שטייט אין זוהר (פרשת וירא, קנױ) אויפן פסוק (משלי לא, כג): "נודע בשערים בעלה, כל חד, לפום מה דמשער בלבה", יעדער איינער האט זיין וועג ווי אזוי ער שפירט דעם אייבערשטן ביי זיך אין הארץ.

אױך בין נישט דער וואס געבט רשות צי מען קען עפענען א בית המדרש היכל הקודש; ווען אױך קען ווען אפלאזן מיין אמת פון זיין ראש ישיבה און זיצן אין די זייט - וואלט אױך דאס געטון. אױך בין געקומען קיין ברסלב צו זיצן אין די זייט, צו דינען דעם אייבערשטן, לערנען און דאווענען וכו' וכו'. אױך האב זיך אזוי מחי' געווען די ערשטע פאר יאר ווען אױך בין מקורב געווארן אין היכל הקודש, אױך האב מיט קיינעם נישט גערעדט און מיט קיינעם נישט געהאט, עס האט מיר נישט אינטערעסירט קיין שום נייעס - אפילו פון היכל הקודש, אױך בין בלויז געקומען הערן די חיזוק פון מוהרא"ש און דאס מקים געווען. דאס זענען געווען זייער געשמאקע יארן וכו', אבער דער אייבערשטער האט אנדערש געוואלט; מוהרא"ש האט מיר געהייסן עפענען א ישיבה און געבן דרשות וכו' וכו' - טו אױך דאס מיט די גרעסטע שמחה.

שפּעטער ווען מען האט ארויסגעווארפן מיינע קינדער פון די מוסדות האב איך נישט געהאט קיין ברירה און איך האב געעפנט די ברסלב'ער חדר, און א יאר שפּעטער האט מוהרא"ש מיר געהייסן עפענען א מיידל סקול. עס איז מיר נישט גרינג דאס צו פירן, אבער אז איך האב דאס אנגעהויבן וועל איך דאס ענדיגן און פארגרעסערן מיטן הילף פונעם אייבערשטן. יעדן טאג טראכט איך: 'הלואי ווען איך קען ווען זיצן פאר מיר אזוי ווי אמאל אין מיין ווינקעלע לערנען און דאווענען וכו'; אבער אז דער אייבערשטער וויל אנדערש דארף מען אלעס אוועקלייגן צו טון דעם רצון ה'."

דער אויס די דרשות פון סאטמערער רבי זכותו יגן עלינו וואס ער האט געזאגט פורים (עס איז געדרוקט אין ספר חדושי תורה, פורים); דער רבי פלעגט טרינקען זיבן בוסות וויין און נאכדעם האט ער געוויינט וכו', ער פלעגט זאגן: "איך בין אזוי מקנא א פשוט'ער איד וואס קומט אין שול יעדן צופרי לערנען און דאווענען; וואס זאל איך טון אז עס איז אויף מיר נגזר געווארן צו זיין באשעפטיגט מיטן רבים? אבער אז דאס איז די רצון ה' וועל איך דאס טון וכו'."

אז דו ווילסט עפענען א שול ביי דיר און שטוב דארפסטו נישט קיין רשות, נישט פון מיר און נישט פון קיינעם וכו', דו דארפסט נאר איין זאך זען אכטונג צו געבן, מען זאל רעדן ביי דיר אין שטוב נאר דבורים פון רבי'ן אן קיין חכמות און אן קיין דריידלעך - אזוי ווי מוהרא"ש האט

אונז געלערנט. ליידער פארדרייט מען דעם קאפ אין ברסלב מיט הכל הכלים, שיחות פון דעם זקן, און פון דעם נאר; שיחות וואס זענען נישט געשטויגן און נישט געפלויגן. בפרט לעצטנס איז מען פארנומען מיט מחלוקת און קריגערייען, דער שרייט אויף דעם: "דו ביסט נישט ברסלב", און דער שרייט אויף יענעם: "דו ביסט נישט די עכטע ברסלב", בשעת ווען מיר זענען אלע דא נאר געסט און נאך אביסל גייען מיר אלע אהיים; ווי איז דא צייט צו רעדן פון א צווייטן? ווי איז דא צייט צו זיין פארנומען מיט א צווייטן?!

מוהרא"ש זאגט: "אלע שרייען 'מיר זענען די אמת און יענער איז דער שקר', ווער איז טאקע אמת?" זאגט מוהרא"ש אז "אמת" איז "א-מת - אהי' מת", איך גיי איין טאג זיין א מת, א גוסס און עס וועט פון מיר גארנישט איבערבלייבן, נאר דאס ביסל תורה ותפילה וואס איך כאפ אריין יעדן טאג, נאר דאס ביסל חסד וואס איך טו יעדן טאג; אלע וועלן מיר דארפן ליגן מיט די פיס צום טיר און עס וועט גארנישט נוצן, דעמאלט וועט נישט העלפן די אלע מחלוקת, דעמאלט וועט מען זיין א גרויסער רחמנות. אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שנה): "על שני פתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם", אויף צוויי גרופעס מענטשן האב איך גרויס רחמנות, "על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים", אויף מענטשן וואס האבן געקענט מקורב ווערן צו מיר און זענען נישט מקורב געווארן, "ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים

את דברי, "און אויף די וואס זענען מקורב צו מיר און פאלגן מיך נישט; "כי אני יודע, שיהיה עת, בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת", ווייל עם וועט קומען די צייט וואס דער מענטש וועט ליגן מיט די פיס צום טיר, דאס מיינט ווען מען וועט שטארבן - וואס דעמאלט לייגט מען אראפ דעם מענטש אויף דער ערד מיט די פיס אויסגעדרייט צום טיר, "אז יסתכל על עצמו היטב, ויתקרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקיימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה", און דער מענטש וועט זיך דעמאלט אנקוקן ווי אזוי ער זעט אויס, און ער וועט חרטה האבן: 'פאר וואס האב איך נישט געפאלגט דעם רבי'ן, ווייל ווען איך וואלט ווען געפאלגט דעם רבי'ן וואלט איך זוכה געווען צוצוקומען צו די גרעסטע מדריגות אויף די וועלט', "אבל לא יועיל אז", אבער עם וועט שוין זיין צו שפעט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין דיין ארבעט מיטן בויען א היכל הקודש און מיר זאלן שוין אלע זוכה זיין צו (פסחים קמז:): "ונאכל שם מן הנבחים ומן הפסחים"; און צו (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

תר

ווי אזוי זאגט מען די שמות ביי
קריאת שמע שעל המטה להאריז"ל?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אין זכות פון די שיעורים האב איך אנגעהויבן ליינען קריאת שמע
שעל המטה יעדע נאכט, און לעצטנס האב איך אנגעהויבן ליינען די
קריאת שמע שעל המטה פונעם אריז"ל, יישר כח.

איך וויל וויסן ווי אזוי מען זאגט די אלע הייליגע שמות וואס שטייט
דארט, ארויסזאגן די אותיות יו"ד ה"א, אדער מיט א ק' - יו"ד ק"א?
אדער סתם קוקן דערויף און עס גישט ארויסזאגן? אדער זאגן שם אהי"ה,
אהנ"י, הוי"ה און דאס גלייכן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת טהרה, ו' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו ליינסט קריאת שמע של אריז"ל פאר
דו גייסט שלאפן; רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות קריאת שמע
שעל המטה, הלכה ב) אז ווען א מענטש ליינט קריאת שמע
ביינאכט פאר ער גייט שלאפן און ער איז זיך מתוודה -

"אינו זו משם עד שמוחלין לו", איז מען אים מוחל אויף אלע זיינע עבירות.

בנוגע די שמות, צי מען זאגט דאס וכו'; מען זאגט נישט ארויס די שמות, דאס איז מען מכון. ווי למשל ביים אנהויב פון וידוי: "ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחד שלשה אותיות ראשונות של שלשה שמותיך היקרים..." - דאס זאגט מען נישט ארויס נאר מען טראכט פון די ערשטע דריי אותיות, 'הו"ה א'הי"ה א'דנ"י (יא"א), 'ושם קדשך במלוי ארבע יודין'ן שהוא בגימטריא ע"ב" - דאס זאגט מען אויך נישט, נאר מען איז מכון די אותיות פונעם אייבערשטנס נאמען וואס באטרעפט צוויי און זיבעציג אויב מען שרייבט עס אויף דעם אופן: "בזה (יו"ד ה"י וי"ו ה"י), ויאר ברצונך בעולם האצילות ואל יהא מונע".

נאך קריאת שמע רעדט מען נישט אויס, אבער צום אייבערשטן מעג מען און מען מוז אלעמאל רעדן; זיי זיך מתבודד, שמועס מיטן אייבערשטן ביו דו שלאפסט איין - וועט דער שלאף זיין אן אנדערע שלאף, עס וועט זיין א שלאף מיטן אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קמז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

תרא

ווען דארף מען זאגן מוסר פאר א צווייטן און ווען נישט?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט וויסן די גדרים פון די מצוה (ויקרא י"ז): "הוכח תוכיח את עמיתך", וואס דאס מיינט לכאורה אז מען דארף זאגן מוסר פאר א חבר, אבער דער ראש ישיבה שליט"א זאגט דאך אלץ אז מען זאל לעבן נאר פאר זיך און נישט קוקן אויף א צווייטן.

יישר ב"ח פאר אלע עצות און חיובים

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת טהרה, ו' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די מצוה פון תוכחה איז זייער א גרויסע מצוה; דאס איז א מצוות עשה מן התורה, אזוי ווי עם שטייט אין פסוק (ויקרא י"ז): "הוכח תוכיח את עמיתך", מען דארף מוסר'ן א חבר. און חכמינו זכרונם לברכה זאגן אונז דאס גרויסקייט פון זאגן מוסר און פון אונגעמען מוסר (תמיד כח): "איזו היא דרך ישראל שיבור לו האדם", וואס פאר א וועג זאל א מענטש אויסקלויבן פאר זיך? "יאהב את התוכחות", ער זאל ליב האבן מוסר, "שכל זמן שתוכחות בעולם, נחת רוח

בעולם", ווייל ווען עס איז דא מענטשן וואס זאגן מוסר און מען נעמט דאס אן - איז דא פרידן אויף די וועלט, "טובה וברכה באין לעולם", אז מען נעמט אן מוסר איז דא אלע גוטס און אלע ברכות אויף די וועלט, "ורעה מסתלקת מהעולם", דורך מוסר גייט אוועק אלע שלעכטס פון די וועלט. "וכל המוכיח את חברו לשם שמים, זוכה לחלקו של הקדוש ברוך הוא", און ווער עס מוסר'ט א חבר לשם שמים איז זוכה צו זיין נאנט צום אייבערשטן, "ולא עוד אלא שמושכין עליו חוט של חסד", און דורך זאגן מוסר באקומט מען א חן; זעט מען דאס גרויסקייט פון זאגן מוסר און פון דעם מענטש וואס נעמט אן מוסר.

אבער דער רבי האט אונז געלערנט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ח) אז נישט יעדער איינער קען געבן מוסר, נאר דער וואס קען געבן מוסר אזוי ווי משה רבינו האט געגעבן מוסר, מוסר וואס וועט מקרב זיין דעם מענטש צום אייבערשטן און נישט חס ושלום אים דערווייטערן. ווייל אויב מען זאגט מוסר שלא לשם שמים, נאר צו טשעפען - מאכט מען ערגער מיט די מוסר, מען מאכט א שלעכטע גערוך מיט די מוסר. דער רבי געבט א משל צו דעם, אזוי ווי עס ליגט א פלי פון צואה וכו' אויב קומט איינער און הויבט אן מישן די צואה - מאכט ער א שלעכטע גערוך, ער איז מבאיש ריח און טוט גארנישט אויף, אזוי אויך ווען איינער קען נישט מוסר'ן אזא סארט מוסר ווי משה רבינו - טוט ער גארנישט אויף, ער מאכט נאר עס זאל ווערן א שלעכטע גערוך אויף דעם מענטש.

ווען מ'זעה רבינו איז אראפגעקומען פון הימל און געזען ווי די אידן האבן געמאכט דעם עגל און עובר געווען אויף די דריי הארבסטע עבירות, האט זיי מ'זעה רבינו געזאגט (שבת פח:): "עדוין חביבותא הוא גבן", דער אייבערשטער האט ענק נאכאלץ ליב, אזוי ווי עס שטייט (שיר השירים א, יב): "גדדי נתן ריחו", ולא פתיח הסריח"; נאר אויף דעם וועג מעג מען געבן מוסר, אז מען ווייזט פארן מענטש דאס ליבשאפט וואס דער אייבערשטער האט נאכאלץ צו אים און ווארפט אים נישט אנוועק אפילו ער האט געטון עבירות; נאר אויף דעם וועג מעג מען זאגן מוסר. מ'זעה רבינו האט געוויזן פאר די אידן אז דער אייבערשטער ווארט זיי זאלן צוריקקומען צו אים, ער האט אריינגעברענגט אין זיי א ליבשאפט.

דערפאר איז בכלל נישט קיין סתירה דאס וואס דו פֿרעגסט, ווייל פון איין זייט איז טאקע דא די מצוה פון תוכחה, אבער מען דארף וויסן ווי אזוי דאס צו טון אז עס זאל יענעם מקרב זיין און חס ושלום נישט מרחק זיין. אזוי ווי מוהרא"ש טייטשט דעם פסוק (משלי ט, ח): "אל תוכח לץ פן ישנאך, תוכח לחכם ויאהבך", מען טאר נישט מוסר'ן דעם מענטש בלשון: "דו לץ וואס דו ביסט", ווייל דאס וועט אים מאכן ער זאל דיך פיינט האבן, מען דארף מוסר'ן דעם מענטש דורכ'ן אים זאגן: "דו ביסט דאך א חכם, דיר פאסט נישט צו טון אזוי און אזוי", דעמאלט וועט ער דיר ליב האבן. דאס זאגט שלמה המלך: "אל תוכח", זאג אים נישט: "לץ!" ווייל: "פן ישנאך", ער וועט דיך פיינט באקומען און

דו וועסט גארנישט אויפטון, נאר וואס דען? "הוכח", זאג אים: "לחכם", דו ביסט דאך א חכם, פאר דיר פאסט נישט וכו', "ויאבהך", וועט ער דיך ליב האבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קמז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיכה ו, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

תרב

ווי מער איך קום צוריק צום אייבערשטן,
שפיר איך אז ער דארף מיך נישט

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זיך זייער געפריידט צו הערן ביי א שיעור פונעם ראש ישיבה שליט"א אז ווען א מענטש קומט צוריק צום אייבערשטן, שפירט ער אז דער אייבערשטער דארף אים נישט; ווייל איך האב אלץ געמיינט אז דאס איז נאר ביי מיר אזוי, און יעצט זע איך אז דאס איז די זעלבע ביי יעדן איינעם.

ביי מיר גייט עס אבער נאך ווייטער, די געפיל אז דער אייבערשטער דארף מיך נישט מאכט מיר אז איך זאל ווערן שוואכער אין לערנען, אין דאווענען און נאך מער אראפפאלן רחמנא לעלן.

ווייל איך וויסן אויב דאס איז אויך א גארמאלע זאך ביי יעדן איינעם, אדער איך בין דער פראבלעם? און וואס איז די עצה דערצו?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת טהרה, ו' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

קוק נישט אויף די שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע
ברענגט אריין אין דיר פאילו דער אייבערשטער איז
ברוגו אויף דיר וכו'; עס איז נישט אמת אז דער אייבערשטער
דארף דין נישט, פארקערט, דער אייבערשטער שטייט און
ווארט יעדע רגע דו זאלסט צוריקקומען צו אים. חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (שמות רבה יט, ד) אויפן פסוק (איוב לא, לב):
"בחוז לא ילזין גר", אין הקדוש ברוך הוא פוסל לבריה",
דער אייבערשטער ווארפט נישט אוועק קיין שום מענטש,
"אָאָ לאַ לבל הוא מקבל", דער אייבערשטער נעמט צוריק
יעדן איינעם; "השערים נפתחים בכל שעה", די טירן זענען
שטענדיג אָפן, "וכל מי שהוא מבקש לפני יבנים", און ווער
עס וויל צוריקקומען צום אייבערשטן קען שטענדיג צוריקקומען
צו אים. נאך זאגן די הייליגע חכמים (ברכות לד): "במקום
שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד
שם", א בעל תשובה איז זייער חשוב ביים אייבערשטן און
ער קומט אן אויף א פלאץ וואו צדיקים קומען נישט אן;
ווייל ווען א מענטש וואס איז שוין געווען אריינגעכאפט ביים
סמ"ך מ"ם רייסט זיך ארויס פון דארט און ער קערט זיך
צוריק צום אייבערשטן - דער מענטש איז זייער חשוב אויבן
אין הימל.

די מחשבות וואס דו טראכסט אז דו ביסט שוין נישט ווערד
און דער אייבערשטער דארף דיך נישט - דאס איז עצת
היצר. ער שפילט מיט יעדן מענטש דעם זעלבן שפיל; קודם
ווארפט ער אים אראפ אין עבירות און שפעטער ווען ער
זעט אז דער מענטש וויל תשובה טון לייגט ער אריין אין
אים א סם המות, אז דער מענטש הויבט אן טראכטן אז
מען דארף אים נישט, ער הויבט אן דמיונ'ען אלע סארט
דמיונות רחמנא לצלן אז ער איז שוין דערנאך חס ושלום.

אז דו ווילסט פטור ווערן פון די מחשבות זאלסטו נעמען
די עצת פון רבי'ן; דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן
א מתנה וואס רופט זיך: 'התבודדות', א מענטש זאל זיך
אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע
שפראך, אויף זיין מאמע לשון; מען זאל גיין אויף א פלאץ
וואו קיינער איז נישט דארט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ,
מען זאל פארציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס מען גייט
אריבער ברוחניות ובגשמיות, וואו דער יצר הרע ווארפט
אים אלץ אראפ, און אז וויפיל מאל מען האט שוין געוואלט
זיין גוט - פאלט מען נאכאמאל צוריק אריין אין בלאטע,
און דאס וואס מען שפירט אז מען דארף אים נישט וכו'.

פאלג דעם רבי'ן; זוף אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט
דארט און יעדן טאג זאלסט אהינגיין זיך אויסניסן
דיין הארץ צום אייבערשטן. פארצייל אים אלעס וואס עס
גייט אריבער אויף דיר, אלע שלעכטע מחשבות וואס דער

יצר הרע ברענגט אריין אין דיר און ווי ער ווארפט דין אראפ אין די עבירה פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, האב אויף מיר רחמנות! דער יצר הרע רעדט מיר איין אז דו ביסט ברוגז אויף מיר און דו דארפסט מיך נישט. איך גיי ארום מיט נארישע מחשבות אז 'איך בין שוין א פארפאלענער', איך בין אזוי דערשראקן פון די מחשבות - אז דאס אליינס מאכט מיר איך זאל נאך מער אראפפאלן, איך פאל און איך פאל אראפ ביז איך טראכט אז איך קען שוין נישט תשובה טון.

איך בעט דיר הייליגער באשעפער ראטעווע מיך! איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד אבער איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך בין אזוי צעבראכן און צעקלאפט. רבנו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, געב מיר פת, העלה מיר איך זאל גלייבן אין דיר, איך זאל שפירן אז דו האסט מיך ליב. טאטע זיסער, האב רחמנות אויף מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד; איך האלט אין איין אראפפאלן אין פנים הברית, איך בין שוין אזוי צוגעוואוינט צו טון די עבירה אז עס איז מיר שוין זייער שווער זיך ארויסצורייסן דערפון. הייליגער באשעפער, העלה מיר איך זאל זיך קענען היטן מיינע אויגן, געב מיר ריינע אויגן. איך וויל נישט קוקן שמוציגע מאנוים און שמוציגע קליפס, אבער וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין צוריק פאלן?! איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאות נאוף פלאקערט אין מיר;

מיינע אויגן זענען צו דיר געוואנדן: הנה כעיני עבדים אל
 יד אדוניהם, כעיני שפחה אל יד גברתה - בן עיינינו אל ה'
 אלקינו עד שיחננו".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו
 (פסחים קמז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו
 (מ"ב ה, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

תרג

ווי אזוי שעמט מען זיך פונעם אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר אלע שיעורים און חיזוק.

איך הער אסאך ביי די שיעורים אז מען דארף זיך שעמען פונעם
 אייבערשטן, איך פארשטיי אבער נישט וואס דאס מיינט. זיך שעמען פון
 א מענטש פארשטיי איך; דער מענטש מיינט אז איך בין ווער ווייסט
 וואס און פלוצלונג האט ער מיך געכאפט ביי די מעשה, ווער איך
 פארשעמט; ווען עס קומט אבער צום אייבערשטן, וואס ער באגלייט מיך
 ביי טריט און שריט, ער ווייסט אלעס וואס איך האב געטון, גערעדט,
 און געטראכט מיין גאנץ לעבן, איז עס נישט אזוי ווי ער האט מיך
 פלוצלונג געכאפט ביי עפעס שלעכטס, ממילא וואס איז שיק זיך צו
 שעמען?

איך האף איר וועט מיר דאס קלארשטעלן, יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת טהרה, ו' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פאר דער הייליגער תנא רבי יוחנן בן זכאי איז נפטר
געווארן זענען געקומען זיינע תלמידים זיך געזעגענען
פון אים און זיי האבן אים געבעטן (ברכות כח:): "רבי, ברבנו",
דער רבי זאל אונז בענטשן פאר ער גייט אוועק פון די
וועלט, האט דער הייליגער רבי יוחנן בן זכאי זיי געבענטשט
מיט די פאלגנדע ברכה: "יהי רצון שתהא מורא שמים
עליכם כמורא בשר ודם", איך בענטש אייך איר זאלט מורא
האבן פונעם אייבערשטן אזוי ווי איר האט מורא פון א
בשר ודם, האבן די תלמידים געפרעגט: "רבי, עד כאן?"
דער רבי געבט אונז אזא קליינע ברכה, מיר זאלן מורא
האבן פונעם אייבערשטן אזוי ווי מיר האבן מורא פון א
בשר ודם און נישט מער? "אמר להם, ולואי", האט ער זיי
געענטפערט: "הלואי זאלט איר מורא האבן פונעם אייבערשטן
אזוי ווי איר האט מורא פון א בשר ודם, דעמאלט וועט
איר מער נישט זינדיגן", ווייל ווען א מענטש וויל טון אן
עבירה זארגט ער זיך אז קיינער זאל נישט וויסן וואס ער
טוט, ער פארמאכט אלע פענסטערס און אלע שפאלטענעס
אז קיינער זאל נישט אויסגעפונען וואס ער טוט, אבער דער
מענטש טראכט נישט: 'געוואלד און געשריגן, דער
אייבערשטער איז דאך דא, ער זעט אלעס וואס איך טו'.

חַבְּמִינוּ זְכוּנוֹם לְבִרְכָה דְּעֲרִיצִיילָן אֹנְזוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פּוּ, ה) וְוֵעַן
 אֲשֶׁת פּוּטִיפֶר הָאֵט גְּעֻמּוּטִשְׁשֶׁעַט יוֹסֶף הַצַּדִּיק צו טוֹן
 מִיט אִים אַן עֵבִירָה, וְוֵעַן זי הָאֵט גְּעֻזֶען אַז יוֹסֶף הַצַּדִּיק
 דְּרִיידט זיך שְׁטֵעֵנדיג אַרוֹים פּוֹן אִיר און עֵר ווִיל נִישְׁט טוֹן
 די עֵבִירָה, הָאֵט זי אִים פֿאַרְגַּעשְׁלָאגֵן אַז זי גִיט צוֹדֶעקֵן
 אַלֶּע פֿאַטֶרעטֵן פּוֹן די ווענט און אַזוי הָאֵט זי גְּעֻטוֹן, זי הָאֵט
 אַרויפֿגֵּעִלִיגט לִיילֶעכער אַויף אַלֶּע גְּעֻטִשְׁקֶעס און אַויף אַלֶּע
 בִּילְדֶער, זי איז גְּעקוּמֶען צו יוֹסֶף און גְּעזאַגט: "יַעֲצֹט זַעט
 קִינֶעֶר נִישְׁט וואס מִיר טוֹעֵן, יַעֲצֹט זאַלסְטוּ מִיך צוֹהֶערֵן",
 הָאֵט יוֹסֶף הַצַּדִּיק גְּעלֶאכְט און גְּעזאַגט: "דִּינֶע גְּעֻטִשְׁקֶעס
 קֶענְסְטוּ צוֹדֶעקֵן, די אַלֶּע בִּילְדֶער קֶענְסְטוּ פֿאַרְדֶּעקֵן, אָבֶער
 דֶּער אַיַבֶּערִשְׁטֶער איז דָּא און עֵר זַעט אַלֶּעס, פּוֹן אִים קֶען
 מָען זיך נִישְׁט בַּאֶהאַלְטֵן".

זוֹכָה זײַן צו הָאבֵן אַ רִינֶע אַמוֹנָה, מָען זאַל שְׁפִירֵן ווי דֶּער
 אַיַבֶּערִשְׁטֶער איז דָּא - דָּאס פֿאַקוּמט מָען דוּרְכֵן
 צַדִּיק, אַזוי ווי דֶּער רַבִּי זַאגט (לְקוּטִי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב' סִימָן ח', אֹת ח):
 "כָּל הַמִּתְקַרְבִּים לְמִנְהִיג אִמְתִּי, זוֹכִין לְאַמוֹנָה יִשְׂרָאֵל דְּקִנְיָהּ",
 אַלֶּע וואס זַענֶען מְקוּרָב צו אַן אִמְתִּין צַדִּיק זַענֶען זוֹכָה צו
 הָאבֵן אַ קְלָאָרֶע אַמוֹנָה; אַז מָען פֿאַלגט דַּעם הִיילִיגֵן רַבִּינִים
 עֲצָה, מָען גְּעוואַינט זיך צו צו רַעֲדֵן צוּם אַיַבֶּערִשְׁטֵן, וואס
 מָען דאַרף בַּעַט מָען דַּעם אַיַבֶּערִשְׁטֵן און ווען מָען קֶען
 נֶאר דאַנקט מָען דַּעם אַיַבֶּערִשְׁטֵן - דוּרְכְּדַעַם ווערט
 אויסְגַּעקְלָאָרט די אַמוֹנָה בִּיז מָען הוִיבט אַן שְׁפִירֵן אַז דֶּער
 אַיַבֶּערִשְׁטֶער איז דָּא, דַּעמַאָלט פִּירט מָען זיך אַויף אַיִדֶּל

און מען רעדט איידל, דעמאלט איז מען זוכה צו לעבן מיט וואס דוד המלך זאגט (תהלים טו, ח): "שויתי ה' לנגדי תמיד", איך לעב שטענדיג מיטן אייבערשטן, און מיט דעם הויכט זיך אן דער שלחן ערוך (אורח חיים סימן א, סעיף א): "שויתי ה' לנגדי תמיד' הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים תהולכים לפני האלקים".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן האבן א ריינע אמונה און מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

תרד

איך בין אסאך דורכגעפאלן, איך האב נישט קיין טעם אין לעבן, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור וואס איז שוין דורכגענאנגען גאר אסאך אין לעבן, שוין פון גאר יונג האב איך זיך געשאפט א סמארטפאון און געזען דארט - פארשטייט זיך - כל דבר אסור, און זיך אנגעקניפט מיט שעדליכע עלעמענטן. זייט דעמאלט האב איך געהאט אסאך ירירות און עליות, איך האב געהאט גוטע צייטן וואס איך האב זיך אריינגעלייגט אין לערנען, געווען ערליך און געשפירט גוט, ווידער האב איך צייטן וואס עס קומט

מיר צוריק אין מוח די אלע שלעכטע זאכן, איך וויל נאר זיין שלעכט
און אלעס אוועקנווארפן.

איך שפיר נישט קיין שום טעם אין לעבן. באמת אין הארץ וויל איך
זיין וואויל און טון דעם רצון ה', אבער די נסיונות זענען אסאך מאל
שטערקער ווי מיר. איך מוז האבן א גוטע עצה ווי אזוי צו מצליח זיין
אין לעבן און ווי אזוי צו האבן א ספוק און טעם אין מיין לעבן.

פארן קיין אומאן, אדער אנדערע ברסלב'ער עצות - איז נישט גוט
פאר מיר, ווייל מיין מאטע וועט מיך זיכער נישט לאזן.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב גרויס רחמנות אויף דיר אז דו ביסט אריינגעפאלן
אין קוקן עבירות רחמנא לצלן, אין זיך פארבינדן מיט
עבירות השם ישמרנו און דו האסט אזויפיל געזינדיגט אין
די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, וואס אויף
דעם שטייט (משלי ב, יט): "כל באיה לא ישובון ולא ישינו
ארחות חיים", ווער עס פאלט אריין אין דעם קען שוין נישט
צוריקקומען צום אייבערשטן.

איין נחמה האסטו נאך: דער אייבערשטער האט אונז
געשיקט א מתנה אין אונזער דור, דער הייליגער רבי,

וואס האט רחמנות אויף אידישע קינדער - בפרט אויף די וואס פאלן אראפ אין עבירות, ער ווייזט זיי א וועג זיי זאלן קענען צוריקקומען צום אייבערשטן. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עא) אמת אז אין זוהר הקדוש שטייט (פרשת ויחי, ריט:) אז ווער עס איז פונם בפנים הברית, רחמנא לצלן - העלפט נישט קיין תשובה, אבער דער רבי זאגט: "שבוה המאמר זוהר אין שום אדם מבין הפשט, רק הוא לבד", אז אין דעם שטיקל זוהר פארשטייט קיינער נישט פשט, נאר ער, "והכלל, שבאמת מועיל תשובה בודאי על חטא זה, אפילו אם הרבה לפשע, חס ושלום", און ער זאגט אז עס העלפט יא תשובה.

איי וועסטו פרעגן, ווי קען זיין אזא זאך אז דער רבי זאגט אנדערש פונעם זוהר הקדוש?! רבי נתן פרעגט דאס (לקוטי מלכות תפילין מלכה ד, אות ד) ווי אזוי קען זיין אזא זאך, דער זוהר הקדוש זאגט אז ווען א מענטש איז פונם בברית העלפט נישט קיין תשובה, און דער רבי זאגט אז עס העלפט יא תשובה?! זאגט רבי נתן זייער א וויכטיגע זאך וואס איז וויכטיג צו וויסן אין לעבן. אז באמת העלפט תשובה אויף יעדע עבירה, עס איז נישטא קיין עבירה וואס מען זאל נישט קענען תשובה טון דערויף, נאר וויבאלד די עבירה פון פנים הברית איז זייער א גרויסע עבירה, ווייל ווען א מענטש איז פונם בברית רייסט ער זיך אפ פונעם אייבערשטן, דערפאר, ווען דער מענטש וויל תשובה טון דארף ער אריבערגיין דעם נסיון, ער דארף הערן ווי מען זאגט אים:

"דו קענסט שוין נישט תשובה טון!" אויב האט ער שכל און ער זאגט: 'איך גיי נישט אנועק פונעם אייבערשטן אויף קיין שום פאל, צי מען דארף מיך יא צי מען דארף מיך נישט, איך פונעם אייבערשטן וועל זיך קיינמאל נישט אפטיילן; איך נעם זיך פאר מער נישט צו זינדיגן, נישט קיין חילוק צי איך וועל יא ווערן א צדיק צי נישט, נישט קיין חילוק צי איך וועל מיך דארפן מיין גאנץ לעבן מוטשען, אזא איינער וועט זוכה זיין צו תשובה טון. אבער איינער וואס האט נישט קיין שכל נעמט דאס אן בפשטות, און זאגט: 'איך קען שוין נישט תשובה טון, איך בין דערנאך'.

דו בעמסט מיר אן עצה ווי אזוי דו קענסט ארויסקריכן פון די עבירות אין וואס דו זינקסט; אז דו ווילסט באמת ארויסקריכן פון דיינע שמוציגע מעשים נעם דעם רבינ'ס עצה, און אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן - קענסטו נאך ארויסקריכן פון דיינע עקלדיגע מעשים; די עצה פאר דעם איז "תורה". אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעבירות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער ליגט שוין אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הפח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העבירות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק, ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי

התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "בך וּבך" - וועט ער סוף פל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

ווען דער רבי האט דאס געזאגט האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן (תני מוהר"ן, סימן תקעב): "צי תורה קען אויך העלפן אזא איינעם וואס איז אראפגעפאלן אין די ביטערע עבירה פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן", האט דער רבי אים געענטפערט: "דו ווייסט ווי גרויס דער כח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעס"; אפילו א מענטש האט פונם געווען אין פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אויב וועט ער יעדן טאג לערנען תורה, ער וועט זיך מאכן א קביעות צו לערנען 'בך וּבך', וועט ער ווערן אן ערליכער איד; זעט מען אז תורה קען יעדן איינעם העלפן און יעדן צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

בדרך כלל די אלע וואס זענען אראפגעפאלן אין ביטערע עבירות, בפרט אין די עבירה פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, האבן שוין נישט קיין מח צו פארשטיין לערנען, ווייל דער מח איז זיי פארברענט געווארן פון די עבירה. די איינציגסטע וועג פאר זיי איז אז זיי זאלן נעמען דעם רבינ'ס דרך הלימוד (במבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) און גורם זיין אסאך פּרקים משניות, אפילו בלי הבנה כלל; דאס וועט זיי ארויסשלעפן פון זייער פלאנטער און זיי אפהאלטן פון זייערע רגילות'ער.

זעל בולם זאלסטו נעמען די עצה פון התבודדות; שמועס זיך אויס מיטן אייבערשטן און בעט אים ער זאל זיך העלפן דו זאלסט זיך ארויסזען פון די טומאה און פון די קליפות וואו דו ביסט אריינגעפאלן. בעט אים ער זאל דיר שוין געבן א שידוך אז דו זאלסט קענען זיין אפגעהיטן פון עבירות, דאס איז אן עצה אויך פאר אמונה.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט האבן שכל צו פאלגן דעם רבי'ן וועסטו זען ווי אלעס וועט זיך דיר טוישן, דו וועסט ווערן א פרייליכער מענטש און אן ערליכער איד.

תרה

וואס איז די יושר נישט צו געבן פאר א כלה טייערע צירונגען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך אייערע שיעורים, און איך מיט מיין נאנצע משפחה שעפן אסאך חיוק און אמונה פון די שיעורים.

ביז עס איז אבער אנגעקומען די שמועס איבער די צירונגען פאר א כלה, דאס קען איך שוין נישט פארשטיין, און דאס טוט מיר זייער וויי.

איך האב געהערט אז איר האט געקויפט א זינגער פאר אייער כלה פאר בלויז \$195, עס איז טאקע א שיינע זאך צו שפארן געלט, אבער איך האב מורא אז מענטשן וועלן דאס אויסנוצן אויף נישט א ריכטיגן אופן.

איך פארשטיי נישט; א מיידל האט א געשמאקע לעבן, און זי גייט און זי איז זיך מ'שעבד צו א מאן, זי נעמט זיך אונטער צו האדעווען קינדער, זי איז מ'ותר אויף איר שלאף, אויף איר האר, אויף אירע כחות, אויף אלעס, און זי האט חתונה מיט א בחור וואס עס איז א גרויסער ספק אויב ער וועט איר טאקע מכבד זיין, רוב היינטיגע חתנים זענען נישט אזעלכע זיסע צוקערדיגע מענער, און רוב חתנים שטייען נידריגער אין יראת שמים ווי די בלות.

איז דא כאטש איין זאך מיט וואס די בלה קען זיך טרייסטן, כאטש איין זאך מיט וואס זי ווערט באצאלט, דאס איז מיט די טייערע צירונגען, מיט דעם קען זי זיין אביסל פרייליך; און יעצט גייט מען און מען נעמט דאס אויך צו פון איר?! סתם חתונה האבן אומזיסט, נישט באקומען רעספעקט פונעם מאן און זיין א שפחה בחנם?!

און בכלל איז דאס נישט גלייך אויף גלייך, אפֿשר זאל די מאמע אליינס אויפגייען די בעקישעס און קליידער פארן חתן, אזוי וועט עס אויך אויסקומען צו בלווי \$195? אפֿשר זאל דער חתן קויפן די ביליגע קאפל-שטריימל? אין די תורה זעט מען פארקערט, מען זעט אז אליעזר האט געגעבן צירונגען פאר רבקה, אבער רבקה האט נישט געגעבן מ'בויש פארן חתן.

ביי אסאך מוסדות רעדט מען צו די מיידלעך אז זיי זאלן מ'ותר זיין אויף די טייערע צירונגען, און איך מיינ אז דאס איז נישט ריכטיג. עס איז טאקע א שיינע זאך חתונה צו מאכן אן חובות, אבער עס איז נישט קיין חכמה צו זעקוועטשן די וואוילע פרויען בלווי ווייל עס איז יעצט אין סטייל צו שפארן געלט ביי חתונות.

איך האף איר וועט מיר דאס קענען ענטפערן, און מ'זל טוב צו די שמחה, מיט אסאך נחת דקדושה.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחנ'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב זוכה געווען אז
מיין זון - בני בכורי גרו יאיר איז א חתן געווארן
למזל טוב מיט א מיידל א תלמידה פון בית פינא ברסלב.

אסאך יארן האב איך געפעטן דעם אייבערשטן ער זאל
מיר העלפן איך זאל טרעפן שידוכים פאר מייע
קינדער יונגערהייט פרי זיי זאלן גיין צו די חופה בקרושה
ובטהרה, איך האב איך געפעטן דעם אייבערשטן זייער
אסאך איך זאל טרעפן א פלה וואס איז מקורב צום רבין,
א פלה וואס קומט פון א שטוב וואו דער רבי איז חשוב
און געערט, א פלה וואס ווייסט וואס דער לעבן איז און
וואס וויל חתונה האבן נישט פאר די פאר שעה פון די
חתונה נאכט, נאר וואס וויל אויפשטעלן אן ערליכע שטוב,
קינדער און אייניקלעך וואס וועלן דינען דעם אייבערשטן.

ד. מיטוואך פרשת תצוה, אור לט' אדר א' תשע"ט איז דער ראש ישיבה'ס זון הרב שלמה שליט"א
א חתן געווארן למזל טוב עב"ג טאכטער פון מוה"ר יואל טייטלבוים שליט"א, נבאי בית המדרש
היכל הקודש ברסלב קרית יואל, שכונת עצי תמרים.

די חתונה איז פארגעקומען בשעה טובה דינסטאג פרשת נשא, אסרו חג שבועות תשע"ט אין בית
המדרש היכל הקודש ברסלב, וויליאמסבורג.

מער איבער דעם פרייליכן און שפארזאמע שמחה, זע ווייטער אין דעם חלק מכתב תרסה, תרס"ט,
תרפ און תרצו.

דאס וואס איר פרעגט: "היתכן מען זאגט מען זאל געבן פאר די בלה נישט עכטע צירונגען וכו'"; איר דארפט פארשטיין אז די מענטשן וואס מאכן חתונה - רוב פון זיי האבן נישט קיין געלט פאר זייער טאג טעגליכער לעבן, כל שפן ווען עס קומט אונטער א שמחה, א צייט וואס מען דארף זיך פרייען - קענען זיי זיך נישט באמת פרייען ווייל זיי דארפן שאפן געלט; ביז מען שאפט פון וואו צו בארגן איז א שווערע זאך און באצאלן די חובות איז נאך שווערער, ווייל אין די צייט וואס מען הויפט אן באצאלן קומט אונטער נאך א קינד חתונה צו מאכן און אזוי ווייטער. פון דעם געשעט אז מענטש האלטן זיך אפ פון טון שידוכים מיט זייערע קינדער אין צייט, מען ווערט צעבראכן ביז מען ווערט נישט געזונט רחמנא לצלן.

ביי אונז אין די קהילה זענען פארהאן אינגעלייט וואס מאכן חתונה, זיי האלטן ביי זייערע ערשטע קינדער און זיי דערטרענקען זיך שוין אין חובות פון שווערע צענדליגער טויזנטער דאלער.

דערפאר האב איך געוויזן פאר מיינע תלמידים ווי גליקליך מען קען זיין מיט צירונגען וואס קאסט ביליג; ברוך השם אז אין היכל הקודש ביים רבי'ן איז שלום בית א יסוד היסודות, איך וואונטש פאר אלע אידישע פרויען זאלן האבן אזא שלום בית ווי ביי תלמידי היכל הקודש, און אז מען געבט פשוט'ע צירונגען לויט וויפיל מען פארמאגט וועלן די פרויען נישט ווערן פון דעם צעדרוקט, דער רבי האט אונז זייער מחזק געווען מיר זאלן מכבד זיין די ווייבער.

קיינער זאגט נישט אז מען זאל נישט געבן מתנות פאר די פלה און קיינער זאגט נישט מען זאל נישט געבן צירונגען, אבער מען קען נישט געבן טייערע צירונגען ווען מען האט נישט קיין געלט; מאכט א חשבון, וואס קאסט פאר א מחותן מתנות נאר פאר איין קינד? אנגעהויבן מיט די ברעיסלעט פון זעכצן הונדערט דאלער, נאכדעם די רינגל פון צוויי טויזנט דאלער, די זיינער צוויי טויזנט דאלער, אויערינגלעך צוויי טויזנט דאלער, נאכדעם א פערל קייטל פאר אכט הונדערט דאלער, און נאך א צירונג, האלט מען שוין כמעט ביי צען טויזנט דאלער; פֿרעג איך אייך, ווען דער מחותן האט די געלט קען מען נאך פארשטיין, אבער אז עס איז נישטא קיין געלט איז דאך א הימל געשריי אז מען דארף געבן טייערע צירונגען.

זייט נישט ברוגז אויף די מוסדות וואס לערנען אויס די קינדער זיי זאלן זיין צופרידן מיט א פשוט'ע וועג פון לעבן; געבענטשט זאלן זיין די מוסדות וואס רעדן צו מיידלעך זיי זאלן מסכים זיין צו נעמען א פאלשע שטיין ווען קיינער איז נישט קיין מבין און קיינער ווייסט נישט קיין חילוק פון אן עכטע שטיין ביז א פאלשע שטיין, נאר דער וואס ארבעט מיט דיימאנטן וכו'.

אליעזר עבד אברהם האט געגעבן צירונגען לויט די פארמעגן פון אברהם אבינו און חס ושלום א מענטש זאל גיין בארגן געלט און נישט באצאלן צו קויפן טייערע צירונגען; מיר טארן נישט גיין גנב'נען פֿדי צו מקים

זיין וואס אליעזר עבד אברהם האט געטון, מיר דארפן קוקן
וויפיל מיר פארמאגן.

דאס וואס איר טענה'ט אז א פרוי ווערט נישט געשעצט
אין שטוב זאל זי כאטש האבן אירע צירונגען וכו';
איך ווייס נישט אויב דאס איז טאקע אזוי ווי איר זאגט.
לויט ווי איך פארשטיי, אויב א פרוי ווערט דערנידערט פון
איר מאן און איר מאן וועט אהיים קומען און איר געבן א
טייערע מתנה וועט זי צוריק ווארפן די מתנה אין פנים, זי
וועט עס נישט וועלן אנטון; איז ממה נפשך פעלט נישט
אויס קיין טיערע מתנות, ווייל אויב איז די פרוי די קעניגין
אין שטוב, דער מאן רעדט צו איר ווי אן ערליכער איד,
ער האט סבלנות און ער ווייסט אירע אומשטענדן און אירע
צייטן וכו', אזא פרוי איז א געבענטשטע פרוי, זי דארף נישט
קיין טיערע צירונגען וואס קומט פון געבארנטע געלט, פון
בלוטטיגע געלט, זי פריידט זיך מיט איר מאן און קינדער;
ווידעראום אויב די פרוי איז נישט חשוב, דער מאן פירט
זיך מיט איר נישט ווי אן ערליכער איד, וועט זי נישט ווערן
צופרידן פון טיערע צירונגען.

זייט מיר מוחל, איך האב נישט געמיינט צו מבזה זיין און
צעדרוקן וואוילע פרויען; איך רעד זייער אסאך צו
מיינע תלמידים זיי זאלן מכבד זיין די ווייבער, איך וויל
פשוט אויסלערנען מיינע תלמידים זיי זאלן נישט אריינפאלן
אין חובות, זיי זאלן זען אז מען קען חתונה מאכן קינדער
אן אויסגעבן געלט, אן בארגן געלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן תובחים ומן הפסחים"; און צו (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.
א פרייליכן יום טוב.

תרו

ווי אזוי קען מען זיך ארויסדרייען
 פונעם פלאקערדיגן יצר הרע?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך שרייב מיט א צעבראכן און צעשניטן הארץ, ווייל איך האב ברוך השם חתונה געהאט, איך האב באקומען זייער א גוטע ווייב, א וואוילע ווייב און א שיינע ווייב, זי שטעלט מיר אלעס צו און עס פעלט מיר גארנישט אינגעהיים, פונדעסטוועגן ברענט אין מיר אזוי שטארק דער יצר הרע צו קוקן אויף אנדערע פרויען, און צו קוקן שמוץ, אז איך קען עס מער נישט אויסהאלטן.

איך ווייס אז א בחור האט א תירוץ און איך האב נישט, אבער וואס קען איך טון געראטעוועט צו ווערן פון מיין פלאקערדיגער יצר הרע? אפֿשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי א', י"א ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער אייבערשטער האט אויגו געגעבן א מתנה פאר אונזער
דור דער הייליגער רבי צו ראטעווען אלע נשמות וואס
פאלן אראפ אין עבירות און זיי ארויסנעמען פון שאול
תחתית ומתחתיו.

די עצה פאר דיר איז אז דו זאלסט זיך מקרב זיין צום
רבי'ן, זאלסט אנהויבן לערנען די הייליגע ספרים פון
רבי'ן - וועסטו טרעפן גוטע עצות ווי אזוי זיך צו ראטעווען
פון די יצר הרע וואס פלאקערט אין דיר. מאך זיך א שיעור
אין ספר 'קדושת ישראל' וואס איז געשטעלט אויף די עבירה,
וואו עס ווערט געברענגט פיל עצות ווי אזוי ארויסצוקריכן
פון די עבירה.

אויך זאלסטו זיך מאכן א שיעור צו לערנען דעם ספר
'אוצר הקדושה' וואס איז אויך פול מיט עצות ווי
אזוי ארויסצוקריכן פון די עבירה; ווייל ווער עס פאלט אראפ
אין די עבירה פון גיאופ, ער קוקט עבירות און נאכדעם איז
ער פונם בבירית, ער איז מוציא זרע לבטלה - איז אים
זייער שווער ארויסצוקריכן פון דעם, דאס רייסט אויס די
שכל און פארשטאנד פונעם מענטש, ביז מען ווערט
אומגליקליך, מען פארלירט אלעס - אפילו דאס געזונט. אזוי

ווי דער שלחן ערוך זאגט (אורח חיים סימן רמ, סעיף יד): "שכבת הנרע הוא ב"ח הגוף ומאור העינים, וכל זמן שתצא ביותר, הגוף כלה וחייו אובדים", מען פארלירט די גאנצע ב"ח.

דער עקר זאלסטו ארבעטן אויף צו זיין פרייליך, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך - לויפט ער נישט צו נארישקייטן, ער איז בעל הבית אויף זיך און ער קען קאנטראלירן זיין מח. אלע עבירות קומען נאר פון עצבות און מרה שחורה; א מענטש פארלירט זיין שכל - דעמאלט פאלט מען אראפ, אבער ווען א מענטש איז פרייליך, ער דינט דעם אייבערשטן מיט שמחה, דעמאלט - זאגט דער רבי - היט אים דער אייבערשטער אליינס אפ פון אלע שלעכטס, ער זאל נישט אראפפאלן אין פגם הברית. אזוי ווי עס שטייט (תהלים קד, לד-לה): "אנכי אשמח בה", יתמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם", אז איך פריי זיך מיטן אייבערשטן, "יתמו חטאים מן הארץ" - איז מער נישט דא קיין עבירות (לקושי מוהר"ן חלק א', סימן צ).

איך זאלסטו פאלגן דעם רבי'ן מיט די עצה פון התבודדות; זוף דיר אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און גיס זיך אויס דיין הארץ צום אייבערשטן, דערצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר און אלע שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר, בעט אים: "רבוננו של עולם האב רחמנות אויף מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל האבן ריינע אויגן; וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין אראפפאלן? איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאוות גיאוף פלאקערט און מיר. הייליגער

באשעפער ראטעווע מיר, איך וויל אזוי שטארק זיין אן
 ערליכער איד אבער איך האלט אין איין צוריק פאלן; איך
 האב א טייערע ווייב, זי איז אזוי גוט צו מיר, מיט דעם
 אלעם לויף איך קוקן אויף פֿרעמדע פֿרויען, איך האלט אין
 איין אראפפאלן אין די עקלדיגע עבודה פון פֿגם הכרית -
 הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, איך בין אזוי צעבראכן,
 דאס לעבן איז מיר נמאס, איך זע נישט קיין שום וועג ארויס
 פאר מיר, נאר דו הייליגער באשעפער קענסט מיך ארויסנעמען
 פון דעם; אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן, זאלסט אים
 אלעס דערציילן און גארנישט באהאלטן פון אים, וועסטו סוף
 כל סוף ארויסגיין פון דיין פֿלאנטער אין וואס דו ליגסט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פֿסחים
 קט"ו): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מ"ב
 ה' טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פֿרייליכן יום טוב.

תרו

זאל איך זאגן פאר מיין מאמע אז די עסן איז נישט גוט?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין מאמע זאגט מיר אלעמאל אז איך זאל איר זאגן אויב די עסן
 איז גוט געווען אדער נישט, וויל אזוי וועט זי וויסן וואס איך האב ליב

און וואס זי זאל מאכן נאכאמאל. למעשה קומט עס אויס אסאך מאל צו זאגן... עס איז אסאך מאל נישט גוט און איך ווער נישט אויס מענטש, איך האב זיך אויסגעלערנט פון די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א ווי אזוי מען קען זיך אן עצה געבן איך אן א גוטע סאפער.

איך ווייס נישט אויב איך זאל איר זאגן אז עס איז נישט גוט, ווייל זי בעט מיר צו זאגן, אדער זאל איך איר נישט זאגן אז עס נישט גוט, איר נישט מצער זיין אז זי קען נישט אזוי גוט קאכן.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א האט אן עצה פאר מיר.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי א', י"א ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויפיל מען זאל מכבד זיין טאטע מאמע האט מען נאכאלין נישט יוצא געווען, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (רושלמי קידושין ב.) מען האט געפרעגט רבי אליעזר: "עד היכן הוא כיבוד אב ואם", ביז וויפיל איז א מענטש מחויב צו מכבד זיין זיינע עלטערן? האט רבי אליעזר געענטפערט: "ולי אתם שואלין", וואס פרעגט איר מיר, "לכו שאלו לדמה בן נתינה", גייט פרעגט דמה בן נתינה, וואס איז געווען דער הויפט אין די מיליטער. "פעם אחת היתה אמו מסטרתו", איינמאל האט אים זיין מאמע געשלאגן מיט

א שיד, "לפני כולי שדו", אין פארנט פון אלע סאלדאטן וואס זענען געווען אונטער אים, "ונפל קורדקסין שדוה מידה", און עס איז אראפגעפאלן די שיד פון אירע הענט, "ונושיט לה, כדי שלא תצטער", האט ער זיך אראפגעבויגן, אויפגעהויבן די שיד און עס געגעבן פאר זיין מאמע אז זי זאל זיך נישט דארפן אראפבויגן און זיך מצער זיין; זעט מען וואס הייסט אכטונג געבן אויף די כבוד פון א מאמע.

זאלסט קיינמאל נישט מצער זיין דיין מאמע; דו זאלסט איר אלץ געבן גוטע ווערטער, ווי למשל: "די עסן איז ממש א מחי", "דאס עסן איז אזוי געשמאק", אזוי ווי דער תם פלעגט זאגן פאר זיין ווייב (ספורי מעשיות מעשה ט', מחכם ותם): "וואס פאר א גוטסקייט און וואס פאר א וואוילקייט דאס זופ איז", עיין שם, וועסטו זיך איינקויפן עולם הזה און עולם הבא.

בפרט אז דו ביסט מקורב צום רבי'ן זאלסטו נאר רעדן פאזעטיוו צו דיין טאטע מאמע, ווייל ביים הייליגן רבי'ן איז די ערשטע זאך געווען דרך ארץ; דער הייליגער רבי האט געזאגט: "ווען קסרין און קעניגן וואלטן געוויסט וואס פאר א דרך ארץ איך לערן מיט מיינע מענטשן, וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער לערנען ביי מיר דרך ארץ", און דאס קען מען זען ביי תלמידי היכל הקודש ווי שיין זיי רעדן צו זייערע עלטערן מיט א דרך ארץ און ליבשאפט, בשעת ווען די אנדערע געשוויסטער רעדן נישט מיט אזא דרך ארץ - יעדער איינער לויט זיין מאם חוצפה, זעט זיך אן ווי שיין דער ברסלב'ער חסיד רעדט.

אנדרערש ווי מען זאגט אויף אויגו אז מיר זענען נישט נזהר
 אין די מצוה פון כיבוד אב ואם; דאס איז א
 ליגנט און א הוצאת שם רע, ווייל עס איז נישטא נאך אזא
 דרך ארץ און אזא כיבוד אב ואם אין די וועלט ווי ביי
 ברסלב'ער חסידים. אמת טאקע, ווען עס קומט צום רבינ'ס
 זאך קוקט מען אויף גארנישט, מען טוט וואס דער
 אייבערשטער הייסט וכו'; מען פארט ראש השנה קיין אומאן
 צום הייליגן רבינ'ס ציון אפילו טאטע מאמע ווילן נישט.
 אזוי ווי רבי נתן זכרוננו לברכה האט געהאט שרעקליכע
 רדיפות פון זיין טאטע, ער האט אים נאר געוואלט אוועק
 שלעפן פון רבי'ן, עד כדי כך אז ער האט צוגערעדט זיין
 שגור - רבי נתן'ס ווייב - זי זאל זיך גט'ן פון אים, א זאך
 וואס איז נישט געהערט געווארן, אבער שפעטער פלעגט ער
 אים רופן: "רבי נתן" מיט א ר", און רבי נתן איז נישט
 געווען באקוועם אז זיין טאטע רופט אים ר', פלעגט ער אים
 זאגן: "טאטע, פארוואס רופסטו מיר ר' נתן?" האט אים זיין
 טאטע געזאגט: "וואס זאל איך טון, דו ביסט דער איינציגסטער
 זון וואס איז מיר מכבד".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים
 קט"ו): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מכילת
 ג, טו): "בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

תרה

קען מען יוצא זיין "קמחא דפסחא" דורך
צאלן די געהאלט פאר מלמדים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב באקומען א בריוו פון די מוסדות צו געבן געלט פאר קמחא דפסחא, צו קענען אויסצאלן די געהאלט פון די מלמדים אויף פסח. האב איך געוואלט פרעגן אויב מען קען טאקע יוצא זיין מיט דעם דער ענין פון קמחא דפסחא, ווייל אויב איז עס פשוט צו צאלן די געהאלט פאר די איינגעשטעלטע, דארף מען דאס צאלן, דאס איז נישט ווי מען געבט פאר ארעמעלייט אויף פסח.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי א', י"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף נישט זיין קיין גרויסער חכם צו ענטפערן די שאלה; וואס איז א נפקא מינה פארן ארעמאן ווען מען געבט אים געלט - צי די געלט קומט אים אלס געהאלט צי דאס איז באזונדער פאר פסח? וואס זאל דיר אנגיין אז מען צאלט מיט די געלט פון קמחא דפסחא זייער געהאלט?! אז די מלמדים ווערן נישט באצאלט וואכן נאכאנאנד וואלסטו

זיך זיכער געדארפט משתתף זיין אז זיי זאלן האבן אויף יום טוב; דו קוקסט באלד אויס ווי דער וואס האט גע'מענה'ט צום רב אז מען נעמט צוזאם קמחא דפסחא און מען בא'גנב'עט די אַרעמעלייט ווייל מען ברענגט זיי פיש און פלייש אנשטאט מעל, וואס דאס איז די אפטייטש פון "קמחא דפסחא" - מעל פאר פסח...

וואויל איז דעם מענטש וואס געבט צדקה, דאס וועט אים ראטעווען פון אלע גזירות רעות; בפרט אז מען העלפט ארויס אַרעמע משפחות זיי זאלן קענען האבן אויף יום טוב, ווערט מען ניצול פון אלעם שלעכטס.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רא'): "צדקה ת'ציל מ'מוות ראשי תבות 'מצת', סגרה לחלי נופל רחמנא לצלן לפור צדקה", עס איז א סגולה ניצול צו ווערן פון די מחלה פון חולי נופל אז מען געבט צדקה, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קיב, ט): "פ'ור נ'תן ל'אביונים" וואס דאס איז די ראשי תבות 'נפ"ל'; דאס גייט ארויף סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. אויב א מענטש האט רחמנא לצלן די מחלה פון חולי נופל, זאגט דער רבי - זאל ער געבן צדקה, און דאס גייט אויך ארויף ברוחניות, אז א מענטש זעט אז ער האלט אין איין פאלן, און וויפיל ער וויל זיין ערליך און ער נעמט זיך פאר צו טון נאר גוטע זאכן, פאלט ער צוריק צו זיינע רגילות'ן וכו' - זאל ער געבן צדקה.

דער אייבערשטער זאל מיר העלפן איך זאל קענען אויסצאלן אלע מלמדים און איינגעשטעלטע וואס ארבעטן מיט

אזא איבערגעגעבנקייט פאר אונזערע קינדער, איך זאל קענען אויסצאלן זייער ארעמע געהאלט וואס זיי פארדינען, און זיי נאך קענען צוגעבן באזונדער ל'כבוד יום טוב. הלואי זאל איך אנקומען צו קענען געבן פאר אלע מלמדים און איינגעשטעלטע באזונדער אויף יום טוב, הלואי זאל איך זיי קענען צאלן צייטליך, אבער וואס זאל איך טון אז נישט אלע עלטערן צאלן שבר לימוד. עם ליגט אויף מיר א שווערע לאסט צו שאפן געלט פאר זיי וועכנטליך; געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר האבן נישט קיין שטיצע פון אינדרויסן, דארפן מיר זיך ווענדן צום אייבערשטן, און וואונדער איבער וואונדער, שוין ניין יאר - פון שנת תש"ע - זייט די מוסד שטייט, האט דער אייבערשטער געהאלפן אז מיר האבן געקענט אויסצאלן די מלמדים אויף פסח, נאר דורך תפלה פון אלע קינדער וואס בעטן יעדן טאג מיט די מלמדים פאר די מוסד אז מען זאל קענען באצאלן אלע איינגעשטעלטע.

איך האף דו האסט זיך משתתף געווען און דו האסט נישט געלאזט די מלמדים אויסגיין ביזן באקומען די תשובה.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו עסן דעם קרבן פסח אין ירושלים - (פסחים קמז:); "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיכה ו, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

תרט

וואו זענען אלע תפלות וואס מיר האבן
מתפלל געווען פאר שמעי עליו השלום?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס טוט מיר אזוי וויי אז שמעי ענדצווייג עליו השלום איז גפטר
געווארן, און נאך מער שטעכט מיר 'וואו זענען געגאנגען די אלע תפלות
און טרערן וואס מען האט פארגאסן צו בעטן דעם אייבערשטן פאר
זיין רפואה?'

איך ווייס נישט פון נאך א מענטש וואס האט אזויפיל מתפלל געווען,
אזויפיל געוויינט און געבעטן, ווי שמעי עליו השלום.

איך שעם זיך צו זאגן, אבער איך בין געשטאנען ביי זיין לוי' און
זיך געבראכן קאפ: 'אויב אזויפיל תפלות און אזויפיל טרערן זענען נישט
געענטפערט געווארן, ווי אזוי קען איך זיך נאך שטארקן ווייטער צו
בעטן און מתפלל זיין? ווי אזוי קען איך האפן אז דער אייבערשטער
וועט ענטפערן מיינע תפלות וואס זענען נישט מיט טרערן, נישט אזויפיל
שעות, נישט מיט אזא צעבראכן הארץ און נישט פון אזא ריין הארץ
ווי שמעי?'

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיך קענען מחזק זיין.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי ב', אסרו חג, כ"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז פאר אונז זייער שווער אראפצושלינגען די ביטערע
נייעס אז מיר האבן פארלוירן א טייערער תלמיד הישיבה
- שמעי עליו השלום".

מיר ווייסן גארנישט און מיר פארשטייען גארנישט, מיר
ווייסן נאר איין זאך; דער אייבערשטער פירט די וועלט
און אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט. מיר דארפן
שטענדיג חזק'ן: "מיר ווייסן גארנישט און מיר פארשטייען
גארנישט; דער אייבערשטער פירט די וועלט, 'קל אמונה
ואין עול, צדיק וישר הוא'" (דברים לב, ה), פארוואס? פאר ווען?
און פאר וואו? דאס האט נישט מיט אונז.

דער הייליגער רבי זאגט (לקושי מוהר"ן חלק ב', סימן נב) דאס וואס
עס איז דא קשיות אויפן אייבערשטן - אזוי דארף צו
זיין, "וכך נאה ויפה לו", און דאס איז די שיינקייט פונעם
אייבערשטן, ווייל אויב מיר וואלטן אלעס פארשטאנען וואלט
דאך געווען זיין שכל אזוי ווי אונזער שכל - חס ושלום; קומט
אויס אז דאס איז די שיינקייט פונעם אייבערשטן, אז מיר
פארשטייען אים נישט. אבער דער רבי האט אויסגעפירט:
"וואויל איז דעם וואס האט נישט קיין קשיות אויפן אייבערשטן".

ה. הבהור החשוב שמעון עליו השלום, בן יבדל לחיים טובים ארבים ר' פנחס הכהן הי"ו ענדצווייג.
נפטר ג' ניסן, שנת תשע"ט, ומנוחתו בבוד בבית החיים דקהל ייטב לב בקרית יואל.

יעדע "פארנוואס?" איז א קשיא קעגן די אמונה; מוהרא"ש טייטשט: "'למה?' יאמרו הגוים" (תהלים עט, י) - א גוי פֿרעגט פארנוואס, א איד פֿרעגט נישט פארנוואס, א איד גלייבט אינעם אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: ווי אזוי? אט אזוי, אזוי ווי עס גייט, אזוי איז גוט - "אשרי העם שִׁכְבָה לו", וואויל איז פאר א איד וואס ער האט נישט קיין קשיות, נאר ער חזר'ט שטענדיג: "'שִׁכְבָה לו', אט אזוי, אזוי ווי עס גייט, אזוי איז גוט".

ווען מען זעט ווי יונגע מענטשן ווערן אוועקגעריסן פון די וועלט דארף מען געדענקען וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ירושלמי ברכות ב.) דער הייליגער תנא רבי עקיבא איז אמאל געזיצן מיט זיינע תלמידים און געלערנט תורה אונטער די שאטן פון א פייגן בוים, ווען עס איז געקומען די צייט וואס די פייגן הויבן אן ווערן געציטיגט האבן זיי געזען ווי דער בעל הבית שטייט אויף יעדן אינדערפרי - נאך פאר זיי קומען לערנען - אראפצונעמען די געציטיגטע פייגן, זיי האבן זיך זייער געוואונדערט פארנוואס ער שטייט אויף אזוי פרי דאס צו טון, זיי האבן געטראכט אז מן הסתם איז דער בעל הבית זיי חושד און ער האט מורא אז זיי וועלן גנב'נען פון די געציטיגטע פייגן, דעריבער פֿעדערט ער זיך יעדן אינדערפרי אראפצונעמען די פֿרישע געציטיגטע פייגן, האבן זיי מחליט געווען אז זיי וועלן גיין צו א צווייטע פֿלאץ. ווען דער בעל הבית האט געזען אז זיי זענען אוועק פון די שאטן פון זיין בוים האט דאס אים זייער געשטערט, ער האט זיי

געזאגט: "אף תרא מצוה דהויתן נהיגין ועבדין עמי מנעתוניה מיני", די איין מצוה וואס איך האב געהאט אז איר פלעגט לערנען אונטער מיין פייגן בוים - האט איר אויך אוועקגענומען פון מיר? האבן זיי אים געזאגט: "מיר זענען אוועק געגאנגען ווייל מיר האבן געזען אז דו ביסט אונז חושד אז מיר וועלן נגב'נען פייגן". דער בעל הבית האט זיי נישט געענטפערט פארוואס ער שטייט אויף אזוי פרי, ער האט זיי אפער געבעטן אז זיי זאלן צוריק קומען לערנען תורה אונטער זיין פייגן בוים. דעם קומענדיגן טאג איז ער נישט אויפגעשטאנען פארטאגס קלויבן די פייגן, ער האט געווארט די זון זאל אויפשיינען און ווען די זון האט אויפגעשיינט זענען אלע פייגן פארפוילט געווארן, האבן די חכמים פארשטאנען פארוואס ער שטייט אויף יעדן טאג אזוי פרי אראפצונעמען די פייגן, און זיי האבן געזאגט: "בעל התאנה יודע אימתי עונתה של תאנה ללקט והיה לוקטה", דער בעל הבית פונעם פייגן בוים ווייסט פונקטליך ווען עס איז די צייט אראפצונעמען די פייגן פון בוים, "כך הקדוש ברוך הוא יודע אימתי עונתן של צדיקים לסלק מן העולם והוא מספקן", אזוי אויך ווייסט דער אייבערשטער פונקטליך ווען עס איז די צייט צוריק צו נעמען די נשמה פון די צדיקים; דעריבער זאלסטו נישט פֿרעגן קיין קשיות און שאלות: "וואו זענען די תפילות? פארוואס איז ער נפטר געווארן?" ווייל מען טאר נישט פֿרעגן: "פארוואס? פאר ווען? פאר וואו?" נאר מען דארף האלטן אין איין חזרן אז דער אייבערשטער פירט די וועלט - אזוי ווי רבי עקיבא האט געזאגט.

וואויל איז דעם וואס האט נישט קיין קשיות, דער מענטש
איז זוכה צו לעבן א תיים טובים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תרי

מיין מאן פארברענגט צופיל מיט זיין מאמע, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך ה' א גוט לעבן, און איך בין זייער דאנקבאר דעם
אייבערשטן אויף דעם, עס שטערט מיר אבער זייער שטארק איין זאך,
ווען מיר גייען צו מיין מאן'ס עלטערן ווערט ער ממש אן אנדערער
מענטש, ער איז פארנומען צו שמועסן מיט זיין מאמע פאר לאנגע שעות
און ער פארגעסט פון מיר אינגאנצן, ער נעמט זייער ערנסט פיבוד אס
און די גאנצע וועלט איז דעמאלט ווי געשטארבן.

איך פארשטיי אז ער וויל פארברענגען מיט זיין מאמע, אבער מיר שטערט
עס זייער שטארק און עס מאכט אויך איך זאל זיך דערנווייטערן פון מיין
שוויגער. זיי שמועסן פון פאליטיק און אנדערע זאכן וואס איז בכלל נישט
אינטערעסאנט פאר מיר, און איך קען אפילו נישט מיטהאלטן די שמועס.

איך וויל וויסן אויב איך מעג פאדערן פון מיין מאן נישט צו זיין
דארט אזוי לאנג, אדער איז ער גערעכט און איך קען אים גארנישט
זאגן? און בכלל האב איך נישט ליב צו גיין אהין, ווייל מיין מאן איז
דער יונגסטער און איך האב נישט מיט וועם צו רעדן דארט.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי ב', אסרו חג, כ"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דאנקט דעם אייבערשטן אז איר האט אן ערליכער מאן
וואס איז מכבד זיינע עלטערן, ער געמט אזוי
ערנסט די מצוה פון 'פיבוד אב ואם' אז די גאנצע וועלט
איז ביי אים ווי געשטארבן וכו'; אין דעם זכות וועט איר
אויך זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן אייך מכבד זיין. חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (סוטה ח:): "במדה שאדם מודד, בה
מודדין לו", ווי אזוי א מענטש פירט זיך - אזוי פירט זיך
דער אייבערשטער צוריק צו אים, און נאך פיל מער ביי
א גוטע זאך.

עס דארף אייך נישט שטערן די זאך; הלואי זאלן אלע זיין
אזוי ווי אייער מאן וואס געבט פבוד פאר טאטע מאמע.
ליידער ליידער זעט מען אסאך אינגעלייט און ווייבער וואס
קוקן נישט אויף זייערע עלטערן און זיי גייען נישט אריבער
פאזוכן מזמן לזמן, זיי רופן נישט וכו', זיי פארגעסן אינגאנצן
פון די עלטערן, און אפילו ווען זיי גייען שוין יא אריבער
צו די עלטערן - פירן זיי זיך נישט אויף מיט דרך ארץ.

דאס וואס איר שרייבט אז איר זענט די יונגסטע אין די
משפחה און איר האט נישט מיט וועם צו שמועסן
וכו'; זאלט איר דאס זאגן פאר אייער מאן און אים בעטן

אז ער זאל מיט חכמה שמועסן אזעלכע זאכן אין וואס איר
קענט אנטייל נעמען וכו', אבער איר זאלט אים נישט אוועק
שלעפן פון זיי, דאס ביסל וואס ער גייט צו זיינע עלטערן.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תריא

מען האלט מיך פאר אן ערליכער איד,
אבער ליידער בין איך נישט, וואס טוט מען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מענטשן האלטן מיך פאר אן ערליכער איד, אבער איך ווייס דעם
אמת ווער איך בין. איז מיין שאלה צי איך דארף זיך אגרופן ווען מען
רוקט מיך אויס, צי דארף איך מפרסם זיין ווער איך בין באמת, אז מען
זאל מיך נישט מכבד זיין?

דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אלץ ביי די שיעורים אז עס זענען
דא אינגעלייט וואס גייען אנגעטון מיט א ווייסע וועסטל און א רעזשוואלקע,
אבער באמת ליגן זיי טיף אין דער ערד; איז וואס דארף איך צו טון?
זאל איך אויסטון מיין ווייסע וועסטל און רעזשוואלקע און זיך אנטון אזוי
ווי איך בין באמת?

יישר בה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי ב', כ"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך בארעכענען און תשובה
טון; מיין נישט אז מען קען זיך באהאלטן פונעם
אייבערשטן. דער אייבערשטער זאגט (ירמיה כג, כד): "אם יסתר
איש במסתרים ואני לא אראנו, נאם ה'", ווי קען זיך א
מענטש באהאלטן פון מיר? "הלוא את השמים ואת הארץ
אני מלא נאם ה'", דער אייבערשטער איז דאך איבעראל.

אז דו וועסט נישט תשובה טון וועט זיין זייער ביטער; מיין
נישט אז מען קען זיך באהאלטן אונטער א ווייסע
וועסטל, אונטער רבי'שע קליידער און טון עבירות. דער
אייבערשטער שטייט און ווארט מען זאל תשובה טון, אויב
מען טוט תשובה און מען לאזט אפ די עבירות איז גוט און
אז נישט ווערט מען פארשעמט בזה ובבא.

זע צו זאגן יעדן טאג תהלים; פרוביר צו זאגן יעדן טאג
דעם יום תהלים - וועסטו ארויסקריכן פון אלע דינינע
שלעכטע מעשים. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב',
סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה יהיה רגיל באמירת
תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה וכו'", ווער עס
זאגט תהלים וועט זוכה זיין תשובה צו טון און ווערן אן
ערליכער איד; תשובה טון איז נישט פאסטן, תשובה איז

נישט סיגופים, תשובה איז צוריקקומען צום אייבערשטן. זאג פארן אייבערשטן: "רבוננו של עולם! איך הויב אן פון יעצט צו זיין אן ערליכער איד, העלף מיך אייבערשטער איך זאל האבן כח זיך צו שטארקן אויף מיין יצר הרע".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תריב

וואס טוט מען ווען דער לענדלארד פייניגט וועגן די רענט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער כסדר אייערע שיעורים און איך בין זיך זייער מחזק דערמיט. איך הער אסאך ווי דער ראש ישיבה שליט"א רעדט איבער די וויכטיגקייט פון צאלן דירה געלט, און איך פרוביר טאקע צו צאלן צייטליך יעדן חודש, כאטש וואס איך מוטשע זיך זייער און איך ארבעט שווער פאר פרנסה.

עס מאכט זיך אבער צומאל וואס איך פארשלעפ זיך און איך צאל צוביסליך די רענט, אבער יעצט האט דער לענדלארד ארויפגעלייגט אן עלעקטראנישער שלאס אויפן עלעוועיטאר, און יעדע משפחה באקומט א קארטל מיט וואס מען קען נוצן דעם עלעוועיטאר, און אויב האט מען נישט אויסגעצאלט די רענט ביים ערשטן טאג פון חודש - ארבעט נישט די קארטל.

דאס קאסט מיר א ים מיט עגמת נפש פאר מיין גאנצע משפחה, אויב בין איך נישט אנגעקומען צו צאלן ממש אויפן ערשטן טאג, דארף די גאנצע משפחה זיך ארויפשלעפן א שיינע פאר שטאק, און מען ווערט פארשעמט פאר יעדן איינעם. אדער דארף מען גיין יעדעס מאל בעטן פון א שכן א גאנצע טובה צו קומען עפענען די עלעוועיטאר, און דאס איז זייער שווער.

איך ווייס נישט ווי אזוי א מענטש האט די הארץ אזוי וויי צו טון א גאנצע משפחה פאר אפאר דאלער וואס ער האט נישט באקומען פינקטליך אין צייט, איך האב שוין פרוברט צו רעדן צו אים, אבער דערווייל האט עס נישט געהאלפן, וואס גאך קען איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי ב', אסרו חג, כ"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן, דו ביסט נישט גערעכט. מוהרא"ש פלעגט אונז שטענדיג מזהיר זיין אויף צאלן רענט; מוהרא"ש זאגט: "רענט קומט פאר אלעס", נישטא אזא זאך מען זאל נישט צאלן רענט צייטליך, די ערשטע זאך דארף מען צאלן רענט; רענט קומט פאר עסן, פאר קליידער און פאר א קאר וכו' וכו'. אלעס קען מען זיך שאפן; מען קען שאפן עסן, קליידער וכו', אבער אז דו וועסט נישט צאלן רענט וועסטו נישט האבן קיין דירה.

דו פֿרענגסט וואס נאך דו קענסט טון אז ער זאל דיך לאזן
וואוינען רואיג אין די דירה? גיי נאך געלט וועסטו קענען
צאלן צייטליך רענט. אין שלחן ערוך ווערט גע'פסק'נט (יורה
דעה סימן רנג, סעיף ב) אז ווער עס האט נישט קיין געלט קען
גיין קלייבן צדקה פאר זיך; אויב מען האט נישט קיין געלט
- איז נישט קיין בושה צו גיין נאך געלט פאר זיך, א בושה
איז אז מען צאלט נישט קיין רענט, א בושה איז אז מען
בארנט געלט פון די גאנצע שטאט און מען באצאלט נישט,
וואס דעמאלט ווערט מען אנגערופן א רשע, אזוי ווי עס
שטייט אין פסוק (תהלים לו, כא): "לֹדָה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם".

איך פֿעט דיר, זיי נישט קיין אויפער חכם. גיי נאך געלט
אז מען זאל דיך נישט ארויסווארפן פון דיין דירה; דו
דארפסט נישט זאגן פאר וועם דו גייסט. אז מען פֿרענט
דיר פאר וועם דו גייסט, זאג: "איך גיי נאך געלט פאר אן
ארעמע משפחה", און גלייך ווען דו האסט געלט זאלסטו
דאס טראגן פאר דיין לענדלארד, ווארט נישט ביז דו האסט
דעם גאנצן סכום, נאר וויפיל דו האסט זאלסטו אים פֿרענגען,
און אביסל מיט אביסל פולט זיך אן א שיסל, ביז דו וועסט
קענען אפצאלן אלע דייע חובות.

מאך נישט דיין לענדלארד פאר א שלעכטער מענטש מיט
דעם וואס ער פארלאנגט מען זאל צאלן פינקטליך
אין צייט; ער ווערט נישט א גנב אז ער פֿעט זיין רענט
צייטליך.

זע צו דאווענען שחרית, מנחה, מעריב מיט מנין; מוהרא"ש
פֿלעגט שטענדיג זאגן: "אז מען דאווענט מיט מנין האט
מען א דבר שבמנין (געלט)".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תריג

זאל מען געבן "חיזוק יומי" קארטלעך פאר אומזיסט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פרוביר צו גיין הפצה, בעקר מיט די חיזוק יומי קארטלעך. איך
האב געהערט ביי א שיעור אז מען זאל נישט אראפלייגן סתם אזוי
קונטרסים, דאס ברענגט א זלויל דערצו, מען זאל גאר געבן אויב מען
געבט צדקה.

וויל איך וויסן אויב ביי די קארטלעך איז אויך אזוי, אדער דאס קען
מען יא געבן אומזיסט אדער סתם אזוי אראפלייגן?

איך פערזענליך בין געוואויר געווארן פון די הייליגע האטליין קול
ברסלב דורך א קארטל וואס איך האב געטראפן אין א פיצא סטאר,
און דאס האט מיר ממש געטוישט דאס לעבן צום גוטן.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי ב', אסרו חג, כ"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון הפצה,
פון פארשפרייטן די עצות און חיזוק פון רבין פאר
אידישע קינדער, זיי זאלן זיך צוריקקערן צום אייבערשטן.

דער זוהר הקדוש זאגט (תרומה קכח): "תא חזי, כל מאן
דאחיד בידא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא
בישא", קום און זע, זאגט דער הייליגער זוהר, א מענטש
וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו
אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא.
גרים לאכפייא סטרא אחרא. וגרים דאסתלק קודשא בריך
הוא ביקריה. וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעיפא
ותתא", איז זוכה ארויף צו גיין אויף א פלאץ וואס קיין
שום מענטש איז נישט זוכה; ער געמט אנוועק טומאה פון
די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטן'ס נאמען זאל
ווערן געהייליגט אויף די וועלט. דער מענטש איז גורם אז
אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות. "וזכי למחמי בנין לבנוי",
ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "וזכי בהאי
עלמא, וזכי לעלמא דאתי", און ער איז זוכה צו אלע גוטע
זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין
לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", קיינער

קען אים נישט שלעכטס טון, נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", ער גייט אריין אין דרייצן טויערן פון שערי רחמים און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

דאס וואס מען געבט נישט קיין ספרים און קונטרסים בחינם - איז ווייל אז מען געבט דאס בחינם איז דאס זייער ביליג און עס האט נישט קיין ווערד ביים מענטש, אבער אז דער מענטש צאלט פארן ספר - האט דאס ביי אים א ווערד; דערפאר איז נישט פדאי צו געבן די ספרים אומזיסט נאר מען מוז באצאלן פאר די ספרים, קארטלעך קען מען געבן און אראפלייגן אומזיסט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תריד

ווי אזוי מאך איך מיין מאן זיין ערליך און וואזיל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס איז זיך מחזק מיט די שיעורים און חיזוקים, א גרויסן יישר פת.

שוין א לענגערע צייט וואס מיין מאן גייט נישט דאווענען מעריב, ער קומט צוריק נאכמיטאג פון די ארבעט, און ער בלייבט אינדערהיים ביז

אינדערפרי, דאס שוט מיר זייער וויי. אויך גייט ער שוין בכלל נישט אין מקנה אינדערפרי און איך ווייס נישט וואס צו טון; דארף איך אים זאגן און מעורר זיין אויף דעם?

איך וויל אים נישט מצער זיין און צעברעכן, איך וויל אים נאר מחוק זיין, און איך פעט דעם אייבערשטן איך זאל וויסן וואס צו טון אויף א ריכטיגער וועג.

איך האף אז איר האט אן עצה פאר מיר, א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי ב', אסרו חג, כ"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן מרת ... תחיל

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

בדרך כלל האט א מאן נישט ליב ווען מען הייסט אים וואס צו טון; א מאן האט נישט ליב ווען זיין ווייב ווערט אים ווי א משגיח און זי הויבט אים אן זאגן: "גיי דאווענען", "גיי אין מקנה", "פארנוואס לערנסטו נישט?" ער האט דאס שוין געהערט גענוג און נאך אין ישיבה.

דא דארף מען נוצן חכמה. אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי יד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה, ואולת בידיה תהרסנו"; א פרוי וואס בויט אויף איר מאן, זי דעהייבט אים, זי שעצט אים - דאס הייסט א קלוגע פרוי, ווידעראום א פרוי וואס זוכט נאר ווי זי קען צעברעכן איר מאן, צעברעכן איר שטוב - דאס איז א נארישע פרוי; א קלוגע

פֿרוי וואס וויל איר מאן זאל לערנען און דאווענען וועט זי אים געבן אסאך ווארעמקייט און ליבשאפט, ביז ער וועט זיך טוישן צום גוטן. ווייל מען קען אלעס פועל'ן מיט אביסל ליבשאפט און אביסל ווארעמקייט.

די קלוגע וועג איז: "סבלנות"; די קלוגע וועג איז נישט זאגן וואס צו טון, נאר ארויסברענגען די גוטע געפילן וואס מען באקומט ווען מען טוט דאס און דאס. אנשטאט זאגן: "גיי דאווען מעריב", "גיי אין מקוה", "גיי לערן", קען מען זאגן ווען מען זעט אים לערנען אדער דאווענען: "איך האב אזוי ליב ווען דו לערנסט", "איך פריי זיך אז דו גייסט דאווענען", "איך קוק ארויף אויף דעם וואס דו שטרענגסט זיך אן צו גיין דאווענען"; אויף דעם וועג מעג מען רעדן און אויף דעם וועג וועט איר פועל'ן.

אלעס וואס איר ווילט פועל'ן וועט איר נאר קענען פועל'ן פֿל זמן איר וועט אים ווייטער ליב האבן, עס טאר נישט ווערן אפגעקילט די ליבשאפט, ווייל אויב עס ווערט אפגעקילט די ליבשאפט קען מען שוין גארנישט פועל'ן.

בעטס דעם אייבערשטן עס זאל אריינגיין א הייליגקייט אין אים; ווען איר צינדט אן די שבת ליכט שטייט ביי די ליכט, לייגט ארויף די הענט אויפן פנים און בעטס און וויינט צום אייבערשטן אויף אייער שלום בית, בעטס דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, העלה מיר איך זאל קענען געבן ליבשאפט פאר מיין מאן און מיין מאן זאל מיר געבן

ליבשאפט; העלף אונו מיר זאלן לעבן מיט אהבה ושלום. העלף מיין טייערער מאן ער זאל זיין א איד; ער זאל דאווענען שחרית, מנחה און מעריב, ער זאל לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה אזוי וועלן מיר קענען צוזאמען אויפשטעלן אן ערליכע שטוב; העלף אונו הייליגער פאשעפער מיר זאלן זוכה זיין צו ערליכע קינדער; "און לייגט צו אייערע אייגענע תפילות, ווייל יעדע תפילה וואס איר קעט פאר איד, פאר אייער מאן און אייערע קינדער וכו' - גייט ארויף צום אייבערשטן און מען זעט ישועות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרטו

זאל איד גיין הפצה, אפילו ווען דאס איז מצער מינע עלטערן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן ניישר פת פאר אלע שיעורים און חיזוק וואס זענען מיר זייער מחויב.

איד בין א מיידל, און איד האב ברוך ה' די זכר' צו טיילן די חיזוק יומי קארטלעך פאר פרויען און מיידלעך אויפן גאס, דער פראבלעם איז אבער אז דאס שטערט זייער פאר מיין מאמע. פון איין זייט ווייס איד בכלל נישט אויב איד טו עפעס אויף מיטן טיילן די קארטלעך סתם פאר מענטשן, און פון די אנדערע זייט בין איד מיט דעם מצער מיין מאמע.

איך וויל וויסן אויב דאס גייט אויף אריין אינעם כלל אז "מען דארף פאלגן די עלטערן ביזן רבינים זאך", אדער איז בעסער נישט צו טיילן און נישט מצער זיין די עלטערן מיט דעם?

יישר פח פארן אנועקגעבן צייט צו ענטפערן מיין שאלה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי ב', כ"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אז איר ווילט באמת עוסק זיין אין הפצה - איז דא גענוג וועגן דאס צו טון אן דעם וואס איר זאלט דארפן מצער זיין אייער מאמע.

אז איר וועט זיך אויפפירן מיט דרך ארץ און גוטע מדות - וועט איר זיך מאכן א גוטע נאמען און איר וועט ברענגען א גוטע נאמען אויף ברסלב'ער חסידים. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו.) אויפן פסוק (דברים ו. ה): "ואהבת את ה' אלקיך", זאלסט זען עם זאל ארויסקומען א קידוש השם דורך דיר און דער אייבערשטער זאל באלויבט ווערן דורך דיר. ווייל ווען א מענטש פירט זיך אויף ווי עם דארף צו זיין, וואס זאגן מענטשן? "אשרי אביו שפמדו תורה", וואויל זענען זיינע עלטערן וואס האבן אים געלערנט תורה; "אשרי רבו שפמדו תורה", וואויל איז פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה; "אוי להם לבריות שלא

לְמַדּוֹ תוֹרָה", ווידעראום וויי איז פאר די מענטשן וואס
 לערנען נישט קיין תורה; אויף איינער וואס פירט זיך ערליך
 זאגט מען: "קוקט אן דעם מענטש, וויבאלד ער לערנט תורה
 פירט ער זיך אויף אזוי ערליך", אויף אים זאגט דער פסוק
 (ישעי' מט, ג): "וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֶתְּהָ, יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְּפָאֵר",
 דער איבערשטער בארוקט זיך מיט אזא איינעם.

דער איבערשטער זאל העלפן איר זאלט בקרוב טרעפן
 אייער זיווג און אויפשטעלן א שטוב לשם ולתורתו.

תרטז

מיינע עלטערן קריגן זיך, וואס דארף איך טון צו דעם?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

צום ערשט וויל איך זיך באדאנקען פאר די פריערדיגע בריוו, איבער
 אויב מען מעג האבן אין קאפ ווי פאילו א בילד פונעם איבערשטן
 בבבול. דער פאקט אז דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך געזעצט מיר
 שרייבן א בריוו, האט מיר געגעבן זייער א גוטע געפיל, און איך פרוביר
 זיך צו מחזק זיין אין דעם בעזר השם.

יעצט וויל איך פרעגן איבער א זאך וואס טוט מיר שטארק וויי. איך
 בין געווען אויף יום טוב ביי מיינע עלטערן און זיי קריגן זיך אסאך ארום.
 איך בין נישט זיכער אויב דאס איז א גייע זאך, אדער ביז יעצט האב

1. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

איך עם פשוט נישט באמערקט, אבער זייט מיין חתונה קען איך עם
ממש נישט דערליידן. איז דא עפעס וואס איך קען אדער דארף טון
וועגן דעם? אויסער - פארשטייט זיך - בעטן דעם אייבערשטן?

א יישר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קדושים, א' דראש חודש אייר, שנת תשע"ט
לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "כל העולם מלא
מחלוקות", די גאנצע וועלט קריגט זיך; "הן בין אמות
העולם", אלע פעלקער קריגן זיך איינער מיטן צווייטן, "וכן
בכל עיר ועיר", אין יעדע שטאט איז דא מחלוקות, "וכן בכל
בית ובית", און אין יעדע שטוב איז דא מחלוקות, "בין
השכנים", מיט די שכנים, "ובין כל אחד עם אשתו ובני ביתו
ומשרתיו ובניו", און מיט די הויז געזונד, מיט די ווייב און
קינדער וכו' וכו', "ואין מי שישים על לבו התכלית שבכל
יום ויום האדם מת", און קיינער טראכט נישט פון תכלית,
מען כאפט נישט אז יעדן טאג שטארבט מען, "כי היום שעבר
לא יהיה עוד", ווייל דער היינטיגער טאג וועט מער נישט
זיין, קומט אויס, "ובכל יום הוא מתקרב למיתה", אז יעדן
טאג ווערט מען גענטער צו שטארבן, איז דאך א שאד אז
דאס ביסל וואס מען לעבט זאל זיין אנגעפילט מיט מחלוקות.

דעריבער זאלסטו שטיין ווייט פון מחלוקות, בפרט ווען עס רעדט זיך פון דיינע עלטערן; שטיי אין די זייט און נעם נישט קיין שום צד אין די מחלוקות פון דיינע עלטערן. ווען דיין טאטע רעדט צו דיר אויף דיין מאמע זאלסטו אים אויסהערן, און ווען דיין מאמע רעדט זיך אויס אויף דיין טאטע זאלסטו איר אויסהערן, אבער חס ושלום טראגן אדער ברענגען לשון הרע פון איינעם אויפן אנדערן. דו זאלסט זיין דער איש השלום, דו זאלסט זיי נאר ברענגען נחת - פאר ביידע פון זיי. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע דיינע ענינים.

מעג איך האבן ווי באילו א בילד פון
באשעפער ביי מיר אין קאפ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר די הערליכע שיעורים און חיווק, דאס פירט מיר צום ריכטיגן וועגן אין שלום בית, פרנסה און נאך פיל. די שיעורים זענען ממש במים קרים על גפש עיפה.

פון קינדווייז אן האב איך ביי מיר אין קאפ א געוויסער בילד ווי באילו דער אייבערשטער זעט אזוי אויס. איך בין אלעמאל געווען באקוועם דערמיט, עס העלפט מיר ביים דאווענען וכדומה, און דאס איז מיר לכאורה אריינגעקומען אין קאפ פון קינדערישע דמיונות אדער פון ביבלעך צו קאלירן.

מיין שאלה איז אויב דאס איז עפעס וואס איך טאר נישט טראכטן;
דארף איך דאס ארויסהאקן פון קאפ? אדער אפשר איז דאס גאר א מעלה?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ו' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיר געפונען אין זוהר הקדוש (פרשת נשא, דף קבו עמוד ב; ועוד) אז
יעדעם מאל ווען דער הייליגער תנא רבי שמעון בן
יוחאי האט אנגעהויבן לערנען מיט די הייליגע חבריא קבלה,
האט ער צום ערשט אנגעפאנגען מיטן פסוק (דברים כו, טו):
"ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה", פארשאלטן זאל זיין
דער וואס מאכט א געשטאלט פונעם אייבערשטן; דער
אייבערשטער איז נישט קיין געשטאלט, ער האט נישט קיין
שום שייכות מיט אן אויסזען און מען קען אים נישט
אויסקאלן, מען דארף גלייבן אז דער אייבערשטער איז
איבעראל און עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים.

געוואוין זיך צו בסדר צו חזר'ן די דרייצן אני מאמין'ס וואס
איז דער יסוד פון די הייליגע אמונה; ביי אונז
פירט מען זיך יעדן אינדערפרי גלייך נאך ברכת התורה צו
זאגן די דרייצן אני מאמין'ס, אזוי הויבט מען אן דעם טאג
מיט אמונה. דעריבער זאלסטו זיך צוגעוואוינען יעדן אינדערפרי

צו זאגן די דרייצן אַני מאַמין'ס, בּפּרַט זאַלסטו אַסאַך חזר'ן די דריטע אַני מאַמין: "אַני מאַמין בּאַמונה שְׁלֵמָה, שְׁהַבּוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גּוֹף, וְלֹא יִשְׁיַנּוּהוּ מִשְׁיַגֵּי הַגּוֹף וְאִין לוֹ שׁוּם דְּמִיּוֹן בְּלָל", זאג עס אין אידיש: "איך גלייב אז דער אייבערשטער איז נישט קיין געשטאלט, עס עקזעסטרט נישט ביי אים די מצואות פון א געשטאלט און מען קען אים נישט אפמאלן"; אז דו וועסט דאס אסאך חזר'ן וועסטו זוכה זיין צו האבן א ריינע אמונה.

געוואוינ זיך צו צו קוקן אויפן הימל ווען דער הימל איז לויטער, ווייל דער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה, סימן יד): "בְּשֵׁתִּתְּכֶם לִבְּל בְּשָׁמַיִם בְּשֵׁהֶם זָכִים וּבְהִירִים תִּזְכֶּה לְאַמוּנַת חַכְמִים", עס איז א סגולה צו האבן אמונה אז מען קוקט אויפן הימל.

אז דו וועסט זיך צוגעוואוינען צו רעדן אסאך צום אייבערשטן וועסטו זוכה זיין צו האבן א קלארע אמונה אן קיין דמיונות.

תריז

ווי אזוי לאז איך זיך אפ פון א שלעכטן חבר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל, און איך בין אויפגעוואקסן אין א שטוב וואו עס איז נישט פארהאן קיין ליבשאפט, אלץ איז אנגעצויגן און גערונען, איך

קען שוין קוים ווארטן חתונה צו האפן און זיך ארויסזען פון מיינע עלטערנ'ס הויז, דער פראבלעם איז אבער אז איך האב נאך עלטערע געשוויסטער, און מיינע עלטערן וועלן זיך זייער שטארק.

לעצטנס האב איך זיך אויף אן אופן באפריינדעט מיט א געוויסער אינגערמאן, דרייצן יאר עלטער פון מיר. איך ווייס אז דאס איז נישט ריכטיג, איך ווייס אז דאס איז נישט אויסגעהאלטן און איך ווייס אז דאס איז אן עולה קעגן זיין ווייב און קינדער, אבער פאקטיש איז ער דער איינציגסטער מענטש וואס רעדט שוין צו מיר, וואס פארשטייט מיר און וואס איז אינטערעסירט אין מיר.

איך וועל אים אפלאזן, ווייל דאס איז די ריכטיגע זאך וואס איך דארף טון, איך וויל אבער לפבור דעם באקומען א צוואג אז איך וועל שפעל טרעפן א גוטע שידוך, און איך וועל האפן אן אמת'ע שלום בית, מיט אמת'ע ליבשאפט.

ביטע געבט מיר חיזוק זיך צו קעגען האלטן שטארק.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קדושים, א' דראש חודש איר, שנת תשע"ט לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך האלטן שטארק. לאזט אפ דעם מענטש מיט וועם איר האט זיך באפריינדעט וכו', וואס איז עלטער פון אייך מיט דרייצן יאר און קען באלד זיין אייער טאטע. אפילו ער זעט אייך אויס צו זיין

א פיינער מענטש - איז דאס נישט פאר אייך; לאזט אים זיין מיט זיין ווייב און קינדער, רעדט נישט מיט אים און האט נישט גארנישט צוטון מיט אים.

עס זענען דא אסאך פיינע מענטשן און אסאך גוטע מענטשן, דאס מיינט נישט צו זאגן אז איר זאלט זיך באפריינדן מיט יעדער וואס רעדט שיין וכו'. איך פֿעט אייך זייער, געבט זיך אכטונג, איר זענט נאך יונג און איר הויבט יעצט אן אייער לעבן, איז א שאד פאר אייך איר זאלט אריינפאלן אין א געז. איר וויסט דאך, 'ליבשאפט מאכט בלינד', מען קען נישט טראכטן וואס איז ריכטיג; פֿעט איך אייך, לאזט אים אפ.

אז איר וועט אפלאזן דעם מענטש זאג איך אייך צו אז איר וועט טרעפן א גוטע שידוך בקרוב, ווי איר וועט באקומען אמת'ע ליבשאפט.

תריח

וואס זאל איך טון אנשטאט קוקן מאויס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר פֿת פאר די שנעלע ענטפער וואס איך האב באקומען אז איך זאל גלייך אפהאקן פון דעם אינגערמאן, איך האב דאס מאקע שוין געטון.

יעצט וויל איך פֿרעגן אזוי, ווען איך קום אהיים קען איך נישט אויסהאלטן די שווערע מצב דארט, די קולות און קריטיק וואס איך וועל באקומען

עצתו

תריח

אמונה

קלא

אויף יעדע ריר. דערײַבער גיי איך גלייך אין מיין שטוב, איך שטופ די צייט מיטן קוקן מאווים און איך גיי נישט ארויס פון דארט ביז אינדערפרי.

איך הער אבער אסאך אויף די שיעורים איבער די שלעכטע נאכפאלגן וואס די מאווים פֿרענגען אויף א מענטש, און איך ווייס נישט וואס צו טון. איך בין א מיידל, און איך קען נישט נעמען א ספר צו לערנען, איך האב נישט קיין חכר'טעס מיט וועמען ארויסצוגיין און איך האב מממש נישט עפעס אנדערש וואס צו טון.

איך שפיר ווי מיין לעבן גייט צוגרינד, איך טו גארנישט מיט מיין לעבן, אפֿשר האט איר עפעס אן עצה וואס איך קען טון?

א גרויסן ייִשר בַח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קדושים, ב' דראש חודש אייר, שנת תשע"ט
לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זייער גוט האט איר געטון אז איר האט זיך אפגעטשעפעט פון דעם מניוול; א מענטש וואס האט א ווייב מיט קינדער און גייט ארויס מיט א פֿרעמדע מיידל מיטן אויסרייד איר צו מתזק זיין וכו' - איז א שלעכטער מענטש, א מושחת. אזא איינער איז נישטא אויף צו געבן ליבשאפט, אזא איינער איז א פארדארבענער מענטש. אין דעם זכות וואס איר האט תשובה געטון און אים אפגעלאזט - וועט איר זוכה זיין צו טרעפן בקרוב אייער זיווג.

עם איז נישט געזונט איר זאלט זיצן אפגעזונדערט אין אייער צימער פון ווען איר ענדיגט ארבעטן ביז דעם אנדערן אינדערפרי; איך פארשטיי וואס איר זאגט אז איר ווילט זיך נישט אנטרעפן מיט אייערע עלטערן צו זען ווי זיי שרייען און קריגן זיך איינער מיטן צווייטן, אדער צו הערן ווי זיי שרייען אויף אייך און דערנידערן אייך וכו', וואס דאס מאכט אז איר זאלט זיצן איינגעשפארט יומם ולילה אין אייער צימער און קוקן מאוויס השם ירחם, אבער וויסן זאלט איר אז דאס איז נישט קיין עצה און עם איז נישט קיין געזונטע זאך.

זעט צו גיין אביסל שפאצירן מיט א חבר'טע, און אז איר האט נישט קיין חבר'טעס זאלט איר גיין אליין שפאצירן; עם איז זייער געזונט צו גיין שפאצירן, סיי פארן גוף און סיי פארן נפש, דורכדעם גייט מען ארויס פון אלע שלעכטס. ווען מען זעט די שיינע וועלט וואס דער אייבערשטער האט באשאפן עפנט זיך אויף דאס הארץ און מען קען אנהויבן רעדן צום אייבערשטן. דאס האט דוד המלך געטון ווען ער האט געהאט צרות און יסורים, אלע האבן אים געפייניגט און אלע האבן אים געוואלט הרג'ענען, דאן פלעגט ער גיין שפאצירן און זינגען צום אייבערשטן. ער האט ארויפגעקוקט צום גרויסן הימל און געזען די זון, די לבנה מיט די שטערנס ווי זיי דרייען זיך ארום די וועלט, אזוי ווי עם שטייט (תהלים ת, ד): "כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך, ירח וכוכבים אשר בוננתה"; אזוי האט ער געזינגען צום אייבערשטן, אים געדאנקט און געלויבט אויף אלע חסדים און אויך געבעטן פאר זיין לעבן.

גייט ארויס פון אייער פארמאכטע צימער און גייט אביסל
 שפאצירן, אויך זאלט איר אויפהייבן אייערע אויגן צום
 הימל, ווייל דער רבי זאגט (ספר המדות אות המתקת הדיון, סימן כה):
 "מי שדינין שורין עליו, יסתכל בכל פעם על השמים", ווער
 עס האט דינים זאל קוקן שטענדיג אויפן הימל, אזוי וועט
 ער זיך דערמאנען פונעם אייבערשטן, און ווען מען הויבט
 אן זען דעם אייבערשטן - דעמאלט עפנט זיך דאס הארץ
 און מען הויבט אן רעדן צו אים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט בקרוב טרעפן
 אייער זיווג און מיר קענען מבשר זיין גוטע בשורות.

תריט

קענט איר מיר געבן חיזוק אויף צניעות?

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך בין א מיידל און איך בין זיך מחזק מיט די שיעורים, א גרויסן
 ניישר פח.

איך וויל האבן חיזוק אויף צניעות, ווייל דאס איז א גרויסער נסיון
 פאר מיר. דער ראש ושיבה שליט"א רעדט געווענליך צו בחורים, אבער
 איך דארף אויך חיזוק.

א גרויסן ניישר פח, און דער אייבערשטער זאל איך געבן ווייטער פח צו
 העלפן אידישע קינדער.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קדושים, ב' דראש חודש אייר, שנת תשע"ט
לפרט קטן
... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וויסן זאלט איר אז צניעות איז א זאך וואס מען באצאלט
אויף דעם זייער אסאך שכל; א מיידל וואס געבט
אכטונג ווי אזוי זי גייט אנגעטון און ווי אזוי זי רעדט - וועט
זוכה זיין צו הייליגע קינדער. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה
זאגן (מגילה יג): "אין זכות פון צניעות איז מען זוכה צו גוטע
קינדער"; און ווי שווערער דאס איז, נאכדעם וואס איר האט
א שטארקע נסיון אויף דעם, וועט איר באקומען מער שכל,
אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, כג): "לפום צערא
אגרא", לויט ווי שווער עס קומט אן א מצוה - אלץ מער
שכל באקומט מען דערויף.

פרובירט אנצוהויבן מיט אביסל, אזוי ווי רבי נתן פלעגט
זאגן, אז ווען ער האט געהערט פון רבי'ן: "מעט
גם בן טוב" - אביסל איז אויך גוט, פון דעמאלט האט ער
זייער מצליח געווען, און פון דעמאלט האט ער אנגעהויבן
מער צו לערנען בהתמדה רבה. רוב מאל האלט מען זיך
צוריק פון לערנען און טון גוטע זאכן ווייל מען וויל טון אסאך,
און אזוי ווי עס איז שווער צו טון אסאך - טוט מען גארנישט,
אבער אז מען ווייסט דאס חשיבות פון יעדעס ביסל דעמאלט
קומט מען אן צו טון אסאך. אזוי אויך ביי אייך, אז איר

ווילט זיין צניעות'דיג אָבער עס איז אייך שווער זאלט איר קודם אנהויבן מיט אביסל, אזוי וועט אייך זיין גרינגער.

וויסן זאלט איר אז יעדעס ביסל וואס מען טוט פארן אייבערשטן איז זייער חשוב; אויבן אין הימל קוקט מען אנדערש אויפן מענטש ווי מען קוקט דא, אויבן אין הימל איז זייער חשוב יעדע קליינע נקודה, יעדע ריר וואס א מענטש געבט זיך פארן אייבערשטן. יעדע גוטע מחשבה, יעדע גוטע ווילן - איז זייער חשוב ביים אייבערשטן. אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת תרומה, קנ"ג): "לית רעותא טבא דיתאביד מקמי מלפא קדישא", קיין איין גוטע מחשבה ווערט נישט פארלוירן ביים אייבערשטן, פל שכן וכל שכן ווען א מענטש טוט א גוטע מעשה און קל וחומר ווען א מיידל און א פרוי טוען זיך אן איידל און שיין פארן אייבערשטן, זיי געבן אכטונג נישט צו גיין מיט קליידער וואס דער אייבערשטער וויל נישט מען זאל גיין דערמיט - איז דאס זייער חשוב אויבן אין הימל. דאס האלט צוריק אלע שלעכטע גזירות עם זאל נישט קומען אויף אידישע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט באקומען אידישע גאונה און אידישע שטאלץ זיך נישט צו שעמען צו גיין אנגעטון איידל און אידיש, און איר זאלט זוכה זיין צו טרעפן בקרוב אן ערליכע וואוילע זיווג און אויפשטעלן א שיינע אידישע שטוב.

תרכ

דער מחותן דרייט אסאך דעם קאפ,
זאל איך אפלאזן דעם שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זייער הנאה פון אייערע שיעורים. איך האב פרוך ה' א פיינער בחור וואס איז א חתן געווארן למזל טוב, אבער דער מחותן האט יעצט אסאך טענות אויפן חתן, און ער האט געמאכט אן הפסקה נישט צו גיין דערנוויל ווייטער צו די חתונה.

איז מיין שאלה צי עס איז פראי בכלל צו גיין ווייטער מיט אזא סארט שידוך, אדער וועט ער נאך די חתונה ווייטער ממשיך זיין צו דרייען א קאפ מיט טענות? זאל איך פרויבירן זיך דורכצוקומען מיט אים, אדער זאל איך אינגאנצן אפלאזן דעם שידוך?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קדושים, ב' דראש חודש אייר, שנת תשע"ט
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז שווער צו ענטפערן ווען מען ווייסט נישט גענוי די פרטים וכו'.

אויב איז דער פראבלעם מצד די עלטערן, דאס הייסט אז דער מחותן איז דער וואס וויל שטערן די חתונה,

דעמאלט איז יא פֿדאי צו גיין ווייטער מיט די חתונה. ווייל איין מאל זיי וועלן חתונה האבן וועלן זיי לעבן בשלום ובשלום און קיינער וועט זיי נישט קענען שטערן, אבער אז די אפהאלט פון גיין ווייטער קומט מצד הכלה, די פלה אליינס וויל נישט גיין ווייטער דעמאלט דארף מען מער אריינקוקן אין די פרטים צי מען זאל גיין ווייטער.

לויט ווי איך פארשטיי פון די שאלה איז דאס א פראבלעם צווישן מחותנים וואס פאסירט פסדר, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קל): יעדע מצוה וואס כלל ישראל האט מקבל געווען מיט א קריגעריי - אזוי ווי עם שטייט (במדבר יא, ט): "וישמע משה את העם בכה למשפחתיו", על עסקי משפחתיו, - קריינט מען זיך נאך ביז היינט ביי דעם, "דליפא פתובה דלא רמו בה תיגרא", ביי יעדע חתונה איז דא א קריגעריי צווישן די משפחה; דעריבער איז זיכער פֿדאי אז איר זאלט מותר זיין, איר זאלט נאכגעבן די מחותנים אז חתן פלה זאלן קענען וואס פריער חתונה האבן.

עלטערן דארפן האבן שכל זיך נישט אריין צו מישן אין די לעבן פון די חתן פלה, נאר דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז זיי לעבן א גוט לעבן.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן שכל אז דו זאלסט מותר זיין, אזוי וועסטו קענען מאכן וואס שפעלער די חתונה פאר דיין זון.

תרכא

פארוואס דארף מען אזויפיל בעטן אויף משיח?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר די שיעורים, דאס איז ממש מיינ לעבן. עס האט מיר אינגאנצן געטוישט צום גוטן אין שלום בית, אין קדושה און אין אלע ענינים.

איך הער פסדר פונעם ראש ישיבה שליט"א וועגן די עצה פון התבודדות, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, און אז איינער וואס טוט דאס - איז באמת א גליקליכער מענטש. ברוך ה' אז אין זכות פון די שיעורים גייט ביי מיר נישט דורך א טאג וואס איך זאל נישט רעדן צום אייבערשטן, וויל איך אבער פֿרעגן פארוואס מיר בעטן אזוי סאך אז משיח זאל שוין קומען? אויב דער גאנצער תכלית איז נאר צו לעבן מיטן אייבערשטן, איז דאך אזא מענטש שוין נישט אין גלות, וואס פעלט נאך אויס צו בעטן אויף משיח?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קדושים, ג' אייר, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פֿריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מתי' מיטן הייליגן רבינ'ס דיבורים; דער רבי לערנט מיט אונז די

לימודים וואס משיח וועט לערנען מיט אונז. דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן רסו): "צווישן מיר און משיח איז נישטא קיין חילוק, איין חילוק איז דא, ביי משיח וועט מער נישט זיין קיין בחירה און יעצט איז נאך דא די בחירה"; משיח צדקינו וועט אריינגרענגען אזא ליכטיגקייט אין די וועלט אז יעדער איינער וועט שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און געבן אים, און מען וועט רעדן צום אייבערשטן.

דאס טוט דער רבי מיט אונז שוין יעצט, ער לערנט מיט אונז אז מיר זאלן נוצן דעם שווערד פון משיח. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ב): "עקר כלי זינו של משיח הוא התפלה", משיח'ס געווער וועט זיין תפילה, "וכל מלחמתו שיעשה וכל הכבישות שיכבש הכל משם", אלע מלחמות און אלעס וואס ער וועט איינגעמען - וועט זיין נאר דורך תפילה; קיינער וועט נישט זיין פארנומען מיט א צווייטן, יעדער וועט טראכטן נאר פונעם אייבערשטן און מען וועט זיך נישט קריגן איינער מיטן צווייטן, וואס דאס איז דער גלות וואס מיר ליידן; מען קריגט זיך איינער מיטן צווייטן.

מיר דארפן בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן שוין זוכה זיין ארויסצוגיין פון גלות; מוהרא"ש זאגט אז דער גאנצער גלות איז איין ווארט: 'מחלוקת'; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא סט:): "ועדין מרקד בינן", די עבירה פון שנאת חנם איז נאכאלץ צווישן אונז.

מוהרא"ש זכרנו לברכה פלעגט שטענדיג וויינען אויף
 מחלוקת, ער פלעגט זאגן: "דער גאנצער גלות
 איז, אז עס איז דא פרודים צווישן אידישע קינדער"; די
 אשכנזים ווילן נישט די ספרדים, און צווישן זיך איז מען
 אויך צעריסן און צעשלאגן וכו' וכו', אזוי אויך ביי די ספרדים,
 מען וויל נישט די אשכנזים, און צווישן זיך האט מען זיך
 אויך פיינט איינער דעם אנדערן. מוהרא"ש פלעגט זאגן:
 "מיר זענען אלע אין איין שיף, די אומות העולם מאכן
 לעכער אינעם שיף און ווילן אונז חס ושלום דערטרענקען";
 דארפן מיר זיך העלפן איינער דעם אנדערן און נישט זוכן
 יענעם צו קלאפן.

דאס איז דער גלות און אויף דעם בעטן מיר און מיר
 ווארטן, אז משיח זאל אונז שוין אויסלייזן פון די אלע
 קטנות'ער, און מיר זאלן זיך ליב האבן איינער דעם צווייטן.
 אזוי ווי עס שטייט ביי די גבואה אויף די צייט ווען משיח
 וועט קומען (ישעיה יא. ו): "וְגַר זָאב עִם כְּבֶשֶׂת וְנֹמֵר עִם גְּדֵי
 יִרְבֵּץ", דער וואלף מיט די לעמעלע, דער לעמפערט מיט
 די ציגעלע וועלן זיצן צוזאמען, "וְעַגְל וּכְפִיר וּמְרִיא יִחְדּוּ,
 וְנֵזֶר קָטָן נִהְגַּ בָּם", א יונגע קאלב מיט א יונגע לייב וועלן
 גיין צוזאמען, "וּפְרָה וְדָב תִּרְעִינָה יִחְדּוּ יִרְבְּצוּ יִלְדִיָּהּ, וְאַרְיֵה
 כִּבְקָר יֹאכַל תֵּבֵן", דער קו מיטן בער וועלן צוזאמען פאשען,
 דער לייב וועט עסן שטרוי צוזאמען מיט די בהמות. "וְיִשְׁעִשַׁע
 יִוֹנֵק עַל חֵר פִּתּוֹ, וְעַל מְאוֹרֵת צִפְעוֹנֵי גְמוּל יָדוּ הִרְדָּה", קינדער
 וועלן זיך שפילן מיט גיפטיגע שלענג, "לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ

בְּכֹל הַר קָדְשִׁי, קִינְעַר וְנֹעַט נִישְׁט שְׁטַעַרְן דָּעם צְווייטן און קִינְעַר וְנֹעַט נִישְׁט שְׁלֵעֲכַטס טון פֿאַרן צְווייטן, ווייל עס וועט זיין: "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה', כַּמּוֹם לַיָּם מְכַסִּים", אַלע וועלן וויסן פּוֹנֵעַם אַיבֶּעַרשְׁטן און מַעַן וועט לעבן מיט אַמוֹנָה.

דער אַיבֶּעַרשְׁטער זאל אונז שוין אַרויסנעמען פון דעם ביטערן גלות, מיר זאלן שוין זוכה זיין צו ביאת משיח וואס וועט אַרײַנברענגען אין יעדן אײַנעם אז מען זאל רעדן צום הייליגן באשעפער, אזוי ווי דער פֿסוק זאגט (צפניה ג, ט): "אִז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה, לְקֹרֵא כָלֵם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדּוֹ שְׂכֵם אֶחָד", יעדער וועט רעדן צום אַיבֶּעַרשְׁטן און יעדער וועט אַנוועק וואַרפֿן די געלט, אזוי ווי עס שטייט (ישעיהו ב, ט): "בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלִיךְ הָאָדָם אֶת אֱלִילָיו כַּסְפּוֹ, וְאֶת אֱלִילָיו זָהְבוֹ", אַמֵּן.

תרכב

וואס טו איך אז איך שפיר ווי א חוזק מיט מיינע תפלות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן דאנק פאר אלע שיעורים און חיזוק. איך שטארק זיך ברוך ה' זייער אינעם סדר דרך הלימוד, איך פרוביר צו לערנען יעדן טאג און איך פרוביר זיך צו שטארקן אין קדושה.

איך מוטשע זיך זייער מיט שמירת עינים, עם איז מיר זייער שווער זיך צו שטארקן אויף די שווערע נסיונות. איך בעט אסאך דעם אייבערשטן אויף דעם, אבער איך שפיר ווי איך מאך חזק פונעם אייבערשטן חס ושלום, ווייל איך בעט יעדן טאג און איך פאל נאכאמאל דורך יעדן טאג, וואס קען איך טון דערצו?

איך האב איך א פראבלעם אז איך שטיי אויף זייער שפעט. וויפיל איך פרוביר מיט אלע מיטלען - מיט וועקער-זייגערס וכדומה, אויפצושטיין פרי - גייט עם מיר נישט, און דאס מאכט מיר אויך שווער צו רעדן צום אייבערשטן; איך שפיר ווי דער אייבערשטער זאגט מיר: 'גיי צוריק שלאפן, שטיי אויף צופרי ווי א נארמאלער מענטש און דעמאלט זאלסטו קומען רעדן צו מיר'.

איך מוז האבן אן עצה צו קענען אויפשטיין נארמאל אינדערפרי.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קדושים, ג' אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך, וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אזו דו געבסט נישט אויף און דו בעסטסט נאכאמאל און נאכאמאל אויף שמירת עינים.

שפיר זיך נישט ווי א חזק אזו דו בעסטסט יעדן טאג דעם אייבערשטן און דו זאגסט צו פארן אייבערשטן אזו דו

גייסט זיין ערליך און נאכדעם פאלסטו נאכאמאל אראפ; אזוי גייט עס אין עבודת השם, מען פאלט אראפ און מען הייבט זיך אויף, מען פאלט נאכאמאל און מען הייבט זיך אויף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט: "ווען מען גייט אין א געדעכטע בלאטע, מען שפירט ווי מען זינקט איין און מען גייט זיך אט אט דערטרענקען גייט מען א פוס אריין, א פוס ארויס, א פוס אריין און א פוס ארויס - ביז מען קומט אן אינדרויסן, מען בלייבט נישט שטיין מיט ביידע פיס"; אזוי אויך ווען מען פאלט אראפ אין עבירות און מען ווערט נכשל און קוקן עבירות, מען קוקט אויף אלע שמוץ און אלע טומאות, נאכדעם קומט מען צו צו די הארבע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, דארף מען שרייען צום אייבערשטן: "טאטע ראטעווע מיר!" אן א שיעור מאל, און געדענקען: "א פוס אריין א פוס ארויס, א פוס אריין א פוס ארויס", ביז מען איז זוכה ארויסצוגיין פון די טומאה.

שפיר זיך נישט ווי א חונק ווייל אזוי גייט עס אין עבודת השם. מיין נישט אז צדיקים האבן נישט קיין שווערע ביטערע נסיונות, מיין נישט אז זיי האבן נישט קיין נפילות וכו'; דער חילוק איז אז די צדיקים שטארקן זיך און זיי הייבן זיך אויף, אזוי ווי עס שטייט (משלי כד, טז): "כי שבע יפול צדיק וקם", אפילו ער פאלט אראפ - הויבט ער אן פונדאסניי; ער קוקט נישט אויף צוריק, אויף וואס איז געווען, נאר ער קוקט אויף פאראויס.

איך בעט דיר זאלסט זיך שטארקן און נישט אפלאזן די זאך פון תפלה, און דו זאלסט ווייטער בעטן אויף שמירת עינים אפילו דו האלסט אין איין פאלן. מותרא"ש האט מיר אמאל געזאגט איך זאל מאכן א ניגון אויף די ווערטער: "מ'פאלט און מ'פאלט און מ'הייבט זיך אויף, מ'פאלט און מ'פאלט און מ'הייבט זיך אויף"; דאס איז די שיינקייט פון א איד, אז ער הייבט זיך אויף שטענדיג און ער גייט אן; נישט נאכלאזן און אויפגעבן.

בנוגע זיך צוריק לייגן שלאפן וכו'; עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס ווען ער פלעגט אויפשטיין שפעט האט ער געזאגט צו זיך מיט שמחה: "פון יעצט וועל איך זיין אן ערליכער איד"; אין דעם ליגט א שטארקע חכמה, אז מען זאל נישט ווערן צעפאלן און זאגן: 'פון מארגן' וועל איך זיין א נארמאלער מענטש, נאר 'פון יעצט' וועל איך דינען דעם אייבערשטן.

נאכאמאל, א שטארקער מענטש איז נישט איינער וואס פאלט נישט אראפ וכו', א שטארקער מענטש איז דער וואס הייבט זיך אויף.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע דייע וועגן.

תרכג

וואס קען איך טון אויסגעהיילט צו ווערן פון הויט אויסשלאגן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פלעג האבן עקזימע, אן אויסשלאג אויף די הויט, און עס האט זיך אויסגעהיילט, אבער יעצט אפאר יאר שפעטער איז עס צוריק געקומען.

איך וויל וויסן וואס דער אייבערשטער ווייזט מיר מיט דעם, מיט וואס דארף איך זיך פאררעכטן? איז דא עפעס אין רבינ'ס ספרים וועגן דעם? קיין שום זאך קומט דאך נישט אויפן מענטש אומזיסט.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שיעורים

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קדושים, ג' אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נעם די עצה פון רבי'ן וועסטו זיכער ווערן אויסגעהיילט. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כה): "כל החולאת הבאין על האדם", אלע מחלות און קרענק וואס קומען אויפן מענטש, "בָּרָם בָּאִין רַק מִקְּלוּל הַשְּׂמִחָה", קומט פון עצבות און מרה שחורה. "וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים הָאֲרִיכוּ בָּזָה", אויך די דאקטורים זאגן דאס, "שָׂבַל הַחֹלֵאת

הבאין על האדם, בָּרָם באין רק מן לקול השמחה, אלע פראבלעמען און קרענק קומען פון נישט זיין פרייליך; דעריבער האט דער רבי אונז אזויפיל מאל געזאגט, געבעטן און געווארנט אז מיר זאלן זיין פרייליך, אזוי ווי דער רבי הויבט אן דעם תורה: "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך, "ולתתגר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל פחו", און זיך אנשטרענגען אוועק צו געמען פון זיך די עצבות און מרה שחרה מיט אלע פוחות, ווייל שמחה איז א רפואה פאר אלע קרענק; ווען א מענטש איז פרייליך געמט ער אוועק פון זיך אלע צרות און יסורים.

בעט דעם אייבערשטן אויף דיין שפראך בתמימות ובפשיטות ער זאל דיר שיקן א רפואה שלימה. חכמינו זכרונם לברכה זאגן אונז (בראשית רבה נג, יד): "יפה תפלת החולה מתפלת אחרים עליו, והיא קודמת להתקבל", די תפילות פון א חולה פועל'ט ישועות און רפואות; דערפאר זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן ער זאל דיר שיקן א רפואה שלימה. טו תשובה, זאג פארן אייבערשטן אויף דיין שפראך: "אייבערשטער איך טו תשובה אויף אלעם וואס איך האב געטון, איך הויב אן פון יעצט צו זיין אן ערליכער איד, זיי מיר מוחל אויף אלע מיינע זינד און שיק מיר א רפואה שלימה", וועסטו זיכער בקרוב אויסגעהיילט ווערן.

תרכד

וואס טו איך אז מיין ווייב שעצט נישט מיין שווערע ארבעט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר ב"ח פאר די שיעורים, עס געבט מיר אסאך ב"ח צו קענען אנגיין אינעם טאג טעגליכן לעבן.

איך בין א אינגערמאן וואס ארבעט צוועלף שעה א טאג, זעכציג שעה א וואך, צו קענען אהיימברענגען פרנסה, און אויסער דעם פרוביר איך אויך צו העלפן אינדערהיים מיט די קינדער און מיט אלעס ארום, מער פון וויפיל איך קען.

למעשה שפיר איך אבער ווי איך באקום צוריק בלויז א שמוים פון מיין ווייב, ווי אזוי קען איך ווייטער אזוי אנגיין?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אמור, ח' אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן אונז (במות סג.) אויפן פסוק (בראשית ב, יח): "אעשה לך עזר כנגדו", 'זכה', איז

דער מענטש זוכה - 'עזרתו', קריגט ער א העלפער, 'לא זכה', איז ער נישט זוכה - 'כנגדו', קריגט ער א פרוי וואס גייט פארקערט פון אים; זעט מען פון דעם אז אלעס איז

אָנגעהאַנגען אינעם מאן, אויב דער מאן טוט תשובה איז ער זוכה אז די ווייב העלפט אים, זי ווערט אים אן 'עונרת', אָבער אז מען טוט נישט תשובה דעמאלט איז זי קעגן אים (אין דיינע ווערטער - מען כאפט א שטויס פון די ווייב), ווייל זי איז א חלק פונעם מאן, א ביין פון זיינע ביינער.

דער הייליגער בעל שם טוב האט אונז מנגלה געווען אז ווען א מענטש זינדיגט 'במהשבה' - וועט ער ליידן יסורים פון זיינע קינדער; אויב זינדיגט ער 'בדיבור', ער רעדט וואס מען טאר נישט - וועט ער ליידן פון זיין ווייב, און אויב ער זינדיגט 'במעשה', דעמאלט ליידט מען פון מענטשן. דערפאר ווען א מענטש זעט אז ער ליידט פון זיינע קינדער, פון זיין ווייב און פון מענטשן - דארף ער גלייך תשובה טון אויף וואס ער האט געזינדיגט במהשבה, דיבור ומעשה, דורכדעם וועט אנועקגיין פון אים אלע צרות און ער וועט מער נישט ליידן יסורים.

דעריבער בעט איד דיר זייער זאלסט האבן סבילות ווייטער צו העלפן אין שטוב מיט וואס עס פעלט אויס. אפילו עס קומט דיר אן זייער שווער ווייל דיין ווייב אנערקענט נישט וואס דו טוסט, דאך זאלסטו ווייטער העלפן. דער הייליגער תנא זאגט (אבות ה' כג): "לפום צערא אנרא", לויט ווי שווער עס איז - אזויפיל שבר באקומט מען; זאלסטו זיך צוריק האלטן פון ענטפערן און פון זיך קריגן - וועסטו זוכה זיין אז די שכינה וועט רוען ביי דיר, דו וועסט האבן פרנסה בריוח און זוכה זיין צו אלעם גוטס.

האב סבֿלנות און פיר זיך ווייטער צו איר מיט ליבשאפט, אפילו זי איז דיר מצער. קוק ווי אזוי אונזערע חכמים האבן זיך געפירט מיט זייערע ווייבער, דער הייליגער רבי חניא האט געהאט א שווערע שטוב, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (יבמות סג.): "רבי חניא הוה קא מצערא ליה דביתהו", רבי חניא'ס ווייב פלעגט אים זייער אסאך מצער זיין, מיט דעם אלעם: "כי הוה משבח מידי", ווען ער פלעגט זען א גוטע זאך וואס זיין ווייב האט ליב, "צייר ליה בסודריה, ומייתי ניהלה", פלעגט ער דאס אהיים ברענגען פאר איר. ווען רב האט געזען ווי זיין רבי טראגט אהיים שיינע זאכן פאר זיין ווייב האט ער אים געפרעגט: "רבי איך פארשטיי נישט, פארוואס ברענגט דער רבי איר גוטע זאכן, זי איז דאך מצער דעם רבין?!" האט אים רבי חניא געענטפערט: "דיינו שמגדלות בנינו, ומצילות אותנו מן החטא", מיר איז גענוג אז זי ראטעוועט מיר פון עבירות און זי ציט אויף די קינדער; זעט מען פון דעם ווי שטארק מען דארף אכטונג געבן צו מכבד זיין די ווייב.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן פח ווייטער צו העלפן און עם זאל זיין ביי דיר נאר שלום.

תרכה

וואס טוט מען מיט א בחור וואס האלט ביי גארנישט?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר די אלע שיינע חיוזק בריוו און דרשות וואס איר געבט אונז, עס געבט אונז אסאך עצות און הדרכה.

מיר ווילן זיך דורכשמועסן ווי אזוי צו האנדלען מיט אונזער בחור, וואס איז יעצט אהיימגעקומען פון ישיבה אין אויסלאנד, און מיר ווייסן נישט ווי אזוי צו האנדלען מיט אים. מיר וועלן אראפלייגן בערך ווי אזוי זיין טאג זעט אים, און וואס עס געשעט דערפון. ער פארברענגט אין די נאכט אריין ביז גאר שפעט, און דערנאך שטייט ער אויף... קוים אמאל כאפט ער שחרית צו הצות, און די גאנצע אטמאספער ווערט זייער אנגעצויגן. עס איז דא גאר אסאך ארבעט אין שטוב וואס ער קען ווען העלפן, אבער דא ליגט א בחור און שלאפט אין טאג אריין און עס מאכט די גאנצע אטמאספער געפערליך שווער. היינט האבן מיר אים געזאגט אז אויב עס וועט ווייטער אזוי אנגיין וועט מען אים מוזן זוכן א הויז - ביי א זידע אדער פעטער - וואו ער וועט קענען שלאפן בין הזמנים, ווייל ביי אונז קען עס נישט ווייטער אזוי אנגיין.

מיר דארפן חיוזק ווי אזוי און וואס מיר דארפן דא טון. בכלל איז זיין אויפפירונג זייער אנטווישענד, ער פירט זיך צו אונז מיט געפערליכע חוצפה, ער שרייט צוריק און שוט וואס אים געפעלט נאר, אן דעם וואס ער זאל זיך רעכענען מיט אונז.

אין אלע זיינע פראבלעמען זענען אלע ארומיגע שולדיג, ער וועט קיינמאל נישט נעמען די שולד אויף זיך און פרובירן צו פאררעכטן.

בכלל איז ער זייער פארמאכט; מיר קענען זיך מיט אים נישט דורכרעדן, ווען מיר פרובירן צו זיך דורכשמועסן מיט אים - וועט ער פשוט בלייבן

שטיל, אָדער גאר זיך געמען שרייען און באשולדיגן. מיר זענען פשוט באזארגט ווי אזוי ער וועט קענען לעבן מיט א ווייב נאך די חתונה.

וואס קענען מיר טון? אפֿשר קען אונז דער ראש ישיבה העלפֿן?

זיין טאטע און מאמע

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אמור, ט' אייר, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איין זאך זאלסטו גוט אריינגעמען אין דיר: 'אין לעבן דארף מען האבן אסאך סבֿלנות, בפרט מיט קינדער'; מען דארף האבן אייזערנע גערוון מיט די קינדער נישט צו פארלירן די געדולד צו זיי. עס געמט אסאך צייט ביז מען שניידט די פירות פון די קינדער, און אז מען האט סבֿלנות צו זיי - שניידט מען שיינע פירות, מען האט אסאך גחת פון זיי.

איך מוז דיר געבן אביסל מוסר פֿדי דו זאלסט נישט פארלירן דיין בחור.

מיט אלע דינע גערעכטע טענות וואס דו האסט אויף אים, דארפסטו וויסן אז מען רעדט נישט אזוי צו א קינד. אויב א קינד שטייט אויף שפעט זאגט מען אים נישט: "גיי זוך דיר א צווייטע פֿלאץ וואו צו שלאפֿן"; אז דיין בחור שלאפט אריין אין טאג ביז שפעט טאר מען אים נישט

סְטְרֵאֲשֶׁעַן אַז עַר וועט דאַרפֿן זוכן אַ פֿלאַץ וואו צו שְׁלֵאפֿן, ווייל מֵעַן קען חס וְשָׁלוֹם פֿאַרלירן דעם קינד; וואס טוסטו ווען ער זאגט דיר: "טאטע איך האב געטון וואס דו זאגסט, איך גיי אַוועק פון שטוב"?! וואלסט דאס דאך נישט אויסגעהאלטן.

געב א קוק וואס טוט זיך אפ היינטיגע צייטן ביי די שְׁעֵנְסְטֵע שטובער, ווי קינדער לאזן אפ זייער משפחה. איך מיין אז די אָנגעצויגענע לופט אין שטוב, די שווערע אטמאספער - קומט פון דיין צד. דו מאכסט די לופט אָנגעצויגן, דו קוקסט אויף אים מיט א שְׁלֵעכְטֵע אויג - דאס מאכט אז ער זאל זיך נישט וועלן צושטעלן.

אזדאי שלאפט ער ביזן טאג אריין; ער שפירט ווי מען איז נישט צופרידן פון אים און שפירט זיך איבריג אין שטוב, נאכדעם איז ער צעבראכן און צעקלאפט אז ער שטייט אויף שפּעט, וואס דאס אליינס מאכט אז ער זאל איבערדרייען וכו'.

יעצט איז נישט קיין צייט פון אנהויבן מתנדב זיין; חינוך הויבט זיך אן ווען מען איז קליין, דעמאלט דארף מען ארויסנעמען פונעם קינד זיינע שְׁלֵעכְטֵע נאטורן מיט וואס ער איז געבוירן, דעמאלט איז די צייט פון דעם, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים, סימן סה): "צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו", מען דארף אויסלערנען דאס קינד דרך ארץ ווען ער איז נאך יונג; אבער ווען קינדער ווערן עלטער, מען האט שוין א בחור אין שטוב - דארף מען זען עס זאל זיין נאר זימן מקרבת אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן

(סוטה מז:): "לעולם תהא שמאל דזוהה וימין מקרבת"; מען דארף ווייזן ליבשאפט, אז נישט קען מען זיי אינגאנצן פארלירן.

זיי נישט ברוגז אז איך זאג דיר דו זאלסט טוישן דיין צוגאנג אין שטוב מיט די קינדער; איך האב פשוט רחמנות אויף דיר און דיין ווייב, און איך וויל נישט איר זאלט אים פארלירן השם ישמרנו. אז דו וועסט קוקן אויף אים גוט און ער וועט שפירן ווי טאטע מאמע האבן אים ליב און זענען צופרידן פון אים - וועט ער איך נאר ברענגען נחת.

זעל פולם זאלט איר אסאך בעטן דעם אייבערשטן פאר אים און פאר אלע קינדער זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן. מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט אז א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, ער האט דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער"; דערפאר דארפן עלטערן אסאך בעטן דעם אייבערשטן זיי זאלן זוכה זיין צו ערליכע און געזונטע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרכו

מעג א מיידל גיין מיט הויזן ביינאכט?"

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל און איך האב צוויי שאלות צו פרעגן.

(א) מעג מען זאגן קריאת שמע שעל המטה ווען מען ליגט?

(ב) דער ראש ישיבה זאגט אז א מיידל זאל נישט גיין מיט הויזן אפילו ביינאכט, איז מין שאלה, ווען מען גייט געהעריג מיט א נאכט קלייד, אויב מען זאגט אנטון א הויזן אונטער דעם, פשוט צו פלייגן פארדעקט אויב מען דעקט זיך אויף אינמיטן שלאפן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהר, י"ד אייר, פסח שני, שנת תשע"ט לפרט קטן ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

קריאת שמע שעל המטה קען מען ליינען לינגדיג אין בעט. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ירושלמי פרכות ו.) רבי זעירא איז אמאל איינגעשטאנען ביי רבי שמואל בר נחמנו, האט זיך רבי זעירא באהאלטן אין זיין שלאף צימער צו זען ווי אזוי רבי שמואל בר נחמנו לייגט קריאת שמע שעל

ח. זע ווייטער אין דעם חלק, מכאב תרעה.

המפטה, "והנה קרי וְחזר וְקרי עד דהוא שְׁקע מיניה גו שינתיה", האט ער געזען ווי רבי שמואל בר נחמנו ליינט קריאת שְׁמַע לייגנדיג אין בעט, ער האט געליינט נאכאמאל און נאכאמאל קריאת שְׁמַע ביז ער איז איינגעשלאפן. פון די מעשה פסק'נט מען (עין מגן אברהם אורח חיים סימן רל"ט, סעיף ה) אז מען קען ליינען קריאת שְׁמַע שיעל המפה ווען מען לייגט.

הויזן פאר א מיידל איז נישט קיין צניעות אפילו נאר בשעת'ן שלאפן; מען פרובירט דאס מערסטע צו שלאפן צוגעדעקט און אויב מען דעקט זיך אויף - זאגן שוין חכמינו זכרונם לברכה (גדים כו:): "אונס רחמנא פטריה".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרכז

עס איז ממש א גיהנום ביי אונז אינדערהיים,
ווי אזוי קען איר זיך דערהאלטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל, און איך לעב אין זייער א שווערע מצב. מיין טאטע קריגט זיך זייער אסאך מיט מיין מאמע, ער ווארפט זאכן אויף איר, ער זאגט איר מיאוס'ע ווערטער און פארשעמט איר, ער זוכט ממש מיט לעכט ווי אזוי ער קען איר מער און מער וויי טון. מיין מאמע וויינט א

גאנצן טאג, עס איז איר נמאס דאס לעבן, אזוי ווייט אז זי מאכט סגולות פאר פערציג טעג אז זי זאל שוין שטארבן רחמנא לצלן.

למעשה איז נישטא קיין לופט אין שטוב, גארנישט ווערט געטון און אלעס פאלט גאר אויף מיינע פלייצעס. איך בין נישט מער פון זיבעצן יאר און איך האב אלעס געדארפט אליינס פסח'דיג מאכן פאר פסח, איך ווייס אז די הויז איז נישט געווען הונדערט פראצענט פסח'דיג, אבער וויפיל קען איך דען טון אליין?

איך דארף ליבשאפט, אבער מיין טאטע רעדט צו מיר ווי א נאצי, מיט א געפערליכע שגאה, מיט ווערטער וואס שטעבן מיר אין די נשמה אריין.

אסאך מאל שפיר איך אז עס איז ממש עק וועלט, אבער דאן הער איך א שיעור פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס געבט מיר צוריק אביסל לופט צו אטעמען.

דער ראש ישיבה שליט"א געבט עצות פאר אזעלכע מענטשן ווי מיין טאטע ווי אזוי זיי זאלן קענען זיך צוריק שטעלן אויף די ריכטיגע וועג, אבער איך דארף אן עצה ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט אזעלכע מענטשן ווי מיין טאטע.

אויך האב איך געוואלט וויסן אויב עס איז א ריכטיגע זאך זיך אליינס צו געבן גוטע ווערטער און קאמפלימענטס, ווי למשל אז איך בין שיין, אז איך קען גוט קאכן און אזוי ווייטער.

אויך וויל איך וויסן, אזוי ווי איך האב זיך געמאכט א תפלה צעטל אויף א חתן, און איך האב אריינגעשריבן אלע קליינע דעטאלן וואס פאר א סארט חתן איך וויל האבן, האט מיר איינער אבער געזאגט אז דאס איז נישט די ריכטיגע וועג, גאר מען דארף בעטן, "באשעפער געב מיר וואס עס איז גוט פאר מיר", וויל איך וויסן וואס איז טאקע די ריכטיגע וועג.

נאך איין שאלה, איך קען נישט אינזין האבן ווען איך דאווען, זאל איך דאווענען בלויז מיטן זאגן די ווערטער אן טראכטן? אדער איז דאס גארנישט ווערד?

ביטע זייט מתפלל פאר מיר, אויך אין אומאן, ווייל איך שפיר ווי
איך האלט עם מער נישט אויס.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהר, י"ד אייר, פסח שני, שנת תשע"ט לפרט קטן
... תקנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך שטארקן מיט אלע
אייערע כוחות נישט אויפצוגעבן. העלפט ווייטער אין
שטוב מיט וואס מען דארף, פארלירט זיך נישט און געבט
נישט אויף אויף אייער לעבן. נאך אביסל וועט איר מיטן
אייבערשטן'ס הילף טרעפן אייער שידוך, איר וועט חתונה
האבן און האבן א שטוב מיט קינדער. אז איר וועט ווייטער
מכבד זיין אייערע עלטערן וועלן אייערע קינדער אייך אויך
מכבד זיין און ברענגען נחת.

איך מוז אייך זאגן אז דעם רבינ'ס וועג איז נישט בעטן
אויף שטארבן השם ישמרנו, אנשטאט מאכן תפילות
און סגולות מען זאל שוין שטארבן חס ושלום דארף מען
מאכן תפילות אז אלע זאלן תשובה טון, טון וואס ברוריה
- די ווייב פון דער הייליגער תנא רבי מאיר בעל הנגס -

האט געטון ווען מען האט איר געפייניגט. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ברכות י.) דער הייליגער תנא רבי מאיר בעל הנס האט געהאט צוטון מיט שלעכטע מענטשן וואס האבן אים געפייניגט, ביו דער הייליגער תנא האט שוין נישט אויסגעהאלטן פון זיי האט ער געבעטן דעם אייבערשטן זיי זאלן שטארבן, האט אים זיין ווייב - ברוריה - געזאגט: "פארוואס דאווענסטו זיי זאלן שטארבן, ענדערש בעט דעם אייבערשטן זיי זאלן תשובה טון!" דער הייליגער תנא רבי מאיר האט אנגענומען זיין ווייב'ס ווערטער און ער האט אנגעהויבן בעטן דעם אייבערשטן אויף די שלעכטע מענטשן אז זיי זאלן תשובה טון, און זיי האבן תשובה געטון.

בנוגע אז קיינער געבט אייך נישט קיין גוטע ווערטער וכו'; געבט א קוק וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט פון זיינע יונגע יארן ווען ער האט זיך שטארק געמוטשעט צו דינען דעם אייבערשטן (לקוטי מוה"רן חלק ב', סימן מח): "שאלו הנה אומר לו אחד, יהיה מי שיהיה, בעת שעסק בעבודת השם בתחלתו", אויב וואלט ער געהאט איינעם, זאל זיין ווער עס זאל נאר זיין, וואס זאל אים זאגן אין זיינע יונגע יארן ווען ער האט אנגעהויבן דינען דעם אייבערשטן: "אחי, חזק ואחז עזמך", ברודער שטארק זיך און דערהאלט זיך, "הייתי רץ ומודרו מאד בעבודתו יתברך", וואלט ער זוכה געווען צו טון אסאך מער אין עבודת השם, "כי גם עליו עבר כל הנ"ל", ווייל אויף אים איז אויך אריבער שווערע ביטערע נסיונות, ער האט געשפירט ביי זיך ווי קיינער דארף

אים נישט, "ולא ה'יה שומע שום התחזקות משום אדם",
און קיינער האט אים נישט געגעבן קיין שום חיזוק ווערטער.

טוט אלעס אויף די וועלט זיך אויפצוהייבן; אז דאס וועט
איך פרייליך מאכן - ווען איר זאגט זיך אליינס גוטע
ווערטער - זאלט איר דאס טון, טוט אלעס אבי צו זיין
פרייליך. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן כד): "על
בן צריך להברית את עצמו בבח גדול להיות בשמחה תמיד",
מען דארף זיך שטארקן מיט אלע פוחות צו זיין שטענדיג
פרייליך, "ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל", מען זאל זיך
פרייליך מאכן מיט וואס מען קען נאר, "ואפילו במלי דשטותא",
אפילו מיט נארישקייטן - אבי צו זיין פרייליך.

בעטס ווייטער דעם אייבערשטן אז איר זאלט טרעפן א
שידוך, און בעטס אויף אלע איינצעלהייטן; וועט
איר זוכה זיין צו טרעפן אייער שידוך מיט אלע מעלות
טובות. דער עקר זאלט איר בעטן אויף אן ערליכער מאן
מיט גוטע מדות, און פאר קינדער און אייניקלעך ערליכע
אידן. דאס דארף זיין דער עקר תפילות פון א אידישע פרוי,
זי זאל זוכה זיין צו ברענגען קינדער וואס וועלן באלייכטן
די וועלט.

מיט תפילה וועט איר אלצדינג פועלן; קוקט נישט אויף
דאס וואס דער יצר הרע זאגט איך אז אייער דאווענען
איז נישט ווערד ווייל איר האט נישט אינזין, דאווענט ווייטער
צום אייבערשטן, בעטס אים אויף אייער מאמע לשון, אזוי

ווי איר רעדט צו א חבר'ע, וועט איר זוכה זיין ארויסצוגיין
פון אלע פראבלעמען און טרעפן אייער שידוך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תרכח

איך פאר קיין אומאן, וואס דארף איך דארט אינזין האבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך גיי אם ירצה ה' פארן יעצט צום ערשטן מאל קיין אומאן צום
הייליגן רבינ'ס ציון, וואס דארף איך דארט אינזין האבן?

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהר, ט"ו אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זואויל איז דיר אז דו פארסט צום הייליגן רבינ'ס ציון. דער
רבי האט צוגעזאגט (תני מוה"ר, סימן רכה) ווער עם וועט
קומען צו זיין ציון און זאגן דעם תיקון הכפּלּי, די צען

קאפיטלעך תהלים]- טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ] און געבן א פרוטה לצדקה לזכות פאר זיין זכות, אפילו ער האט געטון די הארבסטע עבירות: "וועל איך מיך לייגן אויף די לענג און אויף די פרייט אים א טובה צו טון; ביי די פאות וועל איך אים ארויסנעמען פון שאול תחתית".

גלייך ווען דו קומסט אן קיין אומאן, תדבר הראשון - זאלסטו גיין אין מקוה; אז מען קומט צום רבי'ן דארף מען פאלגן דעם רבי'ן. ווען דער הייליגער רבי האט מגלה געווען דעם תיקון הכללי האט ער געזאגט: "דאס ערשטע איז מקוה" (שיחות הר"ן, סימן קמא). אויך האט דער הייליגער רבי נתן זכרנו לברכה געזאגט: "מקוה איז די זעלבע לשון ווי תקוה, אז מען גייט אין מקוה האט מען א תקוה אז מען וועט אלעס פאררעכטן".

גלייך נאכן זיך טובל'ן אין מקוה לויף ארויף צום ציון, געב א פרוטה לצדקה לזכות רבינו נחמן בן פינא און הויב אן זאגן דעם תיקון הכללי בתמימות ובפשטות אזוי ווי דער רבי האט געהייסן. נאכדעם זאלסטו זיך מתבודד זיין, וויין זיך אויס צום אייבערשטן ער זאל דיר מוחל זיין אויף דייע אלטע מעשים, רעד צום אייבערשטן אויף פראסט אידיש: "הייליגער באשעפער איך בין געקומען צו פארן דא צום ציון פון הייליגן רבי'ן, רבינו נחמן בן פינא זכותו יגן עלינו, וואס האט מבטיח געווען אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון און זאגן דעם תיקון הכללי וועט ער מתקן זיין;

הייליגער באשעפער זיי מיר מוחל, איך וויל נישט זינדיגן, איך האב תרטה אויף אלע מיינע שלעכטע מעשים, איך זאג דיר צו הייליגער באשעפער אז איך גיי מער נישט טון קיין שלעכטס, איך בעט דיר העלף מיר איך זאל קענען ארויסקריכן פון מיין בלאטע, אזוי זאלסטו זיך מתבודד זיין דארט ביים ציון, דערצייל פארן אייבערשטן אלע דינע מעשים בפרטי פרטיות - וועסטו זוכה זיין אלעס צו פאררעכטן, דו וועסט אהיימקומען און אנהויבן א גייע בלאט אין דיין לעבן.

האב מיר אויך איגזין, בעט פאר מיר: "זאל בן רייצא רעכיל", איך זאל האבן העלחה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תרכט

זוי אזוי פירט מען זיך מיט די קמיע פון מזהרא"ש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן יישר ב"ח פאר די געוואלדיגע שיעורים, מיין מאן איז זיך ממש מחנ' מיט דעם, און ער האלט שוין ביים ענדיגן גאנץ נ"ך און נאך זאכן.

אין די לעצטע וואך צייט האב איך געהאט אסאך מאל קאפ וויי
במשך דעם טאג, דאס האט מיר אביסל דערשראקן, און איך וויל בעטן
אן עצה וואס איך קען טון דערצו.

אויך וויל איך וויסן וועגן די קמיע פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו; אויב
מען מעג עס אנטון אלס א קויטל אונטער די קליידער, וואו עס קען
אנרירן נישט ריינע פלעצער, און אויך אויב מען מעג עס אריינטראגן אין
בית הכסא.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר, ט"ז אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תהי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז איך אז איר שעצט אייער מאן מיט זיין לערנען.
עס איז נישטא נאך איינער וואס קען אויפהייבן דעם
מענטש לעבודת השם אזוי ווי א גוטע פרוי. אזוי ווי חכמינו
זכרונם לברכה דערציילן (בראשית רבה י"ז ז): "מעשה בחסיד
אחד", עס איז געווען א מעשה מיט א חסיד וואס האט
געהאט אן ערליכע פרוי, אבער וויבאלד זיי האבן נישט
געהאט קיין קינדער האבן זיי זיך גע'גט, "הלך זה ונשא
רשעה אחת, ועשתה אותו רשע", נאכדעם האט דער חסיד
חתונה געהאט מיט נישט אן ערליכע פרוי און מיט די צייט
האט זי אים געמאכט פאר א רשע, "הלכה זאת ונשאת

לְרָשָׁע אֶחָד, וְעָשְׂתָה אוֹתוֹ צְדִיק", ווידער די ערליכע פרוי
האט חתונה געהאט מיט א מאן א רשע און זי האט אים
געמאכט פאר א צדיק, "הוי, שיהבל מן האשה", זעט מען
די גענואלדיגע פח פון א פרוי.

שטארקט אייך און האט נישט מורא פון אייער קאפ וויי;
געבט אכטונג צו שלאפן און עסן, און זייט ווייטער
מתוק אייער מאן, וועט איר זיין געזונט און שטארק.

בנוגע די קמיע פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו; מוהרא"ש
זאגט אז מען קען גיין מיט די קמיע וואו אימער -
אפילו אין בית הכסא און אין נישט ריינע פלעצער. אז איר
וועט קוקן אויף די אותיות פון די קמיע וועט איר זען אז
די קמיע איז די נאמען פון מוהרא"ש; מוהרא"ש זאגט אז
אלע שדים, קליפות און מזיקים האבן מורא פון זיין נאמען,
און ווען זיי זעען זיין נאמען אנטלויפן זיי פונעם מענטש.
דאס היט דעם מענטש פון אלעם שלעכטס.

דער עקר דארף מען בעטן דעם אייבערשטן מען זאל האבן
אמונת חכמים, ווייל ווער עס האט אמונת חכמים דער
האט א גוט לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין
אלע אייערע וועגן.

תרל

מעג מען לערנען אין די "שטייגזאלץ" גמרא?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען דעם קונטרס "בית נצחי", וואס מען דרוקט יעדע וואך די לימודים פון די וואך אין בבלי, ירושלמי און תוספתא. איך פארשטיי אבער נישט פארנוואס מען לייגט דארט אריין די גמרא פון שטייגזאלץ וואס איז גע'אסר'ט געווארן דורך גדולי ישראל ווייל מען האט געטראפן דארט מינות וכדומה, פארנוואס זאל מען נישט נוצן גמרא פון אנדערע בשר'ע דרוקן?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר, ט"ז אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישטא קיין שום פראבלעם צו לערנען אין גמרות פון שטייגזאלץ; פארקערט, ער איז זייער גוט מסביר די גמרא. עס זענען דא וואס האלטן זיך צוריק פון לערנען אין די גמרות ווייל זיי ווילן געדענקען די צורת הדרג וכו' און אין די גמרות איז אנדערש די צורת הדרג וואס צוליב דעם איז שווער צו טרעפן א מאמר חז"ל. אבער יעצט האבן זיי שוין געטוישט און זיי געבן שוין ארויס די גמרות מיטן צורת הדרג.

דער עקר זאלסטו לערנען יעדן טאג גמרא, דאס וועט דיך אפנוואשן פון אלעם שלעכטס. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד): "תלמוד' בגימטריא אותיות של שמה 'לילית', על בן יש בוח בלמוד התלמוד להכניע אותה", 'תלמוד' באטרעפט די זעלבע מספר ווי די נאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פנים הברית, און ווען מען לערנט גמרא איז מען מכניע די קליפה; דערפאר האט דער סמ"ך מ"ם זייער מורא פון א דף גמרא, אלעס וועט ער לאזן דעם מענטש זאל טון, אבי נישט עפענען א גמרא.

זואויל איז דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן און פילט אן זיינע טעג מיט תורה; וועט ער זוכה זיין צו לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תרלא

דער רבי האט דאך געוויינט צום אייבערשטן
ער זאל פארשטיין דאס לערנען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט מוז איך זיך באדאנקען פאר די געוואלדיגע חיזוק וואס איך באקום פון די שיעורים, ניגונים און בריוו, עס איז ממש מחי' נפשות.

איך לערן ברוך ה' רוב טאג. איך בין אויפגעוואקסן אין ליטווישע ישיבות אין ארץ ישראל און איך בין ברוך ה' מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, איך פרוביר צו גיין אין זיינע וועגן.

מיין שאלה איז אזוי, אין אייער זכות האב איך זוכה געווען שוין צו ענדיגן צוויי מאל משניות און עטליכע מסכתות גמרא, איך האב אבער ברוך ה' א גוטן קאפ, איך קען פארשטיין וואס איך לערן, איז די שאלה צי איך זאל טאקע נאר זאגן, אדער איינער וואס קען לערנען דארף יא לערנען געהעריג? דער רבי האט דאך אויך געזאגט אז ער פלעגט וויינען צום אייבערשטן ער זאל פארשטיין וואס ער לערנט. אדער אפשר דארף מען זיך מאכן א חק קבוע צו זאגן יעדן טאג ח"י פרקים משניות מיט זיבן בלאט גמרא וכדומה, און ערשט נאכדעם וואס מען ענדיגט די שיעורים, קען מען פרובירן צו לערנען און פארשטיין?

אויך וויל איך וויסן, איך בין יעצט זייער אסאך עוסק אין לקוטי הלכות, פמעט רוב טאג לערן איך נאר דאס. איז די שאלה אויב דאס איז דער ריכטיגער וועג, אדער דארף מען ענדערש לערנען רוב טאג גמרא וכדומה, און נאר אביסל צייט אנוועקגעבן צו לערנען דעם רבינ'ס ספרים? אדער איז נישטא קיין פלל אין דעם, נאר יעדער דארף טון לויט וואס עס ציט אים?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בהר, י"ח אייר, ל"ג בעומר, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו לערנסט בהתמדה רבה, דו האסט שוין זוכה געווען צו מסים זיין ששה סדרי

משנה און אפאר מסכתות אין ש"ס אויפן סדר דרך הלימוד
פון הייליגן רבי'ן (פמבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) אז מען זאל לערנען
אפילו אן פארשטיין.

אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט - פארשטייט
דאס די נשמה. אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן,
סימן כו): "ודע שפעתיך מזכירין את האדם כל מה ששמע,
אם אם שכת", אויף יענע וועלט דערמאנט מען די נשמה
אלעס וואס זי האט געלערנט און פארגעסן, "גם בני אדם
השומעים התורה של הצדיק האמת ואינם מבינים אותה",
אזוי אויך, אויב מען האט נישט פארשטאנען וואס מען
לערנט, "לעתידי, בעולם הבא, יבינו", וועט מען אויף יענע
וועלט זוכה זיין דאס צו פארשטיין, "כי עקר התורה היא
להנשמות", ווייל דער עקר וואס מען לערנט תורה איז פאר
די נשמה, "שבעולם הבא יהיו הנשמות בקיאים ומשיגים
היטב את התורה ששמע האדם בעולם הזה", אז אויף
יענע וועלט זאלן די נשמות פארשטיין די תורה וואס זיי
האבן געלערנט אויף די וועלט; "אשרי המבכה ימיו בתורה
ועבודה הרבה", וואויל איז פארן מענטש וואס פארברענגט
זיינע טעג און יארן מיט תורה און מיט עבודת השם.

חויץ פון דיינע שיעורים וואס דו לערנסט אויפן סדר דרך
הלימוד בגירסא, מאך זיך א שיעור מיט א חברותא
צו פארשטיין וואס דו לערנסט. אזוי ווי דער רבי זאגט (שם,
סימן עו): "גם צריכין ללמד איזה שיעור ביום, בקצת עיון",

מען דארף האבן א שיעור אין עיון יעדן טאג; אבער רוב צייט זאלסטו זאגן אסאך גמרא און אסאך משניות.

דו פֿרעגסט אין דיין בריוו, ווי קען מען זאגן אן פארשטיין, מען זעט דאך פון רבי'ן אז מען דארף יא פארשטיין וואס מען לערנט, ווייל דער רבי האט דערציילט ווי אזוי ער האט אנגעפאנגען לערנען ווען ער איז געווען א יונג קינד (שגחי הר"ן, סימן ח): "כי בתחלה היה לומד משניות ולא היה מבין למודו", ער האט געלערנט משניות אבער ער האט נישט פארשטאנען וואס ער לערנט, "והיה בוכה הרבה לפני השם ותברך שיאיר עיניו", וואס האט ער געטון? ער האט זייער אסאך געוויינט צום אייבערשטן אז ער וויל זוכה זיין צו פארשטיין, "והיה בוכה ובוכה כל כך עד שזכה שיוכל ללמוד משניות", ער האט אזוי סאך געוויינט צום אייבערשטן ביז ער האט זוכה געווען צו קענען לערנען און פארשטיין משניות; זעט מען אז מען דארף יא פארשטיין?

דאס איז בכלל נישט קיין קשיא, ווייל אנדאי דארף מען פארשטיין וואס מען לערנט און דעריבער האט דער רבי געוויינט צום אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו פארשטיין די הייליגע תורה, אבער ווען עס קומט צו לערנען דעמאלט טאר מען נישט קוקן אויף דעם אז מען וויל פארשטיין - אז דאס זאל מונע זיין פון לערנען.

אז מען קוקט מיט אן אמת'ער אויג זעט מען אז רוב מענטשן האלטן זיך אפ פון לערנען צוליב דעם וואס

מען וויל פארשטיין, און מען האט יעדן טאג אן אנדערע תירוץ פארנוואס נישט צו לערנען. אבער אז מען לערנט אויפן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן, דאס שניידט שטיקער, ווייל דאס איז א דרך הלימוד פאר יעדן מענטש און יעדע צייט. עס איז נישטא קיין שום ואך וואס קען מונע זיין דעם מענטש פון לערנען ווען מען לערנט אויפן סדר דרך הלימוד; מען דארף נישט קיין תברותא, מען דארף נישט קיין קאפי, מען דארף גארנישט. נאר וואו מען איז, אין וואס פאר א מצב מען געפונט זיך, נעמט מען דעם משניות און מען זאגט א פרק נאך א פרק, מען נעמט די הייליגע גמרא און מען זאגט א בלאט נאך א בלאט. וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, וועט ער זוכה זיין צו מסים זיין כמה פעמים פל התורה פולה און דאס פארשטיין.

אז דו האסט א שטארקע געפיל אין דעם הייליגן ספר לקוטי הלכות זאלסטו דאס נישט אפלאזן. מוהרא"ש האט דערציילט אז ער האט במשך א שטיק צייט געלערנט אויסטערליש פלייסג דעם ספר לקוטי הלכות פון רבי נתן זכרוננו לברכה, אז ער פלעגט דאס ענדיגן יעדן חודש. ער האט זיך אזוי געפירט צוויי און א האלב יאר - דרייסיג חדשים ברציפות. רבי נתן'ס התחזקות איז אים אריין אין די בלוט און פון דעם האט ער זוכה געווען צו מחבר זיין די הייליגע קונטרסים. פופצן הונדערט באזונדערע סארט קונטרסים האט מוהרא"ש געשריבן, וואס איז התחזקות -

קעא

אַמונה

תרלב

עצתו

ארויסגענומען פון לקוטי הלבבות - פאר אידישע קינדער אין אלע מצבים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרלב

ווי אזוי דאנק איך אויף א ישועה, ווען דער אייבערשטער אליין האט מיר דאך געברענגט די צרה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פארשטיי נישט פארוואס מען דאנקט דעם אייבערשטן אז ער האט אויך ארויסגענומען פון מצרים, דער אייבערשטער האט דאך געשיקט די אידן קיין מצרים, ער וואלט דאך נישט געדארפט שיקן די אידן אהין און אזוי וואלט ער זיי נישט געדארפט ארויסנעמען.

איך פארשטיי אז מען קען נישט פארשטיין די וועגן פון באשעפער, אבער בעקער שטערט מיר מיין אייגענע גלות, די צרות אין וואס דער אייבערשטער האט מיר אריינגעלייגט, ווי אזוי קען איך דאנקען דעם אייבערשטן ווען איך גיי ארויס פון מיינע צרות ווען ער איז דאך געווען דער וואס האט געברענגט אויף מיר די צרות?

איך האף איר וועט מיר דאס קענען ערקלערן, ווייזר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהר, י"ט אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נישט אלעס קענען מיר פארשטיין; חכמינו זכרונם לברכה
זאגן (ברכות י:): "בהרי בבשי דרחמנא למה לה? מיר
קענען נישט פארשטיין ווי אזוי דער אייבערשטער פירט די
וועלט, מיר דארפן אים דינען געטריי אפילו מיר ווייסן
גארנישט און מיר פארשטייען גארנישט.

ווען עס גייט אריבער צרות דארפן מיר שרייען צום אייבערשטן
אזוי ווי די אידן האבן געטון אין מצרים, זיי האבן
געשריגן צום אייבערשטן ער זאל זיי ראטעווען. און ווען דער
אייבערשטער העלפט אז מען גייט ארויס פון די צרות דארף
מען אים דאנקען דערויף, אזוי ווי די אידן האבן געזינגען
שירה אויף די אלע ניסים, אזוי דארפן מיר דאנקען און
לויבן דעם אייבערשטן אויף אלעס וואס ער טוט מיט אונז.

בנוגע די צרות וואס גייען אריבער אויף דיר השם ישמרנו;
וויסן זאלסטו אז דער אייבערשטער ברענגט נישט
קיין שום שלעכטס אויפן מענטש אומזיסט. חכמינו זכרונם
לברכה דערציילן (ברכות ה:): אז רב הונא האט געהאט א
גרויסער שאדן, עס איז אים פארדארבן געווארן פיר הונדערט
פעסער וויין, זענען די הייליגע חכמים אים געגאנגען פאזוכן
און אים מחזק זיין, זיי האבן אים געזאגט: "לעין מר במליה",

ער זאל נאכקוקן זיינע מעשים אויב ער האט איינעם שלעכטס געטון און ער זאל תשובה טון, וועט ער צוריק ריידן ווערן. האט רב הונא געפרעגט די חכמים: "מי חשידנא בעיניכו", איר זענט מיר חושד אויף נישט גוטע מעשים? האבן אים די חכמים געענטפערט: "ומי חשיד קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דינא", איז דען דער אייבערשטער חשוד אז ער ברענגט אויף א מענטש שלעכטס אומזיסט? אז דער אייבערשטער האט דיר געברענגט שלעכטס איז דאס נישט אומזיסט. די גמרא פירט אויס אז מען האט אים פארגעהאלטן אויף א געוויסע זאך, ער האט תשובה געטון דערויף און נאכדעם איז ער צוריק ריידן געווארן.

אז דו גייסט אריבער שווערע צרות איז דאס נאר דין צוריק צו ברענגען צום אייבערשטן, אזוי ווי חכמינו זכרונום לברכה זאגן (שם ה.): "אם רואה אדם שיסורין באין עליו יפשפש במעשיו", אז מען זעט זיך פול מיט יסורים דארף מען תשובה טון, איבערבעטן דעם אייבערשטן אויף אלעס וואס מען האט אים דערצערנט און זיך איבערגעבן צו אים.

חכמינו הקדושים זאגן אויך (פסיקתא רבתי, פרק מז): "אשרי אדם שנגעו בו יסורין, וכבש רחמיו ולא קרא תגר", וואויל איז פארן מענטש וואס ווערט געפייניגט מיט יסורים און ער האט נישט קיין טענות אויפן אייבערשטן; ער ווייסט אז דאס איז פאר זיין גוטס, אים אויפצוהייבן העכער, אויף א העכערע מדרגה.

מאד זיך א שיעור אין הייליגן רבינ'ס ספרים, בפרט אין די הייליגע קונטרסים און ספרים וואס מוהרא"ש האט געשריבן אויף א פשוט'ע שפראך פאר אונז פשוט'ע מענטשן, מיר זאלן פארשטיין וואס דער רבי זאגט; דעמאלט וועסטו שוין נישט האבן די נארישע קשיות און שאלות אויף די אמונה, די אמונה וועט ביי דיר ווערן אזוי קלאר, דו וועסט צוקומען צו אזא שכל - צו וויסן אז דו ווייסט גארנישט, "כי תכלית הידיעה אשר לא גדע" (תוי מוהר"ן, סימן רפג); דאס איז דער עקר צו וואס א מענטש דארף צוקומען - צו וויסן אז ער ווייסט גארנישט.

אבער צו דעם קען מען נישט צוקומען נאר אז מען ווערט מקורב צו א צדיק אמת, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח', אות ה'): "וצריך לבקש מאד מהשם יתברך שזיזפה להתקרב למנהיג אמתו, כדי שזיזפה לאמונה אמתית בשלמות", מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו טרעפן אן אמת'ער צדיק וואס קען צוברענגען צו האבן א ריינע קלארע אמונה, "על פן כל המתקרבים למנהיג אמתו, זוכין לאמונה ישרה דקדושה", וייל אלע וואס זענען מקורב צו אן אמת'ן צדיק זענען זוכה צו האבן א קלארע אמונה; דאס באקומט מען ווען מען ווערט מקורב צום רבי'ן. אלע קשיות, ספיקות און בלבולים גייען אנוועק, און די אמונה שיינט און לייכט, מען לעבט מיט אן אמונה ברורה ומזוככת.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצב): "פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספרו", ווען מען לערנט

דעם ספר פון א צדיק טרעפט מען דארט דעם פנים, שכל
און פארשטאנד פונעם צדיק; אזו דו וועסט לערנען דעם
רבינ'ס ספרים וועסטו זוכה זיין צו וויסן אזו דו וויסט גארנישט
און עס וועט לייכטן אויף דיר די ליכט פונעם אייבערשטן.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תרלג

א גרופע בחורים זענען זיך מחזק אינאיינעם, קענט איר אונז
געבן חיזוק?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר זענען א גרופע בחורים דא אין ארץ ישראל. ווען דער ראש ישיבה
שליט"א איז געווען דאהי נאך דעם פארלאפענעם יום טוב פסח האבן מיר
זיך צאמגענומען אינאיינעם זיך צו שטארקן צוזאמען מיט די חיזוק און
עצות פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס מותר"ש האט אונז געלערנט,
און מיר ווילן בעטן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען אונז שרייבן עפעס
חיזוק און הדרכה אז מיר זאלן זיך ווייטער שטארקן צוזאמען און דינען
דעם אייבערשטן מיט די געוואלדיגע עצות און חיזוק פון הייליגן רבי'ן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אזו דער ראש ישיבה שליט"א זאל
ווייטער קענען ממשיך זיין מקרב צו זיין הונדערטער טויזנטער בחורים
צום אייבערשטן.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בחוקותי, כ"א אייר, יום הולדת מוהר"א ש זכותו יגן עלינו, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד הבחורים החשובים תלמידי היכל הקודש שיחיו, ירושלים עיר הקודש

אויך האב ערהאלטן ענקער בריוו.

אויך פריי זיך זייער צו הערן אז ענק שטארקן זיך מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן.

זייער גוט אז ענק האלטן זיך צוזאמען; ענק ווייסן אונדאי דעם דיבור וואס דער רבי האט געזאגט בשעת ער איז אוועקגעפארן פון ברסלב קיין אומאן; דער רבי איז געשטאנען ביים טיר פון זיין שטוב מיט די האנט אויף די מוזה און געזאגט: "תראו להתקבץ יחד, ולהתפצל יחד", איר זאלט זיך האלטן צוזאמען און דאווענען צוזאמען, "כי אם תתפצלו בכונה, אולי תוכלו להמשיך אותי לבאן עוד הפעם". ווייל אויב איר וועט זיך האלטן צוזאמען און דאווענען צוזאמען, וועט איר מיך קענען ממשיך זיין צו אייך (חי מוהר"ן, סימן קפו).

שטארקטם ענק אין הפצה; גייטס ארום פארשפרייטן די הייליגע קונטרסים און ספרים וואס מוהר"א ש האט געשריבן, וואס איז ארויסגענומען פון הייליגן רבינ'ס ספרים. דאס איז געשריבן אויף אזא גרינגע שפראך אז אפילו מענטשן וואס זענען געבעד אראפגעפאלן אין עבירות קענען זיך אומקערן צום אייבערשטן דורך דעם.

קוקטס נישט אויף די אלע וואס מאכן חזק פון די ספרים, און זיי זאגן: "דאס איז נישט דעם רבינ'ס זאג!" אויף רבי נתן האט מען דאס אויך געזאגט. ווען דער רבי איז אנוועק און רבי נתן פלעגט רעדן אין בית המדרש זענען געווען די זעלבע עזות פנימ'ער, זיי האבן געשריגן: "שא, שא, מיר ווילן נישט הערן אייערע חידושים, מיר ווילן הערן נאר פון רבינ'ן". דעריבער איז נישט פראי צו קוקן און צו טענה'ען מיט די וואס שפעטן פון הייליגע ספרים וואס זענען מנגלעך ומפרסם דעם אייבערשטן, ווייל דיקא דורך די הייליגע ספרים וועט משיח קומען. אזוי ווי רבי שמעון בר יוחאי זאגט (תקוני זוהר, מג.): "בפורקנא בתרייתא פלא בימא דאורייתא, מטה דיליה דקראע ביה ימא דא קולמוס, בגין דעליה אתגלייא זרוע ה', דאתמר ביה (ישעיה נג, א) וזרוע ה' על מי נגלתה", פאר משיח וועט קומען וועט זיין א פעדער וואס וועט שרייבן חידושי תורה און אריינברענגען א מורא'דיגע גלוי אלקות אין די וועלט, די פעדער וועט זיין דער שטעקן וואס וועט שפאלטן דעם ים פון אלע צרות; דאס גייט ארויף אויף די הייליגע ספרים וואס זענען מנגלעך ומפרסם די אמונה אויף אזא פשוט'ן אופן, אז אפילו פשוט'ע מענטשן ווי מיר זענען - קענען אויך האבן אן השגה אין געטליכקייט.

'הפצה' איז אונזער תיקון צו קענען פאררעכטן אלע אונזערע עבירות. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אור נואף, סימן מא): "תיקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להתחזיר בני אדם בתשובה", ווער עס וויל א תיקון אויף פגם הברית

זאל צוריקברענגען מענטשן צום אייבערשטן און צו די תורה; עם איז נישטא קיין גרעסערע זאך וואס א מענטש קען טון צו פאררעכטן וואס ער האט פונם געווען - ווי עוסק זיין אין צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן. דערפאר זאלן ענק אלע זיך שטארקן מיט די עצות פון רבי'ן, ופּרַט אין הפּצה; העלפן פארשפּרייטן די עצות אויף די וועלט, אז נאך אידישע קינדער זאלן זיך צוריקקערן צום אייבערשטן. ביז דער אייבערשטער וועט רחמנות האבן אויף אידישע קינדער און אונז שיקן משיח צדקינו, ער וועט אונז לערנען אז מיר אלע זאלן תשובה טון און ער וועט אונז אויסלייזן פון אונזער ביטערן גלות, אמן.

יעדע מאל ענק זיצן צוזאמען וכו', זאלן ענק מיר שיקן בילדער פון די חבורה; וועט איר מיך דערפרייען.

תרלד

מיינע עלטערן זוכן א ספעציעלע באמפע שידוך,
אבער איך וויל שוין חתונה האבן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור, איך האב יעצט אנגעהויבן מיין צענטע זמן אין ישיבה גדולה אין ארץ ישראל, און עם איז מיר שווארץ און ביטער פאר די אויגן.

וואס קען איך טון אז מיינע עלטערן ווילן מיך נישט חתונה מאכן? זיי זוכן עפעס גאר א ספעציעלע שידוך אז יעדער אין שול זאל מאכן א גרויסער מצב דערפון, זיי ווייסן נישט אז איך דארף בכלל נישט די גאנצע פראפענאנדע, איך דארף א פשוט'ע שידוך, איינער וואס איז גרייט חתונה צו האבן מיט מיר. און עס איז מיר זייער שווער דאס מסביר צו זיין פאר זיי.

עס איז מיר זייער שווער צו זיין א בחור, און ווער רעדט נאך ווען מען האלט שוין ביים צענטן זמן אין ישיבה גדולה, די נסיונות זענען זייער גרויס, און נישט אלעמאל קען איך בייקומען די נסיונות. וואס קען איך טון אויף הלכה למעשה?

א גרויסן יישר פח פאר אלע שיעורים און חיווק, איך האב זייער הנאה דערפון און עס געבט מיר אסאך חיווק אין לעבן. דער אייבערשטער זאל אייך געבן ווייטער פח אגזוגיין מיט די עבודת הקודש.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בחוקותי, כ"ב אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן

לקבוד הבחור ... גרו יאיר

דיין געשריי האב איך ערהאלטן.

דיין צער איז זייער גרויס; עס איז נישטא אויף די וועלט אזא צער די דער צער וואס א בחור גייט אריבער. א בחור איז צעבראכן בחרם הנשבר אויף צענדליגער שויןנטער שטיקלעך, און פל זמן מען האט נישט חתונה איז מען א פלג גוף. אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (האזינו רצו): "מאן

דְּלֹא אִשְׁתַּכַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא, אֶקְרִי פְּלַג גּוֹפֵא", פֶּאָר מְעַן הָאֵט
 חֲתוּנָה אִיזוּ מְעַן נִישְׁט קִיין גַּאנְצֶער מְעַנְטִישׁ, מְעַן אִיזוּ הָאֵלֶב,
 "וְלִית בְּרַכְתָּא שְׂרָיָא בְּמַלְּה פְּגִימָא וְחִסְרָא, אֵלֶּא בְּאַתְר
 שְׁלִים", עִם פֶּעֲלֵט דִּי בְּרַכּוֹת פּוֹנְעִים אִיבְּעֶרְשְׁטֵן וְוֵאָם קוֹמֵט
 נָאר ווען אַ מְעַנְטִישׁ הָאֵט חֲתוּנָה.

קִייןֶער אױף דִּי וועלֵט פֶּאַרשְׁטִיט נִישְׁט דִּי צֶער וְוֵאָם אַ
 בְּחױר גִּיט אַרײַבער; זײַנע נְסִינױת און זײַנע יְסױרים
 וְוֵאָם עַר הָאֵט. פֿון אִיין זײַט ווײַל עַר זײַן עַרְלִיךְ און הײַלִיג,
 עַר ווײַל זײַן אָפֿגעהײַטן בְּקִדּוּשָׁה און פֿון דִּי אַנְדֶּערע זײַט
 הָאֵלֵט עַר אִיין אַראַפֿפֿאַלן, ווער רַעֲדֵט נֶאָךְ ווען מְעַן
 זַעט זײַךְ אַראַפֿפֿאַלן אִיין דִּי בִיטֶערע עֲבִירָה פֿון פֿגִּם הֶבְרִית,
 מְעַן אִיז מוֹצִיא זַרע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, רַחֲמָנָא לְשׂוֹבֵן,
 דַּעֲמַאֲלֵט ווערֵט אִים גָּאר בִּיטֶער; זײַן גַּאנְצֶע לַעֲבֵן ווערֵט
 אִים חֲרוֹב, וּבַעֲקָר אַז עַר הָאֵט נִישְׁט פֶּאָר וועם צו דַּעֲרַצִּיילן
 זײַן הָאָרֶץ, קִייןֶער פֶּאַרשְׁטִיט אִים נִישְׁט, בִּיז עַר ווערֵט
 מִיֵּאֵשׁ און פֶּאַרדֶּרײַדֵט מִיט שְׁלַעֲכָטֶע מַחֲשָׁבוֹת הַשֵּׁם יְרַחֵם.

בְּעֵט אַיךְ דִּיר טײַעֶרער בְּרוּדֶער, שְׁטאַרַק זײַךְ מִיט סִבְלָנוֹת;
 הָאֵב גַּעדוּלֵד און וואַרֵט אִוִּים בִּיז דײַן שׂיִדוּךְ וועט
 אַנְקוֹמֶען. אַפִּילוּ עִם אִיזוּ דִּיר זײַער שְׁנווער, דוּ שְׁפִירֶסט אַז
 דײַנע עֲלִטֶערן וועלן זײַךְ מִיט שׂיִדוּכִים, זײַ וואַרֵטן און וואַרֵטן
 וְכוּ' וְכוּ' - דָּאךְ זַאלֶסטוּ גַּעדענְקען און נִישְׁט פֶּאַרְגַּעסן אַז
 'דײַן שׂיִדוּךְ הָאֵט מִיט קִייןֶעם נִישְׁט, נָאר מִיטן אִיבְּעֶרְשְׁטֵן'.
 אַזױ ווי חֲכָמִינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרַכָּה זַאָנן (בְּרַאשִׁית רַבָּה סח, ג): "מְצִינוּ

בתורה בנביאים ובכתובים שאין זיוגו של איש אָאָא מן הקדוש ברוך הוא, מיר געפונען אין די תורה, אין נביאים און אין כתובים אז א שידוך האט נאר מיטן אייבערשטן, אין די תורה שטייט (בראשית כד, ג) "ויען לָבָן וּבְתוּאֵל, וַיֹּאמְרוּ, מַה' יֵצֵא הַדְּבָר", לָבָן און בְּתוּאֵל הָאֵפֶן גַּעזאַנט פֿאַר אַלְיַעזֵר עֶבֶד אַבְרָהָם: מיר קענען נישט צוריק האלטן רבקה פון חתונה האפן מיט יצחק, ווייל "מה' יצא הדבר", אין נביאים שטייט (שופטים יד, ד): "וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מַה' הָיָא", די עלטערן פון שמשון הגבור האפן נישט געוויסט אז זיין שידוך וואס ער האט געטראפן קומט פונעם אייבערשטן, און אין כתובים שטייט (משלי יט, יד): "בֵּית נְהוֹן נִחְלַת אָבוֹת, וּמַה' אִשָּׁה מִשְׁכַּלֶּת", א הויז און א פארמעגן קען מען באקומען בירושה פון די עלטערן, אבער א שידוך קען מען נישט באקומען בירושה פון עלטערן, דאס קומט נאר פונעם אייבערשטן אליין; זעען מיר איבעראל אז נאר דער אייבערשטער געבט שידוכים.

פארליר זיך נישט און ווארט אויס אויף דיין שידוך וואס וועט קומען נאר שנעל. ביז דערווייל, ביז דיין שידוך וועט קומען זאלסטו נעמען די עצה פון רבי'ן פון התבודדות. גים זיך אויס דיין הארץ צום אייבערשטן און בעט אים פאר א שידוך, בעט אים ער זאל דיר געבן פת זיך צו שטארקן. ווען א מענטש פאלגט דעם רבי'ן, ער גייט אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, ער שמועסט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן און ער דערציילט אים

אלעם וואס שטערט אים, ער שמועסט אים פארן אייבערשטן זיין הארץ, ווי שטארק ער וויל זיין אן ערליכער איד אבער עס גייט אים נישט, ער דערציילט פארן אייבערשטן ווי ער פאלט אריין אין די ביטערע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן און ער וויינט זיך אים אז ער וויל זיין ערליך, דורכדעם נעמט ער אראפ פון זיך אלע דינים, און דער אייבערשטער איז אים מוחל אויף זיינע זינד.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט (עיון ספר ארץ אפים, פרק ה'): "ויש מלאך נורא עזריא"ל שמו", עס איז דא א מלאך אין הימל וואס זיין נאמען איז עזריא"ל, "שהוא ממונה עליהם", ער איז ממונה ארויף צו טראגן די תפילות פון בחורים וואס פאלן נעבעך אראפ אין די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, "ובונה משיחתם ותפחתם היכלות חדשות ונשפע עליהם אור ודעת וישפע וחיות", ער נעמט די תפילות און שמועסן צום אייבערשטן און בויט דערמיט אין הימל הערליכע פאלאצן, און ברענגט אראפ אויף די נשמות א פרישע חיות און א פרישע מוט.

באפ זיך אריבער קיין יבנאל צום ציון פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו. מוהרא"ש האט מבטיח געווען מיט א שטארקע הבטחה (צוואת מוהרא"ש, אות ה'): "איך זאג צו אז יעדער בחור אדער מיידל וואס דארף א שידוך און זיי וועלן קומען דא אויף מיין קבר און דורכזאגן גאנץ ספר תהלים פון אנפאנג ביזן סוף פאר מיין זכות, וועל איך טון אלעס וואס

איך קען אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך, און דאס זאג איך
צו מיט א שטארקע צוזאג".

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט טרעפן דיין שידוך
בקרוב.

תרלה

פארנוואס האט מוהרא"ש איינגעפירט אין יבנאל
צו גיין שבת מיט א ווייסע בעקיטשע?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן פארנוואס מוהרא"ש האט איינגעפירט אין יבנאל
צו גיין שבת מיט א ווייסע בעקיטשע, אין די צייט וואס אין אנדערע קהלות
גיט מען אנגעטון שווארץ. און אפילו אין ירושלים, וואו אסאך גייען יא א
ווייסע בעקיטשע - אז עס אויך נאר געשטרייפט, נישט אינגאנצן ווייס.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בחוקותי, כ"ג אייר, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין פריוו.

עס ווערט געברענגט פון הייליגן אריז"ל (פרי עין חיים שער השבת,
פרק ד): "צריך שילבוש בכל שבת בנדרים לבנים", מען

זאל גיין שבת מיט ווייסע קליידער, און רבי חיים ויטאל זכר צדיק לברכה זאגט דארט: "וקבלתי ממורי זכרוננו לברכה, שכיפי הגוון המלבושין שאדם לובש בשבת בעולם הזה, כך מלבישין אותו אחר פטירתו בימי השבת תמיד", ווי אזוי מען גייט אנגעטון שבת דא אויף די וועלט - אזוי טוט מען אן דעם מענטש אויבן אין הימל נאך זיין פטירה אין די שבת טעג, און דער אר"י הקדוש האט דערציילט: "לבן ראה לחכם אחד לבוש שחורים אחר פטירתו בימי השבת, והגיד כי כך היה לבוש בעולם הזה, והוא נענש במדה זו", ער האט געזען א חכם אויבן אין הימל אנגעטון שווארץ און ער האט געזאגט אז ווייל ער פלעגט גיין אויף די וועלט אנגעטון שווארץ שבת - דערפאר האט ער באקומען די עונש פון גיין אנגעטון שווארץ, דעריבער זאל מען גיין מיט פיר ווייסע קליידער, "וארבעה בגדי לבן אלו, נגד ארבע אותיות הו"ה", און די פיר ווייסע קליידער זענען אנטקעגן די פיר אותיות פונעם אייבערשטנ'ס נאמען, עיין שם.

זען מוהרא"ש האט אנגעהויבן בויען די ברוסלב'ער שטאט יבנאל האט ער איינגעפירט אז מען זאל זיך פירן דארט אזוי ווי דער אריז"ל, היות דארט איז א פלאץ וואו מען איז אפגעזונדערט פון אלעמען און עס איז נישטא פון וועם זיך צו שעמען. דאס איז די סיבה פארנוואס מיר גייען נישט מיט ווייסע קליידער, ווייל מיר זענען אויסגעמישט צווישן מענטשן וואס אלע גייען שווארץ, וועט זיך עס אנגען זייער אינטערעסאנט, אלע וועלן לאכן וכו'.

מוהרא"ש האט דערציילט אז דער הייליגער צדיק רבי יצחק פון דראהביטש זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "אויב אלע וואלטן גענאנגען שבת מיט ווייסע קליידער, בפרט די וואס וואוינען אין ארץ ישראל - וואלט שוין געווען די גאולה". דער צדיק רבי יצחק פון דראהביטש זכותו יגן עלינו פלעגט ארום פארן אין אלע שטעט רעדן איבער דאס גרויסקייט פון גיין שבת מיט ווייסע קליידער, ביז דער סמ"ך מ"ם אליינס איז געקומען צו אים און אים געווארנט אז אויב ער וועט ווייטער ממשיך זיין צו רעדן פון דעם - וועט ער זיך געמען צו זיינע קינדער וכו', דעמאלט האט ער אויפגעהערט רעדן פון דעם.

דערפאר האט מוהרא"ש זייער מקפיד געווען אז אלע וואס וואוינען אין יבנאל און געהערן צו די קהלה זאלן גיין מיט א ווייסע בעקיטשע אום שבת און יום טוב, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (זוהר חדש נח, דף כג): "דאי יחזרון בתשובה רישי פנישתא, או חדא פנישתא, בזכותם יתפגש כל גלותא"; אפילו נאר איין קהלה אדער איין בית המדרש וועלן תשובה טון - וועט זיין די גאולה; אזוי אויך מיט ווייסע קליידער - האט מוהרא"ש געזאגט, אז מען וועט גיין אין יבנאל מיט דעם - וועט מען ברענגען די גאולה; דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו די גאולה שלימה, אמן.

תרלו

איך וויל מחנך זיין מיינע קינדער, אבער איך פאל פון די פוחות

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך בין א חסידי'שע אידישע מאמע, און איך בין זיך מורא'דיג מתיה מיט די מעגליכע שיעורים און תיווק, עס האט ממש געטוישט מיין גאנצע לעבן צום גוטן.

איך וויל זייער אריינלייגן אין מיינע קינדער א ליבשאפט צו אידישקייט, צניעות און אמונה. הלואי וואלט איך זיי געקענט אריינלייגן אין די ברוסלב'ער מוסדות, אבער דערווייל איז דאס נישט מעגליך, פרוביר איך כאטש איבערצוגעבן פאר זיי וויפיל איך קען, פון וואס איך הער און איך לערן פון די שיעורים.

דער פראבלעם איז אבער אז אסאך מאל פאל איך ממש פון די פוחות, איך שפיר זייער טרוקן און שוואך, און אסאך מאל בין איך אזוי אויסגעמוטשעט אז איך האב אפילו נישט קיין כח צו בעטן דעם אייבערשטן. ווען איך קען יא עפעס בעטן, בעט איך נאר אויף כח און געדולד. אפשר האט דער ראש ושיבה שליט"א עפעס אן עצה און הדרגה פאר מיר? אפשר עפעס א ספר אדער קונטרס וואס איך קען ליינען און דאס וועט מיר העלפן?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בחוקותי, כ"ג אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אזו איר לייגט אריין אין אייערע קינדער א ליבשאפט צו אידישקייט. די עקר חינוך באקומען

די קינדער פון די עלטערן; אז די עלטערן זענען מחנה די קינדער מיט ווארעמקייט און מיט ליבשאפט וועלן די קינדער אויסוואקסן ערליכע אידן.

איר דארפט זיך נישט צווינגען אריין צו לייגן די קינדער אין ברוסלב; 'איר' זאלט זיין זייער 'ברסלב'ער מוסד, איר זאלט זיי געבן וואס די ברוסלב'ער חדר און סקול געבט פאר די קינדער, איר זאלט רעדן צו זיי פון די שיינקייט און זיסקייט פון זיין א איד.

עלטערן דארפן אריינברענגען אין די קינדער אז זיי זאלן וויסן דאס שיינקייט פון גיין איידל אנגעטון און דאס איבערנעבן פאר זיי אויף א זיסע וועג, נישט אויף א וועג וואס די קינדער זאלן מיינען אז צניעות איז א קנס אדער א שטראף, און נאכדעם וועלן זיי זוכן ווי זיי קענען אנטלויפן פון די וועג פון די תורה און זיך אנטון נישט איידל חס ושלום.

איר בעט אן עצה איר זאלט האבן פח אנצוגיין מיט די שטוב ארבעט; די עצה איז איר זאלט אנהויבן דאנקען דעם אייבערשטן אויף די ניסים און חסדים וואס ער טוט מיט אייך. ווי מער א מענטש דאנקט דעם אייבערשטן - באקומט ער מער פוחות אנצוגיין מיטן לעבן, ווי מער מען לויבט דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס ער טוט - באקומט מען הימלישע פוחות און מען קען אנציען זייער אסאך. פרובירט דאס אויס וועט איר זען וואונדער איבער

וואונדער, אפילו איר וועט שפירן ווי איר פאלט פון די פוחות און איר קענט נישט מער אנגיין וכו' וכו', אפער אויב איר וועט אנהויבן רעדן צום אייבערשטן אויף אייער שפראך, איר וועט אים דאנקען און זאגן: "הייליגער באשעפער, איך דאנק דיך מיט מיין גאנצע הארץ! יישר כח פאר מיין זיסע לעבן, יישר כח פאר מיין הערליכע לעבן, יישר כח פאר מיין זיסע קינדער, יישר כח פאר מיין מאן, יישר כח פאר אלעס", איר וועט אים לויבן בפרטי פרטיות אויף אלעס וואס ער געבט אייך, וועט איר שפירן ווי איר באקומט נייע פוחות.

פרובירט אים דעם רבינ'ס וועג; דער רבי האט אונז געגעבן א וועג פון טראכטן, אז א מענטש זאל קוקן אויף די ניסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קצה) דוד המלך האט שטענדיג געזוכט גוטס אויף וואס צו דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס - האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפעס גוטס. אזוי ווי מען זעט אז דוד המלך זאגט פארן אייבערשטן (תהלים ה, ב): "בצר" - רבוננו של עולם איך דאנק דיר אויף די צרות, אז אפילו אין די צרה 'הרחבת לי' - האסטו מיר ברייט געמאכט; אזוי זאלט איר טון, איר זאלט אנהויבן דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט אייך, און ווי מער איר וועט אים דאנקען אויף אלע גוטע זאכן וואס ער טוט מיט אייך - וועט אייך גרינגער ווערן אויפן הארצן און עס וועט אייך בעסער ווערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן פת ווייטער
 צו מגדל זיין אייערע קינדער בנקל ובגנחת און זען פון
 זיי אסאך אידיש נחת.

תרלז

דארף איך ממש איבערדרייען די וועלט
 צו קומען קיין אומאן אויף ראש השנה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון ארץ ישראל וואס איז זיך זייער מחזק מיט די
 שיעורים און די בריוו, א גרויסן דאנק.

עס ווערט שוין גענטער צו ראש השנה און איך וויל זייער שטארק פארן
 קיין אומאן אויף ראש השנה, אבער איך האב אסאך מגיעות אויף דעם.

ביי מיינע עלטערן און ביי מיין קהלה איז דאס זייער אן אפגעפרעגטע
 זאך, מיינע עלטערן וועלן זיין ברוגז און מיין ישיבה וועט מיך ארויסווארפן
 אויב איך וועל פארן קיין אומאן. נאכדערצו אז איך שטיי יעצט אין
 שידוכים, און כאטש וואס איך ווייס אז אומאן וועט מיר נאר צוהעלפן
 פאר א שידוך, אבער אז מען וועט מיך ארויסווארפן פון ישיבה און איך
 וועל ווערן אפגעפרעגט ביי מיין קהלה, האב איך מורא אז דאס וועט מיר
 שאטן, און פון די אנדערע זייט האב איך אויך נישט קיין געלט צו פארן.

בקיצור איז מיין שאלה צי איך דארף ממש איבערדרייען די וועלט
 און פארן קיין אומאן, נישט קוקן אויף קיין שום זאך? אדער זאל איך
 ווארטן אויף נאכדעם וואס איך וועל חתונה האבן, און דעמאלט וועט
 עס האפנטליך זיין אביסל גרינגער?

יישר פת

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פְּרִשְׁת בְּחֻקוֹתַי, כ"ג אֵייר, שְׁנַת תשע"ט לְפָרֶט קָטן
לְכַבֵּד ... גְרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב עֲרֵה־אֶלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

אִיךְ קָען דִּיר גִּישְׁט זַאגֵן אַז דוּ זאַלְסְט קוֹמֵען קִיין אומאן
אויף ראש השנה, אִיךְ קָען דִּיר אָפֶער מְחֻזַק זִיין און
גֶעבֵן צו פֶּאַרשְׁטִיין דָּאס גְרוֹיסקִיט פֿון קוֹמֵען קִיין אומאן אויף
ראש השנה, גַּאכְדֶעם וועסְטוּ אַלִיִּינְס מאַכן דִּי רִיכְטִיגֶע חֲתֻלְטָה.
דְּעֵר הַיִּלִּיגֶער רַבִּי הָאָט גֶעזַאגְט (חַי מוֹתֵרֵן, סִימֵן תג): "הָרֵאשׁ
הַשְּׁנָה שְׁרֵי עוֹלָה עַל הַבַּל", זִיין בִּי מִיר ראש השנה
אִיז גֶרעסֶער פֿון אַלֶעס, "וְהָיָה פֶּלֶא אֶצְלִי, מֵאַחַר שְׁהַמְקַרְבִּים
שְׁרֵי מֵאַמִּינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים
אֵלַי, שְׁיִהְיוּ בְּפֶסֶם עַל ראש השנה, אִישׁ לֹא יַעֲדֵר", און אִיךְ
וואונְדֶער זיך אויף מִינֶע תִּלְמִידִים וְוֹאס גְלִיבֵן אִין מִיר,
פֶּאַרְוֹאס זאַלן זיי גִישְׁט מְעוֹרֵר זִיין מִינֶע מְעַנְטֶשֶׁן אַז אַלֶע
זאַלן קוֹמֵען צו מִיר אויף ראש השנה? קִינֶער טָאר גִישְׁט
פֶּעלֵן. "כִּי כָּל עַנְיָן שְׁרֵי הוּא רַבּ ראש השנה", מִיין גֶּאַנְצֶע
זאַך אִיז ראש השנה, "וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז, שְׁכָּל מִי שְׁסָר
אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ, וּמְקַרֵּב אֵלָיו, יִהְיֶה עַל ראש השנה אֶצְלוֹ, לֹא
יִחַסֵּר אִישׁ", דְּעֵר רַבִּי הָאָט גֶעֱהִיִּסֵן מָען זאַל מוֹדִיעַ זִיין
פֶּאַר אַלֶע מְעַנְטֶשֶׁן וְוֹאס גְלִיבֵן אִין אִים, אַז עַר הָאָט גֶעֱהִיִּסֵן
קוֹמֵען צו אִים אויף ראש השנה, "וּמִי שְׁזוֹכָה לַהֲיוֹת עַל
ראש השנה, רָאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, 'אֲכָלוּ מֵעֵדְנִים וּשְׂתוּ
מִמֵּתְקִים, כִּי חֲדוּת ה' הִיא מְעֻזְכֶם", און ווער עַס אִיז זוֹכָה

צו זיין ביי אים אויף ראש השנה דארף זיך זייער פרייען א
גאנץ יאר, עיין נשם.

ווען עס ווארט אויף א מענטש א שווערע משפט וועט דער
מענטש גיין צו די גרעסטע לוייערס (עורכי דין) זיי זאלן
עפעס טון פאר אים, זיי זאלן פרובירן אים מצדיק זיין. מען
קוקט נישט אויף גארנישט און קיין שום זאך קען אפהאלטן
דעם מענטש פון פארן צום גרעסטן לוייער; אין אזא מצב קוקט
מען נישט אויף געלט, מען קוקט נישט אויף קיין חברים, אפילו
נישט אויף משפחה, מען קוקט נאר אויף זיך. מען מאכט זיך
א חשבון: 'וואס האב איך צו פארלירן? עס ווארט דאך אויף
מיר אזא שווערע משפט וכו' וכו', ווער רעדט נאך אז עס
ווארט א משפט פון טויט שטראף רחמנא לצלן, דעמאלט וועט
א מענטש טון אלעס אויף דער וועלט צו ווערן געראטעוועט.

יעצט פרעג איך דיר, עס ווארט אויף אונז אלע א גרויסן
משפט; ראש השנה גייט מען אונז אלע משפטן, מי
יחיה ומי ימות, מי באש ומי במים; אלע שרעקליכע
טראגעדיעס וואס מען הערט דורכאויס דעם גאנצן יאר השם
ישמרנו - ווערט אלעס אנגעשריבן אום ראש השנה. יעדן
טאג ווערן אוועקגעריסן יונגע מענטשן, מענער און פרויען.
ינגע קינדער בלייבן אן עלטערן ה' ירחם, אלע שפיטעלער
זענען אנגעפילט מיט אידישע קינדער לא עלינו, מיט נאך
פילע צרות וואס גייען אריבער אויף מענטשן; און אז עס
איז דא א צדיק וואס האט צוגעזאגט אז ראש השנה קען
ער יעדן איינעם העלפן, ער קען אונז אלע מתקן זיין; אזוי

ווי רבי נתן שרייבט - וואס דער רבי האט אים געזאגט (תו מוהר"ן, סימן תו): "אמר, שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שכתב השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי בן בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תקון. אף על פי שכתב השנה אפילו הוא בעצמו זכרוננו לברכה לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. פי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שכתב השנה גם הוא אינו יכול לעשות", אז אפילו מענטשן וואס דער רבי קען א גאנץ יאר נישט העלפן, קען ער זיי אבער העלפן און פאררעכטן אום ראש השנה - איז נאך דא א ספק יא פארן אדער נישט פארן?

דער זוהר הקדוש זאגט (שלה, קנה): ווען פלב האט געזען ווי משה רבינו האט נאר געבענטשט יהושע בן נון ער זאל ניצול ווערן פון די מרגלים און אים נישט, "אשתמיט מנייהו", האט ער זיך אוועק געכאפט פון די מרגלים, "ואתי לגבי קברי"א דאבהן, וצ"י תמן צלותיה", און ער איז געגאנגען קיין חברון צו קברי צדיקים מתפלל זיין, ער זאל נישט פארבאפט ווערן מיט די עצת מרגלים צו קריגן אויף משה רבינו, פֿרעגט דער זוהר הקדוש א שטארקע קשוא: "ווי אזוי קען זיין אז פלב איז געגאנגען קיין חברון מתפלל זיין ביי די מערת המכפלה איינער אליין, עס זענען דאך דארטן געווען די בני ענק - די ריזן מענטשן, ער האט נישט מורא געהאט פון זיי?" נאר ענטפערט דער זוהר הקדוש: "מאן דאיהו ברוחקא, לא אסתכל מדי", ווער עס איז אין א צרה

קוקט נישט אויף גארנישט, "בך פֿלב, בְּגִין דְּהוּה בְּדוּחֶקא, לֹא אֶסְתַּכֵּל מְדִי", אזוי אויך, ווען פֿלב האט געזען אז ער איז אין א גרויסע סכנה האט ער נישט געקוקט אויף קיינעם, "וְאַתָּה לְצַדִּיקָהּ עַל קַבְרֵי אַבְהֵן, לְאַשְׁתּוּבָא מְעִיטָא דָּא", ער איז געלאפן צו קברי צדיקים מתפלל זיין זיך צו ראטעווען פון די מרגלים, און ער האט נישט געקוקט אויף די בני ענק.

אזוי אויך ווען א מענטש דערזעט זיך אין א מצב ווי ער פאלט אראפ אין עבירות, ער קען זיך נישט דערהאלטן, בפרט ווען מען פאלט אראפ אין די גראבע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, מען זינקט אין די ג' שערי טומאה און מען איז שוין אין שאול תחתית ומתחתיו, ווען אזא מענטש וויל זיך ארויסרייסן פון די טומאה און ער הערט אז עס איז דא א רבי וואס האט מבטיח געווען (חיי מוהר"ן, סימן רכה) אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון און זאגן דארט דעם תיקון הפללי - די צען קאפיטלעך תהלים [קאפיטל טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ] און געבן א פרוטה לצדקה פאר זיין זכות, אפילו ער האט געטון די הארבסטע עבירות: "וועל איך מיך לייגן אויף די לענג און אויף די פרייט אים א טובה צו טון, ביי די פאות וועל איך אים ארויסנעמען פון שאול תחתית"; אזא איינער קוקט נישט אויף קיינעם און טראכט נישט פון קיינעם, ער קוקט אויף זיך.

דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט מצליח זיין אין אלע דיינע וועגן.

תרלח

איז דא א תיקון אויף די עבירות פון פגם הברית?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אסאך מאל נכשל געווארן אין די הארבע עבירה פון פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, און איך וויל וויסן אויב איך קען דאס נאך פאררעכטן אויף די וועלט, און אויב יא - ווי אזוי?

יישר כח פאר אלע שיינע שיעורים

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בחוקותי, כ"ד אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור
און אראפגעשיקט אויף די וועלט דעם הייליגן רבינ'ס
נשמה, וואס ער הייבט אויף אלע נשמות וואס זענען
אראפגעפאלן אין די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע
לבטלה רחמנא לצלן, און דורך זיינע עצות פֿרענגט ער זיי
אלע צוריק צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עא) אויף דעם וואס
דער זוהר הקדוש זאגט (נושב קפה: וחי ריש) אז אויב מען

זינדיגט אין פנים הברית, "בפרט מאן דאזשיד זרעא בריקניא חס ושלום" - העלפט נישט קיין תשובה; האט דער רבי געזאגט: "קיינער פארשטייט נישט פשט אין דעם זוהר, נאר איך, און איך זאג אז עס העלפט יא תשובה, אפילו איינער וואס האט אסאך געזינדיגט אין די עבירה".

נעם די עצה פון רבי'ן; דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה וואס רופט זיך 'התבודדות', אז א מענטש זאל זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אויף זיין מאמע לשון. ער זאל גיין אויף א פלאץ וואו קיינער געפונט זיך נישט דארט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ, ער זאל דערציילן פארן אייבערשטן וואו דער יצר הרע ווארפט אים אלץ אראפ, און אז וויפיל מאל ער מאכט שוין אפ אז ער גייט זיין גוט - פאלט ער נאכאמאל צוריק אריין אין די עבירה. ווען א מענטש פירט זיך אזוי, געמט דאס אראפ פון אים אלע עונשים און דינים.

וויסן זאלסטו אז פון יעדע פלאץ קען מען זיך צוריקקערן צום אייבערשטן, אפילו ווען א מענטש זינדיגט געבעד; אין די עבירה פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה, אויב וועט ער פאלגן דעם רבי'ן - וועט ער זוכה זיין צוצוקומען צו אלע קדושות און צו אלע מדרגות.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום, רחמנא לצלן", אפילו

א מענטש וואס איז זייער נויט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי בן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך" וועט ער סוף כל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

זאגן משניות איז די עצה פאר אלע וואס זענען געבעד אריינגעפאלן אין די עבירה פון פנים הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן; נאר דאס קען העלפן דעם מענטש. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מכילתא דיוסע, פרשה א) דער אייבערשטער זאגט פאר די אידן, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, "אמור להם לישראל: 'דברי תורה שנתתני לכם, רפואה הם לכם, חיים הם לכם', שנאמר, כי חיים הם למוצאייהם, ואומר: 'רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך'", אז מען לערנט תורה ווערט מען אויסגעהיילט פון אלע מחלות וחסלות רעים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרלט

וואס מיינט פאר מיר די שרעקליכע טראגעדיעס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וואוין אין בארא פארק, און לעצטנס האט דא פאסירט צוויי שוידערליכע טראגעדיעס, צוויי בחורים זענען דא אומגעקומען אויף גאר שרעקליכע אומשטענדן, וויל איך וויסן - אלס תושב פון בארא פארק - וואס וויל מיר דער אייבערשטער מרמוז זיין מיט דעם?

יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ט אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס זענען דא זאכן אויף די וועלט וואס מיר קענען נישט פארשטיין; מיר פארשטייען נישט די דרכים פונעם אייבערשטן און קיינער ווייסט נישט די חשבונות פונעם אייבערשטן, מיר דארפן וויסן אז דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א פינקטליכער חשבון.

1. אין א קורצע צייט אפשינט פון בלויז צוויי טעג זענען נפטר געווארן אינעם שטאט בארא פארק צוויי בחורים און שווערע אומשטענדן ה"י.

הבחור הנקר שמואל פנתם עליו השלום בן ר' שלמה פישמאן הי"ו - ח' אייר, און הבחור הנקר ישראל עליו השלום בן ר' דב שווארץ הי"ו - י' אייר; תהא נשמתם צרורה בצרור החיים.

אפילו מיט אונזער קליינע קעפעלע פארשטייען מיר דאס נישט, דאך דארפן מיר וויסן אז אלעס איז בצדק ובמשפט; עס זענען דא זאכן וואס האט צוטון מיט גלגולים וכו' אדער בדי צו אויפנוועקן די וואס טוען עבירות אז זיי זאלן זיך צוריקקערן צום אייבערשטן, אמאל נעמט דער אייבערשטער אוועק פון די וועלט הייליגע נשמות וואס זענען ריין פון עבירות בדי מענטשן זאלן תשובה טון. דעריבער איז נישט גוט מען זאל צופיל אריינקריכן אין די זאכן, מיר דארפן דינען דעם אייבערשטן אזוי ווי די תורה זאגט (דברים י"ה ט): "תמים תהיה עם ה' אלקיך"; וואויל איז דעם וואס דינט דעם אייבערשטן בתמימות ובפשיטות.

ווען מען הערט א שרעקליכע פאסירונג דארף מען זיך אויפנוועקן פון שלאף, מען דארף זיך בארעכענען אויף אלע שלעכטע מעשים און תשובה טון מיט אן אמת. ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (כתובות ל.) אפילו מיר האבן נישט קיין בית המקדש און די סנהדרין וואס זאלן שטראפן מיט די ד' מיתות בית דין, גייט אבער די ד' מיתות בית דין אן אפילו היינטיגע צייטן - אויב מען טוט נישט תשובה; ווער עס איז מחויב סקילה פאלט אראפ פון א דאך, אדער ווערט ער פארציקט פון א חי', ווער עס איז מחויב שריפה ווערט פארברענט, אדער כאפט ער א בים פון א שלאנג, ווער עס איז מחויב מיתת הרג וועט גע'הרג'עט ווערן, און ווער עס איז מחויב חנק ווערט דערטראנקען אין וואסער, אדער וועט ער דערשטיקט ווערן; מען הערט ליידער היינטיגע

צייטן זייער אסאך שוידערליכע מעשיות פון עקסידענטן און אנדערע פארשידענע אומגליקן, דאס איז נישט אומזיסט, נאר אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז מיט א פונקטליכער השבון.

דערפאר, ווער עם ווייסט ביי זיך אז ער האט געזינדיגט וכו', ווען ער הערט אזעלכע שרעקליכע פאסירונגען וואס פאסירט ביי א צווייטן - דארף אים כאפן א פחד און א שרעק אז דאס קען פאסירן ביי אים, ער קען באקומען איינע פון די ד' מיתות בית דין. ווייל פון יעדע זאך וואס מען זעט אדער מען הערט דארף מען זיך עפעס ארויסלערנען, אזוי ווי דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט אונז געלערנט (עין תולדות יעקב יוסף פרשת ראה, סוף אות א), אז אלעס וואס מען זעט אדער מען הערט דארף מען ארויסנעמען דערפון רמזים פארן לעבן; אז מען הערט א שרעקליכע אומגליק ווי מענטשן ווערן אנועקגעריסן יונגער הייט פון די וועלט - דארף מען תשובה טון וואס פריער.

דער אייבערשטער וואס האט געזאגט ביים באשאפן די וועלט (בראשית רבה ה, ח) "די" - גענוג (ווען נישט די ווארט וואלט די וועלט אלץ געווארן גרעסער און גרעסער) זאל שוין זאגן פאר אונזערע צרות "די" - גענוג; דער אייבערשטער זאל מרייסטן די עלטערן און אונז אלע, ביי מיר וועלן שוין זוכה זיין צו ביאת משיח צדקינו.

תרמ

וואס טו איך אז איך האלט שוין מער נישט אויס די יסורים?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן יישר פת פאר אלע חיווק וואס האט מיר מתוק געווען אמאל אין אסאך שווערע צייטן, יעצט שפיר איך אבער אז איך בין שוין אזוי שטארק צעבראכן אז קיין שום חיווק וועט מיר שוין נישט העלפן.

אלעס אין לעבן גייט מיר שווארץ; די פרנסה, די שלום בית, די קינדער און איך אליין. איך בין צעבראכן און צעהאקט אויף שטיק שטיקער און איך האב מער נישט קיין טעם אין לעבן.

איך ארבעט אויף א פלאץ שוין פאר צוועלף יאר און איך האב פיינט יעדע מינוט וואס איך בין דארט, אבער איך האב נישט גענוג זעלבסטזוכערקייט איבערצולאזן די פאסטן און גיין זוכן אן אנדערע פרנסה. דער זון פונעם בעל הבית האט מיך פיינט און האלט אין איין זאגן ליגנט פאר זיין טאטע וועגן מיר, און איך בין נישט גענוג שטארק ביי זיך צו קענען עפעס טון דערוועגן.

דערנוייל ווער איך מער און מער דעפרעסט יעדן טאג, איך ווייס נישט פארנוואס איך מיט מיין גאנצע משפחה דארפן אזויפיל לידן. איך האב ממש נישט מיט וועמען צו רעדן איבער מיינע ווייטאגן. איך האב נישט קיין גאנטער חבר, נישט קיין רבי אדער רב, און אפילו פאר מיין ווייב האב איך נישט דערציילט איבער מיינע אינערליכע יסורים.

איך האב שוין פיל געוויינט און גערעדט צום אייבערשטן, פילע לאנגע שמונה עשרה'ס האב איך שוין באגאסן מיט טרערן, אבער ווי עס זעט אויס וויל דער אייבערשטער מיך נישט אויסהערן. און די איינציגסטע ברירה וואס בלייבט מיר - איז נאר צו שטארבן, הלואי ווען איך קען

ווען שטארבן. איך זע אזויפיל גוטע מענטשן ווערן אוועקגענומען פון די וועלט, הלואי וואלט דער אייבערשטער מיך גענומען אנשטאט זיי.

אפשר האט איר עפעס אן אנדערע וועג ארויס פאר מיר?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ט אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פארנוואס זאלסטו טראכטן פון שטארבן? שטארבן וועט
דיר נישט העלפן!; טראכט נישט פאר איין רגע
אז דארט וועט דיר זיין בעסער, ענדערש געב זיך איבער
צום אייבערשטן וועט זיך אלעס טוישן צום גוטן.

א איד איז אמאל געקומען צום רבי'ן זאגן אז ער וויל
שטארבן ווייל ער האט נישט קיין ב"ח צו די יסורים וואס
ער ליידט, האט אים דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן, סימן פד)
חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, כב): "ואל יבטיחה יצרה
שהשואל והקבר בית מנום לה", זאלסט נישט טראכטן אז
אין קבר וועט דיר זיין בעסער, און דער רבי האט אים
געגעבן צו פארשטיין אז דא אויף די וועלט איז א מענטש
פארנומען, יעדער איינער מיט זיינע טרדוה; פרנסה וכו' וכו',
ממילא קען זיין אז מען זאל כאפן א בים פון א ווארעם

אָדער אַ פּליג אָן דעם וואס מען זאל שפּירן עפּעס ווען מען כאַפּט דעם בּיס, ווייל מען איז אַרײַנגעטון אין אַנדערע זאָכן. אָבער אין קבּר איז נישטא קיין שום טרדוּת און מחשבות וואס זאל אוועקנעמען דעם קאפּ פון הערן ווי די ווערעם קריכן און בייסן, דאָרט הערט מען יעדע ריר און יעדע שטאַה, מען קען זיך נישט פאַרשטעלן די צער אין קבּר ווען מען הערט יעדע בייס פון די ווערעם און די צער פון הערן ווי זיי קריכן.

אז דו גייסט אריבער שוועריקייטן - זאלסטו זיך מבטל זיין צום אייבערשטן. דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן רעט): "אז עס איז גאר ביטער איז מען זיך אינגאנצן מבטל", האט רבי נתן געפרעגט: "ווי אזוי איז מען זיך מבטל?" האט דער רבי געזאגט: "מען פארמאכט די מויל מיט די אויגן, דאס איז ביטול צום אייבערשטן"; דאס הייסט, ווען א מענטש פארמאכט די מויל - ער פּרעגט נישט קיין קשיות, ער פארמאכט די אויגן - ער וויל גארנישט זען און פארשטיין, ער ווייסט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט - דעמאלט איז ער זוכה אז אלעס ווערט גוט און דער אייבערשטער העלפט אים מיט זיין ישועה.

דו שרייבסט אז דו האסט שוין אזויפיל געבעטן דעם אייבערשטן וכו'; דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן סלק א', סימן קצ"ו): "אסור לאדם לעמוד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפירתו - שהקדוש ברוך הוא יעשה לו

דוֹקָא אַתּ בְּקִשְׁתּוֹ וְכוּ", א מְעַנְטֵשׁ טָאָר זיך נישט איינ'עקשנ'ען
 ביים אייבערשטן אז דער אייבערשטער מוז מיט אים טון
 אזוי ווי ער וויל, "רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם
 יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך, יתן, ואם
 לאו לאו", נאר מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מיט
 רחמנות, אזוי ווי מען בעט זיך ביי איינעם ער זאל רחמנות
 האבן; אז דער אייבערשטער וועט אים העלפן איז גוט, און
 אז ער וועט אים נישט נאכגעבן - איז נישט. מיט דעם
 טייטשט דער רבי וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב,
 ג): "אל תעש תפלתך קבע", קבע איז א לשון פון גזילה,
 אזוי ווי עס שטייט (משלי כב, כג): "וקבע את קבעיהם נפש"
 - הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר
 צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו, שדוקא יעשה
 הקדוש ברוך הוא את תפלתו", ווען מען בעט דעם אייבערשטן
 אויף פרנסה, אויף קינדער אדער אנדערע געבעטן, טאר מען
 זיך נישט איינ'עקשנ'ען אז עס מוז זיין אזוי ווי ער וויל, "כי
 זה הוא תפילת קבע, שדוקח הדבר בתזקה בגזילה, רק
 יתפלל רחמים ותחנונים בנ"ל".

ווען מען רעדט צום אייבערשטן דארף מען זיין זייער שטארק
 נישט צו ווערן מיאש ווען מען זעט ווי עס גייט אריבער
 אסאך צייט און מען באקומט נישט וואס מען בעט; מען
 דארף האבן אסאך סבלנות אויסצואווארטן אויף די ישועה
 פונעם אייבערשטן און ווייטער מתפלל זיין צו אים ער זאל
 רחמנות האבן און שיקן די ישועה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט ארויסגיין פון דייןע צרות ויסורים און דו זאלסט שוין האבן א ישועה אין אלע דייןע ענגנים.

תרמא

איך בין אן עלטערער בחור, און איך האב
נישט מיט וועמען זיך צו חבר'ן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שיעורים און חיזוק, פון וואס איך שעפ אזויפיל תיות טאג איין טאג אויס, ובפרט די חיזוק צו רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש אין יעדן מצב.

איך האב געוואלט פרעגן, איך לערן אין א ישיבה, אבער איך בין זייער נישט צופרידן דארט פאר אסאך סיבות. מיר זענען א גרופע פון עלטערע בחורים, און רוב בחורים מיט וועס איך לערן - איז נישט אזוי גוט זיך צו חבר'ן מיט זיי, און די ביסל וואס זענען יא גוט - זענען נישט אזעלכע נארמאלע בחורים, און איך ווייס נישט וואס צו טון.

פון איין זייט וויל איך לערנען אין א נארמאלע ישיבה מיט נארמאלע בחורים, און די יעצטיגע ישיבה איז נישט אזוי, אבער אויב איך וועל גיין ארבעטן ווייס איך אז דאס וועט נישט טויגן פאר מיר, איך וועל זיכער פאלן פון דעם.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן אן עצה וואס צו טון.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ט אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד תפחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך דערהאלטן מיט אלע דייע
בוחות צו בלייבן ערליך, און ווער נישט צעבראכן אז
דו האסט נאכנישט דיין שידוך, נאך אביסל וועסטו זוכה זיין
צו ווערן א חתן און אנהויבן לעבן אן ערליכער לעבן; טו
די סגולות וואס דער רבי זאגט, אז אויב מען טוט דאס
וועט מען זוכה זיין צו טרעפן א שידוך.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות חתוני, סימן ו): "מי שקשה
לו למצא זיווגו, ירגיל את עצמו לקרות בקרבנות
הנשיאים", וועם עס גייט שווער צו טרעפן א שידוך זאל
זאגן אסאך די קרבנות הנשיאים; פון (במדבר ז, א): "ויהי ביום
בלות משה להקים את המשכן", ביזן סוף - די קריאה וואס
מען ליינט תנופה. ווען דו ענדיגסט דאס זאגן זאלסטו זיך
מתבודד זיין אויף דיין שפראך, זאלסט בעטן דעם אייבערשטן:
"רבנו של עולם, העלה מיר איך זאל זוכה זיין צו טרעפן
מיין זיווג בזכות וואס איך האב געפאלגט דעם הייליגן רבין
און געזאגט קרבנות הנשיאים; העלה מיר באשעפער איך
זאל שוין זוכה זיין צו טרעפן מיין זיווג. עס איז מיר אזוי
שווער צו זיין איינער אליינס, עס איז מיר שווער צו זיין א
בחור, א פלג גוף, איך וויל זיין ערליך, עס איז מיר זייער

שנוער צו זיין ערליך ווען איך בין אליינס, איך וויל חתונה האבן וכו' וכו'".

די קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון א בחור וואס האלט זיך ערליך; דער אייבערשטער אליינס זאגט עדות אויף אים אז דאס איז א זאך וואס איז נישטא אין דער וועלט. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קיג.): "שלשה מכריז עליהן הקדוש ברוך הוא בכל יום וכו'", דער אייבערשטער איז מכריז אין הימל אויף בחורים וואס האלטן זיך ערליך; ווער רעדט נאך ווען מען שמועסט זיך אויס דאס הארץ מיטן אייבערשטן, מען בעט אים א שידוך; פון דעם ווערט א גרויסער רעש אין הימל, ביז מען איז זוכה און מען ברענגט אים זיין שידוך.

בנוגע דיין שאלה מיט חברים וכו'; איך בעט דיר זייער, אנטלויף פון די חברים וואס רעדן ניבול פה און גייען אין שלעכטע פלעצער השם ישמרנו. מיט דעם וואס די וועסט נישט רעדן ניבול פה - וועסטו זוכה זיין צו טרעפן דיין שידוך בקרוב, און פארקערט אויך, אז מען רעדט ניבול פה באקומט מען א שטראף אז מען טרעפט נישט קיין שידוך. אזוי זאגט דער הייליגער מהרש"א (פתובות ח: דיבור המתחיל "על בן על בחוריו"): "שהעונש מדה בנגד מדה, לפי שהבחורים מנבלים פיהם וכו', יבא להם הענש בבחורים המגיעים לפרק החפה שלא ישמחו בהם", דער אייבערשטער שטראפט מדה בנגד מדה; אויב בחורים רעדן ניבול פה רחמנא לצלן וועלן זיי נישט זוכה זיין זיך צו פרייען ביי זייער חופה, עיין שם.

ענדערש חבר זיך מיט די בחורים וואס הייסן נישט נארמאל ווי איידער האבן שייכות מיט די קלוגע בחורים וואס רעדן פון עבירות; געדענק וואס דער הייליגער תנא עקביא בן מהללאל האט געזאגט פאר די חכמים (ערוות ה'): "מוטב לי להקרא שוטה כל ימי, ולא לעשות נשעה אחת רשע לפני המקום", איך וועל ענדערש זיין א שוטה מיין גאנץ לעבן ווי צו זיין פאר איין מינוט א רשע פארן אייבערשטן; שלעכטע חברים קענען אומגליקליך מאכן דעם מענטש.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים און דו זאלסט טרעפן דיין זיווג הגון בקרוב.

תרמב

מעג מען גיין צום דאקטער און נעמען מעדעצין?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן וישר פח פאר די הערליכע שיעורים, דאס איז ממש מחו' נפשות. ווען מען צינדט אן הויך די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א ביי אונז אינדערהיים, שפירט מען ממש אזא שטארקע אמונה, אז דער אייבערשטער איז מיט אונז אלעמאל און מיר דארפן זיך נישט זארגן פאר קיין שום זאך.

ביי אונז פלעגט מען זיך פירן, אז עמיצער האט זיך נישט גוט געשפירט האט מען גענומען אביסל מאטרין אדער טיילענאל, קודם אנועקצונגעמען די שמערצן, און דערנאך האט מען גענומען אביסל וויטאמין, צום ביישפיל וויטאמין סי אדער די, און פארשטייט זיך געבעטן אסאך דעם אייבערשטן אז עס זאל אנועקגיין די גאנצע פארקילאכץ וכדומה.

לעצטנס האב איך אבער געזען א שיחה אין ספר אבנייה ברזל אז מען זאל נישט גיין צו דאקטורים, אז די דאקטורים זענען די שלוחים פונעם מלאך המות, און אזוי ווייטער אז די דאקטורים זענען זייער שעדליך. אויך שטייט דארט אז דער רבי האט געזאגט פאר איינעם: "ווען מען איז געזונט דארף מען טון און טון אין עבודת ה', און ווען מען איז נישט געזונט לייגט מען אוועק דעם שער און אייזן", וואס פון דעם זעט אויס אז אפילו ווען די קרענק שטערט צו עבודת ה', זאל מען אויך נישט גיין צו דאקטורים, און אויך נישט געמען קיין רפואות.

פון דעם זע איך אז מען טאר נישט געמען קיין וויטאמין, און זיכער נישט קיין טיילענאל און מאטרין.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר קלאר שטעלן וואס און ווי אזוי מען מעג יא געמען רפואות, און ווען מען טאר נישט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, ראש חודש סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אמת טאקע אז דער רבי האט אונז זייער אנגעווארנט מיר זאלן זיך היטן פון דאקטורים וכו'; אבער פון רבינ'ס

צייטן ביז היינט האט זיך געטוישט די וועג און מיטלען פון רפואות ווי פון הימל ביזן ערד, די רפואות היינט זענען זייער פארגעשריטן און היינטיגע דאקטורים זענען נישט די דאקטורים פון אמאל. דער רבי האט דאך בפירוש געזאגט אז ווען מען גייט שוין יא צום דאקטער זאל מען גיין צום גרעסטן דאקטער, דעריבער זאלסטו זיך נישט צוריקהאלטן פון גיין צום דאקטער און פון געמען רפואות.

פארשטייט זיך אז מען דארף בעטן דעם אייבערשטן פאר מען גייט צום דאקטער, און געבן צדקה. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ג) אז ווען א מענטש גייט צום דאקטער זיך היילן וכו' - זאל ער געבן צדקה און מען זאל מאכן א פדיון נפש פאר מען גייט צום דאקטער זיך היילן. ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה נה.): "בשעה שמשגרין יסורין על האדם, משביעין אותן שלא תלכו אלא ביום פלוני, ולא תצאו אלא ביום פלוני, ובשעה פלונית, ועל ידי פלוני, ועל ידי סם פלוני", ווען מען שיקט יסורים אויף א מענטש באשווערט מען די יסורים ווען זיי זאלן קומען אויפן מענטש און ווען זיי זאלן אנועקגיין פונעם מענטש, דורך וועלכע דאקטער און דורך וועלכע מעדעצין וכו' עס זאל אויסגעהיילט ווערן, נו אויב אזוי - פרגעט דער רבי - ווי אזוי קען מען גיין צום דאקטער ווען מען ווייסט נישט צי ער איז בכלל דער דאקטער וואס מען האט באשוואירן אים צו היילן, און ווי אזוי קען דער דאקטער פארשרייבן א מעדעצין ווען ער ווייסט נישט צי דאס איז

דער ריכטיגער סם וואס מען דארף געבן פארן חוֹלָה וכו'? זאגט דער רבי, אז אויב א מענטש מאכט א פדיון און ער בעט דעם אייבערשטן אז דער מלאך רפאל זאל שטיין געבן דעם דאקטער, דעמאלט וועט דער דאקטער אים קענען אויסהיילן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט נישט דארפן צוקומען צו קיין דאקטורים און צו קיין רפואות, אבער אז דו האסט קאפ ווייטאג זאלסטו אודאי געמען טיילענאל וכדומה.

תרמוג

מעג מען לערנען אליין, אדער נאר מיט א חברותא?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך לערן ברוך ה' אין פולל און איך לערן ברוך ה' יעדן טאג מינע שיעורים בסדרן. פארגאנגענעם זמן האב איך פרוברט צו לערנען שלחן ערוך מיט א חברותא, למעשה האט עס אבער אויסגעזען ממש ווי דער ראש ישיבה שליט"א לייגט עס אראפ ביי די שיעורים, ווען איך האב שוין יא געוואלט לערנען, האט מיין חברותא נישט געהאט קיין געדולד, וחוזר חלילה.

איך האב שוין געטראכט אסאך מאל אנצוהויבן אליין לערנען שלחן ערוך, איך ווייס אבער נישט צי אויף דעם גייט ארויף דער פסוק "חֵרֵב אֶל הַבָּרִים וְנוֹאֲלוּ", אז מען זאל נישט לערנען אליין. אבער פון די אנדערע זייט לערן איך דאך מינע שיעורים אויפן דרך הלימוד אויך אליין.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר זאגן ווען מען מעג יא
לערנען אליין, און ווען מען דארף לערנען מיט א חברותא?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, ראש חודש סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ז.) אויפן פסוק
(ירמיה נ, לו): "חרב", עס זאל קומען א שווערד, "אל
הבדים", אויף די וואס לערנען אליינס אן קיין חברותא;
"ונאלו", מען ווערט פארנארט און מען קומט צו זינד ווען
מען לערנט אליינס; זאגט מען נאך פונעם הייליגן חזון איש
זכותו יגן עלינו (ראה שאלות ותשובות תשובות והנהגות חלק א, סימן תקמב;
ועוד) אז דאס איז געזאגט געווארן אין די צייטן פון די הייליגע
חכמים, ווען עס איז נישט געווען קיין ספרים און מען האט
געלערנט בעל פה, דעמאלט אויב מען לערנט אליינס קען
מען צוקומען צו לערנען מיט טעותים, דעריבער דארף מען
לערנען מיט א חבר נישט צוצוקומען צו לערנען מיט גרייזן,
אבער היינט ווען מען לערנט אין ספרים דארף מען נישט
לערנען דוקא מיט א חבר; בפרט אז מען זיצט און מען
פלוישט מיט א חבר, דעמאלט איז זיכער בעסער צו לערנען

אליינם. ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סניגיה יב): "כל הפוסק מדברי תורה ועוסק בדברי שיחה, מאכילין אותו גחלי רתמים", ווער עס איז מפסיק אינמיטן לערנען באקומט אן עונש אז מען געבט אים צו עסן גחלי רתמים.

דעריבער אז דיר איז גרינגער צו לערנען אליינס זאלסטו נישט קוקן אויף גארנישט, נאר זיך קובע זיין שיעורים בכל התורה כולה על פי סדר הדרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (כמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו). געס א חומש און לערן יעדן טאג חומש רש"י, נאכדעם מאך זיך א שיעור אין ג"ך, משניות, בבלי, ירושלמי און אין שלחן ערוך. רוב גדולים זענען אויסגעוואקסן גדולים וצדיקים דורך לערנען אליינס, זיי האבן נישט געהאט צוטון מיט קיינעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרמד

מעג מען טרינקען אלקאהאל ביי פארברענגענס?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וואוין אין ירושלים און איך בין זיך זייער מחזק מיט די שיעורים און שמועסן פונעם ראש ישיבה שליט"א, און איך פרוביר עס צו געבן אויך ווייטער.

איך האב לעצמנס אנגעהויבן איבערגיין די בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א פון אנהויב, און איך האב געזען ווי דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט זייער שארף² אז דער רבי האט נישט געלאזט טרינקען קיין אלקאהאל.

ביי אונזער חסידות איז איינגעפירט אז מען קומט זיך צאם פארברענגען אום יום טוב און אין אנדערע ספעציעלע צייטן, מען טרינקט ברוינפן, מען שמועסט און מען איז זיך מחזק אינאיינעם. איך האב זייער ליב צו טרינקען, אבער איך טרינק קיינמאל נישט, נאר ביי די פארברענגנס, און דעמאלט גיי איך אויך נישט ארויס פון די גלייזן, פארקערט איך שפיר זיך מער דערהויבן און גענטער צום אייבערשטן, מען שעמט זיך נישט צו רעדן מער דבורי אמונה וכדומה. וויל איך וויסן אויב דאס גייט אויך אריין אין דעם כלל אז דער רבי האט נישט געלאזט טרינקען משקה המשבר, אדער איז דאס געזאגט געווארן נאר פאר מענטשן וואס פארלירן זיך פון אביסל אלקאהאל און שוען נאכדעם נארישקייטן.

איך מוז זיך נאכאמאל באדאנקען פאר אלע חזק און פאר אונזער נייע תבורה דא אין ירושלים, וואס מיר זענען זיך מחזק אינאיינעם.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נשא, י' סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו ווייסט דאך אז דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל נישט טרינקען קיין משקה המשבר (לקומי מוהר"ן חלק ב', סימן כו), ווייל טרינקען ברענגט צו אלעם שלעכטס.

יב. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

אין ספר המדות האט דער רבי א גאנצע ערך פון די הארבקייט און עקלדיגקייט פון א שיכור; ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות שכרות, סימן ד): "הקדוש ברוך הוא אוהב מי שאינו משתכר", דער אייבערשטער האט ליב ווער עס טרינקט נישט; נאך זאגט דער רבי (שם, סימן ג): "אי אפשר לשכרות שלא יביא לאיזה תקלה", עס איז נישט מעגליך עס זאל נישט ארויסקומען שלעכטס ווען מען שיכור'ט זיך אן; דעריבער זאלסטו פון היינט אכטונג געבן מער נישט צו טרינקען א גאנץ יאר קיין משקה המשכר.

דאס וואס די זאגסט אז נאכן טרינקען אלקאהאל שפירסטו זיך מער גענטער צום אייבערשטן; דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה ב) אז די מענטשן פון די מדינה האבן געוואלט אנטראגן זייער מלכה - די ווייב פונעם בן מלך - פאר דעם דאקטער וכו', אבער זיי האבן זיך געשעמט דאס צו רעדן פארן מלכה וכו', האבן זיי געטראכט אז מען וועט מאכן א סעודה און מען וועט זיך אנטרינקען, אזוי וועט מען קענען רעדן פונעם שידוך. בשעת די סעודה ווען זיי זענען געווען אנגעטרינקען האבן זיי אנגעהויבן רעדן דעם שידוך פארן דאקטער, האט זיך דער דאקטער אנגערופן: "עס וואלט אודאי זייער שיין געווען, נאר מען זאל דאס רעדן נישט מיט אן אנגעטרינקענעם מויל", עיין שם; אין די מעשה שטייט ממש וואס די זאגסט, מענטשן שעמען זיך צו רעדן אפן פון אמונה, נאר ווען מען טרינקט זיך אן דעמאלט רעדן מענטשן אזעלכע שיינע ווערטער, ממש מען

זעט שיכורים שרייען: "אייבערשטער איך האב דיך ליב!"
אָבער דער אייבערשטער זאגט: "עס וואלט אנדאי זייער שיין
געווען, נאר מען זאל דאס רעדן נישט מיט אן אנגעטרינקענעם
מויל; עס איז הערליכע דיבורים אָבער איך וויל דאס הערן
מיט א טריקענעם מויל נישט אנגעטרינקענערהייט".

ענדערש טרינק זיך אן מיט אונגארישע וויין, די זין המשוּמְר
פון הייליגן רבי'ן; דאס מאכט פרייליך דעם מענטש
און עס געמט אנוועק פון אים אלע צער און עגמת נפש.
איינמאל דער מענטש איז מועם פון רבינ'ס ווערטער קען
מען אים שוין נישט אפנארן, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט
(חיי מוהר"ן, סימן רס): "ווער עס האט געטרינקען אונגארישע וויין,
דעם קען מען שוין נישט פארנארן".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

טרינקען ברוינפן אין א ברסלב'ער שול^ג

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אזוי ווי איך האב ברוך השם געעפנט ביי מיר א בית המדרש היכל
הקודש, און עס זענען דא אפאר נייע אינגעלייט וואס קומען דא דאווענען,
און זיי ווילן זייער שטארק ברענגען ברוינפן פאר די קידוש שבת צופרי

נאכן דאווענען; וויל איך וויסן אויב עס איז פראי אביסל נאכצולאזן און זיי לאזן ברענגען, אדער זאל איך אראפשטעלן א שטארקע תקנה אז מען קען נישט ברענגען קיין ברוינפן אין א ברוסלב'ער שול?

יישר פח

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ה' פרשת ואתחנן, י"א מנחם-אב, שנת תשע"ז לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר, גבאי בית המדרש היכל הקודש בלומינגראוו נ"י.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוזקרא"ש האט אמאל דערציילט אז ער איז געווען תשל"ו אין די ברוסלב'ער שול אין מאה שערים. ערב ראש השנה האט איינער געברענגט לעקיך און ברוינפן צו געבן תיקון נאכן דאווענען, און הרב החסיד רבי לוי יצחק בענדער זכרנו לברכה איז צוגעגאנגען צו דעם איד און אים פארגעהאלטן דערויף, פאר צוויי סיבות; איינס אז דער רבי האט נישט געלאזט טרינקען ברוינפן א גאנץ יאר, און צווייטנס אז דער רבי האט געוואלט מען זאל פאסטן ערב ראש השנה ביז חצות, אזוי ווי עס שטייט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תקפא, סעיף ב): "נוהגין להתענות בערב ראש השנה".

דערפאר זאלסטו זייער אכטונג געבן אז אין היכל הקודש זאל נישט זיין קיין ברוינפן. פארשטייט זיך אז מען דארף וויסן ווי אזוי צו רעדן צו פרישע מקורבים, מען

דארף זיי דאס געבן צו פארשטיין שיינערהייט און זיי ווייזן וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כו): "על ידי שכרות שוכחין כל המצוות", אז מען טרינקט און מען שיבורט זיך אן פארנעסט מען פונעם אייבערשטן, און זיין רעדן צו זיי, ביז זיי וועלן פארשטיין.

ליידער זעט מען לעצטנס זייער אסאך אינגעלייט טרינקען זיך אן שבת; זיי גייען פון איין שול צום צווייטן זוכן וואו עס איז דא פונעם ביטערן טראפן, מען גייט צו חברים וואו מען טרינקט זיך אן, נאכדעם קומט מען צו ניבול פה און צו ביטערע עבירות רחמנא לצלן; אנשטאט דער אינגערמאן זאל אהיימגיין צו זיין ווייב און קינדער פארברענגען מיט זיי - די איין מאל א וואך וואס ער האט אביסל צייט צו זיין אין שטוב, אנשטאט דעם, גייט דער נאנצער שבת אוועק מיט טרינקען.

דער עקר זאלסטו זען אז אין בית המדרש זאל זיין דרך ארץ, מען זאל נישט שמועסן ביים דאווענען. זאלסט יעדן איינעם מקבל זיין בסכר פנים יפות, אזוי וועסטו האבן גרויס הצלחה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תרמה

האב איך א ריינע אמונה? י

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מײן אז איך האב אמונה, אבער למעשה זע איך אז איך פאל נאך אראפ, ווי אזוי קען דאס זיין? ווי אזוי קען זיין אז איך שעם זיך נישט פונעם אייבערשטן? מיינט דאס אז באמת האב איך נישט קיין אמונה?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז יעדער מענטש ווערט געבוירן מיט א ריינע אמונה, נאר ווען מען זינדיגט ווערט צוביסלעך פארלאשן די אמונה. דאס מיינט נישט צו זאגן אז מען האט נישט קיין אמונה, נאר עס ווערט אפגעשוואכט; דער מענטש שפירט נישט ווי דער אייבערשטער איז ממש ביי אים און געבן אים.

בפרט ווען א מענטש זינדיגט אין די עבירה פון נאוף וכו' אדער אין אנדערע עבירות וואס פארשטאפן דאס

הארץ וכו' - דעמאלט ווערט ער פול מיט קשיות און ספיקות וכו', און עס איז אים זייער שווער אנצונעמען די פשוט'ע אמונה אינעם אייבערשטן, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה, סימן כב): "הפושע של אדם מכניס בפירה לאדם", ווען א מענטש זינדירט גייט אריין אין אים כפירות; אזוי ווי דער נביא זאגט (ישעיה נט, ב): "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלקיכם, וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע", פון דעם קומט אלע קשיות אויפן אייבערשטן רחמנא לצלן.

די עצה אויפצובויען די אמונה איז דורך רעדן פון אמונה; אמונה באקומט מען ווען מען רעדט פון דעם. דערפאר, ווי מער מען רעדט פונעם אייבערשטן אלץ מער בויט זיך אויף די אמונה. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מד): "האמונה תולה בפה של אדם", ווי מער מען רעדט פון אמונה - אלץ מער איז מען זוכה צו דעם, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים פט, ב) "אודיע אמונתך בפי", דורך הפלך זאגט: 'מיט מיין מויל פארצייל איך פונעם אייבערשטן', 'הינו על ידי שמדברין האמונה בפה, זהו בעצמו אמונה, וגם על ידי זה באים לאמונה', אז מען רעדט פון אמונה - דאס אליינס איז אמונה און דאס ברענגט מען זאל האבן אמונה.

דערפאר איז א גרויסע זאך אז מען זאל שטענדיג רעדן פונעם אייבערשטן, און ווי מען קען נאר זאל מען דערמאנען דעם אייבערשטן; אז מען פרעגט איינעם: "וועסט קומען היינט נאכט?" זאל מען נישט ענטפערן: "יא", נאר: "מיטן אייבערשטן'ס הילף"; מען פרעגט איינעם: "וואס

מאכסטו? וואס הערט זיך? "ענטפערט מען: "פרוץ השם, געלויבט דער אייבערשטער", אזוי בויט זיך אויף די אמונה.

איינמאל מען איז זוכה צו א ריינע אמונה איז דער גאנצער לעבן אנדערש; מען לעבט א חיים טובים, מען לעבט ממש א לעבן אין גן עדן. דערפאר האט דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן, סימן לג): "אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד, ועקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות כלל, רק בפשיטות גמור כמו שהנשים וההמון עם הפשרים מאמינים". ביי די וועלט איז אמונה א קלייניקייט אבער ביי מיר איז דער עקר אמונה, אן חקירות און אן חכמות; נאר פשוט, אזוי ווי פרויען און פשוטע מענטשן וואס לעבן בתמימות ופשיטות מיט אמונה אינעם אייבערשטן.

ווען א מענטש האט אמונה, ער ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער און קיין שום זאך פירט זיך נישט פון זיך אליינס, נאר דער אייבערשטער איז ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, אין שום מציאות מבלעדיו יתברך כלל - איז אים אלעס פיין און אלעס גוט.

זע צו זינגען ניגונים פון אמונה, זינג די ווערטער: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם"; אלס בחור האט מוהרא"ש זכרוננו לברכה פארפאסט א ניגון אויף די ווערטער. ער פלעגט גיין אין וואלד רעדן צום אייבערשטן און ער האט מורא געהאט צו

זיין אליינס אין וואלד, פון די חיות וכו', האט ער זיך אונטערגעזינגען די ווערטער: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם". מוהרא"ש האט דערציילט אז עס איז אים געווען זייער שווער אין אנהויב, ווייל ער האט זייער מורא געהאט צו זיין אליינס אין וואלד, און דערפאר האט ער גע'חזר'ט די ווערטער: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם", ער האט דאס גע'חזר'ט אן א שיעור מאל ביז ער האט שוין נישט געהאט קיין שום פחד פון קיינעם; פון דעם איז געווארן די שיינע ניגון אויף די ווערטער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תרמו

מעג מען מחזק זיין די אייגענע עלטערן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די מסירות נפש'דיגע ארבעט וואס איר טוט, מחזק זיין אזויפיל טויזנטער אידישע קינדער איבער די וועלט, און מיך צווישן זיי.

איך האב געוואלט וויסן אויב מען מעג זאגן חזוק פאר א מאמע. מיין מאמע רעדט זיך אסאך מאל אפ צו מיר, און איך בלייב שטיל ווייל איך ווייס נישט אויב עס איז דורך ארץ צו זאגן חזוק און אמונה פאר א מאמע, עס קען אויסזען ווי איך בין איר גאר מתנהג.

ווען אן אנדערער מענטש וואלט זיך אפגערעדט צו מיר וואלט איך אים פרויבירט מחזק צו זיין, אבער צו מיין מאמע ווייס איך נישט אויב איך מעג דאס טון, דאס מערסטע וואס איך זאג איר איז נאר: "דער אייבערשטער וועט העלפן".

איך האב איך געוואלט פֿרעגן, אזוי ווי מיין זון ווערט פֿרוך ה' דריי יאר אין די דריי וואכן, וויל איך וויסן ווי אזוי זיך צו פֿירן לִגְבִי די אפֿשערן, קאפּל, ציצית און טראגן אין חדר.

נאכאמאל א גרויסן ישר בתי, דער אייבערשטער זאל איך געבן ווייטער בתי צו פארשפרייטן די ריינע און גרינגע אמונה איבער די גאנצע וועלט

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לקבֿוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס איז בכלל די פראגע צי דו זאלסט מחזק זיין דיין מאמע תתחילי; עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך ביים אייבערשטן ווי מכבד זיין טאטע מאמע. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבא, פרשה כו): "כל העולם בלוי של הקדוש ברוך הוא", די גאנצע וועלט האט דער אייבערשטער באשאפן, "ואין הקדוש ברוך הוא מבקש

מהאדם רק שיכבד אב ואם", און דער אייבערשטער בעט נאר איין ואך פונעם מענטש, ער זאל מכבד זיין טאטע און מאמע; אז דיין מאמע רעדט זיך אויס און זי קרעכצט צו דיר, זאלסטו איר אויסהערן און איר מחזק זיין. דערצייל איר שיינע מעשיות פון תפילה, ווי דער אייבערשטער העלפט ווען מען בעט אים, און דערצייל איר מעשיות פון צדיקים וואס זי איז געוואוינט צו הערן זייערע געמען, עס דארף נישט זיין דוקא פון רבי'ן, און צוביסלעך וועט דאס אריינגיין אין איר, און זי וועט אויך אנהויבן לעבן מיט די זיסע עצות פון רבי'ן.

בנוגע אפשערן א קינד און מאכן פאות אין די דריי וואכן;
על פי הלכה קען מען אפשערן א קינד ווען ער ווערט דריי יאר אלט אפילו אין די דריי וואכן, און אזוי פירט מען זיך.

מען פירט זיך אז אינעם טאג וואס מען שערט אפ דעם קינד און מען מאכט אים די הייליגע פאות - זאל ער זיין אפגעהיטן פון קוקן אויף שלעכטע זאכן; דערפאר וויקלט מען אים איין אין א טלית ווען מען טראגט אים אין חדר לעקן די האניג, כדי ער זאל נישט זען קיין שלעכטע זאכן, אזוי אויך האלט מען אים אין שטוב א גאנצן טאג אז ער זאל זיין אפגעהיטן פון שלעכטע זאכן.

דער עקר זאלסטו זען נישט צו פארנעסן פונעם עקר; דאנק און לויב דעם אייבערשטן אז דו האסט א קינד, דו

גייסט אים אפשערן ווי א איד און אים מאכן פאזת וואס דאס איז דער עקר אידישקייט. אזוי ווי רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות גילות הלכה ג, אות ב): "עקר תורת ישראל ועקר תיחדות תלוי בזקן ופאות", די בארד און פאות איז אן עקר פון א איד און אן עקר אין אידישקייט, "ובדם נפר תיהודי פי הוא מורע ברך ה', מורע ישראל", און מען דערקענט א איד דורך זיין בארד און פאות אז ער איז א אידיש קינד; זאלסטו נישט אויפהערן דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די ניסים ביו אהער און זאלסט בעטן אויף ווייטער - פאר אים און פאר אלע קינדער זיי זאלן זוכה זיין צו זיין ערליכע אידן.

גוטע קינדער וואקסן נישט אויפן בוים; פדי זוכה זיין צו גוטע קינדער דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן. דער הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "ווי אזוי האב איך זוכה געווען צו גוטע קינדער? דורךדעם וואס יעדע נאכט בשעת איך האב געזאגט תיקון חצות האב איך געוויינט צום אייבערשטן אויף גוטע קינדער; איך האב אנגעפילט א פוס מיט מיינע טרערן און געבעטן פאר גוטע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע דיינע קינדער צוזאמען מיט דיין ווייב געזונטערהייט.

תרמוז

שאלות איבער התחזקות, קינדער, און טערעפי

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר כח פאר אלע חיזוק און עצות. איך האב זוכה געווען צו טרעפן דעם ראש ושיבה שליט"א אין ארץ ישראל נאך פסח, און איך האב געהאט פון דעם גאר גרויס חיזוק.

1) איך וויל וויסן וואס איך זאל טון נישט צו פאלן, יעדעס מאל געם איך זיך פאר פון פריש צו זיין גאר וואויל און ערליך, און איך פאל נאכדעם נאכאמאל אראפ, איז דא עפעס אן עצה פאר דעם?

2) איך וויל איך וויסן וועגן האבן קינדער. מיר האבן ברוך ה' צוויי קינדער, א אינגל און א מיידל, און איך האב זייער מורא צו האבן נאך קינדער. ביים פריערדיגן קינד האט מיין ווייב געהאט גרויסע פחדים פאר א לאנגע צייט, א רב האט איר געשיקט צו טערעפי און זי איז ברוך ה' בעסער געווארן, זי איז שוין יעצט גרייט פאר נאך, אבער יעצט בין איך געבליבן דערשראקן. איך ווייס נישט אויב איך קען זיין א גוטער ערליכער טאטע פאר מייןע קינדער, און בכלל איז זייער שרעקעדיג אויפצוציען קינדער אויפן ריכטיגן וועג אינעם היינטיגן שווערן דור.

3) א חבר מייער האט מיר געזאגט אז איך מוז גיין צו טערעפי ארויסצונעמען די פחדים פון מיין קאפ, איך ווייס אבער נישט אויב איך זאל גיין, נאכדערצו אז דער ראש ושיבה שליט"א זאגט ביי די שיעורים אז מען זאל נישט גיין צו טערעפי.

איך האף דער ראש ושיבה שליט"א וועט מיר קענען ארויסהעלפן.

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך וועל דיר ענטפערן מיטן אייבערשטן'ס הילף על ראשון
ראשון ועל אחרון אחרון.

(1) בנזגע וואס דו בעמסט אן עצה נישט אראפצופאלן; עס
איז נישטא קיין עצה נישט אראפצופאלן, עס איז
דא אן עצה פון נאכאמאל זיך אויפהייבן. אפילו דו פאלסט
אין בלאטע זאלסטו זיך אויפהייבן און נישט בלייבן ליגן
דארט; דער רבי זאגט: "ווען מען גייט אין א בלאטע גייט
מען א פום אריין א פום ארויס, דער עקר נישט בלייבן
שטיין מיט ביידע פיס"; א פום אריין א פום ארויס, א פום
אריין א פום ארויס - ביז מען איז זוכה ארויס צו קריכן
פון די שלעכטע מעשים.

מיר געפונען אין הלכות טריפות (חולין נא עמוד ב'; שלחן ערוך יורה
דעה, סימן נח) ווען א בהמה פאלט אראפ, דארף מען
חושש זיין אז דאס איז א טריפה און אויב מען שעכט דאס
גלייך נאכן אראפפאלן - טאר מען נישט עסן די פלייש,
אבער אויב די בהמה הייבט זיך אויף און עס גייט - איז
דאס נישט קיין טריפה; דאס זעלבע איז ב"י א נפילה וואס
א מענטש גייט אריבער, "נפלה" - אז מען איז אראפגעפאלן,
"ועמדה" - און מען הייבט זיך אויף, מען דערהאלט זיך -

איז מען נישט קיין טריפה. אזוי אויך "נפלה והלכה", אויב מען גייט ווייטער אן אין עבודת השם, מען גייט אין שול דאווענען שחרית מנחה מעריב, מען טוט חסד מיט א צווייטן און מען לערנט די הייליגע תורה - איז אויך א סימן אז מען איז נישט קיין טריפה. דעריבער בעט איך דיר טייערער ברודער, דראפע זיך און דערהאלט זיך מיט אלע דינע פוחות נישט אפצולאזן דינע גוטע רצונות און גוטע מעשים.

(2) אז דיין ווייב איז גרייט און האט פח צו מגדל זיין גאך קינדער - דארפסטו נישט זיין דערשראקן; דאנק דעם אייבערשטן אז זי איז געזונט און שטארק און זי איז צוריק געקומען צו אירע פוחות. זיי נישט דערשראקן איבער אויפציען קינדער, קינדער איז א ברכה און קינדער ברענגט אלעס גוטס. ווען דער אייבערשטער געבט קינדער קומט מיט פח, מח, שכל און פרנסה, ממילא איז א שאד אפצוהאלטן די אלע גוטע זאכן וואס ווארט אראפצוקומען.

(3) בנוגע טערעפי וכו'; א שאד צו גיין צו טערעפי ווען דער טערעפיסט קען זיך אליינס נישט העלפן - איז ווי קען ער זיך העלפן... דער רבי איז אונזער דאקטער און אונזער טערעפיסט. געם די רפואות פונעם הייליגן רבי'ן; מאך זיך א שיעור אין משניות, "משנה" איז די אותיות "משנה", ווען א מענטש הויבט אן זאגן משניות - איז ער זיך אינגאנצן משנה, מען ווערט אינגאנצן אויסגערייניגט. אזוי אויך האט משניות א סגולה אז עס שלעפט ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע בלאטע. די ראשי תיבות פונעם ווארט משנה איז

(תהלים ל, ד): "ה'עֲלִית מִן שָׁאוֹל נִפְשִׁי"; אז מֵעַן זָאגְט מִשְׁנִיּוֹת גַּעֲמֵט עִם אַרְוִים דָּעם מַעֲנִיטֵשׁ פֿון די טיפֿסטע שמוציגסטע פֿלעצער וואו ער איז רחמנא לצלן אריינגעפאלן.

זיי זיך מתנדה צום אייבערשטן וועלן אלע פחדים אוועקגיין. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות פחד, סימן לד): "מי שאינו מתנדה על עונותיו, מורא בא עליו", ווער עס איז זיך נישט מתנדה האט שטענדיג מורא; מֵעַן האט מורא פון יעדע זאך און מֵעַן איז שטענדיג גערנועז און אנגעצויגן. ווייל אלע גערנוועזעקייטן קומט פון עבירות; עבירות ברענגט אויפן מענטיש א גערנוועזעקייט פון גארנישט מיט נישט. מֵעַן זעט מענטישן וואס האבן באמת א גוט לעבן, עס פֿעלט זיי גארנישט און דאך זענען זיי גערנועז בייטאג און ביינאכט, און זיי גיפטן זיך אויף יעדע קלייניקייט. דאס איז וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קפד): "בהחטם יכולים להביר הנואף", מֵעַן קען דערקענען א נואף דורך זיין נאז; דאס מיינט מֵעַן דורך פעס, איינער וואס איז שטענדיג גערנועז - איז א סימן אז ער איז א נואף.

דערפאר זאלסטו זען תשובה צו טון אויף דייע עבירות - וועסטו נישט זיין אזוי דערשראקן; זיי זיך מתנדה

אויף דיין שפראך וועלן אלע פחדים אוועק גיין פון דיר.

אז דו וועסט פאלגן אלעס פון דעם בריוו וועלן אלע פחדים אוועק גיין און דו וועסט לעבן א גוט לעבן צוזאמען מיט דיין ווייב און קינדער.

תרמה

פארנוואס האט די פלה נישט געשיקט
דעם טלית פארן חתן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ליין אסאך די בריוו און איך נעם פון זיי אסאך חיווק אין עבודת ה'. איך בין ברוד ה' געווארן מקורב צום הייליגן רבי'ן, און פרובר צו גיין, און לעבן - מיט זיינע עצות.

איך האב געליינט אין א בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן פארן מחותן וועגן אויסגעבן איבריגע זאכן פאר די חתונה, און מתנות וברומה¹⁰, און דער ראש ישיבה איז טאקע גערעכט מיט דעם, איך האב זיך גאר געוואונדערט אויף איין זאך וואס דער ראש ישיבה שרייבט, אז דער מחותן זאל זיך נישט זארגן וועגן די טליתים, ווייל דער ראש ישיבה וועט דאס שוין אליינס קויפן פארן חתן.

מיר ווייסן דאך אז על פי קבלה איז דא אן ענגן אז דוקא די פלה זאל שיקן דעם טלית פארן חתן, און דער רבי ברענגט דאס בפירוש אין לקוטי מוהר"ן, תורה מט: "וזה הטעם למה שולחת הפלה לתחתן טלית" וכו', וייל איך פארשטיין פארנוואס דער ראש ישיבה שליט"א האט נישט געטון אזוי.

יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין פריוו.

דאס וואס דו פֿרעגסט, הױתכן איך האב אליינס באצאלט
דעם טעלית פאר מיין זון, דער רבי זאגט דאך (לקוטי
מוהר"ן חלק א', סימן מט): "זוה הטעם למה הכפֿה שולחת להחתן
הטעלית", מען פירט זיך דאך אז די פלה שיקט דעם טעלית
פארן חתן?

אמת טאקע, דער מנהג איז אז די פלה שיקט דעם טעלית,
אבער דער רבי רעדט פונעם טעלית אליינס; דאס
שיקט די פלה פארן חתן, אבער די זילבערנע עטרות און
די וואכן בייטל, שבת בייטל, גארטל און קיטל וכו' וכו' -
דאס איז שוין א צווייטע זאך. דעריבער האב איך געשריבן
פאר מיין מחותן גרו יאיר אז איך וועל באצאלן די אלע
איבריגע זאכן, ווייל עס קומט אויס אסאך מאל
אומבאקוועמליכקייטן וכו' צווישן מחותנים ווען דער חתן
קויפט איין מער ווי דער מחותן איז וויליג צו באצאלן.

אז מען רעדט שוין פונעם טעלית ווייסטו דאך אנדאי דעם
סיפור וואס דער רבי האט געזאגט פאר איינער פון די
תלמידים ווען ער האט אים אנוועק געגעבן זיין טעלית פאר
א מתנה, (שיחות הר"ן, סימן קעב): "געב אכטונג אויף מיין טעלית,
און דו זאלסט דאס מכבד זיין, ווייל אזויפיל וויפיל האר

דער טלית האט, אזויפיל טרערן האב איך פארנאסן צום אייבערשטן איך זאל וויסן וואס איז דער סוד פון טלית"; אז מיר וועלן פאלגן דעם רבי'ן און מיר וועלן וויינען צום אייבערשטן אז מיר זאלן זוכה זיין צו זיין ערליכע אידן - וועלן מיר אנקומען צו אלע גרויסע מדריוגות. אזוי ווי דער רבי האט בפירוש געזאגט (חי מוהר"ן, סימן שנה): "אויף צוויי פתות מענטשן האב איך גרויס רחמנות, אויף די מענטשן וואס זענען נישט מקורב געווארן צו מיר און אויף די מענטשן וואס האבן יא געוויסט פון מיר אבער האבן מיר נישט געפאלגט, ווייל איך ווייס אז עס וועט קומען א צייט ווען מען וועט ליגן מיט די פיס צום טיר, דאס מיינט ווען מען וועט שטארבן - וואס דעמאלט לייגט מען אראפ דעם מענטש אויף דער ערד מיט די פיס אויסגעדרייט צום טיר, דעמאלט וועט דער מענטש גרויס חרטה האבן פארנוואס ער איז נישט מקורב געווארן צו מיר און פארנוואס ער האט מיר נישט געפאלגט, ווייל אויב וואלט ער געווען מקורב צו מיר און מיר געפאלגט וואלט נישט געווען קיין דרגא אויף די וועלט וואס ער וואלט נישט צוגעקומען, אבער דעמאלט וועט שוין גארנישט נוצן, עס וועט שוין זיין צו שפעט".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

זיך נישט אנה'חובות'ן פאר גארישע פבוד
און גארישע עטענשן^{טז}

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי ב', אסרו חג, כ"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד מיין טייערער מחותן ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין גרבה פאר די ישיבה, יישר כח.
איך שרייב דיר אונטערנועגנס קיין ארץ ישראל וואו איך
פאר מיט אפאר תלמידים צו קברי צדיקים, אויך מיין
זון דער חתן קומט מיט.

ברוך ה' מיר קומען שוין נענטער און נענטער צו די חתונה;
מיר הערן נישט אויף דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן
אויף די גרויסע גם וואס ער האט מיט אונז געטון, אז מיר
האבן זוכה געווען צו טרעפן אזא חשוב'ע פלה פון אזא
חשוב'ע שטוב.

וואו טרעפט מען היינט א פלה מיט מחותנים וואס זענען
צופרידן מיט וואס מען האט, מען דארף נישט קיין
שום גארישקייטן. מען איז פרייליך אפילו די חתונה איז אין
ישיבה אן בלומען, אן א שפילער, זינגער, ברחן; אן פיקטשערס
און אן סארװערס וכו', וכו'; חתן פלה זענען פרייליך מיט
די שידוך אליינס, דאס אלעס קומט פון א גוטע חינוך וואס
די קינדער באקומען אין שטוב.

בנוגע די טליתים; די שבת טלית, די וואכן טלית און די
קיטל - דאס וועל איך באצאלן, דער מחותן דארף

דאס נישט באצאלן. אויך דער שטריימל וועל איך אים קויפן, דער מחותן דארף נישט דאגה'נען דערפאר.

דער גאנצער חשבון וואס קאסט מיר פארן צד החתן וועט לבאורה אויסקומען ווייניגער ווי עס האט מיר געקאסט די תפילין, רש"י ורבנו תם - פארן חתן ביי זיין בר מצוה.

ווי גליקליך זענען מיר אז מיר האבן א צדיק מוהרא"ש וואס גראדט אונז אויס אונזער קאפ, אונזער שכל - אז מיר זאלן נישט פארשווארצט ווערן פאר אביסל כבוד המדומה. זיך נישט אנ'חובות'ן פאר נארישע כבוד, נארישע עטענשן. א רחמנות אויף אידישע קינדער וואס ווערן געבעד בעלי חובות בעת שמחתם; אן שכל און אן קיין שום פישט פארשוועמט מען צענדליגער טויזנטער דאלער, אלץ מיטן תירוץ: "יענער טוט אזוי", "יענער וועט לאכן", "יענער וועט זאגן" וכו' וכו', פרעג איך דיר: איז נישט טויזנט מאל אשרינו?!

א גרויס פון דיין חתן; איך זיך דא געבן אים אויפן פליגער, ער פירט זיך מיט יראת שמים.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז די חתן פלה זאלן גיין צו די חתונה בשעה טובה ומוצלחת און אויפשטעלן שיינע ערליכע ליכטיגע דורות.

תרמט

דארף איך משלים זיין צו מעביר סדרה זיין
סדר בראשית?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אייערע שיעורים די לעצטע שטיק צייט, און איך קען זאגן אז נאכן לערנען צען יאר אין חדר, זיבן יאר אין ישיבה און זעקס יאר אין כולל - איז יעצט די ערשטע מאל וואס איך קען זאגן אז אין די לעצטע האלבע יאר איז מיר נישט דורך קיין איין איינציגן טאג אן לערנען לבל הפחות א דף גמרא. אויך איז יעצט די ערשטע מאל וואס איך האב זוכה געווען צו מעביר סדרה זיין יעדע וואך במשך צוויי גאנצע ספרים, שמות און ויקרא. א גרויסן נישר פח פאר דעם און פאר אלע אנדערע חיזוק און עצות.

מיין שאלה איז יעצט איבער ספר בראשית, וואס איך האב ליידער נאכנישט מעביר סדרה געווען יעדע וואך און איך געדענק נישט וועלכע וואך יא און וועלכע נישט; דארף איך יעצט איבערגיין גאנץ ספר בראשית שנים מקרא ואחד תרגום, צו זיין א משלים פרשיותיו עם הציבור ביו שמחת תורה? אדער איז גענוג אז איך האב זיך גענומען אין די הענט אריין פון ספר שמות און ווייטער? ווייל עס איז מיר זייער שווער יעצט אנצוהויבן דאס צו טון.

דער אייבערשטער זאל אייך באצאלן אויף די אלע פוחות וואס איר געבט אוועק צו אריינברענגען א אידישע גייסט אין אידישע קינדער

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהעלותך, ט"ו סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אזו דו לערנסט יעדן טאג לבל הפחות א
בלאט גמרא; דאס איז געווען פון די וויכטיגסטע
זאכן ביים רבי'ן. אזוי ווי מען זעט אז דער רבי שרייבט פאר
זיין איידעם (מכתבי רבינו ז"ל, בתחלת ספר עלים לתרופה): "בקשתי מאהובי
חתני", איך בעט דיר מיין טייערער איידעם, "שתלמד בכל
יום שיעור גמרא ופוסק", זאלסט לערנען יעדן טאג גמרא
און הלכה, "שלא תעשה חס ושלום מטפל עקר", זאלסט
נישט מאכן פון נישט וויכטיגע זאכן אן עקר און פון וויכטיגע
זאכן א טפל, "רק את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם";
דער רבי האט געוואלט נאר תורה, תפילה ויראת שמים.

עס איז מיר א גרויסע פרייד ליינענדיג וואס דו שרייבסט
מיר אז עס איז שוין דורך א האלבע יאר וואס יעדן
איינציגסטן טאג האסטו געלערנט גמרא; ווען מענטשן וואלטן
ווען געוויסט פונעם סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (המבואר
בשיחות הר"ן, סימן עו), די זיסע וועג פון לערנען תורה, אז אפילו
מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען ווייטער
לערנען - וואלט דאך יעדער איינער געלערנט, ווייל יעדער
איד וויל לערנען, און יעדן איד טוט ווי ווען ער זעט ווי עס
גייט אריבער א יאר נאך א יאר אן לערנען און אן עפענען

א אידיש ספר, נאר וויבאלד ער פארשטייט נישט קיין לערנען - יעדער איינער לפי בחינתו, און אזוי ווי עם גייט איבער אויף איטליכן מענטש שווערע ביטערע נסיונות - גייט אריבער וואכן, חדשים און יארן - וואס מען לערנט נישט. קומט אבער דער רבי און געבט אונז א וועג צו לערנען, אז אפילו מען פארשטייט נישט און אפילו מען האט תירוצים וכו' וכו' זאל מען זאגן די ווערטער פון תורה; דורך דעם וועג וואלט יעדער איינער געשפירט דעם פארגעניגן וואס דו שפירסט.

בנוגע מעביר סדרה זיין וכו'; וואויל איז דיר אז דו ביסט נוהר אין די מצוה פון מעביר סדרה זיין. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ה.): "אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי, לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכין לו ימיו ושנותיו"; א מענטש איז מחויב צו לערנען די פרשה פון די וואך, צוויי מאל די חומש און איין מאל תרגום, און ווער עם איז מעביר סדרה איז זוכה צו אריכת ימים.

אז דו ביסט מעביר סדרה יעדן טאג, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער כמבואר בשלחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג), זאלסטו אויך צולערנען רש"י אויפן טאג; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער.

אלע צדיקים האבן זייער מזהיר געווען זייערע תלמידים צו לערנען חומש רש"י יעדן טאג. מען זאגט נאך פון הייליגן רבי יששכר דוב מבעלזא זכותו יגן עלינו וואס האט

געזאגט: "א טאג וואס מען לערנט חומש מיט רש"י, איז מען פארזיכערט אז אין דעם טאג וועט מען נישט זינדיגן". אויך איז ידוע ביי סאטמערע חסידים אז דער הייליגער קדושת יום טוב זכותו יגן עלינו האט געשיקט זיינע צוויי קינדער, דער הייליגער עצי חיים און דער סאטמערער רבי, זכותם יגן עלינו, ווען זיי זענען נאך געווען גאר קליין, אז זיי זאלן גיין נעמען א ברכה פון דעם הייליגן צדיק רבי מרדכי'לע מנאדבורנא זכותו יגן עלינו. רבי מרדכי'לע האט זיי געבענטשט און זיי געזאגט די ווערטער: "קינדערלעך, פילעוועט זיך אין חומש רש"י (לערנט אסאך חומש רש"י), ווייל איך האב געקענט גרויסע גאונים וואס האבן נישט געוויסט וואו דער אייבערשטער וואוינט, ווייל זיי האבן נישט געלערנט חומש רש"י".

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש אמתיות דרבי עקיבא, אות ב):
 "פארוואס הויבט זיך אן די תורה מיטן אות ב?
 ווייל א בית איז פארמאכט פון אלע זייטן, עס איז אפן נאר אויף פאראויס"; אונז צו ווייזן אז ווער עס וויל לערנען תורה און מצליח זיין בעבודת השם זאל קוקן אויף פאראויס, נישט אויף צוריק; דעריבער זאלסטו ווייטער לערנען חומש רש"י יעדע וואך לויט די פרשה און נישט קוקן אויף צוריק, גיי ווייטער בסדרן - וועסטו מצליח זיין און זוכה זיין צו אלעם גוטס וואס ליגט אין די תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלט מצליח זיין אין אלע די זיינע וועגן.

תרנ

ווען וועל איך שוין טרעפן מיין שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון ארץ ישראל, צוואנציג יאר אלט, איך לערן אין ישיבה, אבער רוב פון מייער חברים האבן שוין חתונה געהאט און איך בין געבליבן אליין. איך האב נאך אן עלטערער ברודער העכער מיר וואס עס גייט אים נישט אזוי גרינג א שידוך, און איך ווייס נישט צי ער וויל בכלל אזוי שטארק חתונה האבן. איך בין זייער צעבראכן און צעקלאפט, איך וויין אסאך מאל אויף דעם, איך וויל אזוי שטארק טרעפן מיין שידוך, און עס זעט נישט אויס ווי עס וועט קומען אזוי שנעל.

בערך א האלב יאר צוריק האב איך זיך געמאכט א פעסטע קבלה זיך צו האלטן זייער ערליך אין קדושה, עס האט אנגעהאלטן ברוך ה', אבער אין די לעצטע וואך האב איך געהאט אסאך גרויסע נסיונות און ליידער האב איך נישט געקענט ביישטיין אלע נסיונות רחמנא לצלן.

איך בין זייער צעבראכן אינדערהיים איז מיר זייער שווער, אין ישיבה בין איך זייער לאנגווייליג, און איך האב נאכנישט באשלאסן וועלכע פון די צוויי איז בעסער פאר מיר. מיין גאנצער מוח איז נאר פארנומען צו טראכטן ווען איך וועל שוין חתונה האבן, ווען איך וועל שוין האבן א נארמאלער לעבן.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בהעלותך, י"ז סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש זאגט, קיינער אויף די וועלט פארשטייט נישט
א בחור און די צער וואס א בחור גייט דורך.
א בחור וויל זיין ערליך, ער וויל זיין ריין און הייליג, אבער
עס גייט אים נישט; ער האלט אין איין אראפפאלן אין די
עבירה פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן,
ביז עס ווערט אים נמאס דאס לעבן און ער דריידט זיך
ארום מיט שלעכטע מחשבות באילו דער אייבערשטער איז
ברונג אויף אים וכו'.

דו בעטסט אן עצה וואס דו זאלסט טון אז דו האלסט אין
איין אראפפאלן וכו'; פאלג דעם רבי'ן וואס האט אונז
געגעבן די עצה פון התבודדות, זוך דיר א פלאץ וואו קיינער
איז נישט דארט און גיס זיך אויס דיין הארץ צום אייבערשטן,
דערצייל אים וואס גייט אריבער אויף דיר, ווי שטארק דו
ווילסט זיין ערליך און אפגעהיטן אין קדושה אבער עס גייט
דיר נישט. בעט אים: "רבנו של עולם, האב רחמנות אויף
מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד; וואס זאל איך טון אז
איך האלט אין איין אראפפאלן? איך שפיר ווי איך ווער
פארברענט מיט עבירות, די תאות גאר פלאקערט אין מיר,
איך פאל אראפ אין די עבירה פון פנים הברית, הוצאת זרע

לכַּטְלָה רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אִיךְ בֵּין אַזוּי צַעבְרָאכֵן, דָּאס לְעַבְן
 אִיזוּ מִיר גַּמְאָס", און לייג צו דיינע אייגענע תפילות. רעד
 צום אייבערשטן אזוי ווי דו וואלסט זיך אויסגערעדט צו דיינ'ם
 א נאנטער חבר, וועט אראפגיין פון דיר אלע דינים און דער
 אייבערשטער וועט דיר מוחל זיין אויף אלע דיינע עבירות.

מָעַן קען זיך נישט פארשטעלן ווי חשוב די תפילות פון א
 בחור איז אין הימל. דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת בלק,
 קצה.) ווען א מענטש וויינט זיך אויס צום אייבערשטן, זאגט
 דער אייבערשטער: "לא בעינא הָבָא בִּי דִּינָא דִּידוֹנוֹן בִּינְנָא",
 איך דארף נישט בית דין של מעלה זאל זיך אריינמישן,
 "וְאֵנָּא וְהוּא בְּלַחֲדוּדָנָא", נאר איך וויל זיין אליינס מיט דעם
 מענטש, "וְלִית תִּיאוּבָתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲפָּא בְּד מְקַבֵּל
 לֹון וְאוֹשְׁדוּ קַמִּיה", דער אייבערשטער האט נישט קיין
 גרעסערע פארגעניגן ווי ווען א מענטש וויינט זיך אויס פאר
 אים. "דְּהָא כָּל גִּטּוּרֵי תְרַעִין לֹא שִׁבְקִין הָבִי לְמִיעֵל כְּמָה
 דְּשִׁבְקִין לְמַסְכְּנִין", אלע טירן פון הימל זענען אפן פאר א
 צעבראכענעם מענטש וואס וויינט זיך אויס צום אייבערשטן,
 "דְּהָא בְּלֹא רְשׁוּתָא עֲאֲלִין", און זיינע תפילות גייען ארויף אן
 קיין רשות; דאס הייסט, ווען א מענטש גייט אין א ווינקל
 וואו קיינער איז נישט דארט, ער רעדט זיך אויס זיין הארץ
 צום אייבערשטן און ער פארציילט אים אלעס - די תפילות
 גייען גלייך ארויף צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער
 ענטפערט פארן צעבראכענעם הארץ שנעלער ווי ער ענטפערט
 פאר דעם גרעסטן צדיק.

אז דו לערנסט אין ארץ ישראל איז כדאי דו זאלסט זיך אריבערכאפן קיין יבנאל צו מוהרא"ש'ס ציון. מוהרא"ש האט מבטיח געווען (צוואת מוהרא"ש, אות ה): "איך זאג צו אז יעדער בחור אדער מיידל וואס דארף א שידוך, און זיי וועלן קומען דא אויף מיין קבר און דורכזאגן גאנץ ספר תהלים פון אנפאנג ביזן סוף פאר מיין זכות, וועל איך טון אלעס וואס איך קען אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך, און דאס זאג איך צו מיט א שטארקע צוואג".

דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט זוכה זיין צו טרעפן בקרוב דיין שידוך און אויפשטעלן א בית נאמן בישראל.

תרנא

זוי אזוי קען מען זיך היטן די אויגן אויפן גאס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל נאכאמאל זאגן א גרויסן יישר בח פאר די געוואלדיגע שיעורים מיט וואס איך בין זיך מחי' יעדן טאג פון פריש און א ספעציעלן יישר בח פאר די ניגונים וואס מען זינגט בסדר פארן שיעור, איך ווער יעדעס מאל איבערגענומען פון די געוואלדיגע ניגונים, איך שפיר ממש ווי עס הייבט מיך אויף, עס נעמט מיך ארויס פון אלע וועלטליכע זאכן און עס ברענגט מיך אריין אין אזא ליכטיגע וועלט פון אמונה און תשובה.

איך האב געוואלט בעטן אן עצה. איך וואוין אויף א הויפט גאס אין מיין שטאט, און יעצט אין די זומער איז ממש א פחד צו גיין אויפן גאס

וואס איז פול מיט אויפיל פריצות, עס איז מיר זייער שווער. טאג טעגליך דארף איך פירן מלחמות מיט מיר אליין און אויפהער, ובפרט וואס די איינציגסטע וועג זיך צו היטן די אויגן איז נאר דורכן אראפבייגן די אויגן ביז צו דער ערד, און דאס איז א שווערע זאך צו טון כסדר. אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א עפעס עצות און חיזוק אויף דעם, ווייל איך האלט עס מער נישט אויס.

דער אייבערשטער זאל איך באצאלן בכפל בפלים אויף די אלע גוטס וואס איר האט געטון מיט מיר.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בהעלותך, י"ז סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיר זענען אלע אין דעם זעלבן צרה, נישט קיין חילוק וואו מען וואוינט; מען קען ממש נישט גיין אין גאס זומער, די גוים גייען אויסגעטון ווי די חיות און עס איז זייער שווער זיך צו היטן די אויגן. דער יצר הרע מאכט משוגע דעם מענטש ער זאל קוקן וואו עס גליסט זיך אים, און אז מען היט נישט די אויגן ווערט מען נאכדעם אפגעקילט פון אידישקייט.

אבער וויסן זאלסטו, ווי גרויס און שווער דער יצר הרע איז - אלץ גרעסער זענען די הייליגע צדיקים וואס

געבן אונז עצות לוחם צו זיין מיטן יצר הרע. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לו) ווען עס ברענט אינעם מענטש תאוות נאוף רחמנא לצלן, זאל ער זאגן דעם פסוק: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד" און "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד"; ווייל מען קען נישט ניצול ווערן פון די תאוה נאר דורך אמונה, אז מען נעמט אריין אין זיך דער אייבערשטער איז דא, ער איז מיט מיר, ביי מיר און געבן מיר, נאר אזוי קען מען זיך ראטעווען פון די שרעקליכע תאוה. אזוי אויך זאגט דער רבי (שם), אז אויב מען איז זייער פארזינקען אין די תאוה זאל מען וויינען בשעת מען זאגט די צוויי פסוקים, און דאס וועט ראטעווען דעם מענטש פון זיין בלאטע; ווייל ווי נאר מען נעמט אריין אין זיך אז דער אייבערשטער איז דא, דאס ראטעוועט דעם מענטש פון עבירות.

ווען דו גייסט אין גאס זאלסטו אראפקוקן צו דער ערד, אזוי ווי דער זוהר הקדוש דערציילט (פרשת קדושים פד.) "וכך הנה רבי שמעון עביר", דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי פלעגט זיך פירן, "כד הנה אזיל במתא והווי חברייה אזלין אבתריה", ווען ער איז גענאנגען אין גאס מיט זיינע תלמידים, "וחמא לאינתו שפיראן", און עס זענען דארט געווען פרויען, "מאיך עיניה", האט ער אראפגעקוקט, "והנה אמר לחברייה אל תפנו", און ער האט געזאגט פאר זיינע תלמידים דעם פסוק (ויקרא יט, ד): "אל תפנו אל האלילים", דער אייבערשטער איז דא, גייטס נישט נאך קיין שום אנדערע זאך.

בעט דעם אייבערשטן פאר דו גייסט ארויס פון שטוב; לייג די האנט אויף די מזוזה און בעט: "הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל קענען היטן מיינע אויגן, איך זאל זיין ערליך", אזוי אויך פאר דו גייסט ארויס פון בית המדרש, אדער פון סיי וואו - זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן אז דו זאלסט אנקומען בשלום וואו דו דארפסט אנקומען.

אז דו וועסט היטן דיינע אויגן וועסטו זוכה זיין צו קינדער תלמידי חכמים וואס וועלן שרייבן חדושי תורה. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות נאוף חלק ב', סימן יט): "מי שאין מסתכל על נשים, זוכה שזרעו יחברו פרושים על התורה", ווער עס קוקט נישט אויף פּרעמדע פרויען וועט זוכה זיין אז זיינע קינדער וועלן ארויסגעבן ספרים פון חדושי תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרנב

איך ארבעט אזוי סאך, איך קען ממש נישט אטעמען,
וואס טוט מען?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן יישר ב"ח פאר די שיעורים און חיזוק יומי. מיינ טאג הויבט זיך אן גאר אנדערש נאכן הערן די טעגליכע חיזוק, און איך

פרוביר אז עם זאל נישט בלייבן נאר ביים הערן, נאר אויך צו גיין און לעבן מיט דעם.

איך פרוביר זיך צו שטארקן צו לערנען אויפן סדר דרך הלימוד, איך האלט שוין ברוך ה' ביים ענדיגן די דריטע מאל ששה סדרי משנה, און איך פרוביר צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש, גמרא און שלחן ערוך, אבער פון די אנדערע זייט איז מיר זייער שווער צוליב מיין ארבעט. איך ארבעט נאר אסאך שעות יעדן טאג, ממש פון צופרי ביז ביינאכט. איך האב בכלל נישט ליב די ארבעט וואס איך טו, אבער נאר דאס האב איך יעצט, און דאס גייט אסאך סיי אויפן חשבון פון מיין ווייב און קינדער וואס איך האב נישט גענוג צייט פאר זיי, און סיי אויפן חשבון פון לערנען, אז איך קום נישט אן צו לערנען מיינע לימודים געהעריג יעדן טאג. איך בין מתפלל אסאך צום אייבערשטן עם זאל מיר אונטערקומען א בעסערע פרנסה, ווייניגער שעות מיט מער געלט, אבער דערווייל איז מיר זייער שווער.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען געבן עפעס עצות און חיזוק.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהעלותך, י"ח סיון, שנת תשע"ט
לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס ערשטע זאך בעט איך דיר דו זאלסט זיך שטארקן און זיין פרייליך, ווייל שמחה איז מסוגל אויף פרנסה בנקל, אזוי ווי מען זעט אז דער שם פון פרנסה 'חתי"ך' וואס איז די

סופי תיבות פון די ווערטער (תהלים קמה, מז): "פּוֹתַחַ אֶת יַדְךָ"
 - איז אויך די סופי תיבות פונעם פסוק (דברים מז, מז): "וְהִיִּיתָ
 אֶדְךָ שְׂמַח"; זאלסטו פֿרובירן מיט אלע בוחות צו זיין פֿרייליך.

וויסן זאלסטו אז פֿרנסה געבט דער אייבערשטער פאר יעדן
 איינעם צוגלייך, און דאס וואס מען זעט אז איינער
 ארבעט שווערער פונעם צווייטן - איז ווי דער הייליגער רבי
 האט דערציילט:

אמאל זענען געווען צוויי גרויסע עשירים וואס זענען געווען
 שְׂכָנִים הוּיז צו הוּיז, איינער איז געווען א קמץן - א
 קארגער מענטש, און דער צווייטער איז געווען א גרויסער
 בעל צדקה; די ארעמעלייט האבן געוויסט פון דעם גרויסן
 עושר דער גדיב לב וואס טיילט מיט א פֿרייטע הארץ צדקה,
 מען פֿלעגט קומען צו אים און ער פֿלעגט אויפֿנעמען יעדן
 איינעם מיט א געשמאקע סעודה און צוגעבן א שיינע סכום
 געלט.

וְהִי היום עם איז געווען אן ארעמאן וואס האט געהערט
 אז אין דעם געוויסן שטאט וואוינט דער גוטהארציגער
 עושר, איז ער אהינגעפארן. אבער צו זיין מזל האט ער זיך
 טועה געווען און ער איז אנגעקומען צו דעם עושר דער
 קמץן און אים געבעטן צדקה, האט אים דער קמץן
 געענטפערט: "איך האב דא ביי מיר אין גארטן אסאך
 ביימער וואס מען דארף זיי צעשניידן, אז דו וועסט מיר
 צעשניידן די אלע גרויסע ביימער אויף קליינע שטיקלעך

האלץ וועל איך דיר געבן עסן", אומר ועושה, דער ארעמאן האט גענומען א האק און זיך גענומען צו די שווערע ארבעט, ער האט צעהאקט אלע ביימער אויף שפענדלעך, און ווען ער האט געענדיגט איז ער געקומען צום בעל הבית בעטן עסן, זאגט אים דער קמץ: "קום מיט מיר", און ער פירט אים צום שכן'ס הויז - די הויז פונעם צווייטן עושר - זאגנדיג: "קלאפ אריין ביי דעם טיר, דא וועסטו אלעס באקומען; עסן, געלט וכו'", דער ארעמאן האט געמיינט אז דאס איז איין זאך, איין בעל הבית; האט ער אריינגעקלאפט און תיכף ומיד האט מען אים אויפגענומען מיט א מורא'דיגע שמחה און אים געגעבן צו עסן מכל טוב וטוב. אינמיטן עסן האט זיך דער ארעמאן אנגערופן: "איך האב זייער שווער געהארעוועט פאר די עסן", ווען מען האט אים געפרעגט: "וואס הייסט?" האט ער געענטפערט: "איך האב געהאקט האלץ א גאנצן טאג ביז איך האב באקומען דאס עסן, דאס איז מיר בכלל נישט אנגעקומען גרינג", האט מען אים געזאגט: "איר האט געארבעט אומויסט און געגעסן אומויסט", מען האט אים ערקלערט וואס דא איז פארגעקומען, אז דאס זענען צוויי מענטשן און אויב וואלט ער קודם אנגעקומען אהער וואלט ער בכלל נישט געדארפט ארבעטן, ווייל דא געבט מען פאר יעדן איינעם עסן בחינם.

מוהרא"ש זאגט, דער רבי לערנט אונז מיט די מעשה אז דער אייבערשטער געבט פאר יעדן איינעם עסן און געלט אומויסט, אבער אז מען זינדיגט דארף מען ארבעטן

אפצוקומען דאס וואס מען האט שלעכטס געטון. דאס האט מען געזאגט פאר דעם ארעמאן: "איר האט געארבעט אומזיסט און געגעסן אומזיסט", א מענטש האט געזינדיגט דארף ער ארבעטן ביטער שווער, און מיט דעם קומט ער אפ זיינע עבירות, אבער פרנסה געבט דער אייבערשטער פאר יעדן איינעם בחינם.

גיי צום אייבערשטן און רעד מיט אים יעדן טאג אפאר מינוט. זאלסט אים בעטן עס זאל דיר אנקומען גרינג דיין פרנסה און דו זאלסט זיך נישט דארפן אזויפיל מוטשען, ווייל מיט תפילה קען מען אלצדינג באקומען; זאלסט נישט אויפהערן צו בעטן דעם אייבערשטן ער זאל דיר העלפן מיט א גרינגערע פרנסה. בעט אים: "רבנו של עולם העלה מיר איד זאל האבן פרנסה בריווח, העלה מיר איד זאל טרעפן א פרנסה וואס איד זאל אויך האבן צייט צו לערנען, דאווענען און פארברענגען מיט מיין ווייב און קינדער", אזוי זאלסטו בעטן יעדן טאג, וועסטו זען אז דער אייבערשטער וועט מאכן א גס און דו וועסט טרעפן א גרינגע פרנסה.

שטארק זיך אין אמונה וועט דיר אנקומען דיין פרנסה אסאך גרינגער. דער רבי זאגט (ספר המדות אות כמון, סימן פג): "אמונה הוא טוב לפרנסה", אז מען האט אמונה האט מען פרנסה; געם אריין אין דיר אז אלעס איז דער אייבערשטער און דיין פרנסה קומט פונעם אייבערשטן, וועסטו זוכה זיין צו אלעם גוטס.

תרנג

איז מען יוצא לימוד התורה בלויז מיטן זאגן די ווערטער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם האב איך זיך נאכאמאל גענואלט באדאנקען פאר די ווארעמע דרשות, פול מיט חיזוק אין אמונה, בטחון און יראת שמים.

אפילו איך האב שוין מיינע שיעורים קבועים צופרי און ביינאכט, האב איך אבער אנגעהויבן לערנען גמרא אויפן סדר דרך הלימוד. וויל איך פֿרעגן אויב מען איז יוצא מיט דעם לימוד התורה, און צי מען קען און מען דארף מאכן א סיום נאכן ענדיגן א מסכתא דורך בלויז זאגן די גמרא?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ' סיון, שנת תשע"ט לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו לערנסט אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן וואס האט אונז געזאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "טוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו, רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", עס איז גוט אז מען זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען שנעל און גישט מדקדק זיין

צופיל בשעת מען לערנט, נאר זען צו פארשטיין דעם פשטות הפשט, "ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן", און אויב מען פארשטייט נישט פשט זאל מען נישט פארברענגען אסאך צייט, נאר ענדערש זאל מען גיין ווייטער, "ועל פי הרב ידע אחר כך מפילא מה שצא היה מבין בתחלה, בשילמד בסדר בזריות להלן יותר", און דורכדעם וואס מען לערנט אסאך וועט מען שפעטער פארשטיין וואס מען האט פריער נישט אזוי גוט פארשטאנען.

אנדאי איז מען יוצא לימוד התורה אז מען לערנט אויף דעם וועג, אזוי ווי דער רבי זאגט דארט קלאר: "ואין צריכין בלמוד רק האמירה לבר, לומר הדברים בסדר", אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט - זאל מען זאגן די ווערטער, "ומפילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תבא, ומחמת זה יקשה לו הרבה תבא ולא יבין כלל, רק יבנים מחו בהלמוד ויאמר בסדר בזריות ומפילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, נאר מען זאל זאגן די ווערטער בסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תבא, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך", און אויב מען פארשטייט נישט ביים ערשטן מאל,

וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל, און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי תלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (עבודה זרה יט.): 'לגמור, וחדר לספר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קיט, ב): 'גורסה נפשי לתאבה'", ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן, א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי תלמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שצומד, לגמורם, ולחזור להתחיל, ולגמורם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

זאלסט ווייטער לערנען דייע שיעורים צופרי און בינאכט, און א גאנצן טאג, ווען דו האסט איבריג צייט - זאלסטו גורם זיין דפים גמרא באמירה בעלמא, זאג די ווערטער אפילו אן פארשטיין, און יעדעס מאל ווען דו ענדיגסט א מסכתא זאלסטו מאכן א סיום מסכתא פאר דיין ווייב און קינדער, וועסטו זען אין א קורצע צייט אז דיין קאפ וועט זיך דיר עפענען און דו וועסט אנהויבן פארשטיין די תורה אסאך מער ווי ווען מען לערנט און מען וויל גלייך אלעס פארשטיין. אזוי ווי רבי נתן זאגט דארט

ווייטער: "ודבר הרבה מאד בענין זה ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב, אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלימוד, כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד, לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדרך דיוק גדול, כי זה מבליבל מאד מן הלימוד", דער רבי האט זייער אסאך געערעדט פונעם דרך הלימוד, אז מען זאל נישט זוכן צו פארשטיין גלייך ווען מען לערנט נאר מען זאל לערנען אסאך און פארשטיין, ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין; ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד איז מען זוכה אנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדעס ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען, "וכמה בני אדם פסקו מלימודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם, ומאומה לא נשאר בידם", און זייער אסאך מענטשן האבן אינגאנצן אויפגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט און געקוועטשט וכו'.

קוק נישט אויף קיינעם און הער נישט צו די וואס מאכן אוועק דעם סדר דרך הלימוד, דו וועסט זען צו וואס דו וועסט אנקומען אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן, דו וועסט אנקומען צו לערנען און פארשטיין גמרא מיט אלע פוסקים, תורה גביאים וכתובים מיט אלע מדרשים און זותר הקדוש, אזוי ווי דער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן דורך לערנען פל התורה כולה, עין שם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

 תרנד

וויפיל דארף מען פארקוקן ביי א שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט ביי א שיעור ווי דער ראש ישיבה שליט"א זאגט, אז ווען עס קומט צו זוכן א שידוך דארף מען זיך אראפבייגן דעם קאפ, נישט זוכן פֿבוד און געלט, נאר דער עקר איז חתונה מאכן די קינדער. וויל איך וויסן ווי ווייט דאס גייט, וויפיל דארף מען טאקע פארקוקן?

איך האב פֿרוך ה' א פיינע טאכטער, און מען טראגט אן פאר איר אסאך שידוכים, אבער קיין איינער פון די וואס מען טראגט אן - איז נישט גענוג גוט אין מיינע אויגן. איך וויל א פֿחור וואס זאל זיין א מצויין, א לערנער און א גרויסער ירא שמים, און דערנווייל האב איך נאכנישט געטראפן וואס איך זוך. איך קען נישט טראכטן פון נעמען עפעס שוואכערס, און די סיבה איז נישט וועגן פֿבוד אָדער געלט, נאר איך וויל אן עכטער פיינער איידעם, דארף מען אויף דעם איך פארקוקן?

יישר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ' סיון, שנת תשע"ט לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוזקרא"ש פֿלעגט זאגן פאר די וואס פֿלעגן פֿרעגן אויף שידוכים וכו', אז דער עקר זאל מען נאכקוקן

דעם בחור'ס מדות, ווייל דער עקר פונעם מענטש איז די מדות; יא לערנען נישט לערנען - דאס קען מען זיך טוישן, אזוי ווי מען זעט, אסאך אינגעלייט וואס האבן געלערנט פלייסג אלס בחור האבן נאך די חתונה אפגעלאזט דאס לערנען, און פארקערט אויך, עס זענען דא ערליכע טייערע אינגעלייט וואס האבן נישט געלערנט אלס בחור, און נאך די חתונה האבן זיי אנגעהויבן לערנען; זיי האבן גוט חתונה געהאט, זייערע ווייבער האבן זיי מחזק געווען צו האבן א שיעור, צו האבן א רב וכו', און זיי זענען אינגאנצן נתהפך געווארן לטוב. ווידעראום מדות איז שווער א מענטש זאל זיך טוישן; אויב דער בחור האט נישט קיין גוטע מדות קומט ארויס דער גאנצער אמת נאכדעם וואס די שבע ברכות ענדיגט זיך, מען טרעפט זיך מיט א תי' ארויס פון ישיבה, השם ישמרנו.

מאך זיך נישט נאריש וכו', אויב דו זוכסט פאמת די טובה פון דיין קינד - מאך איר א פלה וואס שנעלער, זיי נישט קלונער פון אונזערע הייליגע חכמים וואס זאגן (פסחים קיג): "בתך בגרה, שחרר עבדך ותן לה", נאך זאגן חז"ל (סנהדרין ק): "מפחדה לא יישן בפילה", איינער וואס האט א טאכטער אין די יארן פון שידוכים, ווי קען ער שלאפן בינאכט פון פחד וכו'!?

אויפהאלטן די קינדער מיטן אויסרייד אז מען זוכט פארן קינד עפעס וואס איז נישטא - דאס איז נישט

קיינ ליבשאפט, ווייל ווען מען האט באַמַת ליב די קינדער, וואָלט מען זיי חתונה געמאַכט ווי שטעלער; ווען מען טוט וואס איז גוט פאר יענעם ווייזט דאס אז מען האט יענעם ליב, נישט ווען מען קוקט אויף די אייגענע אינטערעסן און מען זאגט אז מען האט יענעם ליב. אויף דעם זאגט דער פסוק (איכה ד, י): "ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן", רחמנות'דיגע מאמעס האבן מיט זייערע אייגענע הענט גע'הרג'עט זייערע קינדער; מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס עס גייט היינט איבער אויף בני הנעורים, ווי זיי פייניגן זיך און האלטן אין איין אראפפאלן אין מיאוס'ע עבירות, וואס מען קען ווען דאס אלעס איינשפארן דורך זיי חתונה מאכן יונג.

בעט דעם אייבערשטן זאלסט זוכה זיין צו ערליכע קינדער און טון מיט זיי ערליכע שידוכים. דער רבי זאגט (ספר המדות אות רחמנות, סימן יא): "על ידי בקשת רחמים, זוכה לעשות שידוכים טובים ורהגונים", דורך תפילה איז מען זוכה צו טון גוטע שידוכים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרנה

פארנוואס קומט מיר אן אזוי שווער צו רעדן צום אייבערשטן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן ווייזר פון פאר אלע דרשות און חיווק וואס איך באקום פונעם ראש ישיבה שליט"א.

איך הער אסאך ביי די דרשות וועגן התבודדות, און איך פרוביר עס טאקע צו טון, איך וויל אבער וויסן אזיב דאס וואס דער רבי זאגט צו מאכן התבודדות א שעה, מיינט עס טאקע א גאנצע שעה, אדער זאל מען מאכן וויפיל מען קען?

איך וויל איך פארשטיין פארנוואס דאס קומט מיר אן אזוי שווער; איך אליין ווייס און שפיר ווי סאך דאס העלפט מיר, אבער פונדעסטוועגן קומט מיר אן אזוי שווער צו רעדן צום אייבערשטן, פארנוואס איז דאס אזוי?

וייזר פון

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ' סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו פירסט זיך מיט די הייליגע הנהגה וואס דער רבי האט אוינגעגעבן, די הנהגה וואס די אבות הקדושים אברהם אבינו, יצחק אבינו און

יעקב אבינו האבן זיך געפירט, זיי זענען גענאנגען זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן באשעפער יעדן טאג. דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן כה; ק) ער האט געהערט פון אסאך צדיקים אז זיי זענען צוגעקומען צו זייערע מדריגות נאר דורך התבודדות, ווייל מען קען נישט זיין אן ערליכער איד אן התבודדות.

דו פֿרעגסט וויפיל צייט מען זאל רעדן צום אייבערשטן; דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן צו): "ש'צונו שיהיה לנו כל היום כלו התבודדות ולבילות כל היום על זה", איך וויל מען זאל זיך צוגעוואוינען א גאנצן טאג צו רעדן מיטן אייבערשטן, דאס זאל מען טון במשך דעם טאג, מיט דעם זאל מען זיין פארנומען דורכ'ן טאג, "אך לאו כל אדם יכול לקיים זאת, על כן בהכרח לצוות להם שיהיה להם על כל פנים איזה שעה התבודדות, כי גם זה טוב מאד", אבער וויבאלד נישט יעדער איינער קען דאס טון, זיך באשעפטיגן א גאנצן טאג מיט התבודדות, דעריבער האט דער רבי געוואלט מען זאל זיך קובע זיין א באשטימטע צייט פאר התבודדות, "אבל מי ש'לבו חזק בה', ורוצה לקבל עליו על עבודתו יתברך באמת, רצונו שיהיה לו כל היום התבודדות", אבער ווער עס איז שטארק מיטן אייבערשטן און וויל דינען דעם אייבערשטן מיט אן אמת - זאל א גאנצן טאג רעדן צום אייבערשטן. אזוי ווי מיר געפונען אז חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות כא.): "ולואי שיתפלל אדם כל היום כלו", הלואי זאל א מענטש דאווענען א גאנצן טאג.

דאס וואס די באקלאנגסט זיך אז דאס רעדן צום אייבערשטן
 קומט דיר אן אזוי שווער, און די פֿרעגסט פֿאר וואס;
 דאס קומט מחמת חסרון אמונה. אזוי ווי דער הייליגער רבי
 זאגט (לקושי מוהר"ן חלק א', סימן סב): "ובאמת, אם היה יודע האדם
 ידיעה בלב שלם 'שמלא כל הארץ כבודו', והקדוש ברוך
 הוא עומד בשעת התפילה ושומע התפילה, ודאי היה מתפלל
 בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכונן את דבריו", ווען
 א מענטש וואלט ווען געוויסט ביי זיך קלאר אז דער
 אייבערשטער שטייט געבן אים בשעת ער דאווענט און ער
 הערט אים יעדעס ווארט וואס ער פֿעט - וואלט דער
 מענטש געדאווענט אזוי ווי עס דארף צו זיין און ער וואלט
 מכוון געווען יעדע איינציגסטע ווארט ווי אזוי ער זאגט עס
 ארויס, "ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם",
 אבער פֿל זמן דער מענטש האט נישט די שטארקייט אין
 אמונה, "בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל
 כך" - איז ער נישט אזוי שטארק אין דאווענען צום אייבערשטן,
 "וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו", יעדער איינער לויט ווי
 ווייניג געפיל ער האט אין אמונה אזוי איז ביי אים אפגעשוואכט
 דאס דאווענען.

מוהרא"ש זאגט, מען זעט ווי מיט א חבר קען א מענטש
 רעדן שעות אויף שעות, על דא ועל הא, אבער
 ווען עס קומט צו רעדן צום אייבערשטן - קען ער נישט
 עפענען זיין מויל ארויס צו זאגן אפילו איין ווארט; דאס
 קומט נאר פון חסרון אמונה, אז מען שפירט נישט דעם

אייבערשטן און מען זעט אים נישט. די עצת אויף דעם איז צו וויינען צום אייבערשטן אויף דעם אלליינס: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל האבן אמונה און איך זאל דיך שפירן, איך זאל שפירן ווי די ביסט מיט מיר און ווי די הערסט מיך אים ווען איך רעד צו דיר". אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה, סימן בנ): "כשנופל מאמונתו יבכה", ווען א מענטש פאלט פון אמונה, ער שפירט נישט דעם אייבערשטן - זאל ער וויינען צום אייבערשטן און בעטן אויף דעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרנו

ווי אזוי מאך איך אז מיין ווייב זאל זיך בעסער אהערשטעלן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר די שטארקע תיווק וואס איך באקום פסדר.

איך לעב ברוך ה' זייער שיין מיט מיין ווייב, מיר האבן א גוטע שלום בית, זי וויל זיך אבער נישט אנטון אינדערהיים לויט מיין געשמאק, איז שייך עפעס צו טון צו דעם?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ' סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו לעבסט בשלום מיט דיין ווייב.
חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה יז.): "איש ואשה
זכו, שכינה ביניהן", ווען מען לעבט בשלום, דעמאלט איז
מען זוכה אז די שכינה רוט אין שטוב. ווייל דעם אייבערשטן'ס
נאמען איז שלום (שבת י.), און אז מען איז בשלום - איז
דא השראת השכינה. ווידעראום פארקערט, אז מען קריגט
זיך - דאן פארטרייבט מען די שכינה, און אנשטאט די
שכינה קומט דער שטן השם ישמרינו. אזוי ווי דער רבי
זאגט (ספר המדות אות מריבה, סימן סו): "במקום מריבה שם השטן",
דארט וואו מען קריגט זיך - דארט איז דער שטן השם
ישמרינו.

דאנק און לויב דעם אייבערשטן אז דו פארשטייסט זיך
מיט דיין ווייב און דו לעבסט שיין מיט איר; מאך
נישט קיין עסק פון זכור. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תקוני
זוהר תיקון כא, דף ס:): "ובני נשא דאינון שטיין מסתכלין בלבושא",
נארישע מענטשן קוקן אויף די לבוש מיט וואס דער מענטש
איז אנגעטון, "אבל פקחא חכימא אסתכל מלנאו", אבער
א חכם קוקט נישט אויפן לבוש, ער קוקט אויף די זאך
אליין.

נעם אריין אין דיר וואס רבי נתן האט געזאגט: "די וועלט איז נישט און מען קען זי נישט באקומען, תורה ותפלה איז יא און מען קען עס באקומען".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרנו

זאל איך אויסהערן א שידוך פון אן אנדערע קהלה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר פת פאר די שיעורים, איך הער זיי אויס פסדר און איך בין זיך זייער מחני'.

מען טראגט שוין אן שידוכים פאר מיין עלטסטע טאכטער ברוך השם און מען האט מיר אנגעטראגן זייער א פיינע שידוך פון א חשוב'ע משפחה, אפער מיין ווייב זאגט עס איז דא איין פראבלעם, אז יענע משפחה באלאנגט צו אן אנדערע קהלה פון וואס מיר שטאמען, און עס איז נישט נארמאל צו נעמען א בחור וואס זייערע מנהגים שטימען בכלל נישט מיט אונזערע מנהגים, און זייערע נאטורן זענען אויך אנדערש.

איך קען נישט מחליט זיין וואס צו טון. איך וויל וויסן אויב עס איז טאקע אזוי, אז מען מעג פארקוקן אויף א גוטע שידוך צוליב וואס די עלטערן קומען פון אן אנדערע סארט פלאץ?

יישר פת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ' סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין פריוו.

אז מען האט אנגעטראגן פאר דיין טאכטער א פיינע שידוך:
- זאלסטו ווייטער גיין מיטן שידוך. חכמינו הקדושים
זאגן (יבמות סג): "נחות דרגא ונסיב איתתא", גיי אראפ א
מדינה און האב חתונה; מען דארף חתונה האבן ווייל דער
אייבערשטער האט געהייסן - נישט קיין חילוק מיין קהלה,
דיין קהלה אדער יענעמ'ס קהלה, דאס אלעס איז גלות
ווערשער. מיר ווארטן אז משיח צדקינו זאל שוין קומען,
"הוא יגאל אותנו בקרוב, ויקבץ נדחינו מארבע פנפות הארץ",
ער וועט צוזאמנעמען אלע אידן און עס וועט זיין "חברים
כל ישראל".

שלום בית האט נישט צוטון צי מען קומט פון איין קהלה,
עס ווענדט זיך בכלל נישט אין דעם, נאר אויב דער
בחור און מיידל - ביידע ווילן אויפשטעלן אן ערליכע שטוב
און ביידע וועלן ארויפקוקן איינער אויפן צווייטן; דאן וועלן
זיי האבן א שיינע לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן נחת פון אלע
דיינע קינדער.

תרנה

מיין שכן טוט זאכן וואס שטערן מיר,
ווי אזוי געב איך זיך אן עצה מיט אים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א שכן וואס האט לעצטנס געקויפט א הויז, וואס איז באהאפטן צו מיין הויז, און למעשה האט ער אנגעהויבן טון אומלעגאלע זאכן וואס שטערן מיר זייער. ער האט ארויסגעבויט אין פארנט מער ווי ערלויבט, איך האט ער געלייגט פון הינטן אן עירקאנדישן וואס בלאזט אריין די הייסע לופט צו די הויף הינטער מיין הויז.

מיין שאלה איז צי איך מעג אים עפעס זאגן דערוועגן, אדער זאל איך ענדערש פרוברן צו פארמיידן מחלוקת און אים גארנישט זאגן, כאטש וואס מיין ווייב איז זייער נישט צופרידן אז איך רופ זיך גארנישט אן וועגן דעם.

וואס איז די ריכטיגע וועג צו האנדלען אין אזא מצב?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ' סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אזיב דו האסט א טענה אויף דיין שכן, ווי למשל אז ער האט געלייגט זיין עירקאנדישן מאשין געבן דיין שטוב וכו', זאלסטו גיין מיט אים צו א רב און דער רב זאל פסק'ענען א דין תורה וואס די הלכה איז.

מענטשן האבן א טעות, מען קוקט אן דאס גיין צו א דין תורה ווי א מחלקת; אבער דער אמת איז אז ווען מען גייט צו א רב הערן וואס די הלכה איז - איז דאס נישט קיין מחלקת. מחלקת איז ווען מען קריגט זיך איינער מיטן צווייטן און מען פסק'נט זיך אליינס שלא על פי תורה. דעריבער, אז דו האסט טענות אויף דיין שכן וכו' - זאלסטו גיין צו דיין רב און עם דורכשמועסן מיט אים; עם קען גאר זיין אז דייע טענות זענען בכלל נישט אויסגעהאלטן, אפשר לאזט אים די תורה לייגן דעם עירקאנדישן דארט וואו ער האט דאס געלייגט, און דו עסט זיך אויף פאר גארנישט און פאר נישט.

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט האבן א גוטע אויג, דו זאלסט האבן די גוטע מדה פון "עין טוב", אז עם זאל דיר נישט אנגיין ווען דייע שכלים בויען ארויס בשעת עם שטערט דיר נישט וכו'.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ט): "צאו וראו איזוהי דרך ישראל שידבק בה האדם", וואס איז א גוטע מדה וואס דער מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו לעבן מיט דעם? "רבי אליעזר אומר, עין טובה", רבי אליעזר זאגט א גוט אויג; שטענדיג קוקן גוט אויף יעדן איינעם.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן נד) אז משיח וועט אריינברענגען די זאך פון קוקן גוט אויף א צווייטן, אזוי ווי עם שטייט ביי דוד המלך (שמואל א טו, יב): "יפה עינים

וטוב ראוי, ער האט געהאט שיינע אויגן און א גוטע קוק; עם איז א שלעכטיקייט פון מענטשן וואס שטערן זייערע שכלים ארויסצובויען ווען עם נעמט גארנישט צו פון זיי. א שאר זיך אויפצועסן און זיך פיינט האבן ווען מען קען לעבן בשלום על פי תורה.

תרנט

אפשר געבט איר מיר חיזוק איידער איך פאל אוועק אינגאנצן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אין א שווערע מצב און איך וויל האבן חיזוק איידער איך פאל אוועק אינגאנצן, אפשר קענט איר מיר ארויסהעלפן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ' סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן רעט): "אז עם איז גאר ביטער איז מען זיך אינגאנצן מבטל", האט רבי נתן געפרעגט דעם רבין: "איך מבטלין

עצמו", ווי אזוי איז מען זיך מבטל, וואס טוט מען ווען מען איז אין א שווערע מצב אין מען שפירט ווי מען פאלט אינגאנצן אוועק? האט אים דער רבי געזאגט: "מען פארמאכט זיך די מויל און די אויגן, דאס איז ביטול", מען פֿרעגט נישט קיין קשיות.

צדיקים האבן געזאגט אויפן פסוק (תהלים עט, י): "למה יאמרו הגוים", א גוי זאגט "למה, פארנוואס?" אבער א איד זאגט: "אלעס וואס דער אייבערשטער טוט האט א חשבון", מען פארמאכט זיך דאס מויל און מען פֿרעגט נישט: "פארנוואס? פארנווען?" ווייל מען ווייסט אז אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, מען פארמאכט די אויגן און מען וויל גארנישט פארשטיין, מען גלייבט אז אלעס איז לטובה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ס:): "לעולם יהא אדם רגיל לומר", א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו זאגן שטענדיג: "כל דעביד רחמנא, לטב עביד", אלעס וואס דער אייבערשטער טוט - איז גוט; ווען א מענטש נעמט דאס אריין אין זיך, ער לעבט מיט אמונה אינעם אייבערשטן אז אלעס וואס גייט אריבער אויף אים קומט פונעם אייבערשטן און דאס איז גאר פאר זיין אייביגע טובה - דאן לעבט ער שוין יעצט אין גן עדן, אזא איינער טראכט נישט פון אוועק פאלן אדער אנדערע שלעכטע מחשבות, פון זיך נעמען דאס לעבן - רחמנא לצלן, אזא איינער - ווען עס גייט אריבער אויף אים א שווערע צייט - ווערט ער נענטער און נענטער צום אייבערשטן.

דער ריבער בעט איך דיר, אנשטאט טראכטן שלעכטע
 מחשבות חס ושלום זאלסטו געמען די עצה פון
 רבי'ן, די עצה וואס משיח וועט אריינברענגען אין די וועלט:
 "תפילה והתבודדות". גיי אויף א פלאץ וואו קיינער איז
 נישט דארט און רעד זיך אויס ביין הארץ צום אייבערשטן,
 דערצייל אים וואס דו גייסט אריבער, וואס שטערט דיך און
 בעט אים ער זאל דיר העלפן, וועסטו זען אז אלעס וועט
 זיך טוישן, ביין לעבן וועט דיר שיינ ווערן און דו וועסט
 הנאה האבן פון ביין לעבן.

אין אנהויב איז נישט גרינג צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל
 ווען א מענטש זינדירט מאכט ער זיך א מחיצה צווישן
 אים אינעם באשעפער. אזוי ווי עם שטייט (ישעיה נט, ב): "כי
 אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלקיכם", מען שפירט
 נישט ווי דער אייבערשטער איז דא, דער ריבער איז שווער
 צו רעדן צו אים פֿדבר איש אל רעהו. אבער אז מען פֿרעכט
 דאס דורך מיטן בעטן אויף דעם אליינס - איז מען זוכה
 צו לעבן א גוטע לעבן, מען שפירט אלע טעמים פון גן עדן
 אויף די וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו מצליח זיין אין אלע
 דינע וועגן.

תרס

מ״יין װײב רעדט צופיל מיט איר שװעסטער

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך ה' א גוט לעבן, א שיינע פרנסה, אן אייגענע הויז, א ווייב און קינדער און איך בין זייער דאנקבאר דעם אייבערשטן דערויף.

עס איז אבער דא איין זאך וואס שטערט מיך זייער אין מיין שלום בית. מיין ווייב איז זייער אסאך פארנומען צו רעדן מיט איר שוועסטער; ווען זי רעדט ווען סתם זיך אויסצולופטערן וואלט מיר עס נישט געשטערט, אבער איך שפיר אז זי האט גענומען איר שוועסטער פאר א מאן, יעדע זאך פֿרעגט זי איר שוועסטער וואס צו טון, אנשטאט מיך צו פֿרעגן, און ווען זי פֿרעגט מיך שוין יא אמאל, איז עס נאר יוצא צו זיין, ווייל זי האט נישט קיין ברירה.

בכלל זע איך אויף מיין ווייב אז זי האט נישט קיין פֿח און גערוןן צו פֿירן א שטוב, זי האט נישט קיין געהולד צו די קינדער און צו די שטוב, עס איז איר צופיל פֿרעשור צו טראגן די אחריות פון פֿירן א שטוב.

איך האף איר וועט מיר קענען העלפֿן, און נעמט אויך אין אכט אז מיין ווייב וועט נישט וועלן הערן דעם ענטפֿער, זי וויל נישט הערן פון ברסלב, אבער אפשר איז דא א וועג פון מיין זייט אליין, ווי אזוי צו פארבעסערן דעם מצב.

א גרויסן יישר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ' סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער יסוד היסודות אין שלום בית איז צו זיין אפן איינער
מיטן צווייטן; אויב עפעס טוט וויי - דארף מען זיך
אדורך רעדן איינער מיטן צווייטן. אויב מען רעדט נישט, אדער
איינער האט מורא פונעם צווייטן צו רעדן - איז זייער ביטער.
אז דו ווילסט דיין ווייב זאל זיך רעכענען מיט דיר, זי זאל
דיך שעצן און אננעמען דיין ווארט - ווענדט זיך דאס
אין דיר, דאס ווענדט זיך ווי אזוי דו פירסט זיך מיט איר.
שלמה המלך זאגט (משלי כו, יט): "פנים הפנים לפני, בן לב
האדם לאדם", אזוי ווי ווען מען קוקט אריין אין וואסער
מיט א שמייכל'דיגע פנים זעט מען צוריק א שמייכל'דיגע
פנים, און ווען מען קוקט אריין מיט א ברוגז'דיגע פנים זעט
מען צוריק א ברוגז'דיגע פנים; אזוי אויך איז מיט די ווייב,
ווען דו וועסט שיין רעדן צו דיין ווייב און איר געבן גוטע
ווערטער - וועט זי צוריק רעדן צו דיר שיין און זי וועט
דיר געבן ליבשאפט און גוטע ווערטער. אזוי אויך, אז דו
וועסט איר העלפן אין שטוב - וועט זי זען אז דו האסט א
געפיל פאר איר, און דאס וועט ענק מאכן נאנט איינער
מיטן צווייטן. רעד שיין צו דיין ווייב און געב איר גוטע
ווערטער, וועט זי דיך ליב האבן און זי וועט אננעמען דיין
מיינונג.

אז דיין ווייב האט נישט קיין פח צו פירן די שטוב - זאלסטו איר העלפן; עם איז נישטא קיין גרעסערע מצוה ווי צו העלפן די ווייב מיט די קינדער. זוף דיר נישט קיין גמילות חסדים אינדרויסן, ענדערש זאלסטו איר העלפן - וועסטו פארדינען, סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט; אויף די וועלט וועסטו האבן א געזונטע ווייב מיט געזונטע קינדער, און אויף יענע וועלט איז זייער חשוב דער וואס ציט אויף א שטוב מיט ערליכע קינדער.

רעד נישט צו איר פון ברסלב; דער הייליגער רבי האט בפירוש געזאגט: "וואס גייט מיר אן אז א איד וועט בענטשן אן ערליכן ברכת המזון אן וויסן אז עם קומט פון מיר"; רעד צו איר די חיזוק פון רבין אן דעם רבינ'ס נאמען, זאג: "צדיקים זאגן", אדער: "עם ווערט געברענגט אין ספרים הקדושים"; וועט זי דאס אננעמען און שפעטער וועט זיך אלעס טוישן.

נעם אריין אין דיר דעם מאמר החכם: "הסכל, תחבולה למי שאין לו תחבולה", סכלנות איז דער וועג וועג ווען מען האט נישט קיין שום אנדערע וועג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תרסא

זאל איך לאזן מיין בחור דרייוון א מאטאר ביציקל?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א פיינער בחור, בערך אכצן יאר אלט. ער לערנט אין ישיבה, אבער ער דרייווט אויך אין זייטיגע צייטן. יעצט וויל ער זייער שטארק נעמען לייסענס צו דרייוון א מאטאר-סייקל. מיין ווייב האט נישט קיין חשק דערצו, איך האלט אבער אז א בחור דארף זיך קענען אביסל אויסגעבן.

מיר ווילן וויסן וואס דער ראש ישיבה שליט"א האלט וועגן דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שלח, כ"א סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דיין ווייב איז גערעכט מיט דעם וואס זי וויל נישט אז דיין

זון זאל פירן א מאטאר-סייקל, דאס איז א סכנה נוראה;

מותרא"ש איז געווען זייער קעגן דרייוון א מאטאר-סייקל, וואס

פעלט דיר אויס אריין צו לייגן דיין קינד אין סכנה'דיגע זאכן?!

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא מציעא נט.): "איתתך גוצא,

גחין ותלחוש לה", אז דיין ווייב איז קליינטשיג -

בייג זיך אראפ צו איר, אויסהערן וואס זי זאגט; אז דו וועסט

צוהערן דיין ווייב וועסטו מצליח זיין און האבן נחת פון
דיינע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט טרעפן א גוטע שידוך
פאר דיין בחור און אים חתונה מאכן וואס פריער און
שעפן נחת פון אלע קינדער.

תוסב

ווי אזוי רייניג איך אויס מיין מוח פון
די מאוויס וואס איך האב געקוקט?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ברוך פאר אלע חיזוק שיעורים און בריוו, ובפרט פאר די ענטפער
וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געשריבן וועגן אמונה". איך
קוק שוין כמעט נישט קיין מאוויס ברודר ה', איינמאל האב איך אפער
געזען א מאווי ווי אן אנגעפילטע קאר פאלט אריין אין וואסער, און ווי
אזוי מענטשן רעאגירן צו דעם. זייט דעמאלט גייט עס מיר נישט ארויס
פון קאפ, איך טראכט פסדר ווי אזוי איך וואלט רעאגירט צו אזא זאך,
וועמען און ווי אזוי צו ראטעווען.

איך בעט דעם אייבערשטן איך זאל נישט טראכטן קיין נארישקייטן,
אפער די מחשבות לויפן מיך נאך פסדר. איך דארף אן עצה ווי אזוי
אינגאנצן אויסצומעקן פון מיין קאפ אלע שמוציגע - און אויך נישט
שמוציגע - מאוויס, וואס איך האב געזען.

אויך אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר שרייבן דעם פסוק
וואס מען דארף זאגן ביי די מזוזה ווען מען גייט ארויס אין גאס.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויך פריי זיך זייער צו הערן אז דו הויבסט אן ארויסקריכן
פון די מאווים; דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט
אינגאנצן אויפהערן קוקן מאווים. ווייל ווען מען קוקט מאווים
בלייבט דאס נאכדעם אין די מח מחשבה און מען קען פון
דעם נישט פטור ווערן נאר דורך די עצות פון הייליגן רבי'ן.

מאווים איז די עבודה זרה פון בעל פעור בזמנינו. מוהרא"ש
ברענגט פון הרב הקדוש מליובאוויטש זכותו יגן
עלינו, ער ברענגט (לקוטי שיחות, ד) דער פסוק זאגט (יהושע כב, יז):
"את עון פעור אשר לא הפתרנו ממנו עד היום הזה", ביז
היינט זענען מיר נאכנישט ריין פון די עבודה זרה פון פעור;
די תורה איז דאך א נצחיות, ווי איז שך היינטיגע צייטן
די עבודה זרה פון פעור? זאגט ער, ווען מען נעמט נידריגע
זאכן, פסולת און דברים שפלים און מען האלט דאס חשוב
- דאס איז די עבירה פון פעור, עיין שם; דאס גייט ארויף
אויף שמוציגע מאווים און שמוציגע מאנאזינען וואס ענטהאלטן

נידריגע און אויסגעלאסענע בילדער וכו', וואס דאס איז די
 נידריגסטע זאכן וואס איז דא אויף די וועלט. אז מען קוקט
 דאס און מען מאכט אן עסק דערפון, דאס איז די עבירה
 פון פעור.

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט נישט האבן קיין מנע ומשא
 מיט די עבודה זרה, ווייל ווען מען היט זיך נישט די
 אויגן און מען קוקט שמוציגע מאווים - ווערט אויסגעריסן די
 אמונה. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן לא) אמונה
 און ברית גייט צוזאמען, אזוי ווי עס שטייט (תהלים פט, כט):
 "ובריתי נאמנת לו"; און ווען א מענטש זינדיגט אין פנים הברית,
 הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - פארלירט ער די אמונה.

אז דו ווילסט אויסמעקן די אלטע שלעכטע מחשבות -
 זאלסטו זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות. דער
 הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים
 הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד
 שרגילין בעברות חס ושלום, רחמנא לצלן", אפילו א מענטש
 וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא
 לצלן און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף
 על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא
 אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם
 חק קבוע וחיוב תזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איד
 שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה,
 כי כח התורה גדול מאד". אויב וועט ער זיך מאכן א
 קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך" - וועט ער סוף כל

סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס. זאגן משניות איז די עצה פאר אלע וואס זענען געבעד אריינגעפאלן אין די עבירה פון קוקן עבירות וואס ברענגט צו פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן; נאר דאס קען העלפן דעם מענטש. אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט - זאלסטו ווייטער זאגן די ווערטער פון די תורה; אין אנהויב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט, ווייל פון אזויפיל מאל זינדיגן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - פארלירט מען דעם מח. אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (עין פרשת משפטים, דף קי): "סליקא דיסודא עד אבא ואמא", אז מען איז פגם בברית - מען איז פגם ביסוד, גייט דער פגם ביזן מח; מען פארלירט דעם כח פון זיך קענען קאנצעטרירן וכו', אבער אז מען לערנט אויפן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (במבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), אן פארשטיין, דורכדעם איז מען זוכה ארויס צו גיין פון די קליפות.

"הן אראפם צעקו חצה, מלאכי שלום מר ובכיון" (ישעיה לג, ט) - זאגן דעם פסוק איז מסוגל צו האבן ריינע אויגן אין גאס; אזוי זאגט דער רבי (ספר המדות אות ראיה חלק ב', סימן ט): "כשאדם יוצא לשוק ומתגרא שפלא יבוא לידי הרהור על ידי הראיה שיראה נשים יפות, יאמר הפסוק 'הן אראפם צעקו חוצה' וכו', ועל ידי זה ינצל מראות".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרוסג

ווי אזוי קען איך זיך אויסקומען מיט מיין טאטע?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א יונגער בחור, איך לערן ברוך ה' אין א גוטע ישיבה און איך הער אסאך די שיעורים אויפן טעלעפאן, יישר בה.

איך האב א פראבלעם וואס שטערט מיך זייער שטארק. מיין טאטע איז א גרויסער ביזנעסמאן, און ער איז זייער פארנומען און איבערגעשטרענגט בסדר. אסאך מאל ווען ער קומט אהיים שרייט ער אויף מיר קולות וברקים, און אסאך מאל רעדט ער יא זייער שיין צו מיר, ער נעמט מיך ארום און שמועסט שיין מיט מיר, אבער נאכדעם איז ווידער צוריק צום שרייען, ער שרייט ווייטער מיט קולות וברקים אויף מיר; אזוי גייט עס אלץ אהין און צוריק.

איך שפיר אז איך ווער ממש צעריסן פון דעם, איך בעט דער ראש ישיבה שליט"א זאל מיך מתחוק זיין און זאגן וואס איך דארף צו טון.

א גרויסן יישר בה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איין זאך בעט איך דיר, זאלסט קיינמאל נישט ענטפערן מיט חוצפה פאר דיינע עלטערן ווען זיי שרייען אויף

דיר; עס איז א גרויסע עבירה אויב מען איז זיך מתחצף פאר די עלטערן, און מען באקומט אויף דעם א גרויסער עונש השם ישמרינו. נישט קיין חילוק ווער עס איז גערעכט, אפילו דו ביסט הונדערט פראצענט גערעכט טאר מען נישט צוריק ענטפערן פאר טאטע מאמע.

בנוגע דיין טאטע וואס שרייט אויף דיר וכו', און דו שפירסט ממש ווי דו ווערסט צעריסן פון דעם; נעם נישט פערזענליך ווען איינער שרייט אויף דיר - וועט דיר עס נישט אזוי וויי טון. דער עקר פון וואס דו ווערסט צעריסן ווען מען שרייט אויף דיר איז ווייל דו נעמסט עס פערזענליך און דו מיינסט אז דאס איז דיין פראבלעם, יעדעס מאל ער שרייט אויף דיר ווערסטו פון דעם אראפגעקלאפט, ער מאכט דך שפירן ווי דו ביסט א פעלער וכו'. אבער אז דו וועסט אריינגעמען ביי דיר אין קאפ אז דו ביסט נישט שולדיג, נאר וויבאלד דיין טאטע איז פשוט איבערגעשטרענגט וכו' שרייט ער און באזידלט דיר - וועט דאס דיר בכלל נישט שטערן.

איך ווייס פון א ברסלב'ער חסיד וואס האט אסאך מחלוקת, יש דורשין אותו לשבח ויש דורשין אותו לגנאי, טייל מענטשן רומען אים פסדר און א טייל שפעטן פון אים, זאגט דער ברסלב'ער חסיד שטענדיג: "ווען מענטשן רומען מיך ווער איך נישט נתפעל דערפון, כדי אז ווען מען וועט לאכן פון מיר זאל מיר דאס נישט צעברעכן. איך ווייס קלאר - זאגט דער ברסלב'ער חסיד - אז די וואס שרייען און צעקלאפן

א צווייטן איז דאס זייער אייגענע חסרון, זיי דארפן נאך אביסל אויסארבעטן זייערע מדות, ווידעראום די וואס רעדן שוין און קאמפלימענטירן איז דאס זייער אייגענע מעלה", זיין גאנצע חיות איז פונעם אייבערשטן און איז נישט געבויט אויף מענטשן; פרוביר אויס דעם וועג וועסטו לעבן פרייליך און צופרידן, דו וועסט נישט ווערן צעבראכן פון קיינעם אויף די וועלט.

נעם אריין אין זיך די אמונה, און חזר זיך א גאנצן טאג די ווערטער: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם", זינג עם מיטן ניגון, זינג עם אויף דיין שפראך, אויף אידיש: "אלעס איז דער אייבערשטער; עם איז נישטא קיין טבע, מקרה, מזל, נאר אלעס איז דער אייבערשטער; קיינער קען גארנישט טון אן דעם וואס דער אייבערשטער זאל אזוי באפעלן", דורכדעם וועט דיר זיין גרינגער דאס לעבן.

נאכאמאל בעט איך דיר און איך ווארן דיר, זאלסט קיינמאל נישט ענטפערן פאר דינע עלטערן מיט חוצפה, אפילו זיי זענען נישט גערעכט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרסד

ווי אזוי קען איך זיך האלטן פרייליך אין שווערע צייטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערמאן פון ארץ ישראל וואס איז זיך מ'מ' מיט די שיעורים און דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א, א גרויסן יישר ב"ח.

איך גיי אריבער א שווערע תקופה און דאס מאכט מיר אסאך בעצבות, איך ווער צעבראכן, איך פאל אריין אין דעפרעסיע און דאס מאכט אז איך זאל קוקן שלעכטע זאכן. איך וויל האבן אן עצה און חיזוק אז איך זאל זיך קענען אלץ האלטן פרייליך, נישט אריינגיין אין אן עצבות, און נישט קוקן זאכן וואס מען טאר נישט.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שטארק זיך מיט אלע כוחות צו זיין פרייליך, אז דו וועסט זיין פרייליך וועסטו מצליח זיין און ארויסגיין פון אלע פראבלעמען. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה חלק ב', סימן א): "מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח", ווער עס איז שטענדיג פרייליך איז מצליח; אפילו

עם איז דיר זייער שווער, נאכדעם וואס דו גייסט אריבער
 יעצט א שווערע צייט השם ישמרנו, דאך זאלסטו זיך
 שטארקן אין אמונה, גלייבן באמונה שלימה אז אלעס איז
 לטובה און אז דער אייבערשטער טוט נאר גוטס מיטן
 מענטש, אפילו מיר זעען דאס נישט.

אנטלויף פון עצבות; עצבות איז דער סמ"ך מ"ם און דער
 אייבערשטער האט דאס פיינט. דער רבי זאגט
 (ספר המדות אות עצבות, סימן יד): "על ידי עצבות, הקדוש ברוך הוא
 אין עמו", ווען מען איז בעצבות שפירט מען נישט דעם
 אייבערשטן; און אז דער מענטש שפירט נישט ווי דער
 אייבערשטער איז מיט אים פאלט ער נאכדעם אראפ אין
 עבירות. ווייל עצבות ברענגט פגם הברית, אזוי ווי דער
 הייליגער רבי זאגט (שם, סימן טו): "על ידי עצבות רואה קרי",
 דורך עצבות פאלט מען אראפ אין טומאה רחמנא לצלן;
 נאכדעם ווערט מען פארשעמט פאר אלעמען, אזוי ווי דער
 רבי זאגט (שם, סימן יח): "על ידי עצבות נתבזה", דורך עצבות
 ווערט מען פארשעמט פאר אלעמען; דערפאר זאלסטו זען
 מיט אלע דיינע כוחות צו זיין פרייליך, דורכדעם וועסטו
 ניצול ווערן פון קוקן עבירות.

שמחה איז די וויכטיגסטע זאך אין עבודת השם, ווייל ווען
 א מענטש איז פרייליך און דינט דעם אייבערשטן
 מיט שמחה - זאגט דער רבי (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן צו; קסט)
 - היט אים דער אייבערשטער אליינס אפ פון אלע שלעכטס,

און דאס איז א שמיכה אויף פנים הברית. אזוי ווי עם שטייט (תהלים קד, לד-לה): "אנכי אשמח בה", יתמו תפאים מן הארץ", אז אויך פריי זיך מיטן אייבערשטן, דעמאלט: "יתמו תפאים מן הארץ" - איז מער נישטא קיין עבירות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרסה

אויף חתונות שפארט מען, פארנואס אויף
אומאן געבט מען יא אויס געלט?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אויך האב גענוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער ראש ישיבה שליט"א רעדט פֿסדר נישט אויסצוגעבן איבריג געלט אויף אידישע שמחות, אז מען זאל שפארן ווי ווייט מעגליך און נישט מאכן טייערע שמחות.

למעשה אבער ווען עם קומט צו אומאן, וואס דאס קאסט אויך אסאך געלט; די טיקעטס, אכסניא און אזוי ווייטער - דארט געבט מען יא אויס אסאך געלט, פארנואס איז דאס אנדערש?

יישר ברוך

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף נישט זיין קיין גרויסער חכם צו פארשטיין דער
חילוק פון אויסגעבן געלט פאר נישטיגע פאר שעה
ווען מען מאכט א שמחה, צו געווינען דערביי אביסל פבוד
המדותה וכו' - ביז אויסגעבן געלט צוליב פארן קיין אומאן
צו א צדיק וואס האט מבטיח געווען פאר ווער עס וועט
קומען צו אים אויף ראש השנה אז ער וועט אים פאררעכטן
מיט אן אייביגער תיקון.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (תני מותרין, סימן תה): "הראש
השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין
הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת
במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבטיא אתם בקרבם
בגדאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כלו
תלוי בראש השנה שלי", די גאנצע וועלט איז אנגעהאנגען
אין מיין ראש השנה און דער אייבערשטער האט מיר דאס
געגעבן פאר א מתנה; נישט נאר איר - מינע תלמידים -
וענט תלוי אין מיין ראש השנה, נאר די גאנצע וועלט שטייט
אויף מיין ראש השנה.

די אלע וואס פארן קיין אומאן און צאלן אלע געלטער
זוכה זיין צו זיין אין אומאן אויף ראש השנה, ביי זיי

איז דאס ווי ווען עס ווארט פאר א מענטש א שווערע משפט. ווען מען שטייט פאר א משפט נעמט מען דעם גרעסטן לויער וואס עס איז נאר דא; ווער רעדט נאך אויב עס ווארט פאר א מענטש א משפט פון טויט שטראף רחמנא לצלן, דאן נעמט מען דעם גרעסטן לויער וואס איז נאר דא אין די גאנצע וועלט - אפילו עס זאל קאסטן אסאך געלט, און מען וועט טון אלעס וואס מען קען צו באקומען דעם נאר טייערן לויער וואס ער קען אפֿשר ראטעווען דעם מענטש. דאס זעלבע איז ווען עס קומט ראש השנה, דער גרויסער יום הדין, וואס: "וכל באי עולם יעברון לפניך בבני מרון, בבקרת רועה עדרו, מעביר צאנו תחת שבטו, בן תעביר ותספר ותמנה ותפקד נפש כל חי, ותחתך קצבה לכל בריותיך, ותכתב את גזר דינם", דארף דאך א מענטש טון אלעס אויף די וועלט צו נעמען א גוטן לויער, איינער וואס וועט אים העלפן ניצול ווערן פון די שלעכטע גזירות.

דער רבי - ער איז דער גרעסטער לויער וואס איז דא אויף די וועלט; דערפאר פארן מיר קיין אומאן אויף ראש השנה אפילו עס איז אונז שווער, און מיר צאלן פאר דעם אלע געלט וואס פארלאנגט זיך פאר דעם - אבי צו זיין אין אומאן ראש השנה.

עס איז א גרויסע רחמנות אויף אידישע קינדער אז ווען עס קומט די צייט פון מאכן שמחות ווערט מען א בעל חוב, מען ווייסט נישט וואו זיך אהין צו טון; מען

פֿאַרְגַט פֿון חֲבֵרִים, קְרוֹבִים, מִשְׁפָּחָה און מָעַן קָען דָּאס נִישַׁט
פֿאַצאַלן ווען עס קומט איין שְׂמֵחָה נֶאֱכָן צווייטן. רַבִּי נֶתָן
זֶאגט: "פֿרַנְסָה גֶעבט דער אַיַבֶּעֶרֶשְׁטער פֿאַר יַעֲדֵן אַיַנעם
גְּלִיּוֹת, אָבֶּער פֿאַר אַיַבְרִיגֶע זאַכן, פֿאַר מוֹתְרוֹת און נאַרִישְׁקִיטן
- דָּאַרט ווערט מָעַן פֿאַרִשְׁוואַרְצֵט".

דער אַיַבֶּעֶרֶשְׁטער זאל רַחֲמָנוּת האָבן אויף אַיִדישע קינדער,
עַר זאל אונז אַרויסנעמען פֿון די גלות פֿון די אומות
הָעוֹלָם און פֿון אונזער אַיַנְגֶּענֶע גלות וואס מיר לייגן זיך
אַלײַנס אַרויף, עס זאל שוין מְקוּיָם ווערן וואס מיר בַּעֲטֵן
יַעֲדֵן טאַג בײַם דאווענען: "וּשְׁבֵר עוֹל הַגּוֹיִם", דער גלות פֿון
די פֿעֶלְקֶער, "וְעוֹל הַגְּלִיּוֹת", און די אַיַנְגֶּענֶע גלות, "מֵעַל
צִוְאַרְנוּ, וְתוֹלִיכְנוּ מִהֶרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ".

תרכו

מײַן ווייב זאל נאַר נישט געוואויר ווערן וואס איך טו

שאלה:

לְכַבֹּד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך באלאנג נישט אין בְּרֶסֶלֶב, אָבֶּער עס געפֿעלט מיר זייער דער
בְּרֶסֶלֶבֶר דְּרֶךְ, און דעריבער וויל איך בַּעֲטֵן תְּדַרְכָּה און עצות פֿונעם
בְּרֶסֶלֶבֶן וועג.

איך פאל אסאך אדורך אין ענגלי קרוישה און איך שפיר אז איך קען
נישט און איך טאר דאס נישט האלטן בסוד פון מײַן ווייב. איך ווייס

אָבער אז ווי נאר זי וועט געוואויר ווערן וואס טוט זיך מיט מיר - בין
איך א פארלוירענער, וואס זאל איך טון?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבול ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

טו תשובה ווייל אז נישט וועט זיין דער סוף זייער ביטער;
מען קען זיך נישט באהאלטן פונעם אייבערשטן. דער
אייבערשטער זאגט (איוב כד, טו): "ועין נאף שמרה נשף לאמר
לא תשורני עין", די בעלי עבירות רעדן זיך איין און טראכטן
ביי זיך: 'מיר וועלן ווארטן עם זאל ווערן נאכט דעמאלט
וועלן מיר טון עבירות; מיר וועלן גיין אין באהאלטענע
פלעצער אז קיינער זאל אונז נישט זען'. זאגן חכמינו זכרונם
לברכה (במדבר רבה ט, א): "הנזאף אומר אין בריה יודעת בי,
לפי שכל מעשיו אינן אףא בחשך", א מענטש מיינט טאקע
אז ער קען זיך באהאלטן פונעם אייבערשטן, וואס טוט דער
אייבערשטער? "ותקדוש ברוך הוא מפרסמן בעולם", דער
אייבערשטער פארשעמט אים פאר די גאנצע וועלט.

מען זעט ממש בחוש וואס דער רבי האט שוין פאראויס
געזאגט פאר צוויי הונדערט יאר צוריק, ווי דער סוף
פונעם בעל עבירה איז אז ער ווערט פארשעמט פאר די

גאנצע וועלט און מען בלייבט אן גארנישט. דער רבי האט אמאל חזק געמאכט פון די עקלדיגע עבירה, אזוי ווי רבי נתן ברענגט (שיחות הר"ן, סימן דש) "פעם אחת התלוצץ מזה ואמר 'שעל זה מבקשים בכל יום אל תביאני לידי נסיון ולא לידי בזיון', ואמר בזו הלשון: 'אדער א נסיון אדער א בזיון'", ווייל אז עס ווערט אויס נסיון ווערט בזיונות; היינט קען מען ממש זען דעם רוח הקודש פון רבי'ן, די וועלט איז אזוי פארגעשריטן אז ווען עס גייט ארויס א בילד פון איינעם ווי ער דריידט זיך אויף שמוציגע פלעצער וכו' - ווערט ער אין איין רגע פארשעמט פאר די גאנצע וועלט.

אויך בעט דיר זייער, טו תשובה, לאז אפ די עבירות און בעט איבער דעם אייבערשטן - וועט ער דיר מוחל זיין, ווארט נישט קיין איין מינוט, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה כו, ה): "על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו, חוץ מן הזנות", אויף אלע עבירות וואס א מענטש טוט ווארט דער אייבערשטער אז מען זאל תשובה טון, אבער ווען עס קומט צו ניאוף רחמנא לצלן דארט איז דער אייבערשטער נישט מאריך אף, נאר דער אייבערשטער באשטראפט מיט א ביטערן עונש.

האב שכל און דערצייל גארנישט דיין ווייב, אבער טו תשובה; אז דו וועסט אפלאזן די שלעכטע מעשים וועט דיר גוט זיין בזה ובבא.

תרוסז

ווי אזוי לערנט מען אויס קינדער
זיך צו פארלאזן אויפן אייבערשטן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן ווי אזוי מען לערנט אויס קינדער זיך צו פארלאזן
אויפן אייבערשטן, אין די צייט וואס פון נאטור אויס וועלן די קינדער
זיך פארלאזן אויף זייערע עלטערן?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווי אזוי מען איז מחנך קינדער - אזוי וואקסן זיי אויף; אז
מען רעדט צו זיי אסאך פונעם אייבערשטן וועלן זיי
אויפֿוואקסן מיט אמונה. קינדער וואס הערן טאג און נאכט
פון די עלטערן און מחנכים: "דער אייבערשטער וועט העלפֿן",
"מיטן אייבערשטנ'ם הילף", "בעט דעם אייבערשטן", "יישר
ב"ח אייבערשטער" - וועלן אויפֿוואקסן גרויסע צדיקים.

קינדער כאפֿן זיך מער צו ווען מען רעדט צו זיי דיבורי
אמונה. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה ג): "בתחלה
קודם שחטאו ישראל, היתה השכינה שורה עם כל אחד

וְאָחֵר, פֶּאָר מֵעַן הָאֵט גַּעזִינְדִיגְט הָאֵט דִּי שְׂכִינָה גֶערוּט בִּי יַעֲדֵן אַיִנעם, "בִּיּוֹן שְׁחַטְאוֹ נִסְתַּלְקָה שְׂכִינָה מֵהֶם", אָבֵער וויבאלד מֵעַן הָאֵט גַּעזִינְדִיגְט - אִיז דִּי שְׂכִינָה אַוועק גַּענאַנְגען; וואס אִיז דאס 'שְׂכִינָה'? ווען א מַענטש ווייסט קלאר אז אַלעס אִיז דער אַיבֶּער־שְׂטֵער און עס אִיז גאַרנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אַיבֶּער־שְׂטֵן; וואס מֵעַן זעט מיט די אויגן אִיז גאר אַ לבוש פונעם אַיבֶּער־שְׂטֵן, ווייל דער אַיבֶּער־שְׂטֵער אִיז דאך מַמְלָא כָּל עֲלָמִין וְסוּבָב כָּל עֲלָמִין, אִין שום מַצִּיאוֹת מִבְּלִעְדֵיךָ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֵׁם אַלופוֹ שֶׁל עוֹלָם, גאר ער הָאֵט זיך פאַרשְׂטֵעֶלט אִין דומם, צומח, חי, מְדַבֵּר; אזוי אויך ווייסט ער אז דער אַיבֶּער־שְׂטֵער געפונט זיך מיט אים, בִּי אים און געבן אים, דאס מיינט 'הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה' - דִּי שְׂכִינָה רוט בִּי אים. דעמאלט הויבט דער מַענטש אָן רַעֲדֵן צום אַיבֶּער־שְׂטֵן, ער דערציילט אַלעס פאַרן אַיבֶּער־שְׂטֵן און ער שמועסט זיך אויס זיין הארץ מיט אים אזוי ווי ער וואלט גערעדט מיט זיין נאַנטער תּוֹבֵר.

אָבֵער ווען א מַענטש זינדיגט רחמנא לצלן גייט אריין אין אים חכמות, שטותים און דמיונות, פֶּאִילו דער אַיבֶּער־שְׂטֵער הָאֵט אַיבֶּער־גַּעלֶאזט דִּי וועלט וכו'; מֵעַן אִיז צעבראכן און צעריסן, און מֵעַן גייט ארום מיט קשיות און ספיקות אויפן אַיבֶּער־שְׂטֵן רחמנא לצלן. דעריבער קינדער וואס זענען גאָר ריין - טוען דִּי מַצּוֹת מיט אַ מוֹרָא־דיגע אַמֶת בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, צו זיי קען מֵעַן רַעֲדֵן ריינע אַמוּנָה ווערטער אָן קיין דריידלעך.

זאלסטו זען צו רעדן מיט דינע קינדער מעשיות פון תפלה און מעשיות פון צדיקים. דערצייל זיי בסדר ווי דער אייבערשטער העלפט ווען מען דאווענט און מען בעט אים, זאלן זיי הערן ווי די הייליגע צדיקים האבן זוכה געווען צו ווערן אזוי הייליג און גרויס דורך רעדן אסאך צום אייבערשטן, דורכדעם וועט אין זיי אריינגיין א פייער פון קדושה.

קינדער האבן זייער ליב צו הערן מעשיות, דאס פלאקערט אויף זייער הארץ לעבודת השם יתברך. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"רן חלק א', סימן רמח): "ידע, שפפרי מעשיות מצדיקים הוא דבר גדול מאד", זאלסט וויסן - זאגט דער רבי - אז דערציילן מעשיות פון צדיקים איז זייער א גרויסע זאך, "כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד". ווייל ווען מען הערט א מעשה פון א צדיק ווערט מען אויפגעפלאמט און מען באקומט א מורא'דיגע חשק צו וועלן ווערן אן ערליכער איד, נאכדעם וואס מען זעט ווי דער צדיק האט זוכה געווען און ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע נסיונות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרסח

זאל איך מספּים זיין צו א שידוך
מיט מער א פארמאכטע מיידל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר כח פאר אלע שיעורים, חיזוקים, ניגונים
און בריוון - מיט וואס איך לעב ממשי, איך ווייס נישט ווי אזוי איך
וואלט אויסגעזען אן דעם.

נאך אסאך תפלות און בקשות האבן מייע עלטערן שוין אנגעהויבן
אויסהערן שידוכים פאר מיר ברוך ה', און איך בעט ווייטער דעם
אייבערשטן אז עס זאל אנקומען די ריכטיגע שידוך פאר מיר.

די מעשה איז אבער אזוי. דער יצר הרע ברענט אין מיר, איך פרובר
מיט אלע כוחות זיך צו האלטן שטארק, נישט צו קוקן וואס און וואו
מען טאר נישט, אבער נישט אייביג קען איך זיך מתגבר זיין אויפן יצר
הרע. איך האף מיטן אייבערשטנ'ס הילף אז ווען איך וועל חתונה האבן
וועט מיר דאס זיין גרינגער, און דערפאר האב איך געבעטן מייע עלטערן
זיי זאלן מיר זוכן נישט אזא פארמאכטע מיידל, נאר מער אן
אהערנעשטעלטע און א בעסערע; זיי פארשטייען דאס און זיי פרוברן
טאקע דאס בעסטע פאר מיר.

לעצטנס האט מען אנגעטראגן א געוויסע שידוך וואס די עלטערן
פארלאנגען אז זי זאל גיין מיט געוויסע קאפ צודעק, נישט ווי אזוי מיר
גייען, נאר פרומער, און דאס שטערט מיר אביסל, אבער נאך מער
שטערט מיר אז זיי פארלאנגען אז זי מוז זיך אפשערן נאך די חתונה
און דאס איז וואס שטערט מיר זייער שטארק.

כאטש וואס אויך אין מיין פאמיליע זענען פארהאן א חלק וואס שערן
זיך, אבער איך קען דאס נישט געמען. כאטש וואס איך ווייס אז דער

עקר איז נישט די אויסזען פון אינדרויסן, וויל איך זיך אָבער נישט פארעקלען פון איר.

איך ווייס אז אויב איך וועל דאס זאגן פאר מיינע עלטערן וועלן זיי מיך פארשטיין און זיי וועלן זוכן א צווייטע שידוך, איך ווייס אָבער נישט אויב איך זאל זיי בעטן בכלל, אויב איז דאס אויסגעהאלטן אָדער נישט, אָפּשער קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר עצה'נען ווי אזוי צו האנדלען אין דעם ענין?

איך איז דער שידוך פון די זעלבע שטאט און קהלה וואו איך וואוין און באלאנג. איך וואלט זייער געוואלט נאך די חתונה אנועקלויפן פון דא, איך האב מער נישט קיין כח צו די דרוק פון די קהלה. איך וואלט זייער געוואלט חתונה האבן צו אן אנדערע פלאץ, צו זיין נאנט צום אייבערשטן אָבער נישט זיין נאנט צו די קהלה וואו איך בין אויפגעוואקסן; איז דאס א גערעכטע טענה נישט צו וועלן הערן א שידוך וועגן דעם?

א גרויסן יישר כח נאכאמאל פאר אלעס, און איך האף אז איר וועט מיר געבן די ריכטיגע עצה ווי אזוי זיך צו פירן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אסאך בחורים האבן דעם טעות, זיי מיינען אז מען קען נאר האבן א געשמאק אין לעבן מיט די ווייב וכו' - אויב די ווייב איז אָפּן צו די וועלט; בפרט די בחורים

וואס האבן זיך אָנגעקוקט מיט עבירות אין די יונגע יארן רחמנא לצלן - זיי ווייסן בכלל נישט וואס דער לעבן איז. עס בויט זיך אויף א דמיון אין זייער מח וואס עס מיינט ליבשאפט דורך די דמיונות וואס זיי האבן געקוקט, וואס האט נישט קיין שייכות מיט לעבן. זיי מיינען אז מיט אן ערליכע וואוילע מיידל וואס גייט בדרך התורה קען מען נישט דערגרייכן א שיינע לעבן מיט ליבשאפט, אבער באמת איז פינקט פארקערט, דיקא מיט אן ערליכע, וואוילע, ריינע מיידל - קען מען אַנקומען צו עררייכן אמת'ע ליבשאפט און אויפשטעלן א שטוב לשם ולתפארת.

דעריבער זאלסטו נישט אפזאגן א שידוך פאר אזעלכע זאכן, און זיכער נישט אז זי וויל גיין אָנגעטון ווי אירע עלטערן, זי וויל זיך אפּשערן איר האר, און זוכה זיין צו די ברכות וואס דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי זאגט (נשא קבה): "תונבא ליתי", א קללה זאל קומען, "על ההוא בר נש", אויף דעם מענטש, "דשבק לאנתתיה", וואס לאזט זיין ווייב, "דתתחוי משערא דרישה לבר", אז איר האר פון קאפ זאל זיך ארויסגען. "ודא הוא חד מאינען צניעותא דביתה", און דאס איז פון די יסודות פון א אידישע שטוב, אז מען זאל נישט זען די האר פון די פרוי. "ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר", און א פרוי וואס גייט מיט אויפגעדעקטע האר, "לאתתקנא ביה", זיך שייין צו מאכן, "גרים מסכנותא לביתה", איז זי גורם אז עס זאל זיין ארעמקייט אין שטוב, "וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא",

און זי איז גורם אז אירע קינדער וועלן נישט מצליח זיין און זיי וועלן נישט זיין חשוב, "וְגֵרִים מְלָה אַחֲרָא דְיִשְׂרָאֵל בְּבֵיתָא", אזוי אויך איז זי גורם אז דער סמ"ך מ"ם און די נישט גוטע זאלן זיך געפונען אין איר שטוב, "מֵאֵן גֵּרִים דָּא", ווער איז דאס אלעס גורם? "ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר", די פרוי וואס איר האר זעט זיך ארויס. און פארקערט איז נאך מער, א פרוי וואס געבט אכטונג אז אירע האר זאל זיך נישט ארויסזען, וועט האבן אלע ברכות, און זי וועט האבן נחת פון אירע קינדער.

מוהרא"ש זכרונו לברכה פלעגט שטענדיג זאגן: "מען וואלט געקענט איינשפארן אסאך צרות און יסורים וועגן דאס ביסל האר, אבער וואס זאל מען טון אז מענטשן זענען ענדערש גרייט צו ליידן - ווי איידער זיך אפשערן". עס זענען דא וואס זאגן אז ענדערש זאל מען גיין מיט א טיכל און מיט די אייגענע האר ווי צו גיין מיט א שייטל, אבער אלע צדיקים פונעם פריערדיגן דור האבן געזאגט: "ענדערש טראגן א שייטל און זיך אפשערן, ווי איידער גיין מיט צען טיכלעך און גיין מיט די אייגענע האר".

אז דו ווילסט דינען דעם אייבערשטן באמת, בתמימות ובפשיות דארפסטו נישט אנטלויפן פון וואו דו שטאמסט. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן נו; שיחות הר"ן, סימן קלט): "בשיש להאדם לב אין שיך אצלו מקום כלל, כי אדרבא, הוא מקומו של עולם וכו'"; א מענטש

דארף צוקומען צו לעבן מיטן אייבערשטן, דעמאלט וועט
אים גוט זיין וואו ער איז נאר, ווייל דער אייבערשטער איז
איבעראל.

איך האף צו הערן בקרוב פון דיר גוטע בשורות.

תרסט

דארף איך טאקע נחת פון די קינדער
נאר פארן אייבערשטנס וועגן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מזל טוב צו די חתונה פון אייער קינד, דער אייבערשטער זאל איך
געבן אסאך אידיש נחת פונעם פארפאלק, עם זאל זיין א קשר של קנא
און א בגין עדי עד; אין זכות פון די אלע שמובער וואס איר ראטעוועט
מאפלה לאור גדול.

איך זאג די תפלה פון של"ה הקדוש אויף גוטע קינדער, אבער ביי
די ווערטער: "אתה ה' יודע כל תעלומות, ולפניך נגלו מצפוני לבי, כי
בנתי בכל אלה למען שמך הגדול והקדוש ולמען תורתך הקדושה"
- שפיר איך זיך ווי א לינגער, ווייל איך האלט נישט אז איך בעט
פאר גוטע קינדער ממש פארן אייבערשטנס וועגן, איך מיינ אז עם
איז מער פאר כבוד און מנוחה, איך האלט נישט אויף אזא מדריגה;
וואס טו איך?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי ווייטער ממשיך צו זאגן די תפלה אויף גוטע ערליכע
קינדער און ווען דו זאגסט די ווערטער פון תפלת
השק"ה: "ולפניה נגלו מצפוני לבי, כי כונתי בכל אפה למען
שמה הגדול והקדוש ולמען תורתך הקדושה" - זאלסטו
נישט שפירן ווי דו זאגסט ליגנט, ווייל באמת איז דאס דיין
רצון און דער רצון פון יעדן איד, צו דינען דעם אייבערשטן
פארן אייבערשטנס וועגן. יעדער איד וויל דינען דעם
אייבערשטן לשמה - פארן אייבערשטנס וועגן, נאר דער
יצר הרע פארדרייט דעם קאפ, מ"ח און הארץ אז מען זאל
נאכגיין תאוות און נארישקייטן. אזוי ווי דער הייליגער חיד"א
ברענגט אין די תפלה וואס ער פלעגט זאגן יעדן ערב ראש
השנה, און מיר פירן זיך אויך דאס צו זאגן יעדן ערב ראש
השנה נאכן מאכן התרת גדרים. מיר זענען דערפיי מגפה
דעת אז מיר ווילן טון נאר דעם רצון פונעם אייבערשטן און
אלע אנדערע מחשבות וואס קומען אריין אין קאפ - איז
מצד דעם יצר הרע.

איידער איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, פאר
איך האב זיך דערוויסט פון די זיסע עצה פון
התבודדות - פלעג איך זייער אסאך זאגן די תפלות פון

ספר עבודת הקודש, בפרט די "מסירת מודעה" ווי מען שמועסט זיך אויס אז מען וויל זיין אן ערליכער איד, אפילו עס זעט אויס ווי מען וויל עפעס אנדערש.

דא האסטו דעם נוסח (ציפורן שמיר סימן יב, אות רו):

"הריני מוסר מודעה לפניכם שכל מחשבה רעה ונהרהור רע ורעותא דלפא אם יעלה בלבי ומחי, ובפרט בעת התפלה ותלמוד תורה באיזה צד ואפן שאינו לכבוד ורצון הבורא ותברך, מעבשיו אני מבטל אותן מחשבות ונהרהורים רעים ורעותא דלפא אשר הם נגד רצון הקדוש ברוך הוא בטול גמור בחרם הנשבר, ומכל שכן אם אדבר איזה דבור רע ואסור מעבשיו יהיו הכל בטלים ומבטלים. ועתה אני מברר ומפרש באר היטב ואני מנגלה דעתי ורצוני בכל לבי כי רצוני ומאויי ובנתי לעבד את בוראנו אלך אברהם אלך יצחק וישראל עבודה שלמה, עבודה תמה במחשבה ודבור ומעשה בראה ואהבה ושמחה בדת מה לעשות, וכל מחשבה ודבור ומעשה נגד רצוני ותברך מעבשיו בטלים ומבטלים, כי הם מצד יצר הרע והכל הכל, באפן שכל עבודתנו לבורא ותברך במחשבה ודבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפניו ונקא בלי שום פניה כלל ועקרה, והכל הוא לשם יחוד גדשא ברוך הוא בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחודא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל, לדעת רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בננו, ולדעת רבינו יצחק לוריא אשכנזי. [ולדעת הרב רבי ישראל בעל שם טוב ותלמידיו, ולדעת רבינו נחמן בן פינא ותלמידיו], המקום

ברחמינו ועזרנו על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי".

לייג אוועק אלע דיינע חכמות, מען האט גארנישט פון חכמות. קוק וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן יב): "עקר הנהרות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות", דאס עקר אידישקייט איז ווען א מענטש פירט זיך ווי א פשוט'ער איד, מיט תמימות און פשיטות. און רבי נתן שרייבט מורא'דיגע ווערטער (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קד): "היה אוהב מאד את העבודות הפשוטות", דער רבי האט זייער ליב געהאט די פשוט'ע עבודות, "של סתם בני אדם, האנשים הפשוטים הפשרים", פון פשוט'ע ערליכע אידן. "והיה אוהב מאד מי שיכול לומר הרבה תחנונות ובקשות בתוך הסדורים הגדולים בדרך התמון עם הפשרים", און דער רבי האט זייער ליב געהאט די וואס זאגן אלע תחנונות און בקשות וואס זענען געדרוקט אין די גרויסע סדורים, אזוי ווי די פשוט'ע מענטשן פירן זיך. "והיה מזהיר ומוכיח אותנו בפה פעמים, לומר זמירות בשבת", דער רבי פלעגט אונז זייער אנזאגן און אנווארענען אז מיר זאלן זינגען זמירות אום שבת, "והיה מקפיד וכוועם מאד על מי שהוא חכם בעיניו ואינו מתאמץ לומר זמירות בשבת ובמוצאי שבת או שאר עבודות פשוטות", און דער רבי פלעגט זייער מקפיד זיין אויף די מענטשן וואס האלטן זיך פאר חכמים און זינגען נישט קיין זמירות שבת ביי די סעודות און מוצאי שבת ביי מלוה מלכה, און טוען נישט אנדערע פשוט'ע עבודות, "כי

עקר היתהדות הוא בפשיטות ובתמימות גמור בלי שום חכמות, וייל דער עקר אידישקייט איז זיך פירן פשוט אן קיין חכמות - ווי א פשוט'ער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינגע וועגן.

תרע

מעג מען קויפן קליידער פון פאראויס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי, עטליכע חדשים נאך די חתונה און איך ווארט למול טוב. איך וויל וויסן אויב עס איז א פראבלעם צו וויסן וואס עס וועט זיין און אויך אויב מען מעג קויפן קליידער פון פאראויס.

יישר פח פאר אלע שיעורים און חיזוק

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת קרח, ב' דראש חודש תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן מרת ... תהי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דאנקט דעם אייבערשטן אויף די גרויסע חסד וואס ער טוט מיט אייך, אז איר ווארט אין א מזל'דיגע

שעה. און זיכער זאלט איר יעדן טאג מתפלל זיין אז אלעס זאל אריבערגיין גרינגערהייט. מוהרא"ש זאגט אז דורכאויס די ניין חדשים וואס מען ווארט וכו' זאל מען יעדן טאג בעטן דעם אייבערשטן אז אלעס זאל אריבערגיין בנקל ובנחת בזכות די צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פארן אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות צדיק חלק ב', סימן כ): "על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולים להביא שנוי בפעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע", דורכן דערמאנען די נעמען פון צדיקים קען מען טוישן די טבע; דעריבער איז גוט אז ווען מען בעט דעם אייבערשטן זאל מען ארויסזאגן די נעמען פון די צדיקים וואס מען געדענקט אויף אויסגווייניג, צום ביישפיל: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד און שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פינא מברסלב, רבי נתן מברסלב, מוהרא"ש - זכותם יגן עלינו, און נאך נעמען פון צדיקים וואס מען געדענקט, דערנאך זאל מען זאגן די תפלה:

"הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל געבוירן גרינג א געזונט קינד ברמ"ח איברים ושם"ה גידים און איך זאל זוכה זיין אריבער צו גיין די אלע טעג וואס איך ווארט - גרינגערהייט. הייליגער באשעפער, נעם אנוועק פון מיר אלע מיני עין הרע'ס אז קיינער זאל מיך נישט קענען שעדיגן. העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו האבן ערליכע

קינדער וואס וועלן טון דיין ווילן זייער גאנץ לעבן. רבונז של עולם, העלף מיר איד זאל זיין געזונט און שטארק מיין גאנצע לעבן, איד זאל אייביג טון נאר גוטע מעשים וואס די וועסט האבן פון דעם א נחת רוח. הייליגער באשעפער, נעם אן מיין תפלה און העלף מיר אין זכות פון אלע צדיקים, ובפרט אין די זכות פון הייליגן רבי'ן רבינו נחמן בן פינא זכותו יגן עלינו [און אין זכות פון רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותו יגן עלינו, וואס האט געמאכט די תפלה], יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן בן יהי רצון".

לבתחילה איז בעסער מען זאל נישט איינקויפן פון פאראויס פארן קינד וועגן עין הרע און נאך פמה סיבות, אויך פלעגט מוהרא"ש זאגן נישט צו פֿרעגן דעם דאקטער זכו'.

תרעא

וועט ער זיין א גוטער מאן פאר מיין טאכטער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האלטן אינמיטן א שידוך פאר אונזער טאכטער תחנ' און מיר האבן געהערט אז דער בחור האט זיך גאנגעפרעגט אויף אונזער טאכטער אויב זי איז אזא סארט וואס איז זיך מכניע. דאס האט אונז געמאכט אביסל דערשראקן פון גיין ווייטער מיטן שידוך, טראכטנדיג אז אפֿשר

ווייזט דאס אז ער איז א שולט, א קאנטראלירער און א דיקטאטור, און מיר ווילן נישט אונזער טאכטער זאל אריינפאלן מיט אזא איינעם.

ווילן מיר זיך מנען זיין מיטן ראש ישיבה שליט"א, וואס איז די ריכטיגע וועג צו האנדלען אין אזא פאל?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוזיקא"ש זאגט, ווען עס קומט צו נעמען א בחור פאר אן איידעם זאל מען דער עקר קוקן אויף די מדות און יראת שמים פונעם בחור, ווייל דער עקר פונעם מענטש איז די מדות; יא לערנען נישט לערנען - דאס קען מען זיך טוישן. אזוי ווי מען זעט זייער אסאך בחורים וואס האבן פלייסג געלערנט אלס בחור, אבער נאך די חתונה האבן זיי אינגאנצן אפגעלאזט דאס לערנען, און פארקערט אויך, איך האב שוין געזען אסאך בחורים וואס האבן נישט געלערנט אזוי פלייסג אלס בחור, און נאך די חתונה האבן זיי אנגעהויבן צו לערנען; זיי האבן גוט חתונה געהאט, זייערע ווייבער האבן זיי מחזק געווען צו האבן א שיעור, צו האבן א רב וכו' און זיי זענען אינגאנצן גתהפך געווארן לטוב. אבער מדות - דאס איז שוין עפעס אנדערש, דאס איז זייער

שׂווער א מענטש זאל זיך טוישן; אויב האט דער בחור נישט קיין גוטע מדות, קומט ארויס דער גאנצער אמת נאכדעם וואס די שבע ברכות ענדיגט זיך, מען טרעפט זיך מיט א תי' ארויס פון ישיבה.

אזוי אויך ווען עס קומט צו נעמען א שנוור דארף מען זיך נאכפּרעגן אויף אירע מדות; צי זי וועט זיין אן ערליכע פרוי, זיך מכניע זיין פאר איר מאן און טון זיין רצון. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבא, פרק ט): "איזוהי אשה בשירה, כל שעושה רצון בעלה", ווער איז אן ערליכע פרוי? א פרוי וואס טוט רצון בעלה, זי איז שטענדיג גרייט פארן מאן וכו'; דאס הייסט אן ערליכע פרוי. עס איז א נארמאלע זאך צו פרעגן אויפן מיידל צי זי איז א מיידל מיט הכנעה, דאס מיינט נאכנישט אז מען ווערט א דיקטאטור, אויב איז דער בחור א קאנטראלער - וואלט איר דאס זיכער געהערט פון חברים.

בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט זוכה זיין צו טון גוטע שידוכים; דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות רחמנות, סימן יא): "על ידי בקשת רחמים, זוכה לעשות שידוכים טובים והגונים", דורך תפלה איז מען זוכה צו טון גוטע שידוכים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תרעב

מיין מאן רעדט אסאך מיט זיין ניקטע,
וואס קען איך טון דערצו?¹

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי און איך וויל זיך זייער באדאנקען פאר די שיעורים, איך באקום אסאך חיזוק און עצות דערפון, יישר פת.

איך בין שוין חתונה געהאט פאר עטליכע יאר, מיר האבן שוין ברוך ה' עטליכע קינדער, און מיר האבן ברוך ה' א גוטע שלום בית, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן אז אלעס זאל זיין גוט און פרייליך ביי אונז אין שטוב.

איך האב אבער א שווערע פראבלעם וואס איך גיי אדורך שוין זייט מיין חתונה, און איך האף אז איר וועט מיר קענען העלפן מיט דעם. מיין מאן האט א ניקטע מיט וועמען ער איז געווען זייער נאנט, אזוי ווייט אז זיי פלעגן פארברענגען און שמועסן אינאיינעם פאר גאר אסאך שעות, אויך נאך אונזער חתונה האט ער ווייטער אנגעהאלטן די פריינטשאפט מיט איר.

דערנוויל האב איך זיך אויפגעגעסן לעבעדיגערהייט פון דעם, ביז עס איז געקומען צו א פונקט אז איך האב זיך שוין נישט געקענט באהערשן, איך האב אויסגעפלאצט און איר אנגעשריגן ברבים, און דאן איז די גאנצע פאמיליע געוואויר געווארן איבער די זאך.

למעשה אבער, אנשטאט מען זאל איר אויפקלערן אז זי טוט נישט ריכטיג, האט מען גאר אנגעהויבן זיך אנגעמען פאר איר. זי איז א באלבטע אייניקל און איך בין בלויז א שנור, אירע עלטערן זענען גאר געווארן ברויז אויף מיר פארן איר חושד זיין אויף שלעכטע זאכן, און זיי האבן אנגעהויבן האבן קאלטע באציאונגען מיט מיר.

1. זע ווייטער אין דעם חלק, מכתב תשנ.

איך בין אריינגעפאלן אין א טיפע דעפּרעסיע, עס איז שיעור אנגעקומען ביז א גט. מיט די צייט האט זי חתונה געהאט און די גאנצע זאך האט זיך אויפגעהערט ברוך ה'. די גוטע צייטן האבן אבער נישט אנגעהאלטן פאר צו לאנג, ווייל יעצט, צוויי יאר נאך איר חתונה - האט זי ווידער אנגעהויבן מיט די זעלבע זאכן ווי פריער מיט א פּרישקייט.

איך בין אינגאנצן זעבראכן און זעקלאפט, איך שפיר אז איך האלט עס מער נישט אויס. און יעצט מוז איך שוין אויך גיין מער צו מיין שוויגער צוליב מייע קינדער וואס דארפן גיין צו די זיידע און באבע, זי איז אסאך דארטן און איך ווייס נישט וואו זיך אהין צו טון אויף די וועלט.

איך האף אז איר וועט מיר קענען געבן אן עצה און חיזוק ווי אזוי ארויסצוקריכן פון דעם פלאנטער.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת חקת, ד' תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מיט אלע אייערע גערעכטע טענות וואס איר האט אויף אייער מאן דארפט איר וויסן דעם הקדמה אין לעבן, דער יסוד היסודות פון שלום בית איז צו זיין אפן איינער מיטן צווייטן. אז עס טוט וויי פארן מאן עפעס פון די ווייב אדער עס טוט וויי פאר די פרוי עפעס פון איר מאן - דארף מען זיך אדורך רעדן איינער מיטן צווייטן.

אויב מען רעדט נישט, מען עסט זיך אויף - איז זייער ביטער ביים סוף; ווייל ווען א מענטש רעדט נישט, ער געבט נישט ארויס וואס באדערט אים און וואס דרוקט אים - ווערט ער מיט די צייט אנגעגעסן אין זיך וכו', דאס ליבשאפט פון איינער צום צווייטן ווערט אפגעקילט און אויסגעלאשן און ווען מען קען דאס מער נישט נעמען און עס פלאצט אויס - איז זייער נישט גוט; אסאך מאל צעפאלן אידישע שטובער נאר ווייל מען האט נישט גערעדט. מען האט זיך אנגעגעסן איינער אויפן צווייטן ביז מען האט שוין נישט געקענט מער און מען האט אויסגעפלאצט זייער נישט שיין איינער אויפן צווייטן. אזוי ווי איר שרייבט אז איר האט זי פארשעמט ברבים וואס דעמאלט האט זיך די משפחה אריינגעמישט וכו' און איר זענט אריינגעפאלן אין א דעפרעסיע השם ישמרנו.

נעמט די עצה פון רעדן, וועט איר זען ווי איר וועט געהאלפן ווערן; רעדט שיין צו אייער מאן, זאגט אים ווי שטארק עס טוט אייך ווי ווען ער פארברענגט מיט איר, פארציילט אים אז איר קענט דאס נישט נעמען, דאס שטערט אייך און שוואכט אפ אייער קשר מיט אים, זאגט אים: "ענדערש פארברענג מיט מיר, שמועס מיט מיר ביז פיר אזוינער פארטאגס"; פרעגט אים: "וואס קען איך טון אז דו זאלסט מיט מיר פארברענגען?" וועט איר זען ווי ער וועט אפלאזן וכו'.

ווען איר דערציילט אים וואס שטערט אייך זאלט איר נישט זוכן אים אראפצוקלאפן און באשולדיגן, איר זאלט

בעקור ארויסברענגען אז דאס שטערט אייך און אז דאס
נעמט אייך אנוועק אייער שלאף, אייער קאפ און מוח; וועט
איר זען ווי ער וועט אלעס טון פאר אייך און ער וועט
נישט רעדן מער מיט איר.

איך בין זיכער אז אויב איר וועט רעדן מיט אייער מאן
נאכאמאל, איר וועט רעדן מיט אים שיינע דבורים
מיט חכמה, וועט איר מצליח זיין. שלמה המלך זאגט (משלי
יה. א): "חכמות נשים בנתה ביתה, ואולת בידה תהרסנו",
א קלוגע פרוי בויט אויף איר שטוב און א נארישע פרוי
צעברעכט עם מיט אירע אייגענע הענט; פרויען האבן זייער
גרויסע כוחות אין זיך, זיי קענען דאס נוצן אויפצושטעלן
זייער שטוב און פון די אנדערע זייט - אליינס חרוב מאכן
זייער שטוב. דער פראבלעם איז אז די פרויען ווייסן נישט
פון זייערע כוחות; אנשטאט זיך טענה'ען מיטן מאן, אנשטאט
זיך קריגן מיט אים - קען מען דאס טון מיט חכמה; אז
מען געבט דעם מאן ליבשאפט, מען רעדט שוין צו אים -
וועט ער פון זיך אליינס זיין גוט און וואויל.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תרעג

פארנוואס רעדט מען נישט אפן צו קינדער און בחורים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א וואוילער אינגערמאן, כאטש היים איך אזוי, אבער אין הארץ שפיר איך אז איך בין חרוב אינגאנצן, מיין גאנצער מוח איז פול מיט נארישע און שלעכטע געדאנקען כסדר. דאס קומט נאך פון אלס בחור וואס איך האב זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, און קיינער האט מיר נישט געגעבן קיין חיזוק און געזאגט קלאר וואס מען טאר נישט טון, ווי אזוי מען דארף זיך אויפפירן צו זיין ערליך אזוי ווי דער אייבערשטער וויל.

איך שפיר אז ווען איך זאל ווען האבן איינעם אלס אינגל און בחור וואס זאל מיר זאגן פערזענליך וואס איך טאר נישט טון, און זאל מיר געבן חיזוק אויף דעם - וואלט איך נישט געטון קיין שלעכטע זאכן. איך קען באמת נישט פארשטיין פארנוואס די מלמדים און מחנכים, מגידי שיעור און ראשי ישיבות - רעדן נישט אפן צו די קינדער און בחורים, זיי זאלן וויסן וואס זיי טארן נישט טון, דאס וואלט דאך געקענט פארמיידן אזויפיל צרות און עגמת נפש אין די שפעטערדיגע יארן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת חקת, ד' תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז א גרויסע וואונדער אויף מלמדים און מחנכים פארנוואס זיי גרייטן נישט אן די קינדער זיי זאלן זיך

אכטונג געבן נישט צו זינקען אין פגם הברית רחמנא לצלן,
 בשעת וואס אלע צדיקים פון פריערדיגן דור - ובפרט הרב
 הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו - האבן מזהיר געווען די
 מלמדים זיי זאלן רעדן צו די קינדער אפענע דיבורים פון
 שמירת הברית.

עס זענען געווען געוויסע ביי די אסיפת המלמדים וואס
 האבן גע'טענה'עט אז מען זאל נישט רעדן צו די קינדער
 פון שמירת הברית, מיטן טענה, 'אז מען וועט רעדן צו די
 קינדער וועלן זיי וויסן וכו'', האט דער הייליגער רבי זכותו
 יגן עלינו מסאטמער געקלאפט אין טיש און געזאגט אז מען
 דארף יא רעדן, און אז מען רעדט נישט ווייסן נישט די
 קינדער בכלל פון וואס זיך צו היטן.

ביי יענע אסיפה האט ער דערציילט די מעשה וואס ווערט
 געברענגט אין תנא דבי אליהו (רבא, פרק יח) אליהו הנביא
 האט דערציילט: איך האב אמאל אנגעטראפן א מלמד וואס
 האט געהאט זייער אסאך תלמידים - בערך צוויי הונדערט
 תלמידים; נאך א יאר בין איך צוריק געקומען צו די שטאט
 פון דעם מלמד, ווען איך האב אויפגעזוכט דעם מלמד זיך
 צו קענען טרעפן מיט אים האט מען מיר געזאגט אז דער
 מלמד איז שוין געשטארבן צוזאמען מיט זיין ווייב און קינדער,
 אזוי אויך זענען אלע זיינע תלמידים געשטארבן. האב איך
 אנגעהויבן זייער שטארק צו וויינען פארנוואס דער מלמד מיט
 זיין משפחה, מיט די תלמידים, זענען אלע געשטארבן, ביז

עם איז געקומען צו מיר א מלאך פון הימל און מיך געפרעגט: "אליהו, פארוואס וויינסטו?" האב איך אים געזאגט, "צי דען זאל איך נישט וויינען, אז די אלע זענען געשטארבן...?" האט מיר דער מלאך געזאגט: "וויין נישט אליהו, זיי האבן געטון שמוציגע מעשים, זיי האבן געטון עבירות איינער מיטן צווייטן, זיי האבן פונם געווען באות ברית קודש דעריבער זענען זיי אלע געשטארבן יונג"; האט דער רבי זכותו יגן עלינו מסאטמער אויסגעפירט פאר די מלמדים: "דא זעט מען דער חיוב וואס מלמדים האבן צו רעדן צו קינדער פון וואס מען דארף זיך דערווייטערן".

עס ליגט א חוב אויף עלטערן צו רעדן צו זייערע קינדער זיי זאלן זיך אפהיטן, נישט אנרירן ביים ברית קודש, און זיכער זאלן זיי אכטונג געבן פון מנולים אז זיי זאלן נישט טון מיט זיי מעשי תועבה; עם איז א ווייטאג צו הערן פון מענטשן ווי זיי מוטשען זיך אין זייער לעבן נאר ווייל זיי האבן נישט געוויסט ווי שטעלליך דאס איז.

אויף דעם וואס דיין מח איז פול מיט שלעכטע מחשבות וכו'; טו דעם רבינ'ס עצה פון התבודדות, גיי יעדן טאג אין א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און שמועס אויס דיין הארץ מיטן אייבערשטן אויף דיין מאמע לשון, זאג אים וואס דו ביסט אריבער, דערצייל אים אלעס וואס דער יצר הרע טוט מיט דיר און ווי שטארק דו ווילסט זיין אן ערליכער איד; דורכדעם וועט ארויסגיין פון דיר אלע שלעכטע מחשבות.

אויך זאלסטו לערנען אסאך פּרקים משניות; משניות האט א פּח צו אויסוואשן דעם מענטש, עס פּרענגט א נייער נשמה און א נייע מח.

דער אייבערשטער זאל העלפּן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרעד

וואס האט דער רבי געהאלטן
וועגן פארברענגען מיט די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פּרעגן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר געבן א ביאור אויף דעם וואס דער רבי זאגט אין שיחות הר"ן (סימן נט; לקוטי עצות ערך פּנים סימן טו): "מסגל יותר לבנים שיתקומו אצלו להיות רחוק מהם, דהינו לבלי להיות רבוק בהם הרבה ולשעשע אתם בכל פעם. רק לבלי להסתפל עליהם, רק מה שצריכים לחנכם בעבודת ה' בשמתחילין להתגדל, אבּל לא להשתעשע בהם הרבה", עס איז בעסער פאר די קינדער נישט צו זיין צו נאנט צו זיי, נישט צופיל פארברענגען מיט זיי, ענדערש נישט קוקן אויף זיי, נאר זיי מתנהג זיין צו עבודת ה' ווען זיי הויבן אן צו אונטערוואקסן.

היינט רעדט מען אזויפיל ווי שטארק מען דארף אנועקגעבן אסאך צייט פאר די קינדער, זיי אויסהערן און זיי געבן אסאך אויפמערקזאמקייט און אזוי ווייטער. ווי אזוי שטימט דאס מיט די ווערטער פון הייליגן רבי'ן?

יישר פּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חקת, ח' תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב געטראפן א תשובה פאר דיין שאלה אין ספר
הקדוש אשר בנחל (אידיש חלק ב, מכתב רסט), וואו מוהרא"ש
געבט צו פארשטיין דעם שיחה פון הייליגן רבי'ן, דא האסטו
דעם בריוו געשריבן דורך מוהרא"ש אין אידיש:

בעזרת השם יתברך, יום ו' ערב שבת קודש לסדר מסעי,
כ"ז תמוז ה'תשע"א.

דאס וואס דו פֿרעגסט וואס מיינט דער הייליגער רבי מיט
דעם וואס ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נ"ט) "מסוגל
יותר לבנים, להיות רחוק מהם, לבלי להיות דבוק בהם
לשעשע בהם בכל פעם, רק לבלי להסתפל עליהם כלל";
דאס הייסט עס איז זייער מסוגל פאר קינדער אז מען
לעטשקעט זיך נישט מיט זיי אזוי וכו', און מען שפילט זיך
נישט מיט זיי וכו'.

איך מוז דיר זאגן, עס איז דא א פֿלל, און עס איז דא א
יוצא מן הפֿלל. אודאי און אודאי דארף מען קינדער
מקרב זיין, ובפרט אין היינטיגע צייטן וואס די גאסן זענען
הפֿקרא, און עס דרייען זיך ארום ליידיג-גייערס, פֿיסטע פֿחורים
וואס זיי האבן אין זיך קיין שום תוכן נישט, דארף דער

טאטע זען אנצובונדן מיט זיין זון א פנימיות'דיגער קשר וואס דער קינד זאל האבן צוטרוי צום טאטן, און זאל זיך קענען מיט אים דורכשמועסן יעדע זאך, דאס הייסט מיט א קינד דארף מען רעדן אזוי ווי מען רעדט מיט א דערוואקסענער, און דאס האט א קינד ליב, אז מען בויעט אים אויף, און מען באנעמט זיך מיט אים און מען פירט זיך אויף מיט אים פונקט אזוי ווי מיט א דערוואקסענער, דאס בויעט אויף דעם קינד, און ער ווערט זעלבסטשטענדיג, און אזוי האט ער הצלחה אין זיין צוקונפטער לעבן, מה שאין כן ווען מען טשאטשקעט זיך מיטן קינד וכו', אזוי ווי מיט א בעבי, און מען קוישט אים אלץ און מען האלזט אים אלץ, און מען באנעמט זיך מיט אים ווי מיט א קליין קינד, בלייבט ער מיט א קליינעם שכל.

און דאס איז דער פלל, אז מען דארף זייער אכטונג געבן נישט קוישן און האלזן דאס קינד, אפילו מען האט אים ליב, דאס מיינט נאכנישט צו זאגן אז מיט א קוש אדער מיט א גלעט האט מען אים ליב, אדרבה מען מאכט אים ער זאל בלייבן א בעבי, א שכל פון א קליין קינד. דער יוצא מן הכלל איז אז מען דארף רעדן מיט א קינד אזוי ווי מען רעדט מיט א דערוואקסענעם און אים מסביר זיין יעדע זאך אזוי ווי מען איז מסביר א גרויסן פארשטענדליכן מענטש, און דאס בויעט אויף דעם שכל פון קינד.

אויך האב געהערט פון הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל וואס ער האט געהערט פון אונזערע לייט אין אומאן

אויף די שיחה דעם לשון, "מען קושט נישט און מען שלאגט נישט", א קינד, און ער האט ערקלערט דעם מיינונג פון די ווערטער, דאס אז מען קושט צופיל א קינד ווערט ער צעוויילדעוועט און מען דארף אים נאכדעם שלאגן ער זאל נישט זיין אזוי ווילד.

איבערדעם דארף מען לכתחילה נישט קושן, וועט ער נישט זיין ווילד, ער וועט האבן יראה און פחד פון טאטן, און מען וועט אים נישט דארפן שלאגן.

דא האסטו א קלארע הסבר פון מוהרא"ש ווי אזוי זיך צו פירן מיט קינדער.

מאך זיך א שיעור אין ספר הקדוש אשר בנחל, דארט וועסטו טרעפן תירוצים אויף אלע דינע שאלות און ספיקות; עס וועט דיר קלאר ווערן א וועג פארן לעבן אין יעדע הינזיכט, הן אין שלום בית און אזוי אויך אין הינוך תבנים והבנות, ווי אזוי אומצוגיין מיט עלטערן וכו' וכו'.

אזיב עס איז דיר גרינגער צו פארשטיין אידיש זאלסטו לערנען אשר בנחל אין אידיש, מוהרא"ש האט געשריבן אכט הונדערט בריוו אין אידיש פאר די וואס פארשטייען נישט לשון הקודש.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תרעה

וואס טו איך אז מיין טאטע וויל אנדערש?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח אויף אלע חיזוק וואס איז מיר מ'חנ' יעדן טאג. אין דעם זכות זאג איך יעדן טאג דעם יום תהלים.

איך בין א מיידל און איך וויל פֿרעגן איבער דעם וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן^ט אז א מיידל זאל נישט שלאפן ביינאכט מיט הויזן ווייל עס איז נישט קיין צניעות; וואס טו איך אבער אז מיין טאטע וויל דוקא אז איך זאל יא אזוי טון? ער צווינגט מיר נישט עס צו טון, אבער ער וויל אנדערש אז איך זאל יא שלאפן ביינאכט איך מיט הויזן, וואס דארף איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חקת, ח' תמוז, שנת תשע"ט לפֿרט קטן ... תחנ'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זייט ווייטער ממשיה צו זאגן יעדן טאג דעם יום תהלים. דער הייליגער רבי האט געזאגט (הוי מוהר"ן, סימן תפה): "א קאפיטל תהלים אז מען זאגט, איז אזוי ווי א פֿאנטש";

געווענליך האלט א מענטש מיט זיך שטענדיג טרינקען אז אויב ער וועט זיין דארשטיג - זאל ער האבן עפעס צו טרינקען, אזוי אויך דארף א מענטש זאגן יעדן טאג תהלים כדי צו געבן צו טרינקען פאר זיין נשמה.

וואויל איז דעם וואס זאגט יעדן טאג תהלים. דער הייליגער רבי נתן פלעגט יעדן טאג זאגן דעם יום תהלים און ענדיגן ספר תהלים יעדע וואך, אזוי פירן זיך אויך תלמידי היכל הקודש - צו זאגן יעדן טאג דעם יום תהלים.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז משיח וועט קומען בזכות די פשוט'ע אידן וואס זאגן אסאך תהלים. הרב הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו ברענגט אראפ דעם שיחה אין ספר ויואל משה (מאמר ישוב ארץ ישראל, סימן קג) אז משיח וועט קומען בזכות די אלע ערליכע פשוט'ע אידן וואס זאגן תהלים יעדן טאג.

בנוגע גיין אנגעטון בצניעות וכו' ווען אייער טאטע וויל איר זאלט דוקא גיין מיט הויזן, איר פרעגט וואס איר זאלט טון; עס איז שווער צו ענטפערן אויף דעם, ווייל פון איין זייט איז פיבוד אב ואם זייער א חשוב'ע מצוה, אזוי ווייט אז חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי פאה א, א) אז דאס איז חמורות שבחמורות, די מצוה פון מכבד זיין עלטערן איז פון די הארבסטע מצוות וואס איז דא, און פון די אנדערע זייט איז צניעות אויך זייער א חשוב'ע זאך, מען דארף אכטונג געבן צו גיין אנגעטון ווי אזוי די תורה הייסט.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי קידושין פרק א, הלכה ז): "רבי שמעון בן יוחאי אומר, גדול היא כיבוד אב ואם שיהדיפו הקדוש ברוך הוא יותר מכבודו", רבי שמעון בן יוחאי זאגט, דער אייבערשטער האט אונז באפוילן מען זאל מכבד זיין טאטע מאמע מער ווי מען זאל מכבד זיין דעם אייבערשטן אליינס; זאלט איר ווייטער מכבד זיין אייערע עלטערן און איר זאלט זאגן פאר אייער טאטע, מען האט איך געלערנט אז עס איז נישט קיין צניעות פאר א מיידל צו גיין מיט הויזן, וועט ער האבן נחת פון איך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרעו

מיין לעבן איז איין שטיק צרות,
ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס איז נישטא די ווערטער זיך צו באראנקען, און עס איז נישטא דאס געלט צו באצאלן פאר אייער געמריישאפט צו אידישע קינדער; דער אייבערשטער זעט אלעס און ער וועט איך זיכער באצאלן.

יעצט צו מיין שאלה, איך בין א מיידל פון זייער א צעפארענע צעפראסקעטע שטוב. מינע עלטערן האבן נישט קיין שלום בית, מיר האבן א נישט געזונט קינד און עס איז נישטא קיין געלט אין שטוב.

מיין מאמע שרייט אסאך אויף מיר אין פארנט פון אנדערע מענטשן, פֿרעמדע מענטשן האבן מיר געוואלט שלעכטס טון, מיינע ברידער שלאגן מיך פֿסדר, יעדע פֿאר טעג דארף איך אנטלויפן פון שטוב און צו דעם אלעם איז מיין טאטע לעצטנס קראנק געווארן און ליגט אין שפיטאל. איך האב נישט קיין זיידע באפע צו וועמען איך קען גיין, מיין סעמינאר האט זיך פארמאכט, איך האב נישט קיין נארמאלע פֿלאץ וואו צו זיין און מיין לעבן איז אינגאנצן חרוב. שבת דארף איך זיך אליינס צושטעלן און ניטאמאל עסן האב איך געהאט.

איך בין זיך מחזק מיט א זאך וואס איינער האט מיר אמאל געזאגט, אז דער אייבערשטער שלאגט נישט צוויי מאל, און אויב לייד איך אזויפיל צרות אלס מיידל - וועט מיר מסתמא גיין גוט נאך די חתונה. איך בין אבער נישט זיכער אויב דאס איז טאקע אמת, ווייל למעשה ווייסן מיר דאך אז יעדער דארף ליידן, און אפשר וועל איך ווייטער האבן צרות נאך די חתונה אויך?

איך מוז האבן חיזוק זיך צו קענען דערהאלטן, מיין הארץ איז שוין זייער שוואך פון אזויפיל צרות און יסורים טאג טעגליך; איך האף זייער אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיך קענען מחזק זיין.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בלק, י"א תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן

... תקי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קצד): "אחר כל היסורים, אף על פי בן השם יתברך מטיב עמנו",

נאך אלע יסורים וואס גייט אריבער אויפן מענטש - געבט דער אייבערשטער אויך אסאך גוטע זאכן, "רק שאין אנו רוצים להקטין את היסורים", נאר דער מענטש אליינס וויל זיך נישט גרינגער מאכן מיטן אויפווכן דאס גוטס וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים.

אפילו מען גייט אריבער באמת שווערע ביטערע יסורים, "אבל נגד דבקות אחד להשם יתברך מה שזוכין לאיזה בחינה של דבקות במחשבה או בבחינה אחרת", אבער ווען דער מענטש ווערט גענטער דורך דעם צום אייבערשטן, ער הויבט אן לעבן מיטן אייבערשטן, "כל היסורים אינם פלום נגד זה", איז אלע יסורים גארנישט אנטקעגן דעם, "ועל ידם בעצמם מתקרבים ומתדבקים אליו יתברך", ווייל דורך דעם ווערט א מענטש גענטער צום אייבערשטן. "כי נוטלין מפני הבריאות גופי, מי נוטל מפני הבריאות, השם יתברך, אם פן אני נדבק בו יתברך", מען הויבט אן פארשטיין ווער מאכט מיר די אלע ווייטאג? ווער געמט מיר אנועק מיין געזונט? דער אייבערשטער אליינס ברענגט מיר דאך די יסורים, אויב אזוי ווער איך גענטער צו אים'. "וכן בשלוקת חס ושלום, איזה בן. מי לוקח, השם יתברך, אם פן אדרבא עתה הוא סמוך יותר אליו יתברך, כי בעולם הבא סמוכין יותר להשם יתברך", אויב חס ושלום מען פארלירט א קינד און מען הויבט אן פארשטיין ווער האט דאס מיר אנועק גענומען? דער אייבערשטער, אויב אזוי ווער איך דאך גענטער צו אים; עיין שם.

אז איר ווילט אביסל חיזוק זאלט איר אריינקוקן אין צנאת מוהרא"ש, וועט איר אנדערש רעדן און טראכטן. איך ברענג איך אראפ א שטיקל וואו מוהרא"ש שרייבט וועגן זיינע יסורים וואס ער האט געליטן אין זיין לעבן, און ער בעט זיך ביי אונז אלע מיר זאלן אננעמען באהבה ווען עס גייט אריבער אויף אונז יסורים.

צנאת מוהרא"ש, אות יד:

"מיינע טייערע קינדער און תלמידים, וואס זאל איך איך זאגן? איר קענט זיך נישט פארשטעלן וויפיל יסורים און עגמת נפש איך האב געליטן אויף דער וועלט, איך האב ממש נישט געהאט קיין איין גוטן טאג אין מיין לעבן, אן קיין שום גומא. איך האב יעדן טאג ממש געוויינט פון די פילע צער און עגמת נפש וואס איך האב געהאט פון אלע זייטן, פון אינעווייניג און פון אינדרויסן. אבער איך האב זיך שטענדיג געטרייסט מיט דעם אז ברוך ה' איך גלייב אינעם אייבערשטן, איך ווייס אז אלעס האט א פונקטליכער חשבון, אלעס ווערט געפירט מיט א געוואלדיגע השגחה פרטית, און איך בין נאר אנטלאפן שטענדיג צום אייבערשטן, און דאס איז וואס האט מיר געהאלפן איבערקומען מיינע פילע צרות און יסורים.

דעריבער זאלט איר אויך טון די זעלבע, איר זאלט חס ושלום נישט האבן קיין טענות אויפן אייבערשטן, זיך נישט אפרעדן אויפן אייבערשטן. געדענקט וואס די חז"ל

זאגן (תנחומא, תצא): 'צריך האדם להתחזיק טובה לתקדוש ברוך הוא בזמן שהיסורין באין עליו, למה? שהיסורין מושכין את האדם לתקדוש ברוך הוא' - א מענטש דארף דאנקען דעם אייבערשטן ווען ער שיקט אים יסורים. פארנואס? ווייל די יסורים שלעפן דעם מענטש צום אייבערשטן. נאך זאגן די חז"ל (ספרי, ואתחנן): 'יהא אדם שמח ב'יסורין יותר מן הטובה, שאילו האדם בטובה אין נמחל לו עוון שב'ידו, וב'יסורין נמחל לו' - א מענטש דארף זיך מער פרייען מיט די יסורים וואס ער באקומט ווי מיט די גוטס וואס ער באקומט, ווייל ווען א מענטש האט נאר גוטס וועט ער מיט דעם נישט אפקומען זיינע עבירות, אבער ווען ער האט יסורים וועט דאס יא אפמעקן זיינע עבירות".

נאך אזעלכע ווערטער קוקט מען שוין אנדערש אויף די וועלט; מען הויבט אן זען וואס מוהרא"ש איז אריבערגעגאנגען אין לעבן, און מיט דעם אלעמען האט ער זיך מחזק געווען און מחזק געווען די גאנצע וועלט, ער האט אריינגעבלאזן אין אונז א גייסט מיר זאלן וועלן לעבן און מיר זאלן מאכן אנדערע זאלן לעבן. מוהרא"ש פלעגט זאגן אז ער האט דאס אלעס געקענט טון נאר ווייל ער האט גענומען דעם רבינ'ס עצות בתמימות ובפשיטות, ער האט אסאך גערעדט צום אייבערשטן.

דעריבער אז איר ווילט ארויסגיין פון אייערע צרות זאלט איר פאלגן דעם רבי'ן מיט די עצה פון התבודדות,

געוואוינט זיך צו צו אויסשמועסן אייער הארץ מיטן
איבערשטן.

זוכט אויף דאס גוטס פון אייער לעבן; הויפט אן דאנקען
דעם איבערשטן אויף דאס גוטס וואס איר האט,
און בעטס דעם איבערשטן עס זאל איך גרינגער ווערן
דאס לעבן, איינמאל איר וועט אריינגעמען דעם איבערשטן
אין אייערע פראבלעמען - וועט אלעס זיין גרינגער. אזוי ווי
דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט געזאגט
נאכן באגלייטן זיין זון הרב הצדיק רבי מאיר גתן זכרוננו
לברכה, אז ווען א מענטש כאפט א קלאפ אין רוקן און
ווען ער דריידט זיך אויס זעט ער אז זיין ליבער חבר האט
אים געגעבן דעם קלאפ - טוט עס נישט וויי, מען געמט
דאס ווי א פריינדליכע באגריסונג, האט דער הייליגער
צאנזער רב אויסגעפירט: "איך האב געכאפט א קלאפ, מיין
זון איז גפטר געווארן אזוי יונג, אבער איך געב א קוק:
'ווער קלאפט מיר? דער איבערשטער אליינס', דערפאר
טוט עס נישט וויי".

דער איבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תרעז

איז טאקע נישטא אזא זאך ווי חברים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דער ראש ישיבה שליט"א זאגט בסדר אין די שיעורים אז עס איז נישטא אזא זאך ווי חברים. דאס איז מיר זייער אינטערעסאנט, ווייל מיר געפונען זייער אסאך אין די תורה און אין תנ"ל איבער דאס גרויסקייט פון האבן חברים. צום ביישפיל "אחבת דוד ויהונתן" (אבות ה, טז), "נושא בעול עם חברו" (שם ה, ו), "דיבוק חברים" (שם; לפי כמה גרסאות), און אין די גמרא מסכת ברכות (דף טז:): "ותקנינו בחבר טוב בעולמך".

אזוי איך איז באקאנט פון אסאך חסידי'שע ספרים אז אידן מוזן זיך אלעמאל האלטן צוזאמען, זיין איבערגעגעבן איינער פארן צווייטן מיט מסירת נפש. תנ"ל זאגן שוין (אבות ה, י): "שלי ששך וששך שלי", און אין ספר ישמח ישראל (פרשת פקודי) טייטשט ער דעם פסוק (משלי יח, א): "לתאנה יבקש גדרך", אז ווער עס טיילט זיך אפ פון חברים גייט נאך זיינע תאוות. דעריבער פארשטיי איך נישט ווי אזוי איר קענט זאגן די ווערטער: "עס איז נישטא אזא זאך ווי חברים".

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בלק, י"ב תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אנדא דארף א מענטש האבן גוטע חברים, אזוי ווי די הייליגע חכמים זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ט): "איזוהי

דַּרְךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם", וְוַאס אִיז דִּי רִיכְטִיגֶע וועג ווי אזוי אַ מענטש זאל זיך פֿירן? "רבי יהושע אומר, חבר טוב", רבי יהושע זאגט מען זאל זיך נעמען א גוטער חבר; ווייל אז מען האט א גוטער חבר קען מען זיך מחזק זיין איינער דעם צווייטן. נאך געפונען מיר אז די הייליגע חכמים זאגן (תענית כג.): "או חברותא או מיתותא", אויב מען האט נישט קיין גוטער חבר איז מען ווי א טויטער מענטש.

דוּרְךְ אַ גוטער חבר קען מען זוכה זיין צו מקבל זיין פונעם צדיק אסאך מער. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן לד) דוּרְךְ אַ חבר קען א מענטש איבער'חורן אלע תורות פונעם צדיק, אזוי אויך קען מען זיך לערנען פון א חבר מער וויפיל מען לערנט פונעם רבין. אזוי ווי רבי חנינא האט געזאגט (תענית ז): "הרבה למדתי מרבתי, ומחברי יותר מרבתי", איך האב געלערנט אסאך תורה פון מיינע רבי'ס און פון מיינע חברים האב איך געלערנט נאך מער ווי פון מיינע רבי'ס.

אָבער פון די אנדערע זייט דארף מען זיך זייער היטן פון מענטשן, ווייל רבם כפולם מיינען די אייגענע אינטערעס. מוהרא"ש האט אונז פסדר מזהיר געווען מיר זאלן אכטונג געבן פון מענטשן, מוהרא"ש טייטשט דאס וואס די הייליגע חכמים זאגן (אבות ב, ג): "הוו זהירין בראשותי, שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן. נראין פארהבין בשעת הנאתו, ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו"; א

מענטש זאל זיך היטן פון סתם זאכן וואס ווערט אנגערופן דברים של רשות, דאס הייסט "הוו זהירין ברשות" - מען זאל זיך היטן פון מענטשן וואס מאכן זיך ווי חברים, "שאין מקרבין לו לאדם אלא לצדק עצמן" - דאס וואס זיי זענען דיך מקרב און זיי מאכן זיך ווי חברים - דאס טוען זיי פל זמן זיי קענען האבן א טובת הנאה פון דיר, דאס טוען זיי פאר זייער אייגענע אינטערעס, "נראין באוהבין בשעת הנאתן" - ווי לאנג זיי קענען ארויסהאבן פון דיר אן הנאה מאכן זיי זיך ווי זיי האבן דיך ליב און ווען זיי זעען אז זיי קענען מער גארנישט האבן פון דיר - דעמאלט ווארפן זיי דיך אנועק, אזוי ווי מיר זעען: "ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו" - זיי העלפן נישט דעם מענטש ווען ער איז אין א צרה; דאס איז א סימן אז זיי זענען קיינמאל נישט געווען קיין חברים, ווייל אן אמת'ער חבר וועט קיינמאל נישט אפלאזן דעם מענטש אפילו ווען ער קען נישט האבן א טובת הנאה פון אים (אבות ב, ג).

דעריבער פלעגט מוהרא"ש אונז שטענדיג אנזאגן מיר זאלן זיך אכטונג געבן פון חברים און פון פריינט, און דאס זאג איך שטענדיג פאר מינע תלמידים, זיי זאלן נישט פארברענגען זייערע טעג און יארן מיט חברים, ענדערש זאל מען פארברענגען מיט די אייגענע שטוב. ווייל די איינציגסטע חבר וואס איז דא - איז דער מאן פאר זיין ווייב און די ווייב פאר איר מאן, זיי בלייבן שטענדיג אינאיינעם (אויב זיי האבן שכל ווי אזוי זיך צו פירן).

עם איז בראי דו זאלסט מעיין זיין אין צואת מוהרא"ש (אות ט) וואו מוהרא"ש רעדט פון חברים, איך בין דיר מעתיק דעם חלק צואה:

"איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך גוט ארייננעמען אין קאפ אז איר האט נישט קיינעם אויף דער וועלט. קיין שום מענטש אויף דער וועלט קען אייך נישט העלפן, און זיכער קען קיינער אייך נישט שלעכטס טון. דעריבער זאלט איר נישט מורא האבן פון קיין שום מענטש, און איר זאלט זיך נישט חנפ'ענען צו קיין שום מענטש, ווייל דאס וועט אייך גארנישט העלפן.

פארקערט, דאס וועט אייך נאר שאטן צום געזונט, ווייל ווען מען פארלאזט זיך אויף מענטשן, און דערנאך זעט מען אז יענער האט גארנישט געקענט העלפן, יענער איז בכלל נישט אינטערעסירט דיר צו העלפן, דאן ווערט מען זייער אנטוישט, מען ווערט זייער צובראכן און צוקלאפט פון דעם. א איד וואס גלייבט אבער אינעם אייבערשטן, און פארלאזט זיך אינגאנצן נאר אויפן אייבערשטן, ער איז זייער מצליח אין אלע הינזיכטן, ווייל ער חנפ'עט נישט קיינעם, און האט נישט מורא פון קיינעם, און לעבט זיך זיין אייגענעם לעבן".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרעה

צי פעלט אויס צו האבן נאך קינדער?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן אויב מען מוזשעט זיך אויפצוציען די קינדער, צי פעלט אויס צו האבן נאך קינדער? מיר האבן שוין א אינגל און א מיידל, פארנוואס זעט מען ביי חסידים אז זיי האבן אזויפיל קינדער?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בלק, ט"ו תמוז, שנת תשע"ט לפֿרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בעזונותינו הרבים האט זיך אריינגעכאפט ביי אידישע קינדער די נגע צרעת פון נישט האבן קינדער רחמנא לצלן; מענטשן זענען מסית ומדיח אנדערע נישט צו האבן קינדער מיטן אויסרייד: "היינט איז א ספֿנה צו האבן קינדער", "עס איז שווער צו מחנך זיין די קינדער", אדער אנדערע נארישע סברות, ווי צום ביישפֿיל: "אויף וועמענס חשבון האסטו קינדער?" "וואס וועט זיין מיט פרנסה?" און דאס גלייכן - ווען פרֿיה ורבֿיה איז די ערשטע מצוה אין די תורה. דער אייבערשטער האט אונז באפוילן (בראשית א, כח):

"פרו ורבו ומלאו את הארץ ובכשה", מען זאל האבן קינדער אנצופולן די וועלט, "ובכשה", און מיט קינדער וועט איר אייננעמען די וועלט; ווי אזוי נעמט מען איין די וועלט? אז די וועלט ווערט באזעצט מיט מענטשן וואס פירן זיך ווי דער אייבערשטער וויל, מען פירט זיך אזוי ווי עס דארף צו זיין - מיט דעם נעמט מען איין די וועלט.

דאס איז געזאגט געווארן אפילו ווען מען האט שוין זוכה געווען צו האבן א אינגל און א מיידל וואס מיט דעם האט מען מקים געווען די מצוה פון פריה ורביה; אזוי ווי עס שטייט (קהלת יא. 0): "בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך", און חכמינו זכרונם לברכה דרש'ענען אויף דעם (יבמות 30b): "היו לו בנים בגלותו יהיו לו בנים בזכותו", עס איז דא א מצוה פון האבן נאך און נאך קינדער; און אזוי פסק'נט דער רמב"ם (פרק טו מהלכות אישות, הלכה טז): "אף על פי שקים אדם מצות פריה ורביה, הרי הוא מצוה מדברי סופרים שלא יבטל מלפרות ולרבות כל זמן שיש בו כח. שכל המוסף נפש אחת בישראל באלו בנה עולם", אפילו מען האט שוין מקים געווען די מצוה פון פריה ורביה איז א מצוה צו ברענגען נאך קינדער ווייל מיט דעם בויט מען אויף די וועלט.

די וואס זאגן אז היינט איז א ספנה צו האבן קינדער ווייל מען זעט דאך אז אזויפיל פאלן אוועק וכו'; דאס איז נישט א סבה אויף נישט צו האבן קינדער, ווייל דער הייליגער רבי האט געזאגט: "א מענטש דארף בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו האבן אסאך קינדער, אפילו די קינדער

וועלן אויסוואקסן נישט אזוי ווי עס דארף צו זיין - זאל ער ווייטער ברענגען קינדער, ווייל ווען משיח וועט קומען און צוריק ברענגען אלע אידן צום אייבערשטן וועט ער צוריק ברענגען אלע פארנווארפענע נשמות, ער וועט מתקן זיין און פאררעכטן אלע דורות".

אויך איז נאריש זיך אפצוהאלטן פון קינדער וועגן פרנסה. ווייל דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים, סימן ג): "אין צריך לאדם לדאג על פרנסת בניו, כי בשהם גדלים, גדלה פרנסתם עמם", א מענטש דארף נישט זארגן וועגן פרנסה, ווי אזוי זיינע קינדער וועלן האבן פרנסה, ווייל ווען זיי וועלן אויפואקסן - וועלן זיי האבן פרנסה; און אויך די עלטערן וועלן האבן פרנסה, ווייל קינדער איז א ברכה. ביי אידן איז קינדער א ברכה, דעריבער וועסטו זען ווי ביי ערליכע אידן זענען דא פרוכטבארע פאמיליעס, געבענטשטע שטובער.

די וואס פארדרייען דעם קאפ פון אינגעלייטלעך און ווייבלעך אז מען זאל נישט האבן קינדער גלייך וכו' ווייל מען קען נישט אויפבויען אן אמת'ער קשר צווישן מאן און ווייב - דאס איז נישט אמת, ווייל קיין שום זאך בויט נישט אויף אזא שטארקע קשר ווי קינדער; מיט יעדע קינד וואס מען האט - בויט זיך אויף א גענטערע קשר.

צדיקים זאגן אז קינדער ברענגט שלום בית, אזוי ווי מיר געפונען ביי די פרשה פון א סוטה; ווען א מאן און ווייב קריגן זיך ביז עס קומט דערצו אז דער מאן ברענגט

זיין ווייב צום פהן און עס שטעלט זיך ארויס אז זי איז אן
 ערליכע פרוי - זאגט די תורה (במדבר ה, כח): "ונקתה ונזרעה
 זרע", זי וועט ווערן געבענטשט מיט קינדער און די קינדער
 וועלן צוריק ברענגען די אמת'ע ליבשאפט און פארשטאנד
 איינער צום צווייטן.

אז עס איז אייך שווער אויפצוציען די קינדער - זאלט איר
 מקפיד זיין פון היינט און ווייטער אויף טהרת המשפחה;
 מאכט אייך א שיעור צו איבער'תורן די הלכות, און איר
 זאלט האבן קישר מיט א רב וועס איר זאלט פֿרעגן יעדע
 שאלה, נישט זיך אליינס מורה היתר זיין, דורךדעם וועט
 אייך זיין גרינג אויפצוציען די קינדער. אז מען היט טהרת
 המשפחה האט מען געזונטע קינדער און פח זיי צו מגדל
 זיין, אבער אויב חס ושלום מען היט נישט קיין הלכות אין
 שטוב דעמאלט קומען קראנקע קינדער און מען פארלירט
 די פח צו די קינדער השם ירחם.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן אויז אז די גאולה שלימה וועט
 קומען בזכות די פרוכתבארע משפחות (יבמות סג):
 "אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף"; קומט אויס
 אז מיט יעדע קינד וואס מען ברענגט אויף די וועלט איילט
 מען צו אז משיח זאל קומען במהרה בימנו.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תרעט

ווי אזוי ווער איך פֿטור פון מיין סמארטפֿאון?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

קודם פֿל ייִשר פֿח פֿאר די שיינע שיעורים, עס געבט מיר חיזוק אויף א גאנצן טאג.

איך בין א אינגערמאן, עטליכע יאר נאך די חתונה פֿרוך השם, מיט עטליכע זיסע קינדערלעך פֿרוך השם. לעצטנס האב איך געקויפט א סמארטפֿאון, עס איז געפילטערט און איך נוץ עס נאר אין שטוב. אויך מיין ווייב האט ליב זיך צו שפילן דערמיט צו קוקן נייעס און איך האב עס אויך גענוצט נאר פֿאר דעם, צו קוקן נייעס.

דערנאך האב איך אבער געמראפֿן א וועג ווי אזוי אויסצוקרויזן דעם פֿילטער און אנגעקומען צו די ערגסטע שמוציגסטע מאוויס, און איך פֿאל ליידער אסאך דורך.

איך ווייס אז איר גייט מיר זאגן איך זאל אנוועקנוארפֿן דעם פֿאון, אבער קודם איז עס נישט גרינג צו טון סתם אזוי, און צווייטנס ווייס איך נישט וואס צו זאגן פֿאר מיין ווייב; 'פארנואס וויל איך עס אנוועקנוארפֿן?' זאל איך איר דערציילן אז ווען זי איז נישט אין שטוב נוץ איך עס פֿאר די ערגסטע, און עס ברענגט מיך צו פֿגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן?! זי ווייסט דאך אז עס איז געפילטערט!

דאס ערגסטע איז, איך שפיר אז עס נעמט אנועק פון מיר די ליבשאפט צו מיין ווייב; ביטע ראטעוועט מיר!

ייִשר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פנחס, י"ט תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז מיר האבן אין אונזער דור א ביטערע
צרה וואס רופט זיך "אינטערנעט"; דאס האט שוין
חרוב געמאכט זייער אסאך מענטשן. זייער אסאך זענען
אינגאנצן אוועקגעפאלן פונעם דרך התורה דורך די צרה,
און אסאך אידישע שטופער זענען צעפאלן פון דעם, ווייל
ווי נאר מען היט זיך נישט די אויגן, מען איז מטמא די
אויגן - ברענגט דאס אז מען זאל אראפפאלן אין עבירות.

אז מען היט זיך נישט די אויגן פארלירט מען די אמונה,
מען הויבט אן האבן קשיות אויף די אמונה. אזוי ווי
חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה ט:): "שמשון הלך אחר
עיניו", שמשון האט זיך נישט געהיטן די אויגן, "לפיכך נקרו
פלשתים את עיניו", דערפאר האבן די פלשתים, די אראבער
- אויסגעשטאכן זיינע אויגן; ווען מען היט זיך נישט די אויגן
- ווערן די אויגן אויסגעשטאכן פון די קלפות. זיי פארשטעלן
דעם אלקות און מען זעט נישט מער קיין געטליכקייט, עס
ווערט טונקל אין די אויגן און מען פארלירט די אמונה און
יראת שמים רחמנא לצלן.

זיי מיר מוחל, איך פארשטיי נישט דיין פראגע; דו פרגעסט
וואס דו זאלסט טון מיט דיין טעלעפאן וואס איז אפן

צו די ערגסטע זאכן השם ישמרינו? וואס איז דיין פראגע בכלל?! דו אליינס שרייבסט דאך אז זייט דו קוקסט עבירות שאדט דאס צו דיין שלום בית, עס נעמט אוועק פון די ריינקייט אין שטוב, דיין קאפ ליגט נעבעך אין עפעס אנדערש רחמנא לצלן, דעמאלט וואס איז בכלל דיין שאלה? פארוואס זאלסטו האלטן אין טאש א זאך וואס מאכט קאליע דיין אייביגע לעבן, דיין שלום בית, דיין פרנסה וכו'? אז דו וועסט ווייטער קוקן עבירות וועסטו אלעס פארלירן, דו וועסט זיך גט'ן און בלייבן אן גארנישט.

מיר דארפן וויינען און קלאגן צום אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער, ער זאל קוקן וואו מען ליגט און וואס מען קוקט רחמנא לצלן. יעדע נאכט ביי הצות וויינען מיר אויפן חורבן (איכה א טו): "על אלה אני בוכיה", אויף דעם וויין איך רבוננו של עולם, "עיני עיני ירדה מים", אויף מיינע אויגן וואס איך היט נישט; איך קוק עבירות, וואס דאס איז גורם: "כי רחק ממני מנחם משיב נפשי", אז איך זאל זיך דערנווייטערן פונעם צדיק וואס ער איז: "משיב נפשי", און איך פאל אראפ אין פגם הברית. "היו בני שוממים", איך זינדיג בהוצאת זרע לבטלה, "כי גבר אויב", ווייל דער יצר הרע שטארקט זיך אויף מיר; אלעס צוליב: "עיני עיני", אז מיינע אויגן זענען נישט ריין.

ווען די פריערדיגע צדיקים וואלטן דאס געהאט אין זייער דור וואלטן זיי דאס נישט אויסגעהאלטן; דער סמ"ך מ"ם האט זיך געטראפן א וועג ווי אזוי ער קען אראפווארפן

אידישע קינדער גרינגערהייט; אנשטאט דארפן ארבעטן טאג און נאכט זיי צו שלעפן אויף נישט גוטע פלעצער - האט ער היינט א גרינגע וועג, מען שאפט זיך א סמארטפאון אדער א טעבלעט וכדומה לזה און מען דארף שוין נישט גיין אין ערגעץ. מען זיצט ביי זיך באהאלטן און מען קוקט אפ אלע שמוץ וואס איז דא אויף די וועלט רחמנא לצלן - אזוי ווי דו שרייבסט, השם ישמרנו. אין אנהויב זעט עס אויס זייער גוט, עס ציט זייער שטארק, עס גלאנצט און עס שמייכלט צום מענטש, אבער ווען מען בייסט אריין אין דעם, מען קוקט עבירות, ווערט מען זייער צעקלאפט און צעבראכן, ווייל פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה מאכט דעם מענטש דעפּרעסד און מרה שחורה'דיג.

ווארף אנוועק דיין טעלעפאן ווי פריער; וואס מיינסטו, דיין ווייב איז טאקע אזא נאר? דו מיינסט אז זי ווייסט נישט וואס דו קוקסט? זי ווייסט זייער גוט ווער דו ביסט, זי שפילט מיט דיר א שפיל, זי שטעלט א פנים ווי זי ווייסט גארנישט, ווען באמת ווייסט זי גאר גוט ווער דו ביסט; עס איז נישטא קיינער וואס קען דעם מענטש אזוי גוט ווי די אייגענע ווייב.

הדבר הראשון זאלסטו עס ארויסווארפן פון שטוב, ברענג נישט אריין קיין כלי שופכין אין שטוב. צווייטנס, זאלסטו נעמען דעם רבינ'ס עצות. נעם א משניות און א גמרא, הויב אן לערנען אין שטוב ביינאכט אויפן קול פרקים משניות און דפים גמרא, גמרא האט א פח אז עס פארברענט

אלע קלפות. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה 'לילית', על בן יש בח בלמוד התלמוד להכניע אותה", ווען א מענטש לערנט גמרא פארברענט ער די קליפה וואס ווארפט אראפ א מענטש אין פנים הברית.

זאג פאר דיין ווייב אז דו ווילסט האבן ערליכע קינדער, דעריבער האסטו אפגעמאכט אז דו ברענגסט מער נישט אריין א סמארטפאון אין שטוב; דו האסט זיך בארעכנט צו פאלגן וואס די רבנים זאגן.

מיין נישט אז דו וועסט נישט האבן ווייטער די נסיון; עס גייט נישט אזוי גרינג זיך ארויס צו רייסן פון דעם, בפרט ווען מען האט שוין געקוקט און געזען וכו' וכו' - דעמאלט שפירט מען פסדר ווי מען וויל צוריק לויפן צו דעם, זאלסטו זיין שטארק אין לימוד התורה וועט דיר דאס היטן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין ל): "בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין", איך האב פאשאפן דעם יצר הרע - זאגט דער אייבערשטער - אבער איך האב א רפואה פארן יצר הרע, דאס איז די הייליגע תורה וואס איז א מעדיצין קעגן דעם יצר הרע, "וואס אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו", אויב לערנט מען תורה פאלט מען נישט אריין אין זיינע הענט. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרפ

ווי אזוי האט איר זיך געקענט דערהאלטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל איך באדאנקען אויף אלע חיזוק און דרשות, עס איז מיך מחי' שוין פאר אסאך יארן, און נישט נאר מיך נאר נאך פילע טויזנטער אידן איבער די גאנצע וועלט.

איך שטיי און איך וואונדער זיך ווי אזוי איר האט געקענט באווייזן דאס וואס איר האט באווייזן. ווען מען קוקט אויף צוריק די שנאה און העצע וואס איז געווען אויפן גאס קעגן אייער מהלך, קען מען ממש שטוינען ווי אזוי די וועלט האט זיך אזוי איבערגעדרייט. ווען היינט זעט שוין כמעט יעדער דאס גרויסקייט פון היכל הקודש, וויפיל אידן זענען זיך מחי' און שעפן עצות און חיזוק פון די עצות און דרשות. ובפרט איבער דעם ענין פון מאכן ביליגע שמחות, קוקט מען זייער שטארק ארויף אויף איך.

איך וויל אבער פארשטיין ווי אזוי איר האט געהאט די פוחות הנפש די פריערדיגע יארן זיך צו קענען האלטן אזוי שטארק, פירן פארצווייגטע מוסדות, געבן אזויפיל דרשות און חיזוק - טראץ די אלע התנגדות וואס איז געווען קעגן איך. איך טראכט אז אויב איר וועט ארויסגעבן פון וואו איר פערזענליך האט גענומען די חיזוק און כח נישט צו צעפאלן אין די שווערסטע זמנים - וועלן אנדערע אידן אויך קענען נעמען חיזוק פון דעם ווייטער אנצוגיין אין זייערע שווערע צייטן.

דער אייבערשטער זאל איך געבן ווייטער כח אנצוגיין מיט אייער הייליגע ארבעט.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פנחס, י"ט תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויילסט וויסן דער סוד ווי אזוי מען קען זיך דערהאלטן און
אנגיין אפילו אין שווערע צייטן? דער סוד איז
'לערנען דעם הייליגן ספר אשר בנחל' וואס ענטהאלט
וואונדערליכע בריוון וואס מוהרא"ש האט געשריבן דורכאויס
זיין גאנץ לעבן.

ווען מען לערנט דעם ספר בויט זיך אויף אינעם מענטש
א קלארע אמונה; מען הויבט אן קוקן אויף די וועלט
ווי אלעס איז איין שטיק אייבערשטער - דומם, צומת, חי
און מדבר - אלעס איז נאר א פארשטעלאכטס פונעם
אייבערשטן. מען ווערט נישט מיואש ווען מען האט שווערע
צייטן, ווייל מען ווייסט קלאר אז דער אייבערשטער שטייט
אונטער אלעם.

מוהרא"ש זכרנו לברכה האט מיר פערזענליך מתוק געווען
אין אלע שווערע צייטן, אבער בעקר חיזוק האב
איך גענומען פון מוהרא"ש'ס ספרים; דער ספר איז דער
בעסטער חבר וואס איז שיק, ווייל דעם ספר קענסטו געמען
מיט זיך א גאנצן טאג און א גאנצע נאכט.

ווען מען איז אנגעהאנגען אין א צווייטן ווערט מען זייער
צעבראכן, ווייל דער מענטש אויף וועם מען איז

אנגעהאנגען קען דאך נישט זיין גרייט פאר דיר ווען אימער
 דו דארפסט חיזוק וכדומה, יענער דארף דאך עסן, שלאפן
 און עוסק זיין אין זיינע פרינואטע זאכן, ער איז דאך אויף א
 מענטש; קומט אויס אז אויב דו ווארטסט צו באקומען חיזוק
 און דער מענטש איז נישט גרייט פאר דיר - וואס קענסטו
 טון? אבער אז דו האסט די ווערטער פונעם צדיק, דער ספר
 פונעם צדיק - דאס קענסטו נעמען מיט זיך טאג און נאכט,
 נאכט און טאג, און דאס האט מיך מחזק געווען אין אלע
 שוועריקייטן וואס איך בין אריבער. (די שוועריקייטן וואס דו
 וויסט און אויף די אלע שוועריקייטן וואס איז דיר נישט
 באקאנט, ווייל נאך אסאך מער שוועריקייטן בין איך אריבער
 פרינואט וכו' וכו'), און דאס איז מיר נאך יעצט ווייטער מחזק.

אז דו וועסט לערנען דעם ספר אשר בנחל וועסטו פארשטיין
 ווי מען קען אנגיין אין לעבן אפילו אלע שפעטן פון דיר
 און אלע מאכן חזק וכו' וכו'; מען הויבט אן שפירן דעם
 אייבערשטן אליינס. מען האט אמאל אויסגעלויבט פאר רבי
 נתן דעם ספר שני לוחות הברית פונעם של"ה הקדוש זכותו
 יגן עלינו, אז דאס איז ממש א כל בו, ווייל עס פארמאגט אין
 זיך אלעס: דרוש, חסידות וכו'; האט זיך רבי נתן אויסגעדרוקט
 אויף זיינע ספרים לקוטי הלכות: "מיינע ספרים איז דעם
 אייבערשטנס גן עדן", ווייל ווען מען לערנט לקוטי הלכות
 ווערט מען אזוי מחזק אז מען שפירט זיך שוין יעצט ווי מען
 איז אין גן עדן; און מוהרא"ש האט אויסגעפירט לגבי דעם
 ספר אשר בנחל: "דער ספר אשר בנחל איז דער אייבערשטער

אליינם", ווייל עס איז נישטא נאך א ספר וואס זאל זיין א נשטיק געטליכקייט, אזוי ווי דער ספר; וואו מען עפנט נאר אויף דעם ספר, יעדע איינציגסטע בריוו - זעט מען די לויטערע ריינע אמונה און מען הויבט אן בענקען צום אייבערשטן.

זאלסטו זיך אויך מאכן א שיעור אין דעם ספר אשר בנחל, "הפך ביה והפך ביה, דכלא ביה (אבות ה, כב); ל' אז נישט אפ דעם ספר אשר בנחל. אז דו וועסט דאס לערנען - וועסטו שוין נישט דארפן קיין שום חיזוק און קיינער וועט דיר נישט קענען צעברעכן, דו וועסט לעבן מיטן אייבערשטן בתכלית השלמות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרפא

וואס טוט מען ווען מען שפירט נישט קיין נאנטשאפט צום מאן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך בין א פרוי און איך בין זיך מחנ' מיט די שיעורים, יישר פת.

איך האב ברוך השם א גוט לעבן, איך שפיר אבער נישט א נאנטשאפט צו מיין מאן, איך שפיר נישט בכלל אז עס פעלט מיר אויס צו האבן א מאן, וואס קען מען טון דערצו?

איך האב רחמנות אויף מיין מאן וואס ער דארף זא האבן א פרוי. און אפֿשר ווייל איך האב נישט קיין מוט און געדולד צו אים, דעריבער קען ער זיך נישט היטן די אויגן אויפן גאס; אפילו ווען איך גיי צוזאמען מיט אים אויפן גאס קען ער נישט אכטונג געבן וואו ער קוקט.

ווי אזוי קען איך אים פֿרייליך מאכן, אין די צייט וואס איך שפיר בכלל נישט קיין גייגונג צו א מאן? נאר ממש אמאל אין א שטיק צייט וואס איך שפיר אז איך דארף אים האבן? איך האב באַמט רחמנות אויף אים.

ייִשר בַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, כ"א תמוז, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבא, פרק ט): "איזוהי אשה בשרה, כל שעושה רצון בעלה", ווער איז אן ערליכע פרוי? א פרוי וואס איז שטענדיג גרייט פארן מאן וכו'; דא רעדט מען פון א פרוי וואס גייט קעגן איר אייגענע ווילן אבי צו טון די רצון פון איר מאן.

ווען א פרוי שטעלט זיך צו צו איר מאן נאר ווען עס איז גוט פאר איר, נאר ווען זי האט הנאה פון דעם און נאר ווען עס קומט איר אויס גוט וכו' וכו' - באקומט זי נאכנישט דעם טיטל: "אשה בשרה העושה רצון בעלה",

ווייל זי טוט נישט רצון בעלה, נאר זי טוט איר אייגענע ווילן, זי אליינס וויל לעבן מיט אים וכו'; אפער ווען א פרוי קוקט נישט אויף זיך און טראכט נישט פון זיך, נאר זי גייט קעגן איר ווילן אבי פרייליך צו מאכן איר מאן, זי טראכט: 'ווי אזוי קען איך זיין גרייט פאר מיין מאן וכו?' דאן איז זי אן 'אשה בשרה'.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון די ערליכע פרויען וואס געבן זיך אינגאנצן אוועק פארן אייבערשטן, זיי געבן אוועק זייער לעבן אויפצושטעלן אידישע דורות מיט מסירות גפש ממש, אין זייער זכות איז מען ארויס פון מצרים און אין זייער זכות וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן פון דעם לאנגן גלות.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ולקוט שמעוני תהלים, סימן תשצה) בזכות די ערליכע פרויען זענען די אידן ארויס פון מצרים; ווען פרעה האט געמאכט די אידן ארבעטן שווער בשעת מען איז געווען פארשקלאפט און פארפלאגט אונטער די מצריים, מען האט געארבעט ביטער שווער און די מענער זענען נישט אהיים געקומען צו זייערע ווייבער, וואס האבן די ערליכע פרויען געטון? זיי זענען געגאנגען צו זייערע מענער אויפן פעלד דארט וואו זיי האבן געארבעט און געברענגט פאר זייערע מענער וואסער מיט קליינע פיש, זיי האבן זיי אפגעוואשן וכו', און יעדע פרוי האט גערעדט שיין צו איר מאן מיט ליבשאפט און זיך שיין געמאכט פאר אים וכו' - אזוי איז ארויסגעקומען די גאנצע אידישע פאלק וואס

זענען ארויס פון מצרים און מקבל געווען די הייליגע תורה
ביים בארג סיני.

אזוי אויך זאגן אונז די הייליגע חכמים (ילקוט רות, רמז ד): "אין
הדורות נגאלין אלא בזכות נשים צדקניות שפדור",
משיח וועט קומען נאר בזכות די ערליכע פרויען פונעם דור;
נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (סוטה יא:): "בזכות נשים
צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים, ובזכותן עתידין להגאל",
אין די זכות פון די פרויען זענען מיר אויסגעלייזט געווארן
פון מצרים און בזכות זיי וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן פון
גלות; די פרויען וואס לייגן אלעס אין דער זייט ווען עס קומט
צו טון רצון ה', זיי העלפן זייערע מענער און ציען אויף די
קינדער - אין זייער זכות וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן.

בעטס דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אייך
אז עס זאל זיין ליבשאפט צווישן אייך, ווייל מיט
תפילה קען מען אלעס פועלן. איר שרייבט אז איר האט
רחמנות אויף אייער מאן; עס וואונדערט מיר פארנוואס איר
זארגט נישט אויף אייך, די רחמנות איז אויף אייך, איר
דארפט בעטן דעם אייבערשטן אויף זיך אליינס אז איר
זאלט זיין געזונט און וועלן לעבן מיט א מאן אזוי ווי דער
אייבערשטער האט באשאפן די וועלט און אזוי ווי די גאנצע
וועלט לעבט. בעטס דעם אייבערשטן יעדן טאג אויף אייער
שפראך אז עס זאל אריינגיין א ליבשאפט אין אייך צו אייער
מאן, איר זאלט שפירן ווי איר זענט איין מענטש. מאן און
ווייב דארפן שפירן צווישן זיך ווי מען איז איין מענטש, און

אזוי ווי עס איז נישט שיק די רעכטע האנט זאל זיך גרויסן אויף די לינקע האנט און די לינקע האנט זאל זיך גרויסן אויף די רעכטע האנט, און אזוי ווי די רעכטע האנט זאגט נישט: 'איך דארף נישט מיין לינקע האנט וכו', אזוי איז נישט שיק אז מאן און ווייב זאלן זיך גרויסן איינער אויפן צווייטן.

אז איר וועט לעבן מיט אייער מאן אזוי ווי דער אייבערשטער הייסט און איר וועט זיין שטענדיג גרייט פאר אים - וועט איר זוכה זיין צו בנים צדיקים, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן און זענען מבטיח פאר א פרוי וואס איז שטענדיג גרייט פאר איר מאן; נישט נאר זי דריידט זיך נישט ארויס פון אים מיט תירוצים וכו' נאר זי וויל זיין מיטן מאן וכו' - וועט זי זוכה זיין צו האבן אזעלכע וואוילע קינדער, וואס אפילו אין די צייטן פון משה רבינו איז נישט געווען אזעלכע צדיקים (עירובין ק:).

תרפב

קען מען עסן פלייש אין די ניין טעג, ווען מען האט נישט פארשטאנען גענצליך דאס לערנען?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א מזל טוב צו די חתונה פון אייער זון, און נאך א מזל טוב פארן ניי געבוירענעם קינד, דער אייבערשטער זאל איך געבן אסאך נחת מיט השפעות לרוב, וכל מייל דמיטב.

עצתו

תרפב

אמונה

שמוג

אין אייער זכות און אין זכות פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו - האב
איך זוכה געווען אנצוהויבן לערנען די הייליגע תורה אויפן סדר דרך
הלימוד פון הייליגן רבי'ן.

ווער עס האט נאכנישט געשפירט דעם געשמאקן טעם - איז בכלל
נישטא וואס צו רעדן מיט אים. איידער מען הויבט אן לערנען אויפן
סדר דרך הלימוד זעט עס אים ווי א קינדער שפיל, ווען מען הויבט
אבער אן צו לערנען אויף דעם וועג, הויבט מען פלוצלונג אן צו שפירן
די זיסקייט פון די הייליגע תורה, מען שפירט א נאנטקייט צום אייבערשטן,
מען באקומט יראת שמים און אהבת השם. און נאכדעם איז שוין נישטא
וואס זיך צו טענה'ען איבער דעם בכלל.

איך האב געוואלט פרעגן, אויב מען ענדיגט א מסכתא אויפן סדר
דרך הלימוד און מען האט פארשטאנען נאר פופציג פראצענט פון די
גמרא, ווערט דאס גערעכנט פאר א געהעריגע סיום אז מען זאל קענען
דורכדעם עסן פלייש אין די ניין טעג?

איך וועל זיך פרייען צו באקומען אן ענטפער, און דער אייבערשטער
זאל אייך געבן אלעס גוטס אין לעבן.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז ממש אזוי ווי דו שרייבסט, בעפאר מען הויבט אן
לערנען אויפן סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן

(עו) זעט אויס דאס זאגן משניות און גמרא פארן מענטש ווי א קינדער שפיל, אבער איינמאל מען הויבט אן לערנען אויף דעם וועג - ווערט ממש ביטול הבחירה; מען ווערט צוגעקלעפט צו די תורה, מען באקומט יראת שמים און אהבת השם יתברך.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (תוי מוה"ר, סימן רס): "ווער עס האט טועם געווען פון די אונגארישע וויין - דעם קען מען שוין נישט אפנארן"; דאס גייט ארויף אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבין, ווי נאר מען הויבט אן טועם זיין פון דעם סדר אין לערנען; מען הויבט אן זאגן משניות בסדרן, א פרק נאך א פרק און אזוי אויך בלימוד גמרא, מען הויבט אן גורם זיין בלעטער גמרא - דעם מענטש קען מען שוין נישט אפנארן נאכדעם וואס ער האט שוין פארזוכט פונעם יין המשמר, אזא מענטש דארף שוין נישט קיין ראיות און הוכחות צי דאס הייסט געלערנט אדער נישט; צי עס איז יא דעם רבינ'ס זאך אדער נישט, דעם מענטש אינטערעסירט שוין גארנישט, ער וויל לערנען און ענדיגן די גאנצע תורה.

אויף דיין שאלה צי מען קען מאכן א סיום אין די ניין טעג און עסן פלייש אויב מען האט געלערנט אויפן סדר דרך הלימוד, מען האט גורם געווען גמרא און פארשטאנען נאר פופציג פראצענט; אודאי הייסט דאס א סיום און אודאי הייסט דאס געלערנט, אבער עסן פלייש אין די ניין טעג איז נישט בראי, אפילו ווען מען איז מסיים א מסכתא און מען

פארשטייט דאס הונדערט פראצענט. מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט זאגן: "בדאי הוא בית אלקיננו נישט צו עסן קיין פלייש אין די ניין טעג"; אבער מען קען דאס נוצן פאר א סיום. דער אייבערשטער זאל אונז אלע העלפן מיר זאלן שוין ארויסגיין פון אונזער גלות בכלליות, ובפרטיות - יעדער איינער פון זיין פריוואטע גלות, און מיר זאלן לעבן מיטן אייבערשטן א גאנצן טאג. דעמאלט וועט זיין: "פאילו נבנה בית המקדש", אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לג.): "כל אדם שיש בו דעה פאילו נבנה בית המקדש ב'מיו"ן; אמן."

תרפג

וואס טו איך אז מיין טאטע מאכט זייער
אנגעצויגן דעם גאנצן שבת?

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך האב איך זייער געוואלט באדאנקען פאר אלע שיעורים און חיזוק וואס געבן מיר ממש לעבן, ובפרט די שיעורים פון זומער אין קעמפ, וואס זענען גאר עפעס אנדערש, איך ווארט א גאנץ יאר דערויף. א גרויסן יישר בה.

מיין טאטע מיט מיינע ברידער זענען געקומען צו מיר אויף שבת, איך האב אריינגעלייגט אסאך בוחות און געלט אז דער שבת זאל זיין שיין און געלונגען, יעדער זאל זיין זייער צופרידן. למעשה האט זיך עס אבער אויסגעלאזט זייער נישט גוט, מיין טאטע איז געווען זייער גערוועזן

דעם גאנצן שבת. יעדע מינוט האט ער געשריגן אויף א צווייטן קינד און וויפיל איך האב פֿרובירט צו מאכן א געשמאקע אטמאספֿער ביים טיש - האט ער ווייטער געהאלטן אין איין שרייען און מאכן אנגעצויגן די לופט.

פארשטייט זיך אז אלעמאל איז ער גערעכט מיט זיינע טענות און וואס איך טו איז קיינמאל נישט גוט, אזוי איז אלץ די שבתים, איך ביי אים אינגער־היים; אלץ איז אנגעצויגן און גערווען.

מיין שאַלה איז צי איך דארף נאך גיין צו אים אויף שבתים, אז מיין ווייב און מיינע קינדער זאלן צווען זיין שבת טיש מיט פעס און גערונן. ער פארלאנגט אז מיר מוזן קומען יעדע פֿאר וואכן, וואס דארפן מיר טוין?

א גרויסן ייִשר בַּח נאכאמאל אויף אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לְכָבוֹד ... גְרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פֿריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מְחַי' מיט די עצות פונעם הייליגן רבי'ן; ווער עס הערט דעם רבינ'ס עצות און התחזקות - ווערט אן ערליכער איד, מען הויבט אן בענקען צום אייבערשטן, מען הויבט אן לערנען און דאווענען, און די גאנצע לעבן ווערט אן אנדערע סארט לעבן.

בגלגלע דיין טאטע וכו'; וויסן זאלסטו אז פֿיבור אב נאם איז נישט קיין גרינגע מצוה מקים צו זיין. אבער ווער

עם איז נזקק אין די מצוה - איז זוכה אז זיינע קינדער וועלן זיך אנשטרענגען אים צו מכבד זיין, און אזוי אויך פארקערט; אויב מען פירט זיך נישט מיט דרך ארץ צו די עלטערן וועלן די קינדער זיך אויך פירן מיט חוצפה.

דער הייליגער בן איש חי זכותו יגן עלינו ברענגט א פחד פון א מעשה (ספר בן יהודע על מסכת בבא מציעא דף לג). עס איז געווען א גרויסער גביר וואס האט געהאט אן אלטן טאטן און ארעמאן, דער גביר האט נישט אכטונג געגעבן אויף זיין טאטע, ער האט אים ארויסגעווארפן פון שטוב און ער האט געדארפט שלאפן אין גאס מיט אנדערע ארעמעלייט. ויהי היום, עס איז געווען אינמיטן ווינטער, זייער א קאלטע טאג, ווען דער אלטער טאטע איז געזיצן אין גאס פרידנדיג פאר קעלט, איז דארט אריבער זיין אייניקל - א זון פון דעם גביר, האט דער זיידע געפעטן זיין אייניקל: "איך פעט דיר, גיי פעט דיין טאטע זאל אויף מיר רחמנות האבן און מיר שיקן א ווארעמע מלבוש אז איך זאל נישט אויסגיין פאר קעלט דא אין גאס". דער אייניקל איז אהיים געקומען און געפעטן: "טאטע, האב רחמנות אויף זידי; זידי פעט א ווארעמע קלייד", האט דער גביר געזאגט פאר זיין זון: "גיי ארויף אויבן אין בוידעם, דארט האב איך אן אלטע קלייד וואס איך דארף סיי ווי נישט, דאס קענסטו טראגן פארן זיידן"; דער זון איז ארויף אין בוידעם און געטראפן אן אלטע קלייד, פול מיט ריסן און גרויסע לעכער. ער איז געווארן זייער אויפגערעגט, ער האט גענומען א שערל,

איינגעקנייטשט דעם קלייד און דאס צעשניטן אין האלב. ווען זיין טאטע - דער גביר - האט געזען אז דער זון קומט נאכנישט אראפ, האט ער ארויפגעשריגן צום בוידעם: "וואס טוסטו אזוי לאנג אין בוידעם? גיי שוין מיט דעם קלייד צו מיין טאטע!" דער זון האט זיך אבער ווייטער פארזוימט, ער האט געענדיגט שניידן דעם קלייד אויף צוויי שטיקלעך און אראפגעקומען צו זיין טאטע מיט איין שטיקל קלייד, האט אים דער טאטע געפרעגט: "פארוואס האסטו צעשניטן דעם קלייד אויף צוויי שטיקלעך?" האט ער געזאגט פאר זיין טאטע: "איין שטיקל לייג איך אונעק פאר דיר, ווען דו וועסט ווערן אן אלטער מענטש וועל איך דיך ארויסווארפן פון שטוב, און ווען עס וועט קומען ווינטער און דו וועסט זיין קאלט - וועל איך דיר שיקן דעם צווייטן חלק פונעם קלייד. ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ענין פנחומא לך לה ט): 'מעשה אבות, סימן לבנים', ווי אזוי די פירסט זיך מיט דינע עלטערן וועל איך זיך פירן מיט דיר"; האט דער טאטע זיך געכאפט ביים קאפ וואס ער האט געטון און ער האט אהיים גערופן זיין אלטן טאטן, ער האט אים אריינגענומען אין שטוב און אים איבערגעבעטן.

עס איז פראי דו זאלסט נאכקוקן די מעשה ווי אזוי ער ברענגט דאס, מער באריכות.

נאכן ליינען די מעשה וועסטו שוין וויסן ווי אזוי זיך צו פירן מיט דיין טאטע; אפילו דיין טאטע שרייט און

עצתו

תרפד

אמונה

שמט

האלט דין פאר וכו' וכו' - וועסטו אים ווייטער מכבד זיין
און ווייזן פאר דינע קינדער ווי אזוי א איד פירט זיך מיט
א טאטע. דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו אלעם גוטס.

שרייב מיר נאך, וועל איך דין מדרין זיין אויפן זיסן וועג
וואס מוהרא"ש האט געלערנט מיט אונז; די וועג
פון הייליגן רבי'ן, ווי אזוי מען קען זוכה זיין צו האבן א
חיים טובים, א לעבן פון גן עדן אויף די וועלט.

א גוט שבת.

תרפד

מיין ווייב איז מיר געווארן מיין פאליציאנט,
ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר ברוך פאר די שיעורים, עס האט ממש
געטוישט מיין לעבן צום גוטן.

איך בין געווארן א יתום זייענדיג זיבעצן יאר אלט. איך האב זיך
אסאך געמוטשעט אלס בחור אליין, ביז איך בין ענדליך א חתן געווארן
ביי די צוויי און צוואנציג, און איך האב חתונה געהאט ברוך השם.

מיין פראבלעם איז אבער אז מיין ווייב איז מיר געווארן ממש ווי
מיין מאמע, זי שטייט אויף מיין קאפ ווי א פאליציאנט און לאזט מיר
ממש נישט אטעמען. זי פאלגט מיר נאך א גאנצן צייט, און דאס געמט
מיר צו די ישוב הרעת און די סיפוק פון לעבן.

איך בין שוין געווען ביי אסאך מענטשן, אבער קיינער האט מיר נישט געקענט העלפן. עס איז מיר באַמט זייער שווער, און איך דארף אויך חיזוק אויף אמונה און בטחון, אפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר ארויסהעלפן?

ייִשר בת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, שנת תשע"ט לפֿרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פֿריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מתחיל מיט די דיבורים פון הייליגן רבי'ן.

וויסן זאלסטו אז יעדע פֿרישע פֿארפֿאלק קריגן זיך אין אנהויב; עס איז נאכנישט געווען א פֿארפֿאלק וואס זאלן זיך נישט קריגן אין אנהויב נאך די חתונה. גלייך ווען די וועלט איז באשאפן געווארן האבן זיך שוין די ערשטע פֿארפֿאלק - אדם און חוה - געקריגט, ווען חוה האט געגעסן פונעם עץ הדעת האט זי שוין געגעבן פאר אדם הראשון פון דעם סם המות. אזוי אויך זעען מיר ביי שָׂרָה אפנו אז זי האט געזאגט פאר אברהם (בראשית טו, ה): "חמסי עליך" וגו'; און פון דעמאלט איז דא קריגערייען צווישן מאן און ווייב.

רחל אמנו האט פארגעהאלטן יעקב אבינו, זי האט געשריגן אויף אים (בראשית ל, א-ב): "הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי", און יעקב האט איר גענטפערט: "התחת אלקים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן וגו'"; אויך זעען מיר ביי דוד המלך ווי ער האט געליטן בזיונות פון זיין ווייב, זי האט אים מבוזה געווען וכו' (עין שמואל ב, ו, טז-כב), מיט דעם אלעם האבן זיי ווייטער געלעבט מיט א דביקות צום אייבערשטן, זיי האבן געקוקט מיט א גוט אויג אויף די ווייב און שטענדיג דן געווען די ווייב לבקף זכות.

דו פון דיין זייט זאלסט זיך אויפפירן צו דיין ווייב מיט דרך ארץ אזוי ווי א ברסלב'ער חסיד פירט זיך; רעד צו איר שיינ - וועט זי זיך טוישן און זי וועט אויך רעדן שיינ צו דיר. ווייז איר אז דו טראכסט פון איר, וועט זי זיך אויטאמאטיש טוישן. און אפילו זי איז דין מצער - זאלסטו איר ווייטער מכבד זיין.

חבמינו זכרונם לברכה דערציילן (במות סג): "רבי חניא הוה קא מצערא ליה דביתהו", רבי חניא'ס ווייב פלעגט אים זייער אסאך מצער זיין; מיט דעם אלעם: "כי הוה משבח מידי", ווען ער פלעגט זען א גוטע זאך וואס זי האט ליב, "צויר ליה בסודריה, ומייתי גיהלה", פלעגט ער עס אהיים ברענגען פאר איר.

א מענטש דארף שטענדיג געדענקען זיינע עבירות וואס ער האט געטון, אזוי ווי דוד המלך זאגט (תהלים נא, ה): "כי

פִּשְׁעֵי אָנִי אֲדַע וְחַטָּאתַי נִגְדֵי תְּמִיד"; מוֹהֲרָא"ש בְּרַעְנַגְט פּוֹן צִדִּיקִים אַז דִּי רֵאשִׁי תִּיבּוֹת פּוֹן: וְחַטָּאתַי נִגְדֵי תְּמִיד - אִיז חֶתָּן? אִיב אַ חֶתָּן גֵּיט צו דִּי חֲתוּנָה גַעֲדַעֲנִקְעֲנֵדִיג שְׂטַעֲנֵדִיג וּוּאס עַר הָאט גַעֲטוֹן אִין לְעֵבֶן - וּוְעַט עַר הָאָבֶן אֲלֵעִם גּוֹטְס, עֵס וּוְעַט זַיִן: כִּי לְה' ה' מְלוּכָה, וּוּאס אִיז נוֹטְרִיקוֹן כִּלְ"ה; וּוְעַן דְּעַר חֶתָּן גַעֲדַעֲנִקְט שְׂטַעֲנֵדִיג וּוּאס עַר הָאט גַעֲטוֹן, עַר וּוִינֵט צוּם אִיבְעֵרֶשְׁטֵן יַעֲדֵן טָאג: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִיךְ הָאב גַעֲטוֹן אֲלֵע נֶאֱרִישְׁקֵיטֵן, זַי מִיר מוֹחֵל זְכוּ וְכוּ", דַעֲמֶאֱלֵט וּוְעַט עַר הָאָבֶן אַ גּוֹטְע פִּלְה און אֲלֵעִם וּוְעַט זַיִן מְסוּדֵר - כִּי לְה' ה' מְלוּכָה.

דו פִּרַעֲנֵט צִי אִיךְ קָען דִיר הַעֲלֵפֶן; אִיךְ קָען דִיךְ מְחַזֵק זַיִן און זָאגֵן וּוּאס אִיךְ טו וּוְעַן אִיךְ דַאָרְף הִילְף. אִיךְ גֵי צוּם אִיבְעֵרֶשְׁטֵן און אִיךְ פֵעַט אִים אויף וּוּאס אִיךְ דַאָרְף און דְּעַר אִיבְעֵרֶשְׁטֵר הַעֲלֵפֵט מִיר. אַזוֹי זְאָלְסְטוּ אִיךְ טוֹן, גֵי יַעֲדֵן טָאג אִין אַ וּוִינְקֵל וּוּאָו קִיִנְעֵר אִיז גִישֵׁט דַאָרְט און שְׂמוּעֵס אִים דִיִן הָאָרֶץ פֶאָרֵן אִיבְעֵרֶשְׁטֵן; קוֹדֵם דַאָנְק אִים פֶאָר דִיִן לְעֵבֶן, פֶאָר דִיִן וּוִיב און פֶאָר אֲלֵעִם, און פֵעַט אִים עֵס זָאל זַיִן צוּוִישֵׁן עֵנְק פֶאָרֶשְׁטאַנְד און לִיבְשֶׁאָפֵט - וּוְעַט זִיךְ אֲלֵעִם טוּישֵׁן.

דְּעַר אִיבְעֵרֶשְׁטֵר זָאל הַעֲלֵפֶן זְאָלְסְט הָאָבֶן הַצִּלְחָה אִין אֲלֵע עֲנִינִים.

תרפה

וואס טוט מען אז נאך די חתונה האט מען ווייטער גסיונות?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר די חיות און חיזוק וואס איך שעפ שוין די לעצטע פינף יאר פון די שיעורים און דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א.

איך האב חתונה געהאט פאר נישט לאנג צוריק מיט א ליכטיגע אשת חיל, און איך שפיר ממש ווי א נייער מענטש. איך האב ברוך השם געלערנט חתן שיעורים ביי א ברסלב'ער חתן רבי [וואס בעט נישט קיין געלט], און איך ווייס זיך צו היטן פון פרישות, איך האב ברוך השם א גליקליך לעבן.

ווען עס קומט אפער די געוויסע צייטן ווייס איך נישט וואס צו טון, איך שפיר ווי איך ווער צוריק א בחור און איך פאל יעדעס מאל דורך רחמנא לצלן; איך האב געמיינט אז נאך די חתונה איז נישטא מער קיין גסיונות, איז דא עפעס וואס איך טו נישט גוט?

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט האבן אן עצה פאר מיר.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן

לקבול ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז ווער עס היט זיך נישט פון די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה ווערט צום סוף

משוגגע... די עבירה רייסט אויס דעם מענטש און עס נעמט אַוועק פון אים די גאַנצע שכל.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לו) רוב משוגעים ווערן משוגגע פון די עבירה פון פגם הברית, און אלע צרות וואס מען ליידט קומט פון פגם הברית, פון מוציא זיין זרע לבטלה רחמנא לצלן, רחמנא לישזבן. די עבירה מאכט אז דער מענטש זאל אלעס פארלירן.

אז דו ווילסט זיך ראטעווען פון דעם יצר הרע, נעם דעם רבינ'ס עצה; דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א): "עקר הכנעתו של יצר הרע, הוא על ידי התורה", דער עקר עצה ווי אזוי מען קען פטור ווערן פונעם יצר הרע איז דורך לערנען תורה, "והתורה היא בחינת ניו", און די תורה איז אזוי ווי די פארעם פונעם אות ו', ווייל די לוחות איז געווען ברייט זעקס טפחים און לאנג זעקס טפחים, "והניו" הוא צורת מקל", און דער אות ו' זעט אויס ווי א שטעקן, "כי התורה הקדושה מכניע את היצר הרע שרוצה לעשות את האדם משוגע ממש חס ושלום", קומט אויס אז די תורה איז צוגעגליכנט צו א שטעקן, פונקט ווי א משוגענער פארשטייט נאר ווען מען שלאגט אים מיט א שטעקן, אזוי אויך דער מענטש וואס זינדיגט, וואס ער איז אויך א משוגענער - פארשטייט אויך נאר ווען מען שלאגט אים מיט די תורה; מיט ששה סדרי משנה, דאס איז דער וא"ו, נאר די תורה האט די כח צו מאכן א מענטש אויפהערן זינדיגן.

אז דו האסט חתונה געהאט און עם פלאקערט אין דיר ווייטער די עבירה פון הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן צוליב דיין רגילות פון דייעע יונגע יארן, זאלסטו נעמען די עצה פון הייליגן רבי'ן און זאגן אסאך משניות. עם איז נישטא נאך א זאך וואס זאל אויסרייסן דאס שלעכטס פונעם מענטש ווי לימוד משניות. ווען מענטשן וואלטן ווען געוויסט וואס משניות טוט פארן מענטש - וואלטן זיך אלע געפלייסט אין דעם, משניות האט א סגולה אז עם רייניגט די נשמה און עם נעמט אראפ פון איר אלע פלעקן.

אך בעט דיר זייער זאלסט אפלאזן דייעע שלעכטע מעשים, ווייל חוץ וואס דו ברענגסט א שאדן אויף דיין נשמה - וועסטו אויך האבן א שאדן אויף דיין גוף. אזוי ווי עם ווערט געברענגט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רמ, סעיף יד) ווען א מענטש איז פונם בבית - "זקנה קופצת עליו", ווערט ער אפגעשוואכט און פארעלטערט, און ער פארלירט די כחות. אזוי אויך ווערן אים די אויגן אפגעשוואכט, עם הויבט אן גיין א שלעכטע גערוד פון זיין מזיל; "ישער ראשו ונבות עיניו וריסי עיניו נושרים וכו'", די האר פון קאפ און פון די אויגן ברעמען פאלן ארויס, "והרבה כאבים חוץ מאלו באים עליו", און עם ברענגט אויף אים נאך אסאך ווייטאגן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין צו טון תשובה שלימה.

תרפו

אז איך האלט מיט פון דער ווייטנס,
בין איך אויף א תלמיד היכל הקודש?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שוין קרוב צו א יאר וואס איך פארפעל נישט קיין איין שיעור פונעם ראש ישיבה שליט"א אויף די "קול ברסלב" האטליין און ברוך השם איך פרויביר צו מקום זיין וואס איך הער. איך בין מעביר סדרה יעדן טאג, איך לערן ח"י פרקים משניות און נאך שיעורים, און איך בין מכבד מיין ווייב; א גרויסן יישר כח פאר אלעם.

יעצט צו מיין שאלה, דער ראש ישיבה האט געזאגט ביי א שיעור אז די תלמידים זאלן זען צו קומען כאטש איינמאל א וואך אין קעמפ, זיך צו טובל'ן אין די מקוה פון אמונה. וויל איך וויסן אויב דאס איז אויך געזאגט געווארן אויף אזא איינער ווי מיר וואס איז א תלמיד נאר פון די שיעורים אויפן טעלעפאן, אדער נאר פאר ווער עס איז אפיציעל א תלמיד היכל הקודש און דריידט זיך דארט פיזיש?

אויך וויל איך וויסן אויב איך וועל קענען קומען מיטהאלטן דעם סיום הש"ס מיט די קהלה, קומענדיגן יאר.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך וועל זיך זייער פרייען אז דו וועסט קומען זיך אריינשטעקן דעם קאפ און זיין א חלק פון חבורת היכל הקודש,

זיך אָנזעטיגן מיט די גוטע עסן וואס דער רבי געבט אונז. מוזנא דנשמתא (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ח), שפייז פאר די נשמה; דיבורי אמונה וואס איז מחזק אונזערע נשמות.

שפיר נישט ווי דו ביסט צווייט קלאסיג וכו'; מיין נישט אז מען דארף זיין אין א געוויסער מקום צו זיין א תלמיד היכל הקודש, פאלו נאר די וואס דאווענען דארט און דארט, און נאר די וואס געפונען זיך דארט און דארט - די זענען ברסלב'ער חסידים און די אמת'ע תלמידים. עס איז נישט אזוי; ברסלב'ער חסידות איז נישט מצמצם אין קיין שום פלאץ, נאר וואו אימער דער מענטש געפונט זיך, אויב פאלגט ער דעם הייליגן רבינ'ס עצות, ער לערנט דעם רבינ'ס ספרים און פרובירט צו מקים זיין וואס שטייט דארט - דורכדעם איז ער מקושר צום רבי'ן און ער איז א תלמיד פון רבי'ן.

אלע פרישע מקורבים האבן דעם געפיל אז זיי זענען נאכנישט פון די ריכטיגע ברסלב'ער; זיי קוקן אויף די אלטע מקורבים מיט קנאה - ווי זיי זענען די וואס זענען גענטער צום רבי'ן. אבער וויסן זאלסטו אז מען קען נישט זיין מקורב צום רבי'ן נאר אז מען לערנט דעם רבינ'ס ספרים; לקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, ספורי מעשיות און ספר המדות. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ה): "ולא עם הארץ חסיד"; אויב מען לערנט נישט דעם רבינ'ס ספרים און מען איז נישט מקים זיינע הייליגע עצות - האט מען נישט קיין שום שייכות מיטן רבי'ן. עס קענען זיין מענטשן וואס זענען שוין יארן אין ברסלב, אבער אויב זיי לערנען

נישט דעם רבינ'ס ספרים זענען זיי נישט קיין תלמידים פון רבי'ן, ווידער קען זיין א פרישער מקורב וואס אויב ער באפלייסט זיך אין רבינ'ס ספרים און פאלגט די עצות - איז ער מער מקורב ווי אנדערע.

רבי נחמן טולטשינער זכר צדיק לברכה האט אמאל געכאפט א היטש (טרעמפ) מיט איינעם יוסל פאראנטשיק; אזוי שמועסנדיג זאגט ער פאר רבי נחמן טולטשינער: "איך האב געקענט דעם רבי'ן", און רבי נחמן טולטשינער האט אים מקנא געווען. ווען ער איז געקומען צו רבי נתן און אים דערציילט אז ער האט געטראפן א איד יוסל פאראנטשיק וואס האט געקענט דעם רבי'ן, האט אים רבי נתן געזאגט: "יוסל פאראנטשיק האט נישט 'געקענט' דעם רבי'ן, ער האט 'געזען' דעם רבי'ן, דו 'קענסט' דעם רבי'ן, ווייל דו לערנסט די ספרים פון רבי'ן", אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצב): "פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספרו", די פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק געפונט זיך אין זיינע ספרים; קומט אים אז איינער וואס לערנט די ספרים פונעם הייליגן רבי'ן - דער קען דעם רבי'ן און ער איז א ברסלב'ער חסיד, אבער אז מען לערנט נישט די ספרים האט מען נישט קיין שייכות מיטן רבי'ן.

אדרבה ואדרבה, קום ארויס אין קעמפ, זיין א חלק פון אזא הייליגע פלאץ וואו מען איז זיך מחי' ומחוק מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן. און אלע וואס האבן א געפיל צום רבינ'ס דיבורים - "את אשר ישנו פה עמנו, ואת

אשר אינגו עומד עמנו", נאר זיי זענען זיך מ'חז' פון דערנווייטנס
 - זענען געלאדנט צו קומען מיטהאלטן דעם סיום הש"ס און
 זיין א חלק פון דעם פלאץ.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תרפז

ווען וועט שוין משיח צדקנו קומען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אסאך שאלות צו פרעגן, אבער מער פון אלעם האב איך
 איין גרויסע שאלה; ווי לאנג נאך וועלן מיר זיך מוטשען אין דעם ביטערן
 שווערן רוחניות'דיגן גלות? ווען קומט שוין משיח און עס וועט שוין זיין
 ומלאה הארץ דעה את ה'?

עס ווערט שווערער און שווערער צו זיין אן ערליכער איד, די דורות
 פאלן מיט אזא שנעלע טעמפא, אידישע קינדער פאלן ווי פליגן; נישט
 אומזיסט האט רבי יחנן געזאגט: "ייתי ולא איחמיניה" (סנהדרין צח:), ער
 האט נישט געוואלט מיטהאלטן ביאת המשיח, ווייל ער האט געוויסט ווי
 שלעכט דער דור וועט דעמאלט אויסזען.

מען רעדט אזויפיל פון אלע גוטע זאכן, פארנוואס זאל מען אבער נישט
 איבערדרייען די וועלט אז אידן זאלן איינרייסן משיח זאל שוין קומען,
 וואס דעמאלט וועט מען שוין אויטאמאטיש געהאלפן ווערן מיט אלעס?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווער רעדט נישט פון ביאת משיח? אלעס וואס מיר רעדן
און מיר שווען איז נאר בדי מיר זאלן זוכה זיין ארויס
צו גיין פון גלות.

אז דו ווילסט טון עפעס פאר ביאת משיח זאלסטו לערנען
יעדן טאג אסאך פרקים משניות - וועסטו מקרב זיין
די גאולה. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה ז,
ג): "אין כל הגלויות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות",
משיח וועט קומען נאר בזכות וואס מען לערנט משניות;
און דער הייליגער בני יששכר זכותו יגן עלינו זאגט (בני יששכר
חודש תמוז אב - מאמרי חדשי תמוז אב, מאמר ב): "סך כל השעות מן
הכ"ב ימים הם תקכ"ח", די שעות פון די דריי וואכן איז
סך הכל פינף הונדערט אכט און צוואנציג, "על בן יש
במשניות תקכ"ח פרקים מנן מפת"ח", דערפאר איז דא אין
ששה סדרי משנה פינף הונדערט אכט און צוואנציג פרקים,
"במנן מפתח הגאולה", ווייל דאס איז דער שליסל מיר זאלן
דורכדעם ארויסגיין פון גלות, וואס דאס איז אנטקעגן די
פינף הונדערט אכט און צוואנציג שעה פון די דריי וואכן
וואס מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש. אזוי ווי חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה ז, ג): "אין הגלויות מתבנסות

אָא בּזכות המּשנּויות", מְשיח וועט קומען נאר אינעם זכות פון די וואס לערנען מּשנּויות, "וכּשֶׁמְדַבְּרִין וְשׁוֹנִין בְּמוֹ פִינוּ הַתּוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה, אַזִּי נִפְתַּח הַסֵּתוּם", און ווען מען חזר'ט מּשנּויות ווערט געעפּנט די פארמאכטקייט פון אונזער גלות, אזוי ווי עס שטייט (הושע ה, י): "גַם כִּי יִתְנוּ בְּגוֹיִם עֶפְתָּה אַקְבָּצִים", לשון מתניתין, 'יתנו' איז א לשון פון מּשנּויות, אז מען וועט לערנען מּשנּויות אין גלות, "עֶפְתָּה אַקְבָּצִים", וועט אונז דער אייבערשטער אויסלייזן; זאלסטו זיך באפלייסן אין לימוד מּשנּויות וועסטו האבן א חלק אין פּרענגען די גאולה.

אזיך זאלסטו זיך יעדן טאג מתבודד זיין; הויב אן שוין יעצט צו לעבן מיט דער לימוד וואס משיח וועט אריינברענגען אין די גאנצע וועלט, דער לימוד פון התבודדות ותפילה. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ב): "עקר כּלי זינו של משיח הוא התפלה", משיח'ס געווער וועט זיין תפילה, "וכל מלחמתו שיעשה וכל הכבישות שיכבש, הכל משם", אלע מלחמות און אלעס וואס ער וועט איינגעמען - וועט זיין נאר דורך תפילה; משיח צדקנו וועט אריינברענגען אזא ליכטיגקייט אין די וועלט, יעדער איינער וועט שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און געבן אים. מען וועט רעדן צום אייבערשטן - יעדער איינער וואס ער דארף, אזוי ווי עס שטייט (צפניה ג, ט): "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה, לקרא כּלם בשם ה'", און יעדער וועט זען דעם אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה נב, ח): "כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון".

אלע דיבורים וואס מיר רעדן איז פון די לימודים וואס משיח וועט אריינברענגען אין די וועלט. דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן רסו): "צווישן מיר און משיח איז נישטא קיין חילוק, נאר איין חילוק איז דא, ביי משיח וועט מער נישט זיין קיין בחירה און יעצט איז נאך דא די בחירה"; דאס טוט שוין דער רבי יעצט מיט אונז, ער ברענגט אריין אין אונז אזא געטליכקייט און אזא ליכטיגקייט אז מיר שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט אונז, ביי אונז און נעבן אונז. און איינמאל א מענטש שפירט דעם אייבערשטן הויפט ער אן רעדן צום אייבערשטן.

דער רבי האט אונז געגעבן א מתנה די זאך פון התבודדות; ווען א מענטש פאלגט דעם רבי'ן בתמימות ובפשימות, ער גייט אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און הויפט אן זיך אויסגיטן דאס הארץ פארן אייבערשטן, ער דערציילט אלעס פארן אייבערשטן אזוי ווי ער וואלט דאס דערציילט פאר א גוטער חבר - איז ער דער גליקליכסטער מענטש. ביי אים ווערט מקוים דאס וואס שטייט (ויקרא כו, יב): "והתהלכתי בתוכם, והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", זאגט אויף דעם רש"י: "אטייל עמכם בגן עדן פאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני", מען שפאצירט כביכול מיטן אייבערשטן, מען רעדט צו אים שפאצירנדיג, אה! ממש גן עדן אליינס!

עס איז נישטא קיין זיסערע זאך ווי ווען א מענטש שפירט אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים; ער שפירט ווי עס איז מלא כל הארץ כבודו און ער

רעדט מיט השם יתברך פנים אל פנים. וואויל איז אים אויף
די וועלט און וואויל איז אים לעולם הבא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

תרפח

קען מען לכתחלה נוצן א סווימינג פול פאר א מקוה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט אויף א שיעור אז א סווימינג פול [שוויים באסיין]
איז אויך גוט פאר א מקוה, און אז א שוויים קלייד איז נישט קיין חציצה.
ווייל אויך וויסן אויב מען מעג דאס טאקע נוצן לכתחלה פאר א מקוה,
אדער נאר ווען מען האט נישט קיין געהעריגע מקוה? ווייל אויך גיי יעדן
טאג אין דזשים אין א סווימינג פול; קען אויך דאס נוצן פאר א מקוה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות-מסעי, כ"ו תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אנשי שלומינו זענען זייער מקפיד צו גיין יעדן טאג גלייך
אינדערפרי אין מקוה, ווייל ווען דער הייליגער רבי

האט מנגלה געווען דעם תיקון הכללי האט ער געזאגט: "דאס ערשטע תיקון איז מקנה" (שיחות הר"ן, סימן קמא); ווייל מקנה וואשט אפ דעם מענטש פון אלעם שלעכטס, ממילא די ערשטע זאך אינדערפרי גייט מען אין מקנה.

מוהרא"ש האט דערציילט פון אן אייניקל פון רבי נתן זכרוננו לברכה, וואס ער פלעגט זאגן אז דער קאפל קלעבט אים נישט צום קאפ פארן מקנה; ער איז נישט באקוועם אנצוהויבן דעם טאג אן א מקנה.

מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס מקנה טוט פארן מענטש, דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט אז ער איז צוגעקומען צו אלע זיינע מדרגות ווייל ער איז געווען זייער גזר צו גיין אין מקנה יעדן טאג. אזוי אויך איז באוויסט וואס דער הייליגער רבי אהרן קארלינער זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "מקנה איז טאקע נישט א מצוה, אבער צו וואס מקנה קען צוברענגען קען קיין שום אנדערע מצוה צוברענגען".

זיי מקפיד צו גיין אין מקנה יעדן טאג; מען קען זיך פארלאזן צו גיין אין א סווימינג פול ווען מען האט נישט קיין מקנה - נאר אויב מען וויסט אז די סווימינג פול איז גוט פארמאכט און עס פארלירט נישט קיין וואסער וכו', דעמאלט העלפט עס אויך נאר פאר תוספת טהרה און נישט פאר טבילה דאורייתא, אבער אויב מען קען האבן א מקנה מיט מי גשמים - איז זיכער פראי צו גיין אין מקנה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

תרפט

ווי אזוי קען איך האבן א גוטע שלום בית?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר כח פאר אייער עבודת הקודש, דער
אייבערשטער זאל איך געבן ווייטער כח אנצוגיין.

יעצט צו מיין שאלה, גלייך נאך אונזער שבע ברכות האב איך צוליב
געטון פאר מיין מאן און גענאנגען וואוינען געבן זיינע עלטערן, וואס איז
ווייט פון די שטאט וואו מינע עלטערן וואוינען. מיר פרובירן זיך מכבד
זיין איינער דעם צווייטן, אבער למעשה איז מיר זייער שווער.

ביי מיין שוויגער אינדערהיים איז נישטא קיין שלום בית ווי עס דארף
צו זיין, מיין מאן איז קיינמאל נישט גענאנגען צו שלום בית שיעורים און
דעריבער ווייסט ער נאר וואס ער האט געזען ביי זיינע עלטערן, ער
מיינט זיכער נישט קיין שלעכטס, אבער אסאך מאל קען ער מיר זייער
מצער זיין און ער כאפט אפילו נישט וואס ער שוט.

פון די אנדערע זייט מישט זיך מיין שוויגער זייער שטארק אריין אין
אונזער לעבן, זי הייסט אונז פינקטליך וואס מיר דארפן טון און זי
פארלאנגט מיר זאלן כסדר קומען צו איר. ווען מיר גייען צו איר איז
מיין מאן נאר פארנומען צו שמועסן מיט זיין מאמע און קוקט בכלל
נישט אויף מיין זייט, אפילו אינמיטן די וואך גייט ער אסאך צו זיין
מאמע און ער בלייבט דארט שמועסן מיט איר ביז שפעט ביינאכט. איך

בין אינדערהיים און איך ווארט ער זאל שוין אהיימקומען, אבער איך מוז גיין שלאפן ווייל עס ווערט שפעט, און ווען ער קומט שוין ענדליך אהיים אזוי שפעט ביינאכט האב איך שוין נישט קיין געפיל צו אים.

איין קרוב האב איך אין דעם שטאט, מיר גייען אמאל צו יענעם און ווען מיין שוויגער ווערט געוואויר דערפון הויפט זי אן צו פארפירן פארנוואס מיר קומען נישט ענדערש צו איר.

וואס קען איך טון צו האבן א גוטע שלום בית? וואס קען איך טון וועגן מינע שוויגער-עלטערן וואס מיטן זיך אזויפיל אריין? איך האב מורא אויף מיין צוקונפט, אפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר ארויסהעלפן?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות-מסעי, כ"ו תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וויסן זאלט איר אז עס געמט צייט פאר א פרישע פארפאלק צו לעבן באהבה ואהוה, נאכדעם וואס דער מאן קומט פון זיין וועלט און די ווייב קומט פון א צווייטע וועלט. און זיי דארפן ארבעטן צווישן זיך צו קומען גענטער און גענטער און זיין אפן איינער מיטן צווייטן; אז מען האט סבלנות און מען ווארט אים - איז מען זוכה נאכדעם צו א שיינע לעבן.

דאס אז אייער מאן לויפט שטענדיג צו זיינע עלטערן וכו'; דאס פאסירט זייער אסאך ביי א יונגע פארפאלק.

אסאך מאל איז דער מאן דער וואס לויפט שטענדיג צוריק צו די עלטערן, ער שפירט זיך דארט בעסער, און אסאך מאל איז די ווייב די וואס לויפט שטענדיג צוריק צו אירע עלטערן ווייל דארט שפירט זי מער באקוועם וכו'; עס נעמט צייט ביז מען הויבט זיך אן צו באקענען איינער מיטן צווייטן און מען הויבט אן לעבן אן אפענעם לעבן.

אז אייער מאן איז אייך מצער דארפט איר זיין אפן מיט אים און אים זאגן אייער ווייטאג. די שליסל פאר שלום בית איז צו זיין אפן איינער מיטן צווייטן, אז אייער מאן טוט אייך וויי, ער איז אייך מצער - זאלט איר אים שיינערהייט זאגן ווי שטארק עס באדערט אייך דאס וואס ער האט געטון. זאגט אים ווי שטארק איר האט אים ליב און ווי שטארק איר ווילט זיין מיט אים, וועט ער זיכער אנהויבן אהיימקומען צייטליך. זאגט אים ווי שטארק איר שעצט זיין פיבוד אב ואם, אז ער רעדט מיט זיינע עלטערן און ער גייט צו זיי; דאס איז זייער א גרויסע מצוה, אבער פון די אנדערע זייט זאלט איר אים שיינערהייט בעטן ער זאל אהיימקומען צייטליך, זאגט אים אז איר ווילט נישט גיין שלאפן אליינס, איר ווילט ער זאל אהיימקומען אין צייט, וועט ער זיכער קומען צו אייך און זיין מיט אייך.

פרובירט מיט אלע אייערע כוחות צו זיין פרייליך און שטענדיג זאלט איר זיין גרייט פאר אייער מאן. איר זאלט אים שטענדיג אויפגעמען מיט א שמייכל, וועט זיין "בפנים הפנים לפנים, פן לב האדם לאדם" (משלי כו, יט),

אזוי ווי ווען מען קוקט אין וואסער שפיגלט מען זיך דערין - ווען מען שמייכלט זעט מען א שמייכל און ווען מען איז זייער זעט מען א זייערע בילד, אזוי אויך איז דער לעבן; אויב מען שמייכלט צו א שפיגל זעט מען ווי איינער שמייכלט צוריק, און אויב מען ווייזט א זייערע פנים צום שפיגל זעט מען צוריק א זייערע פנים.

זעל פולם נעמט די עצה פון הייליגן רבי'ן, פון התבודדות; רעדט זיך אויס אייער הארץ צום אייבערשטן און דערציילט אים אלעס וואס באדערט אייך. בעמס אים עס זאל זיין ליבשאפט פון אייך צו אייער מאן און פון אים צו אייך, וועט איר זען ווי אלעס וועט זיך איבערדרייען לטובה. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרצ

קען א מאמע בעטן דעם אייבערשטן אנשטאט איר קינד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס הערט די שיעורים, איך בין זיך זייער מחוי דערמיט, און כאטש וואס איך פלעג אלץ רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אלץ, אז יעדע אידישע פרוי רעדט צום אייבערשטן אפילו מען איז נישט קיין ברסלב'ער; אבער די שיעורים

און דרשות געבן מיר פיל מער חיזוק זיך מער צו שטארקן צו בעטן דעם אייבערשטן.

מיין בחור לערנט אין א ישיבה, אבער ער מוטשעט זיך שטארק ברוחניות, ער פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין. פארשטייט זיך אז מיין הארץ בלוטיגט אויף דעם, איך וויין אסאך צום אייבערשטן און איך בעט אסאך דעם אייבערשטן.

מיין שאלה איז אזוי, דער בחור אליין שפירט נישט אז עפעס פעלט אים, ער מיינט אז ער וויל פשוט הנאה האבן אויף די וועלט, און ער כאפט נישט ווי ער גייט אויפן וועג אראפ צום שאול תחתית, און ער וועט נישט בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זיך צוריק כאפן. איז די שאלה צי איך קען עס טון אנשטאט אים; איך זאל בעטן דעם אייבערשטן פאר אים אז ער זאל זיך צוריק שטעלן אויפן ריכטיגן וועג, אפלאזן די אלע שלעכטע בליים וואס ער האט זיך איינגעהאנדלט צו קוקן שלעכטע זאכן און צוריק קומען צום אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין.

איז די זעלבע זאך ווען איך בעט אנשטאט אים? וועט דאס העלפן די זעלבע ווי ווען ער אליינס וואלט ווען געבעטן פאר זיך?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות-מסעי, כ"ו תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואס איז בכלל די הנה אמינא צי עס העלפט תפילות פון א מאמע פאר אירע קינדער?! אלע גרויסע צדיקים

וואס האבן באלויכטן די וועלט איז נאר ווייל זייערע מאמעס פלעגן וויינען צום אייבערשטן זיי זאלן זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן באשיינען די וועלט.

מוזקרא"ש פלעגט דערציילן אז אמאל איז א איד געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו און געבעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט און דאס געוויזן פאר דעם איד, און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום, וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען אז זי זאל האבן גוטע קינדער; אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער".

זאלט איר ווייטער ממשיך זיין מיט תפילות צום אייבערשטן אויף אלע קינדער - וועט איר זען פיל נחת ביי אלע פון זיי, בפרט ווען איר צינדט אן די שבת ליכט זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן אויף אייער אייגענע שפראך; בעטס פאר אייך, פאר אייער מאן, פאר דעם קינד וואס פאלט וכו', פאר אלע אייערע קינדער און פאר אלע אידן. ביי די שבת ליכט איז א צייט וואס מען קען פועל'ן גרויסע ניסים.

רבי נתן האט געבעטן זיין ווייב און זיינע טעכטער, ווען זיי צינדן אן די שבת ליכט זאלן זיי בעטן דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, אזוי ווי איך צינד אן די ליכט, אזוי זאל אנגעצינדן ווערן דעם הייליגן רבינ'ס ליכט אין אלע אירישע הערצער"; אזוי אויך זאלט איר בעטן ביי די ליכט: "רבנו

של עולם, הער אויס מיין געבעט, העלף מיר איך זאל האבן
 ערליכע קינדער וואס וועלן דורך דינען מיט ליבשאפט, בפרט
 מיין זון הבחור ... האב רחמנות אויף אים און עפן אים
 זיין הארץ ער זאל נאר דורך וועלן, ער זאל אפלאזן אלע
 נארישקייטן, ער זאל האבן ריינע אויגן און נישט קוקן די
 אלע שלעכטע זאכן.

רבוננו של עולם אזוי ווי איך צינד יעצט אן די שבת ליכט
 זאלסטו אים ליכטיג מאכן זיין לעבן, עס זאל אריינגיין
 אין אים א ריינע גייסט, א הייליגקייט. מאך אונז ליכטיג
 אונזער לעבן און מאך ליכטיג פאר אלע אידישע קינדער;
 אלע זאלן וויסן פון דיר און אלע זאלן וויסן פון הייליגן
 רבין. צינד אן ...'ס הארץ ער זאל דורך דינען מיט ליבשאפט
 און צינד אן די הערצער פון אלע מינע קינדער."

אז איר האט נישט קיין פח צו שטיין קענט איר זיך
 אראפזעצן, און אז איר קענט נישט האלטן די הענט
 אויפן פנים פאר לאנג - קענט איר פשוט זיצן ביי די ליכט
 און רעדן צום אייבערשטן. בעטס און בעטס און שפארט
 נישט קיין טרערן, ווייל יעדע טרער איז נאך א טראפ וואסער
 וואס וועט שפאלטן די הערצער פון אייערע קינדער.

אויך זאלט איר פרובירן מיט אלע כוחות צו קוקן גוט אויף
 אים; זוכט אויף גוטע נקודות אין אייער זון גרוזיג
 און מאכט דערפון אן עסק. ווייל געווענליך זוכט מען אלץ
 חסרונות אינעם קינד; ווען מען זעט עפעס וואס דער קינד

דארף פאררעכטן האלט מען אים פאר, אפער ווען דער קינד טוט גוטס - דעמאלט זאגט מען גארנישט; דער וועג איז נישט קיין וועג, קלוגע עלטערן מאכן פון יעדע גוטע נקודה אן עסק.

אז איר וועט קוקן גוט אויף אים וועט איר אים צוריק ברענגען אינגאנצן צום אייבערשטן. מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט פונעם אהבת ישראל זכותו יגן עלינו, אז ווען ער האט זיך אריינגעצויגן קיין מארמאראש וואו עס האבן געוואוינט אידישע קינדער וואס זענען געווען זייער ווייט פונעם דרך התורה והמצוות, האט מען אים געפרעגט: "ווי אזוי וועט דער רבי קענען פועל'ן ביי די מארמאראשער אידן זיי זאלן תשובה טון, זיי זאלן זיך פירן אזוי ווי עס דארף צו זיין?" האט זיי דער אהבת ישראל געענטפערט: "איך וועל זיי אזוי ליב האבן, ביז זיי וועלן פאלגן וואס איך לערן זיי און וואס איך פארלאנג פון זיי"; זעט מען אז מיט ליבשאפט קען מען אלעס פועל'ן.

שטארקט אייך אין תפילה, זייט ממשיך מיט אייערע תפילות - וועט איר זען גרויסע ניסים.

תרצא

איך בין זיך מחז' מיט די חיזוק שיעורים

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין שולדיג מיין גאנצע לעבן פארן ראש ישיבה שליט"א. איך
בעט דער ראש ישיבה זאל ווייטער ממשיך זיין צו געבן די שיעורים טאג
טעגליך, איך מוז דאס האבן צום לעבן ברוחניות וּבְגִשְׁמוּיּוֹת.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות-מסעי, כ"ו תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן פון דיר אז די שיעורים געבן
דיר לעבן און דער רבי האט דיר אריינגעכאפט אין
זיין זאק, דארפסטו יעצט זען זיך צוצובינדן אינעם זאק צו
בלייבן מקושר צום רבי'ן אויף די וועלט און אויף יענע
וועלט. אמאל האט דער רבי געזאגט פאר רבי נתן: "איך
האב דיר שוין אריינגעכאפט אין מיין זאק", האט רבי נתן
געזאגט: "רבי, בינדט מיר צו אינעם זאק איך זאל נישט
אוועק גיין".

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל נישט
 ווערן אפגעקילט פונעם התקרות צום הייליגן רבי'ן,
 ווייל דער סמ"ך מ"ם טוט אלעס אויף די וועלט אז דער
 מענטש זאל זיך אפקילן פון רבי'ן. מותרא"ש האט מיר
 געשריבן א בריוו יארן צוריק איך זאל מתפלל זיין יעדן
 טאג אז איך זאל נישט קריגן אויף מותרא"ש; דאס טו איך
 יעדן טאג. איך בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג אז איך זאל
 געדענקען ווי אזוי איך האב אויסגעזען פאר איך האב
 געטראפן מותרא"ש וואס לערנט מיט אונז די לימודים פון
 הייליגן רבי'ן.

דער רבי שרייבט אין א בריוו פאר אנשי שלומינו (הובא
 בתחלת ספר עלים לתרופה): "דערמאנט איך איטליכער ווי
 איך האב איך געפונען"; דער רבי בעט אונז מיר זאלן נישט
 פארגעסן ווי אזוי מיר האבן אויסגעזען ווען מיר האבן
 געטראפן דעם רבי'ן, ווייל ווען מען פאלגט דעם רבי'ן, מען
 הויבט אן לערנען אויפן "סדר דרך הימוד" (המבואר בשיחות
 הר"ן, סימן עו) - ווערט מען אין א קורצע צייט א גרויסער
 תלמיד חכם, אזוי אויך ווען מען פאלגט דעם רבי'ן און מען
 מאכט התבודדות יעדן טאג - ווערט מען צוגעקלעבט צום
 אייבערשטן, און מיט די צייט פארגעסט מען ווי אזוי מען
 האט אויסגעזען פאר דעם.

דער עקר זאלסטו נעמען די שיעורים אויף לעובדא ולמעשה;
 יעדן טאג לערנען שיעורים בסדרן בכל חלקי התורה
 און זיך מתבודד זיין. ווייל דער הייליגער רבי האט געזאגט

(חני מוהר"ן, סימן שנה): "על שני פתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם", אויף צוויי גרופעס מענטשן האב איך גרויס רחמנות, "על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים", אויף די מענטשן וואס האבן געקענט מקורב ווערן צו מיר און זיי זענען נישט מקורב געווארן, "ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי", און אויף די וואס זענען מקורב צו מיר און פאלגן מיד נישט; "כי אני יודע, שיהיה עת, בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתכל על עצמו הישב, ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה, אבל לא יועיל אז", ווייל עם וועט קומען די צייט וואס דער מענטש וועט ליגן מיט די פיס צום טיר, דאס מיינט ווען מען וועט שטארבן - וואס דעמאלט לייגט מען אראפ דעם מענטש אויף דער ערד מיט די פיס אויסגעדרייט צום טיר, און דער מענטש וועט זיך דעמאלט אנקוקן ווי אזוי ער זעט אויס, און ער וועט חרטה האבן: 'פארוואס האב איך נישט געפאלגט דעם רבי'ן? ווען איך וואלט ווען געפאלגט דעם רבי'ן וואלט איך זוכה געווען צוצוקומען צו די גרעסטע מדרגות אויף די וועלט', אבער עם וועט שוין זיין צו שפעט. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרצב

ווי אזוי קען איך אריינברענגען דעם רבי'ן אין מיין שטוב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אנגעהויבן הערן די שיעורים, און צוביסליך האב איך ברוך ה' אנגעהויבן לערנען משניות, און דערנאך אנגעהויבן מעביר סדרה זיין; אין צוויי וואכן ארום ווערט גאנצע צוויי יאר פון ווען איך האב אנגעהויבן מעביר סדרה זיין יעדע וואך שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש"י. דערנאך האב איך אנגעהויבן איך לערנען גמרא, און אזוי ווייטער און ווייטער, ביי היינט לערן איך שוין ברוך ה' פינף שעה א טאג, נאך מיין פארמיטאג ארבעט אלס מלמד.

מיין לעבן האט זיך ממש געטוישט צום גוטן ברוחניות ובגשמיות; עס איז אזויפיל בעסער געווארן אין שלום בית, אין פרנסה, אין חינוך און אין אלע זאכן, און אלעס איז נאר אין זכות פון די חיוזק און שיעורים פון דער ראש ישיבה שליט"א.

איך האב א שאלה איבער מיין טאכטער. זי זעט ביי די ארומיגע משפחה אז יעדער האט זיך זיין רבי, מען האלט מיט טישן מיט די אלע איבריגע זאכן וואס איז דא ביי יעדע חסידות און זי פֿרעגט מיך פֿארוואס מיר האבן דאס נישט. איך פרוביר איר צו ערקלערן אז מיר האבן א רבי, מיר גייען אין זיינע וועגן און מיר פֿרעגן אים יעדע זאך, אָבער למעשה זעט זי נישט ביי אונז דער מצב וואס מען זעט ביי אנדערע רבי'ס און חסידות'ן.

ווי אזוי קען איך מקשר זיין מיין שטוב צום הייליגן רבי'ן, צו מוהרא"ש זכותו יגן עלינו און צום ראש ישיבה שליט"א?

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מטות-מסעי, כ"ט תמוז, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן רט): "איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטון, ואמר ברתת וזיע בהתלהבות גורא", דער רבי האט דאס געזאגט מיט א מורא'דיגע פלאם און מיט א פלאקער; אז מיר זאלן צואוויסן טון פאר אונזערע קינדער אז עס איז דא א רבי אויף דער וועלט וואס פארשטייט יעדן איד און ווער עס פאלגט זיינע עצות קען זוכה זיין צו ווערן א גרויסער צדיק און א גרויסער בעל מדרנה. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר, סימן שנה): "מיט יעדע שמועס וואס איך שמועס מיט ענק קען מען זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד, און אפילו א צדיק גמור א גאנץ לעבן - אן ערליכער איד אזוי ווי איך מיין אן ערליכער איד"; נאך האט דער רבי געזאגט (שם, סימן שכ): "כל מי שיצית אותי ויקים כל מה שאני מצוה, בודאי יהיה צדיק גדול יהיה מה שיהיה", ווער עס וועט מיך פאלגן און טון אלעס וואס איך הייס, וועט זיכער ווערן א גרויסער צדיק - זאל עס זיין ווער עס זאל נאר זיין.

אז דו ווילסט דיינע קינדער זאלן לעבן מיטן רבי'ן - זאלסטו שטענדיג דערציילן מעשיות פון רבי'ן; ווי דער רבי האט

זיך מוסר נפש געווען פאר אידישע קינדער זיי זאלן וויסן אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט. רבי נתן זכרוננו לברכה זאגט (שיחות הר"ן, סימן רמט): "ועקר החדושים והמופתים הנוראים שראינו ממנו זכרוננו לברכה, הוא רק בענין התקרבות ישראל לאביהם שבשמים", דער עקר מופתים וואס מיר האבן געזען ביים הייליגן רבי'ן איז געווען נאר אינעם ענין פון מקרב זיין אידישע קינדער צום הייליגן באשעפער, "שתכף בשנכנסם אחד אצלם ורצה להתקרב להשם יתברך, תכף נהפך מיד לאיש אחר ממש", יעדעס מאל ווען איינער איז געקומען צום רבי'ן און ער האט געוואלט ווערן אן ערליכער איד, האט מען געזען ווי דער מענטש ווערט אן אנדערער מענטש אינגאנצן.

דערצייל זיי מעשיות פון אנשי שלומינו. דער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן שכז): "ש'ספרו כמה מעשיות מאנשי שלומינו", עס וועט נאך זיין אסאך מעשיות צו דערציילן פון אנשי שלומינו, "ומכל אחד ואחד יהיו כמה מעשיות", פון יעדן איינעם וועט זיין שיינע מעשיות צו דערציילן; זאלסטו דערציילן פאר דייע קינדער מעשיות פון תפילה און מעשיות פון הפצה, מעשיות פון אנשי שלומינו ווי זיי זענען מקורב געווארן צום רבי'ן מיט מסירות נפש, מיט בזיונות און שפיכת דמים. ווי מענטשן קומען צוריק צום אייבערשטן דורך די ספרים און קונטרסים - וועלן זיי אויך עוסק זיין אין תפילה און אין הפצה, זיי וועלן שוין נישט דארפן קיין טישן וכו' וכו'.

אמאל פלעגט מען טישעפען ברסלב'ער חסידים און זיי אַרױפן מיטן שפּעט נאַמען: "טױטע חסידים", װייל מיר פֿאַרן צו א ציון פון א רבי; היינט צו טאגס װײסן שױן אַלע װער עס זענען טױטע חסידים און װער עס זענען די לעבעדיגע. אַלע חסידות'ן זענען היינט צו טאגס מקנא ברסלב'ער חסידים און אַלע װײסן היינט װער די "טױטע חסידים" זענען. דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שלה): "האם לא היתי יכול להיות מפרסם ומנהיג שקורין (גוטער יוד) כמו כל המנהיגים שנוסעים החסידים אליהם ואינם יודעים על מה נוסעים, וחוזרים ושבים ובאים ואינם יודעים מה באים", וואלט איך נישט געקענט זיין ווי אנדערע רבים וואס די חסידים קומען צו זיי און װײסן נישט פֿאַרװאס זיי קומען, און װען זיי גייען אהיים מיט ליידליגע הענט און קומען נאכאמאל צוריק - װײסן זיי נאכאמאל נישט פֿאַרװאס זיי זענען געקומען?! "אַבל אַני לא רציתי בְּכָל זֶה, רק לַקְּחֹתִי עֲצָמִי לַעֲסֹק בְּזֶה לְהַחְזִיר אֶתְכֶם לְמוֹטב", איך האב דאס נישט געוואלט, נאר איך האב אלעס אנוועק געגעבן אבי איר זאלט זיין גוטע אידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תרצג

איין מינוט בין איך גוט און איין מינוט שלעכט, וואס טוט מען?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן אויב איך בין אן ערליכער איד. פון איין זייט טראכט איך אסאך פונעם אייבערשטן און פון תכלית הנצחי, אבער למעשה שפיר איך ווי א מעורב טוב ורע, וויבאלד ווען עס קומט צו גיין אין גאס קען איך זיך נישט שטארקן אויף מיין יצר הרע, איך מוז קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, און צו די זעלבע צייט קען איך ווייטער טראכטן פונעם אייבערשטן.

ווי אזוי ארבעט דאס? אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר דאס פארענטפערן?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת דברים, ג' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך שטארקן מיט אלע דינע פוחות ווייטער צו דינען דעם אייבערשטן; לאז זיך נישט צעברעכן פון די בלבולים וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (עיני קיצור לקושי מוהר"ן השלם חלק א, סימן 1): "העקר מה שקורין זיך דערהאלטן"; דאס איז דאס גרויסקייט פון א איד, אז ער דערהאלט זיך און פרובירט צו דינען דעם אייבערשטן בתמימות ובפשיטות, אפילו עס זעט אים נישט אויס ווי ער קריכט ארויס פון זיינע שלעכטע מעשים. פארקערט, עס דאכט זיך אים אז ער ווערט נאר ווייטער און ווייטער פונעם אייבערשטן - דאך גייט ער ווייטער אן מיט זיין עבודת השם; מיט תורה, תפילה ומעשים טובים.

מוהרא"ש האט דערציילט, ער האט געהערט פון א ברסלב'ער חסיד זיין סיפור התקרבות (יעדער ברסלב'ער חסיד האט זיין מעשה ווי אזוי ער איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן), אז ווען ער איז גאך געווען א בחור און עס איז אויף אים אריבער שווערע ביטערע נסיונות, ער איז געווען שבור ורצוין - איז ער אמאל אנגעקומען אין א ברסלב'ער שטיבל אין ווארשע. פינקט ווען ער איז אריינגעקומען האט ער געהערט ווי איינער זאגט פארן צווייטן אויפן קול, בזה הלשון: "ברודער, ביסט אראפגעפאלן? הייב זיך אויף, דער הייליגער רבי האט געזאגט, אז מען פאלט - דארף מען זיך אויפהייבן"; האט דער איד דערציילט פאר מוהרא"ש: "ווען איך האב געהערט די ווערטער איז דאס אריין אין מיר מיט אזא שטארקייט, איך האב געטראכט דאס איז דאך ממש וואס איך דארף הערן, פאר די ווערטער האט זיך מיר געלויגט צו קומען אהער", און אזוי איז ער מקורב געווארן צום רבי'ן.

שטארק זיך ווייטער צו דינען דעם אייבערשטן און קוק
נישט אויף דעם אז דו האלסט אין איין אראפפאלן.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח): "וְצָרִיךְ
להיות עקשן גדול בעבודת השם לבלי להניח את מקומו,
דהינו מעט מקצת עבודתו שבתחיל, אף אם יעבר עליו
מה", א מענטש דארף זיין זייער א גרויסער עקשן נישט
אפצולאזן זיין עבודת השם - סיי אין תורה סיי אין תפילה,
"וזכר דבר זה היטב, כי תצטרך לזה מאד בשפתתחיל קצת
בעבודת השם", געדענק גוט וואס איך זאג דיר - זאגט
דער רבי - ווייל ווען דו וועסט אנהויבן דינען דעם
אייבערשטן וועסטו דאס דארפן גוט וויסן, "כי צריך עקשנות
גדול מאד מאד להיות חזק ואמין, לאחזו עצמו לעמד על
עמדו", ווייל מען דארף זיין א גרויסער עקשן נישט
אויפצוהערן דינען דעם אייבערשטן ווען עס גייט אריבער
ספיקות און בלבולים וכו' וכו', מען דארף זיך האלטן מיט
אלע כוחות; לערן דורך דעם גאנצן תורה וועסטו האבן
שטארקע חיזוק.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תרצד

וואס טוט מען ווען מחשבות פון ליבשאפט פייניגן אין מח?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל וואס זוכט שוין לאנג א פלאץ, פון וואו איך זאל קענען נעמען חיווק און עצות אין לעבן, און מיטן אייבערשטן'ס הילף בין איך לעצטנס געוואויר געווארן פון אייערע שיעורים; איך האב אנגעהויבן הערן די דרשות און שיעורים און עס איז מיר זייער מתוק. איך דאנק דעם אייבערשטן וואס האט מיר געברענגט צו דעם, א גרויסן יישר פת.

שוין לאנגע יארן וואס איך פייניג זיך און איך ווייס נישט ווי אזוי זיך צו העלפן. עס מאכט זיך אסאך מאל ביי מיר אז איך באקום א שטארקע ליבשאפט צו א מענטש, מיין מח ווערט מקושר זייער שטארק צו יענעם, ביז איך קען שוין כמש נישט טראכטן פון עפעס אנדערש. געווענליך איז דאס צו מענער, אבער אמאל אויך צו פרויען.

פארשטייט זיך אז איך בין נישט עובר אויף גדרי הצניעות, און דעריבער קען איך גארנישט טון מיט די געפילן, אבער ביי מיר אין מח און אין הארץ דרוקט עס מיר זייער שטארק, ביז עס נעמט מיר כמש צו מיין געזונט.

לעצטנס איז עס מיר געשען צו א מיידל, איך ווייס נישט פארוואס איך האב פלוצלונג באקומען א שטארקע ליבשאפט צו איר; דאס מאכט מיר א געוואלדיגע לחץ און דרוק און איך ווייס באמת נישט וואס צו טון.

דארף איך עפעס טון צו דעם? איז דא עפעס וואס איך קען טון צו דעם? וועט עס אנוועקגיין נאך מיין חתונה?

איך וועל זיך פרייען צו באקומען אן ענטפער און הדרכה פונעם ראש ישיבה שליט"א.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן געזונט און לעבן מיט אסאך הצלחה
אין אייער עבודת הקודש.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת דברים, ג' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן
... תקי'

אויך האב ערהאלטן אייער בריוו.

נאך אביסל וועט איר טרעפן אייער שידוך, דעמאלט וועט
אלעס ווערן מסודר.

זעט מיט אלע אייערע בוחות צו זיין פרייליך; הערט אסאך
מוזיק פון פרייליכע ניגונים וועט איר ווערן פרייליך.
דער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה, סימן יד): "על ידי זמר תבוא
לידי שמחה והתלהבות", דורך זינגען ווערט מען פרייליך
און לעבעדיג; און אז איר וועט זיין פרייליך - וועט אייך
זיין גרינגער דאס לעבן, איר וועט נישט האבן קיין דרוק.

ביי אונז אין סקול - בית פינא - האבן מיר איינגעפירט
צו טאנצן יעדן טאג; גלייך נאך תפילת שחרית צינדט
מען אן מוזיק, און די גאנצע סקול, אלע מיידלעך - פון די
קלענסטע ביז די גרעסטע - גייען ארויס אין א טאנץ, דאס
מאכט זיי פרייליך, און אלע פראבלעמען פאלן אוועק. דער
רבי זאגט (שם, סימן ח): "על ידי הרקודין והתנועות שאתה
עושה בגוף, נתעורר לך שמחה", דורך טאנצן און שפרינגען

ווערט מען פרייליך, און אז מען איז פרייליך איז אלעס גוט,
עס איז נישטא קיין פראבלעמען.

זייט נישט דערשראקן פון וואס איר גייט אריבער, דאס
אלעס וועט אוועקגיין ווען איר וועט זוכה זיין צו טרעפן
אייער זיווג בעזרת השם.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תרצה

וואס טוט מען ווען מען פילט זיך ליידניג?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס טוט מען ווען מען פילט זיך ליידניג, מען שפירט די נשמה איז
ליידניג, און מען פילט דעם טויט?

דאס האט קיין שייכות מיטן מציאות, עס קען זיין געשמאקע אונגעפילטע
טעג מיט אסאך גוטע זאכן, אדער פשוט'ע נארמאלע געווענליכע טעג,
אבער אינעווייניג אין הארץ שפירט מען אן הרגשה פון ליידניקייט, מען
שפירט נישט קיין שום סיפוק הנפש אין לעבן, און דאס הרגעט ממש
אוועק דעם מענטש.

דאס פאסירט ביי מיר זייער אסאך און איך קען עס ממש נישט
געמען, איז דא עפעס וואס איך קען טון צו דעם?

א גרויסן נישר פת פאר אלע תיווק, און איך האף איר וועט מיר
קענען ארויסהעלפן

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו דערמאנסט מיר א מעשה וואס מוהרא"ש פלעגט דערציילן
פון הרב הקדוש רבי אברהם קאליסקער זכותו יגן עלינו.
א איד אין די אכציגער יארן איז אמאל געקומען צו אים
און געוויינט: "רבי, עס איז מיר נמאס דאס לעבן, איך וויל
שטארבן!" האט אים דער הייליגער רבי אברהם קאליסקער
געזאגט: "דו טיפש וואס דו ביסט, עס לוינט זיך צו לעבן
אכציג יאר אבי צו לייגן תפילין איינמאל אין לעבן, און דו
ווילסט שטארבן?!" דו קענסט דאך לייגן תפילין נאך א
טאג, וועסטו זוכה זיין צו אייביגע גוטס, דער אייבערשטער
וועט דיר מוחל זיין אלע דייע עבירות.

דאס וואס דו שפירסט זיך ליידויג און פיסט, דו שפירסט
דעם טויט - דאס קומט פון עבירות. ווען א מענטש
זינדיגט, ער היט נישט זיינע אויגן און ער קוקט עבירות, ביז
ער פאלט אראפ אין פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא
לצלן, רחמנא לשזובן - די עבירה מאכט אים דעפערעסט און
צעבראכן. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ט):
"וזה בחינת חולאת שקורין ברעכניש, רחמנא לצלן, ששובר
עצמות של אדם", פון די עבירה קומט די מחלה וואס הייסט
'ברעכעניש' - דער מענטש ווערט צעבראכן אויף שטיק
שטיקלעך און שפירט נישט קיין טעם אין זיין לעבן.

די עצה ארויס צו קריכן פון דעם שלעכטן געוואוינהייט - איז תפילה והתבודדות, מען דארף שרייען צום אייבערשטן מען זאל קענען ארויסגיין פון די ביטערע עבירה.

נאך אן עצה האב איך פאר דיר און פאר אלע וואס זוכן צו האבן א טעם אין לעבן, א געשמאק אינעם טאג טעגליכע לעבן - זאלסט פאלגן דעם רבי'ן און אנהויבן לערנען אויפן סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו). געם היינט א משניות און הויב אן זאגן די ווערטער פון מסכת ברכות: גיי בסדרן א פרק נאך א פרק, זאג די ווערטער אויפן קול. אפילו דו פארשטייסט נישטאמאל די פשוט'ע טייטש - זאלסטו זאגן די ווערטער. אזוי זאלסטו טון ביז דו וועסט ענדיגן מסכת ברכות, נאכדעם גיי צו די קומענדיגע מסכתא, ביז דו וועסט ענדיגן א סדר, און ווען דו ענדיגסט א סדר - זאלסטו ווייטער זאגן פרקים משניות ביז דו וועסט ענדיגן ישיבה סדרי משנה, נאכדעם זאלסטו אנהויבן נאכאמאל משניות וכו' וכו'; אזוי זאלסטו טון דיין גאנצע לעבן.

אזוי זאלסטו אויך טון מיט גמרא; הויב אן ש"ס בסדרן דיקא. געם מסכת ברכות און הויב אן זאגן די ווערטער פון די הייליגע גמרא; זאג א בלאט נאך א בלאט, ביז דו וועסט ענדיגן די גאנצע מסכתא. נאכדעם זאלסטו אנהויבן מסכת שבת, אזוי זאלסטו גיין בסדרן ביז דו וועסט ענדיגן גאנץ ש"ס. אפילו אין אנהויב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט, דאך זאלסטו ווייטער לערנען אן פארשטיין; זאג

די הייליגע ווערשטער פון די תורה, דאס וועט אריינבלאזן
 אין דיר א פרישע חיות און א געשמאק אין לעבן.
 דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
 אלע ענינים.

תרצו

מיר ווילן שוין געהאלפן ווערן מיט קינדער, וואס טוט מען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר ב"ח פאר די געוואלדיגע שיעורים, מיר באקומען
 פון דעם פיל חיזוק אויף אמונה און בטחון.

מיר האלטן שוין אפאר יאר נאך די חתונה און מיר זענען נאכנישט
 געהאלפן געווארן מיט קינדער, און דאס איז אונז זייער שווער. מיין
 ווייב'ס חבר'טעס האבן שוין אלע עטליכע קינדער, און דאס מאכט אונז
 נאך מער צעבראכן. איינער וואס האט ברוך ה' קינדער וועט אונז קיינמאל
 נישט פארשטיין, און דעריבער איז נישטא ווער עס זאל אונז מחזק זיין.

אויסער דעם דארפן מיר חיזוק אויף אמונה און בטחון. נאכן מתפלל
 זיין אזויפיל אויף דעם, טון אזויפיל סגולות אויף דעם און נאכאלץ נישט
 זען קיין ישועה - דארפן מיר חיזוק אז די תפלות זענען נישט אומזיסט.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן פיל נחת פון אייערע קינדער אין
 זכות פון די פילע טויזנטער אידן וואס איר זענט מחזק. און ביטע זייט אונז
 אויך מחזק, און זייט מתפלל פאר אונז אז מיר זאלן שוין געהאלפן ווערן.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת דברים, ו' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו ווילסט געהאלפן ווערן מיט קינדער - זאלסטו געבן
אסאך צדקה און פרייליך מאכן דיין ווייב. אזוי ווי
חכמינו הקדושים זאגן (בבא בתרא י:): "מה יעשה אדם ויהיו
לו בנים זכרים", וואס זאל א מענטש טון ער זאל זוכה זיין
צו קינדער זכרים? רבי אליעזר זאגט: "יפור מעותיו לעניים",
ער זאל געבן צדקה, און רבי יהושע זאגט: "ישמח אשתו
לדבר מצוה", ער זאל פרייליך מאכן זיין ווייב.

מאך פרייליך דיין ווייב; פרוביר מיט אלע דייע פוחות צו
זען זי זאל זיין פרייליך. חכמינו זכרונם לברכה זאגן
(קידושין לד:): "אשה, בעלה משמחה", דער מאן האט א מצוה
פרייליך צו מאכן די ווייב; ווייל די טבע פון פרויען איז צו
זיין בעצבות, בפרט א פרוי וואס האט נאכנישט קיין קינדער
- איז שטענדיג זייער טרויעריג, דארף דער מאן איר מחזק
זיין, איר שטארקן און פרייליך מאכן; דאס איז די גרעסטע
סגולה פאר קינדער.

געב זייער אכטונג איר נישט צו מצער זיין. חכמינו זכרונם
לברכה זאגן (בבא מציעא נט.): א מענטש זאל זייער אכטונג
געבן אויף זיין ווייב איר נישט צו טשעפען, ווייל א פרוי
וויינט שנעלער ווי א מאן, און אז מען איז איר מצער און

זי וויינט באקומט מען נאכדעם זייער א גרויסער עונש
רחמנא לצלן.

אזיב דו קענסט מיר שיקן דיין נאמען און דיין ווייב'ס
נאמען, וועל איך מתפלל זיין פאר אייך ביז איר וועט
געהאלפן ווערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט בקרוב קענען
מבשר זיין די גוטע בשורה.

תרצז

וויפיל געלט מעג מען אויסגעבן ביי א שמחה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

כלל ישראל שטורעמט און האט נישט די ווערטער אייך צו פאראנקען
אויף די התעוררות צו שפארן געלט ביי שמחות; וויפיל צענדליגער טויזנטער
דאלארן ווערן פארשווענדעט ביי חתונות, וואס פעלט בכלל נישט אויס.

מיין שאלה איז ביי קלענערע שמחות, למשל ביי א וואך נאכט אדער
קידוש, מעג מען צושטעלן א נארמאלע שמחה פאר אפאר הונדערט
דאלער, אז די אידן וואס קומען אריבער וואונטשן מזל טוב, זאלן האבן
וואס צו עסן?

איך רעד נישט פון איינער וואס וויל זיך אויפרייסן און פארשווענדן
טויזנטער דאלער פאר פארמאגן, איך רעד פשוט פון א שיינע
נארמאלע שמחה וואס קאסט אפאר הונדערט דאלער.

איך פֿרעג ווייל אין מיין געגנט איז דא א ברוסלב'ער שטיבל, און ווען איך גיי אהין צו שמחות, זאגט מען מיר אז א קידוש טאר נישט קאסטן מער ווי פופציג אדער הונדערט דאלער.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת דברים, ו' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש האט זייער אסאך גערעדט, און געשריבן אן א שיעור - איבער דעם אז מען זאל נישט אויסגעבן געלט פאר שמחות ווען עס פעלט בכלל נישט אויס. אפילו די וועם דער אייבערשטער האט באשאנקען מיט געלט - טארן אויך נישט אויסגעבן געלט פאר טייערע שמחות, אפגערעדט דער וואס האט נישט קיין געלט, טאר נישט בארגן געלט פאר איבריגע זאכן וואס פעלט נישט אויס. און דערפאר פירן זיך תלמידי היכל הקודש צו מאכן פשוט'ע שמחות אן קיין מותרות וכו' אזוי ווי א אידישע שמחה דארף אויסקוקן; מען איז פרייליך, פול מיט דאנק און לויב צום אייבערשטן און די שמחה איז א גאנצע שמחה.

ווען מען מאכט א שמחה דארף מען אכטונג געבן נישט צו מאכן פון עקר טפל און פון טפל עקר, דער עקר דארף מען געדענקען צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן

אויף די חסדים וואס ער טוט, און אסאך בעטן דעם אייבערשטן
אויף ווייטער.

געוואוין זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן, וועסטו זוכה זיין
צו באקומען א בירור המדמה, דו וועסט וויסן ביי
יעדע זאך וואס צו טון און ווי אזוי צו טון. מען האט געזען
ביי ברסלב'ער חסידים אז ווער עס האט געפאלגט דעם
רבין מיט די עצה פון התבודדות - האט זוכה געווען צו
א שטארקע ישוב הדעת אין יעדע פרט אין לעבן. עס קען
זיין אפילו פשוט'ע מענטשן וכו', אויב מען נעמט די עצה
פון התבודדות, מען שמועסט מיטן אייבערשטן אויף די
אייגענע שפראך - באקומט מען א סארט שכל וואס מען
געפונט נישט ביי גרויסע מענטשן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

תרצה

פון וועלכע עלטער טארן אינגלעך נישט שפילן מיט מיידלעך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אין א קאנטרי אין די זומער, און איך וויל וויסן וואס איז
דער גדר, פון וועלכע עלטער טארן נישט שפילן אינגלעך און מיידלעך
צוזאמען? און אויך אויב מען מוז זיין שטרענג צו די קינדער דערביי,
אדער קען מען פרובירן אביסל, און דאס איבריגע פארקוקן?

איך ווייס אז עס איז וויכטיג אז די אינגלעך און מיידלעך זאלן זיין אפגעטיילט און שפילן באזונדער, אבער קוים וואס מען שלאפט אביסל, און ווען מען שטייט אויף און מען קוקט ארויס פון פענסטער זעט מען שוין די קינדער שפילן צוזאמען, וויפיל איז די שיעור צו זאגן פאר קינדער?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת דברים, ו' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זאזיל איז דיר אז דו לייגסט אריין קאפ און מח ווי אזוי צו מחנך זיין דינע קינדער, דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו זען שיינע פירות.

חינוך איז דער יסוד היסודות ביי אידישע קינדער; אז מען איז נישט מחנך די קינדער ווען זיי זענען נאך יונג - קען מען זיי חס ושלום פארלירן. ווי יונגער מען איז מחנך די קינדער זיי זאלן זיך אויפפירן איידל - וועט מען האבן גחת פון זיי, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים, סימן סה): "צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו", מען דארף אויסלערנען דאס קינד דרך ארץ ווען ער איז נאך יונג.

מען דארף אויסלערנען אינגלעך פון ווען זיי ווערן שוין אביסל עלטער, ביי די פינף זעקס יאר - אז זיי זאלן זיך שפילן מיט אינגלעך, און די מיידלעך - זיי זאלן זיך שפילן מיט מיידלעך. מען דארף זיי נישט נאכלויפן א גאנצן

טאג וכו'; אז מען זאגט דאס אויף א שכל'דיגע וועג - גייט דאס אריין אין די אויערן פון די קינדער און זיי פאלגן. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כט): "ווען מען רעדט שיינע ווערטער, מען רעדט מיט שכל - דעמאלט ווערן די ווערטער אנגענומען"; זאג פאר דיין זון פסדר שיינערהייט מיט א שמייכל: "דו ביסט שוין א גרויס אינגל, שפיל מיט אינגלעך, ווייל גרויסע אינגלעך שפילן נאר מיט אינגלעך, נאר קליינע אינגלעך שפילן מיט מיידלעך"; ווען מען זאגט דאס שיינערהייט גייט דאס צוביסליך אריין אין זיי.

מיט אלע עצות און מיט אלע חכמות - דארף מען אסאך וויינען צום אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו ערליכע קינדער. עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס האט זייער מצליח געווען מיט אלע זיינע קינדער, ווען מען האט אים געפרעגט: "ווי אזוי האסטו זוכה געווען אז אלע זיינע קינדער זענען ערליכע אידן?" פלעגט ער ענטפערן: "וואס מיינט איר, איך האב זיי אראפגעריסן פון בוים?! איך האב אסאך טרערן פארגאסן צום אייבערשטן איך זאל זוכה זיין צו זען נחת פון זיי; איך פלעג וויינען יעדן טאג צום אייבערשטן ער זאל מיר געבן ערליכע קינדער, דערפאר האב איך זוכה געווען צו ערליכע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע זיינע וועגן.

תרצט

מיין בחור איז אַוועק געפאלן, זאל איך לערנען מיט אים?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א זון א בחור וואס איז ליידער אַוועקגעפאלן פון דרך ה'נשר, איך האב אָבער א שיעור צו לערנען מיט אים בַּחֲבֵרוֹתָא. לעצטנס האט מיר אָבער א געוויסער מַחנֵךְ געזאגט אז איך זאל נישט לערנען מיט אים א שיעור, ווייל דאס געבט אים א תירוץ אויף זיינע מעשים, ווייל ער קלאפט זיך אין רוקן אז ער לערנט שוין און מער דארף ער גארנישט טון, ער דארף שוין נישט זיין ערליך.

איך פארשטיי אָבער אז עס איז יא גוט ער זאל כאַטש לערנען עפֿעס א שיעור אין משניות און גמרא, ווייל די תורה וועט אים צום סוף רייניגן. אָפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר זאגן וואס איז די ריכטיגע וועג צו האַנדלען?

ייִשר ב"ח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ד' פרשת דברים, ו' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לְכָבוֹד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער נישט אויס דעם אזוי גערופענעם מַחנֵךְ וואס רעדט צו דיר קעגן די תורה וואס הייסט יעדע טאטע לערנען מיט זיינע קינדער; אז דיין זון וויל לערנען מיט דיר - זאלסטו

אנדאי ווייטער לערנען מיט אים ביז די ליכטיגקייט פון די תורה וועט אים צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

דער עקר זאלסטו זוכן אין אים גוטע נקודות; ער האט זיכער גוטע מעשים. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (חגיגה כו:): אפילו פוילע ישראל זענען אנגעפילט מיט מצות; אז דו וועסט טרעפן אין אים גוטע נקודות וועסטו אים אינגאנצן צוריק ברענגען צו אידישקייט.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק א', סימן רפב) אפילו א מענטש וואס איז א רשע גמור רחמנא לצלן, אויב קוקט מען אויף אים מיט א גוט אויג און מען זוכט אין אים גוטע זאכן, אפילו מען זאל טרעפן אין אים בלויז איין פינטעלע גוטס, העלפט מען אים מיט דעם אז ער זאל ארויסגיין פון זיין שלעכטס און ער ווערט אויס רשע, ער ווערט א צדיק. דער רבי טייטשט מיט דעם דער פסוק (תהלים לו, ט): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו", אז מען טרעפט 'ועוד מעט' - א קליינע גוטע זאך, וואס אין דעם איז ער 'ואין רשע', דאס הייסט אז מיט די זאך איז ער גוט, 'והתבוננת על מקומו' - נאכדעם ווען איך קוק אויף אים, זע איך 'ואיננו' - נישטא מער דאס שלעכטס, ער איז נישט דער זעלבער מענטש פון פריער, ער איז געווארן א צדיק.

רבי נתן זכרוננו לברכה איז אמאל געפארן אויפן וועג מיט זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער זכרוננו לברכה,

דורךאויס דעם וועג האט רבי נתן גע'חזר'ט די תורה פון
 אומרה (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רפב) און רבי נחמן טולטשינער
 האט דאס נאכגעברומט, האט רבי נתן זיך אנגערופן פאר
 רבי נחמן טולטשינער: "נחמן! לאך נישט; גלייב מיר, ווען
 מיר וואלטן געפאלגט דעם רבי'ן און געקוקט גוט אויף יעדן
 איינעם, וואלטן מיר געקענט מחזיר בתשובה זיין די גאנצע
 וועלט".

אז דו וועסט אים ליב האבן וועט ער דאס שפירן און עס
 וועט אים צוריק ברענגען צו די אידישע וועג. עס איז
 נישט גרינג פאר א טאטע צו קוקן גוט אויפן קינד ווען דער
 קינד טוט עבירות רחמנא לצלן, אבער אז מען גיינט זיך
 און מען פרובירט מיט אלע כוחות צו זען דאס גוטס אינעם
 קינד, שפירט דאס דער קינד און עס העלפט אים צוריק
 צו קומען.

זיי ממשיך ווייטער צו לערנען מיט דיין זון, און אויך זאלסטו
 מקפיד זיין צו שמועסן מיט אים יעדן טאג אפילו סתם
 זאכן, נייעס וכדומה. און בעקר זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן
 מיט הייסע טרערן ער זאל רחמנות האבן אויף אים און
 אויף אלע אידישע קינדער וואס פירן זיך נישט לויט די
 תורה, וועסטו אים צוריק ברענגען למוטב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו מצליח זיין אין אלע
 דינע וועגן.

תש

מעג א פרוי זיך שיין מאכן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס איז זיך מחנ' מיט די שיעורים און דרשות, א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב פֿרויען מעגן זיך שְמירן דעם פֿנים. איך פֿארשטיי אז ווען מען שְמירט זיך אויף אן אויפֿפאלגדע וועג, וואס ציט דאס אויג - איז דאס זיכער נישט אויסגעהאלטן. איך וויל אָבער וויסן, אויב מען שְמירט זיך אויף א נאַרמאלע וועג, אז מען זאל אויסקוקן נאטורליך שיין, נישט אויפֿפאלגד, אויב דאס איז אויסגעהאלטן?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת דברים, ו' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

א פרוי מעג זיך שיין מאכן פאר איר מאן וכו', און וואויל איז פאר א פרוי וואס העלפט איר מאן זאל זיין אפגעהיטן פון עבירות. בפרט היינטיגע טעג ווען די נסיונות זענען זייער גרויס - דארף מען האבן גרויס שְמירה צו זיין אפגעהיטן פונעם יצר הרע.

די הייליגע חכמים זכרונם לברכה זאגן (ברכות יז) אין זכות וואס די פרויען ווארטן אפ זייערע מענער און היטן אויף זייערע מענער - וועלן זיי זוכה זיין צו באקומען שׂכר אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל האבן א געפיל צו צניעות; צניעות איז א געפיל זאך, עס איז נישטא א סימן אין שולחן ערוך ווי אזוי די קלייד דארף אויסקוקן וכו', נאר עס איז א געפיל זאך - אן איידעלע פרוי טוט זיך אן איידל. אזוי אויך דארף מען גיין אנגעטון שיין און נישט שלאפעריש, כדי מען זאל זען אז די ערליכע איידעלע פרויען גייען אנגעטון שיין צאמגענומען און זיי זענען אייביג ריין און זויבער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

תשא

מיין לעבנס שטייגער איז פארדרייט געווארן,
ווי אזוי קען איך חתונה האבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון ארץ ישראל, איך הער אסאך די שיעורים און חיזוק פונעם ראש ישיבה שליט"א און איך מיט מיינע חברים זענען זיך זייער מחנ' דערמיט, א גרויסן יישר כח.

אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א טוט אסאך מיט בחורים, האב איך געקלערט אז אפֿשר וועט דער ראש ישיבה מיר קענען ארויסהעלפֿן אין מיין מצב.

איך בין יעצט אין די יארן פון שידוכים, אפֿער ליידער האב איך געהאט אין די יונגע יארן א קרוב משפחה וואס האט מיר מטמא געווען. דאס האט פארדרייט מיין לעבנ'ס שטייגער, אז איך זאל האבן אנדערע סארט תאוות און נטיות, אנדערש פון געווענליכע מענער און צוליב דעם איז מיר שווער צו טראכטן ווי אזוי איך וועל קענען נארמאל חתונה האבן.

איך וויל וויסן אויב עס איז טאקע נישטא קיין וועג ארויס פון מיין מצב? דארף איך טאקע חתונה האבן בלויז ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן, כאטש וואס איך האב נישט קיין שום געפיל דערצו? ווי אזוי קען זיין אז דער אייבערשטער זאל מיר געבן אזא שווערע נסיון וואס עס זעט אויס ווי עס איז בכלל נישטא קיין לעזונג דערצו? פון אויבן אויף ליגט דאס בכלל נישט אין מיינע הענט, איך האב נישט קיין בחירה אין דעם.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען געבן חיזוק און הדרגה וואס צו טון וועגן דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת דברים, ז' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז מיטן הייליגן רבינ'ס עצות קען מען זיך אויסהיילן פון אלע שלעכטע מדות און ארויסגיין פון אלע שלעכטע תאוות. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן

חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין שיכולין לקבל, תאמין שיכולין לתקן", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן זאלסטו אויך גלייבן אז דו קענסט פאררעכטן; נישטא אזא זאך צו זאגן: 'איך בין פארפאלן', ווייל דער רבי האט עצות ווי אזוי מען קען ארויסקריכן פון אלע פראבלעמען.

נעם אריין אין דיר וואס דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן עח): "אין שום יאוש בעולם כלל, קיין יאוש איז גאר נישט פאר האנדין"; אפילו א מענטש זאל אפטון די ערגסטע עבירות קען ער נאכאלץ צוריק קומען צום אייבערשטן, אז דו וועסט נעמען די עצות פון רבי'ן - בפרט די עצות פון התבודדות - וועסטו זוכה זיין ארויס צו קריכן פון דינע פראבלעמען, דו וועסט ווערן א געזונטער מענטש, חתונה האבן און אויפשטעלן א שיינע שטוב.

הדבר הראשון, גיי אויף א פלאץ וואו קיינער געפונט זיך נישט און דארט זאלסטו זיך אויסגיסן דיין הארץ צום אייבערשטן; רעד צו אים אזוי ווי דו רעדסט צו דיין'ס א חבר. דערצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר, דערצייל אים וואס מען האט געטון מיט דיר אין דינע יונגע יארן, ווי דער אכזר הרוצח - דיין קרוב משפחה - האט דיך מטמא געמאכט השם ישמרנו, דער רשע האט דיך אויסגענוצט פאר זיינע תאוות רחמנא לצלן. בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם האב רחמנות אויף מיר! איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל 'וועלן חתונה האבן' און זיין א געזונטער מענטש. איך בין קראנק צו טון עבירות,

וואס זאל איך טון? איך האב געהאט א שווערע יוגנט, איך האב נישט געוויקט פון וואס מען דארף זיך היטן. איינער - א קרוב משפחה - האט מיך אויסגענוצט פאר עבירות ביז איך אליינס בין שוין פארדרייט מיט די עבירות אז עס איז מיר נמאס דאס לעבן, איך בין צעפראכן פֿחרם הנשבר.

הייליגער באשעפער, זיי מיר מוחל אויף מיינע שלעכטע מעשים וואס איך טו. איך טו תשובה מיט מיין גאנצע הארץ און איך זאג דיר צו אז איך גיי מער נישט זינדיגן, איך בעט דיר העלף מיר איך זאל אלעס פארגעסן, פארמעק מיין עבירה; איך זאל פארגעסן וואס איז געווען און אנהויבן א נייע לעבן.

לייג צו דייע אייגענע תפילות, קארג נישט קיין דיבורים - וועט עס ארויסגיין פון דיר. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר סלק א, סימן ד) ווען א מענטש זינדיגט ווערן די עבירות אריינגעקריצט אין זיינע ביינער, אזוי ווי עס שטייט (יחזקאל לב, כז): "ותהי עונתם על עצמותם", און דאס הרג'עט דעם מענטש. אזוי ווי עס שטייט (תהלים לד, כב): "תמותת רשע רעה", דאס רשעות פונעם מענטש טוט אים הרג'ענען; אבער ווען א מענטש איז זיך מתודה פארן אייבערשטן, ער דערציילט פארן אייבערשטן יעדע זאך וואס ער האט געטון און בעט דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אים, דורכדעם גייען ארויס אלע עבירות פון זיינע ביינער.

צווייטנס, זאלסטו איבערגעבן פאר די פאליציי דעם מגול ומשחת וואס האט דיר גע'הרג'עט דיין לעבן.

דורךדעם וועסטו מקים זיין די מצוה פון (דברים כא, כא): "ובערת הרע מקרבך, וכל ישראל ישמעו ויראו"; האב נישט קיין שום רחמנות אויף אים! איינער וואס טוט עבירות מיט קינדער דארף מען איינשפארן אין תפיסה פארן לעבן, אן קיין רחמנות, עס איז נישטא קיין שום לימוד זכות אויף דעם. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות נאוף חלק ב', סימן ח): "אסור ללמד זכות על זה שעבר על משכב זכר", אויף אזא מענטש טאר מען נישט מלמד זכות זיין; זיי דארף מען איינשפארן אין תפיסה פאר זייער גאנץ לעבן און דארט זאלן זיי אויסגיין.

ביי א מנוול איז נישטא קיין רחמנות און מען טאר אויף זיי נישט רחמנות האבן. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (ילקוט שמעוני שמואל א' פרק טו, סוף רמז קכא): "כל שהוא רחמן על אכזרים, לסוף נעשה אכזר על רחמנים", ווער עס האט רחמנות אויף אכזרים וועט צום סוף ווערן אן אכזר אויף וועם מען דארף רחמנות האבן; מוהרא"ש זאגט: "א שאד אז די רעגירונג געבט נישט אויף דעם קיין טויט שטראף", ווייל די אלע קינדער וואס פאלן קרבנות פאר די מנוולים וואקסן אויף בעלי מומים און אזוי פארבלייבן זיי במשך זייער גאנץ לעבן, השם ישמרנו. עס איז נישטא קיין שום רפואה אויף דעם; קיין שום טערעפיסט, דאקטער וכדומה - קען דאס נישט היילן, נאר אז מען געמט דעם רבינ'ס עצות.

נאך אן עצה איז דא פון רבי'ן ארויס צו קריכן פון די בלאטע וואו דו ליגסט נעבעך, דאס איז לערנען משניות. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות תר"ן, סימן יט): "אפילו אותן

האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן, אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי בן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך", וועט ער סוף כל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

מוהרא"ש זכרנו לברכה זאגט, ער האט מקובל פון אנשי שלומינו אז דער שיחה גייט ארויף אויף ת"י פרקים משניות. אפילו איינער וואס איז נעבעך אריינגעפאלן אין שמוציגע מעשים, אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות - וועט אים די תורה ארויסנעמען פון זיינע נישט גוטע מעשים.

ווען דער רבי האט געזאגט דעם שיחה הנ"ל - ווי גרויס תורה איז, האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן "צי דאם איז אויך געזאגט געווארן פאר איינעם וואס איז אראפגעפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן", האט אים דער רבי געזאגט: "דו ווייסט ווי

גרויס דער פֿתח פֿון תּוֹרָה איז? תּוֹרָה איז הַעֲכָעֵר פֿון אַלֶּעס, תּוֹרָה איז בְּתַפְאֶרֶת און בְּרִית איז בִּיסוּד", דאס הייסט, אפילו דער מענטש וואס האט פֿונג געווען בבִּרִית, ער האט קאליע געמאכט דעם יסוד וכו', אויב וועט ער לערנען יעדן טאג די הייליגע תּוֹרָה וואס איז בְּתַפְאֶרֶת, וועט ער אלעס מתקן זיין און ווערן אן ערליכער איד! (תני מוה"ר"ו, סימן תקעג).

אויב דו וועסט אנגעמען די צוויי עצות מיט אן ערנסטקייט, דו וועסט יעדן טאג גיין אביסל התבודדות און אויך זיך באפלייסן אין לערנען משניות - וועסטו זוכה זיין ארויס צו קריכן פון דיין פארדרייטע לעבנסשטייגער.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תשב

מוז מען גיין אין פעלד צו מאכן התבודדות, אדער נישט?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אביסל צעמישט איבער וואס עס מיינט התבודדות. פון איין זייט האב איך געהערט פונעם ראש ישיבה שליט"א אז מוה"רא"ש פלעגט פארן צו "מארין פארק"² מאכן דארט התבודדות; זעט אויס אז מען

ב. א גרויסע פארק ביי די ברעגעס פון ברוקלין, ניו יארק.

דארף באשטימען א פלאץ וואו צו מאכן התבודדות, פון די אנדערע זייט מאכט מוהרא"ש הוזהר פון די וואס דינגען א טענדער ארויסצופארן איינמאל א וואך, דאנערשטאג, צו גיין אין וואלד רעדן צום אייבערשטן, מוהרא"ש פלעגט זיך אויסדרוקן: "און וואס וועט זיין ביז דאנערשטאג?" און דער ראש ישיבה זאגט אויך פסדר אז מען קען מאכן התבודדות סיי וואו אימער מען איז.

אפשר קען מיר דער ראש ישיבה שליט"א דאס אויסקלארן? א גרויסן
יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת דברים, ז' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט אונז מנגלה געווען (לקוטי מוהר"ן חלק
א, סימן נב) אויף דעם וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן
(אבות ג, ד): "רבי חנינא בן חכינאי אומר, הנעור בפלילה וכו'"
- מוהרא"דיגע סודות וואס מען איז זוכה ווען מען איז זיך
מתבודד. דער רבי טייטשט אויס דעם גאנצן מאמר אויף
התבודדות. "הנעור בפלילה", ווען מען איז אויף ביינאכט,
מען איז זיך מתבודד און מען שמועסט זיך אויס דאס הארץ
מיטן אייבערשטן, "ותמתך בדרך יחידי", מען גייט התבודדות
ביינאכט אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, ווייל
דער עקר שלמות פון התבודדות איז - אז מען זאל גיין
אויף א פלאץ וואו קיינער געפונט זיך נישט, און דארט זאל

מען זיך אויסרעדן, אויסשמועסן און דערציילן אלעס פארן אייבערשטן. "ומפנה לבו לבטלה", ער איז זיך מבטל אינגאנצן צום אייבערשטן, ער טראכט נישט פון זיינע זאכן, נאר ער לידיגט אויס זיין הארץ; דורכדעם איז ער זוכה צוצוקומען - "הרי זה מתחייב בנפשו", צו אזא מדריגה, אז ער ווערט נבלל אינעם אייבערשטן וואס איז א חיוב המציאות.

דער יסוד היסודות אין חסידות ברסלב איז התבודדות. קיינער מאכט נישט חזק פון גיין אין פעלד רעדן צום אייבערשטן, מען קען נישט קריגן אויפן רבינ'ס ווערטער פון גיין התבודדות אין פעלדער און אין וועלדער. דער רבי האט בפירוש געזאגט: "איך האב געוואלט מיינע מענטשן זאלן זיך דרייען אויף פלעצער וואו מענטשן קומען נישט אן דארט".

מוהרא"ש פלעגט אוועק מאכן דאס וואס מען נעמט זיך צוזאם חברים און מען פארט צוזאמען מאכן התבודדות וכו'. ווייל שלמות התבודדות איז - ווען מען גייט איינער אליין; קיינער הערט נישט און ווייסט נישט וואו מען געפונט זיך, מען גייט אליינס מיטן אייבערשטן. מה שאין כן ווען מען גייט צוזאמען - איז דאס א שפיל; דער שרייט הויך, קומט דער צווייטער און שרייט נאך העכער, קומט דער דריטער וכו'; אזוי אויך אויב מען האט נישט קיין פעלדער און וועלדער, מען וואוינט אין שטאט - זאל מען נישט זוכן תירוצים נישט צו גיין התבודדות און ווארטן

אויף ליל שישי זיך צאמצומנעמען וכו', נאר מען דארף זיך מתבודד זיין וואו מען שטייט און וואו מען גייט. אבער אז מען קען טרעפן א פלאץ וואו מענטשן דרייען זיך נישט און דארט זיך מתבודד זיין - איז נישט שוין דאס אנוועק צו מאכן.

מוזקרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט, ווען ער איז מקורב געווארן צום רבי'ן אלס בחור ביי די זעכצן יאר, פלעגט ער אסאך גיין אין פעלדער און אין וועלדער רעדן צום אייבערשטן. אין אנהויב האט ער זייער מורא געהאט צו זיין איינער אליינס אין וואלד, אויך האט ער מורא געהאט פון די חיות וכו', און עס איז אים זייער שווער געווען, האט ער זיך אונטער געזינגען די ווערטער: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם", ער האט דאס גע'חזר'ט אן א שיעור מאל ביז ער האט שוין נישט געהאט קיין שום פחד פון קיינעם, פון דעם איז געווארן די שיינע ניגון אויף די ווערטער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיינע וועגן.

תשג

וואס טו איך אז מיין ניקטע איז מיר אזוי שטארק מצער?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב באקומען דעם ענטפער איבער די שאלה וואס איך האב געפרעגט וועגן מיין ניקטע וואס רעדט מיט מיין מאן², א גרויסן יישר פח פאר אלע עצות און חיזוק וואס איר האט מיר געשריבן, און בכלל דארף איך געבן א גרויסן יישר פח ספעציעל פאר די שיעורים פאר פרויען וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט, וואס האט מיר אזויפיל מחזק געווען און געהאלפן אין אספעקטן.

איך מיין אבער אז איך האב זיך נישט גענוג גוט ארויסגעברענגט אין מיין פריערדיגע שאלה. איך האב נישט קיין שום טענות אויף מיין מאן, ער איז זייער וואויל, ער פארשטייט מיין צער און ער פרובירט מיר צו העלפן דאס מערסטע וואס מעגליך. מיין פראבלעם איז נאר מיט מיין ניקטע, וואס רעדט און לאכט פסדר צו מיין מאן; כאטש וואס ער מאכט זיך בכלל נישט וויסנדיג פון איר.

ביי מיין שוויגער הייס איך די סענסעטיווע שגור, דעריבער גייט קיינעם נישט אן אז די אייניקל איז מיר אזויפיל מצער. מיין מאן פארשטייט מיין צער און עס טוט אים זייער וויי, אבער דאס מערסטע וואס ער קען טון איז נאר איר צו אינגארירן, און איך פון מיין זייט קען נאר טון דאס מערסטע, צו בעטן דעם אייבערשטן ער זאל מיר העלפן.

דערנווייל גייט עס שוין אבער אן אזוי פאר א לאנגע צייט, און איך זע נישט עס זאל עפעס בעסער ווערן. איז דא נאך עפעס אן עצה וואס איך קען טון דערצו? אדער דארף איך פשוט מקבל זיין די גזירה באהבה?
יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת דברים-חזון, ח' מנחם-אב, שנת תשע"ט
לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אז אייער מאן איז מיט אייך, ער איז וואויל צו אייך און
ער העלפט אייך - זענט איר די גליקליכסטע פרוי וואס
איז פארהאנען! וואס דארף א פרוי מער פון דעם אז דער
מאן זאל איר העלפן און זיין געטריי צו איר?

דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אז עס הערשט שלום
אין שטוב, און מער פון דעם זאל אייך נישט
אינטערעסירן. עס דארף אייך נישט אנגיין וואס די משפחה
האלט פון אייך; אז אייער מאן איז וואויל צו אייך - זענט
איר א געוואונער, פארשטייט זיך אז איינמאל עס וועט אייך
נישט אנגיין - וועט מען אייך מער נישט רופן מיט דעם
טיטל וכו'.

איר שרייבט אינעם בריוו אז דאס מערסטע וואס אייער
מאן קען טון איז נאר אינגארירן, און איר פון אייער
זייט קענט נאר טון צו בעטן דעם אייבערשטן זאל אייך
העלפן; עס בלייבט אייך אפער אויך איפער אן אנדערע
זאך צו טון, דאס איז: "דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן
אויף דאס גוטס פון אייער לעבן און אויף אלע חסדים וואס
ער טוט מיט אייך". איך זע נישט קיין גזירה וואס איר

דארפֿט מִקְבֵּל זײַן, איר דארפֿט מִקְבֵּל זײַן די טובות און דאס גוטס וואס דער אייבערשטער געבט אייך - באַהבֿה; וויפיל פֿרויען וואלטן זיך געוואלט טוישן מיט אייער גזירה פון האבן א געטרייער מאן וואס העלפט און איז איבערגעגעבן?! וואס האט מען פון זיין חשוב ביי די משפחה? וואס איז דאס מעלה און וואס איז דאס מוריד?

הויבט אן דאנקען דעם אייבערשטן אויף דאס גוטס וואס איר האט, וועט דער אייבערשטער טון מיט אייך נאך גוטס. דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה פלעגט זאגן: "ווען א מענטש רעדט זיך אפ, זאגט דער אייבערשטער: 'קוקט אן דעם מענטש, איך געב אים גוטס און דאך רעדט ער זיך אפ, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט שלעכט', אבער ווען א מענטש דאנקט דעם אייבערשטן, זאגט דער אייבערשטער: 'קוק אן דעם מענטש, ער האט גארנישט אין זיין לעבן און דאך איז ער אזוי פרייליך און דאנקבאר, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט גוט', און מען געבט אים א גוטע לעבן".

מיט דעם טייטשט מוהרא"ש דעם פסוק (תהלים עם פירוש תהלות נתן, באפיטל קלו): "הודו לה" דאנקט דעם אייבערשטן, "בי טוב", לויבט דעם אייבערשטן אויף זיין גוטס, "בי לעולם חסדו", - וועט ער מאכן נאך גוטס אויף אייביג.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

תשד

ווען וועל איך שוין א חתן ווערן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך לערן טאקע אין ארץ ישראל, אבער איך בין א תלמיד אין אייער ישיבה, איך פריי זיך אזוי שטארק מיט יעדן דיבור, מעשה און שמועס פון הייליגן רבין, איך בין מקושר צום הייליגן רבין.

איך דאנק דעם אייבערשטן וואס האט מיר מגלה געווען א נייע לעבן, יעדע שיעור פונעם ראש ישיבה שליט"א ברענגט מיך גענטער צום אייבערשטן און פרישט מיך אויף פונדאסניי. דער ראש ישיבה שליט"א ווייסט גארנישט וויפיל טויזנטער תלמידים ער פארמאגט איבער די וועלט וואס הערן די שיעורים און לעבן אויף די שיעורים.

איך בין א בחור פון ניינצן יאר אלט און איך בין זייער צעבראכן אז איך האב גאכנישט געטראפן מיין שידוך. רוב פון מיין שיעור אין ישיבה האבן שוין חתונה געהאט, און יעדעס מאל איך דערמאן זיך אז איך בין נאך א בחור - ווער איך גאכאמאל צעבראכן.

איך בין געווען דעם פארנאנגענעם יאר חמשה עשר באב אין יבנאל, איך האב אויסגעזאגט גאנץ תהלים ביים ציון פון מוהרא"ש, דערווייל ווארט איך אבער נאך אז די הבטחה און ישועה זאל אַנקומען.

איך דארף האבן חיווק און הדרכה ווי אזוי זיך צו דערהאלטן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת דברים-חזון, ח' מנחם-אב, שנת תשע"ט
לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך שטארקן נישט צו ווערן מיואש;
אז דו וועסט בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג ברחמים
ובתחנונים וועסטו זוכה זיין צו טרעפן דיין שידוך בקרוב.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות רחמנות, סימן יא): "על ידי
בקשת רחמים, זוכה לעשות שידוכים טובים והגונים",
דורך תפילה איז מען זוכה צו טון גוטע שידוכים; דאס איז
די עצה סיי פאר א בחור און סיי פאר א מיידל וואס ווארטן
אויף זייער שידוך, מען זאל בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער
באשעפער, העלף מיר איך זאל טרעפן מיין ריכטיגע שידוך
שנעל און גרינג", ווייל מיט תפילה קען מען אלעס פועלן.

עס איז דא זייער שיינע תפילות פאר בחורים און מיידלעך
אינעם ספר: "דיין שידוך וועט אנקומען" (אייבערנעמייטשט
פונעם ספר "מציאת הזיווג"), איך וועל דיר דא אראפברענגען
א שיינע תפילה וואס מוהרא"ש האט געמאכט פאר בחורים
מתפלל צו זיין פאר א שידוך, וואס אויב מען זאגט די
תפילה איז מען זוכה צו טרעפן די שידוך:

"רבוננו של עולם, הייליגער באשעפער, העלף מיר אז איך
זאל שוין זוכה זיין צו טרעפן א גוטע שידוך, איך

זאל זוכה זיין חתונה צו האבן שנעל און גרינג און נישט דארפן ווארטן מער אזוי לאנג.

הייליגער באשעפער איך ווייס אז איך האב זיך נישט אויפגעפירט ווי עם דארף צו זיין, און אז איך בין נישט אייביג געווען אזוי וואויל און ערליך. איך בעט דיר אפער, רבונז של עולם, אז דו זאלסט נישט קוקן אויף דעם און צוליב דעם צוריק האלטן מיין שידוך. זיי מיר מוזל אויף אלעס וואס איך האב נישט גוט געטון, און העלף מיר אז איך זאל שוין שנעל חתונה האבן, און דאס וועט מיר העלפן און ראטעווען אז איך זאל מער נישט טון קיין עבירות און איך זאל שוין זיין וואויל און ערליך.

וואס זאל איך טון, רבונז של עולם? פון מיין זייט בין איך גרייט חתונה צו האבן היינט נאכט! וואס קען איך טון אז איך האב נאכנישט געטראפן מיין שידוך? איך ווארט און איך ווארט און איך בעט דיר שוין אזוי לאנג אז איך וויל שוין חתונה האבן, און דערנוויל איז עם נאכנישט אנגעקומען.

די חו"ל זאגן אינז אז ווען איינער האט חתונה גאך די צוואנציג יאר, וועט ער שוין זיין גאנץ לעבן טראכטן פון עבירות, און דו זאגסט אויף אזא מענטש אז זיינע ביינער זאלן צוגיין. פארנוואס זאל מיר קומען אזא הארבער עונש אז איך זאל מיין גאנץ לעבן טראכטן פון עבירות, און אז מיינע ביינער זאלן צוגיין? וואס בין איך דען שולדיג?

פארנואס קומט עס מיר? איז מיר נישט גענוג די שרעקליכע
פיינ און ווייטאג וואס איך האב פון דעם אליין אז איך האב
נאכנישט חתונה געהאט?

הייליגער באשעפער העלף מיר אז איך זאל זוכה זיין צו
האבן סבלנות און געדולד, און אויסווארטן מיט
רואיגקייט ביז איך וועל שוין זוכה זיין חתונה צו האבן.
העלף מיר אז איך זאל נישט האבן קיין קשיזות אויף דיר.
העלף מיר אז איך זאל גלייבן מיט א שטארקע אמונה אז
דו טוסט אלעס נאר צום גוטן, און יעדע זאך האט א
פונקטליכער חשבון, און מיט דעם זאל איך זיך שטארקן
און נישט זיין אזוי צופראכן פון מיינע שוועריקייטן.

הייליגער באשעפער, נאר דו קענסט מיר פארשטיין! נאר
דו ווייסט מיינע געפילן! ווי אזוי איך שפיר זיך
אזוי פארשעמט און דערנידערט פון מיר אליין! אז אלע
מיינע חברים האבן שוין חתונה געהאט און נאר איך בין
געבליבן אליין! העלף מיר אז די בזיונות זאלן זיין פאר
בפירת עוונות אז מיט דעם זאל איך אפקומען אלע מיינע
עבירות, איך זאל מער נישט דארפן ליידן אזויפיל און איך
זאל שוין זוכה זיין חתונה צו האבן בקרוב.

איך ווייס און איך גלייב, הייליגער באשעפער, אז דו וועסט
מיר זיכער נישט פארלאזן. סוף פל סוף וועל איך זוכה
זיין חתונה צו האבן. און דערפאר פֿעט איך דיר, רבוננו של
עולם, אז ווען איך וועל שוין חתונה האבן זאל איך זוכה

זיין צו האבן א גוטע שלום בית, איך זאל זיך קיינמאל
 נישט קריגן אינדערהיים, עס זאל שטענדיג הערשן ביי אויני
 אהבה ואהנה ושלום ורעות, מיר זאלן זיך ליב האבן און
 האבן א גליקליך לעבן אינאיינעם, און איך זאל זיך קיינמאל
 נישט דארפן גט'ן חס ושלום.

העלף מיר אז איך זאל שטענדיג זיין א נתרן, איך זאל
 אייביג מנוחר זיין און נישט זיך קריגן נאר שטענדיג
 ארויסהעלפן. מיר זאלן האבן א פרייליכע הויז, עס זאל זיך
 שפירן די שמחה אין די לופט ביי אויני אינדערהיים. איך
 זאל זוכה זיין צו האבן געזונטע און ערליכע קינדער, איך
 זאל זיי אויפציען אויפן ערליכן אידישן וועג און זען אסאך
 אידיש נחת פון זיי. מיין שטוב זאל זיין אפן פאר אנדערע
 אידישע קינדער אריינצונעמען אורחים און צו טון אסאך
 צדקה און חסד.

הייליגער באשעפער, געם אן מיין תפלה, און העלף מיר
 שוין, אין זכות פון אלע צדיקים ובפרט אין די
 זכות פון הייליגן רבי'ן רבינו נחמן בן פינא זכותו יגן עלינו,
 [און אין זכות פון רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותו
 יגן עלינו, וואס האט געמאכט די תפלה], אמן בן יהי רצון".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט מצליח זיין אין אלע
 דינע וועגן.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תְּקוּן הַבְּלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד
לְכַלְלִיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲמָרֵם בְּכָל יוֹם

יְסֻדוֹ תְּקַנּוּ וְגִלוּ, וְצוּהָ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגָּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֵסְלָב
זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

קוֹדֶשׁ הַדְּבִטָּה

דוֹכַל הַקּוֹדֶשׁ

תקון הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר,
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם
נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו,
שגלה תקון זה.

לבו נרננה ליהודה גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
גריעה לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו עליידי שהוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז.

מכתם לדוד שמרני אל בייחסיי בך: אמרת ליהוה אדני
אתה, טובתי בלעלייך: לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי בלחפציכם: ירבו עצבותם אחר מהרו, בלאסוף
נספיהם מדם, ובלאשא את שמותם על שפתי: יהוה מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: חבלים נפלתי בנעימים,
אפנחלת שפרה עלי: אברך את יהוה אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני בלאמוט:
לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשירי ישפן לבטח: כי לא תעזב

תקון הקללי

נפשי לשאול, לא־תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את־פניך נעמות בימיך נצח:

לב.

לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁר־י נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁר־י אָדָם,
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֵוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הִתְרַשְׁתִּי
כְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׂאנְתִי כָּל־הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וּלְיָלֵלָה תִּכְבֵּד עָלַי
יָדְךָ, נִהַפְּךָ לְשֹׂדֵי בְּחַרְבֵּנִי קוֹץ סֵלָה: חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנֵי
לֹא־כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאתָ
עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסֵד אֵלֶיךָ לְעַת מְצֵא,
רַק לְשֹׁמֵף מִים רַבִּים אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: אַתָּה סֹתֵר לִי* מִצַּר
תִּצְרַנִּי רְנִי פֶלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ
תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבֵּין
בְּמַתְגַּוְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: רַבִּים מְכַאוֹבִים
לְרָשָׁע, וְהַבּוֹשֵׁחַ בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: שְׁמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא.

לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְדָּמְתוּ
יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחַיֵּהוּ וְיִאֲשֶׁר בְּאָרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ
בְּנֶפֶשׁ אִיבּוֹ: יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עַרְשׂ דְּוַי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֹת
בְּחַלּוֹ: אֲנִי־אָמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי, רַפָּאָה נִפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ:
אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת,

אחר 'אתה סתר לי' - צריך להפסיק מעט (עיינ בלקו"מ ח"א סי' רי"ג)

תקון הקללי

שׁוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶנּוֹן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: יַחַד עָלַי
יִתְלַחֲשׂוּ כָּל-שִׁנְאָי, עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: דְּבַר-בְּלִיעַל יִצּוֹק
בוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר-בְּמִתְחַתִּי
בוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגִּדִיל עָלַי עֵקֵב: וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימְנִי,
וְאֲשַׁקֵּמָה לָהֶם: בּוֹזֵאת יַדְעֵתִי כִּי-חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא-יָרִיעַ אֵיבִי
עָלַי: וְאֲנִי, בְּתַמּוֹי, תִּמְכַּת בִּי, וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מ.ב.

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קִנְחָ: כְּאֵיל תִּעְרַג עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם, כֵּן
נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צָמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים
לֹאֵל חַי, מְתֵי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי
לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל הַיּוֹם, אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּהַר, אֲדַדְדִם עַד-בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוֹנֵג: מִהַתְּשַׁתּוּחָחִי נַפְשִׁי
וּתְהַמֵּי עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:
אֱלֹהֵי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן,
וְחַרְמוֹנִים, מִהַר מְצַעַר: תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ,
כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְנִגְיֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ: יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה חֲסִדּוֹ וּבִלְיִלָּה
שִׁירָה עִמּוֹ, תִּפְקֹה לֹאֵל חַיִּי: אוֹמְרָה לֹאֵל סְלַעֵי לְמָה
שָׁכַחְתָּנִי, לְמָה קִדְרָה אֵלֶיךָ, בְּלַחֲזֵן אוֹיֵב: בְּרָצַח בְּעַצְמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרְרִי, בְּאֹמֶרֶם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: מִהַ
תִּשְׁתּוּחָחִי נַפְשִׁי וּמִהַתְּהַמֵּי עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד
אוֹדְנִי, יִשׁוּעַת פָּנַי וְאֵלֶיךָ:

תקון הקללי

נט.

לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַפִּיִּת לַהֲמִיתוֹ: הֲצִילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמְמֵי
תִּשְׁגָּבֵנִי: הֲצִילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי יְהוּה:
בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקַרְאתִי וַרְאֵה: וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים
צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִקְיִצָּה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן כָּל־בְּגָדֵי
אֹן סֵלָה: יָשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכָּלֵב, וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: הִנֵּה יִבְיַעוֹן
בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, בִּי־מִי שִׁמְעֵ: וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: עֲזוֹ, אֱלֹהֵיךָ אֲשַׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי:
אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: אֶל־תַּהַרְגֵם פְּנֵי־יִשְׁכַּחוּ
עִמִּי, הִנֵּיעֲמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: חַטָּאת־פִּימוֹ דְּבַר־
שִׁפְתֵימוֹ וַיִּדְכְּרוּ בְּגֵאוֹנָם, וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: כִּלְהַ בְּחִמָּה,
כִּלְהַ וְאִינָמוֹ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב, לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
סֵלָה: וַיִּשְׁבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכָּלֵב, וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: הִמָּה יִנִּיעוֹן
לְאָכַל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזֶךָ, וְאֲרַנֵּן לְבַקֵּר
חֲסָדֶךָ, כִּי־הִיִּיתָ מִשְׁגָּב לִי, וּמָנוֹס, בְּיוֹם צַר־לִי: עֲזֵי אֱלֹהֵיךָ
אֲזַמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז.

לְמַנְצַח עַל־יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: קוֹלִי* אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה,
קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי דַרְשָׁתִּי,

באמרוך 'אל אלהים' תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הכְּלִי

יְדֵי לַיְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה, וְתַתְּעִטֶנּוּ רֹחֵי סֵלָה: אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי,
נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַּיְלָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רֹחִי:
הֲלַעֲוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי וְלֹא־יִסֹּף לְרַצּוֹת עוֹד: הֵאֲפֵס לְנֹצַח
חֲסֵדוֹ, נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר: הַשִּׁכַּח חֲנוּת אֵל, אִם־קִפֵּץ בְּאֶף
רַחֲמָיו סֵלָה: וְאֲמַר חֲלוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיּוֹן: אֲזַכְּרֹר
מִעֲלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֲהָ: וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּהּ
וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דְּרָכָהּ, מִי־אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: אֵתָהּ הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדְעֶתָ בְּעַמִּים עֲנֹה: גְּאֻלַּת
בְּזוֹעַ עַמָּהּ, בְּנִי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: רְאוּהָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּהָ
מַיִם יַחֲלוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נְתַנּוּ
שִׁחֲקִים, אֶפְ־חֲצִצִּיף יַתְהַלְּכוּ: קוֹל רַעֲמָהּ בְּגִלְגָּל, הַאִירוּ בְּרָקִים
תַּבֵּל, רַגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: בַּיָּם דְּרָכָהּ וּשְׁבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים,
וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נוֹדְעוּ: נַחֲיֶת כְּצֹאן עַמָּהּ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ.

תַּבְּרָחָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֵתָהּ הָיִיתָ לָנוּ
בְּדָר וְדָר: בְּטָרֶם הָרִים יִדְּרוּ וַתַּחֲוִלֵּל אָרֶץ וַתַּבֵּל,
וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם אֵתָהּ אֵל: תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד־כָּא, וַתֹּאמֶר
שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר,
וְאֲשִׁמוּרָה בַּיְלָה: זָרְמָתָם, שָׁנָה יְהִי, בַּבֶּקֶר כְּחֲצִיר יַחֲלֶף:
בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וַחֲלֶף, לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלֵנוּ בְּאִפְהָ,
וּבְחֲמָתָהּ נִבְהַלְנוּ: שֵׁת עֹנֵתֵינוּ לְנִגְדָהּ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֵיהָ:

תקון הקללי

כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנּוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹהֶנּוּהָ: יָמֵי שְׁנוֹתֵנוּ
בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עָמַל
וְאֹנָן, כִּי גַז חֵישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדֵעַ עֵז אַפָּךָ, וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרַתְךָ:
לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַיּוֹדֵעַ, וְנָבִיא לְבַב חֲכָמָה: שׁוֹבָה יְהוָה
עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עִבְרִיךָ: שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסֻדָּךָ, וְנִרְנְנָה
וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: שִׁמְחָנוּ בַיּוֹמֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:
יִרְאָה אֶל־עִבְרִיךָ פִּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה.

הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ
זְמִירוֹלוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ
יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בַּקֶּשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדִּד:
זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: זָרַע אֲבָרָהֶם
עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר
בְּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל
נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶ: וַיִּתְהַלְּכוּ
מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׁקֶם
וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל מִטְהַלְּחֵם שָׁבָר: שָׁלַח לַפְּנֵיהֶם
אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף: עָנּוּ בַּכֶּבֶל רָגְלוֹ בְּרוּל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
עַד עַתָּה בָּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהוּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ

תקון הכללי

משל עמים ויפתחהו: שמו ארון לביתו ומשל בכל־קנניו:
לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא ישראל מצרים ויעקב
גר בארץ־חם: ויפר את־עמו מאד ויעצמהו מצריו: הפך
לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן
אשר בחר בו: שמו־כם דברי אתותיו, ומפתים בארץ חם:
שלח חשד ויחשיד ולא מרו את דברו: הפך את מימיהם
לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלביהם:
אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: נתן גשמייהם ברד, איש
להבות בארצם: ויך גפנם ותאנתם, וישבר עץ גבולם: אמר
ויבא ארבה, וילק ואין מספר: ויאכל כל־עשב בארצם,
ויאכל פרי אדמתם: ויך כל בכור בארצם, ראשית לכל־אונם:
ויציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו בושל: שמת מצרים
ביצאתם, ביינפל פחדם עליהם: פרש ענן למסד, ואש להאיר
לילה: שאל ויבא שליו ולחם שמים ישביעים: פתח צור
ויזובו מים, הלכו בציות נהר: כי זכר את־דבר קדשו,
את־אברהם עבדו: ויציא עמו בששון, ברנה את בחיריו:
ויפגן להם ארצות גוים, ועמל לאמים יירשו: בעבור ישמרו
חקיו ותורתיו ינצרו, תללויה:

קלו.

על נהרות בכל שם ישבנו, גם־בכינו בוכרנו את־ציון: על
ערכים בתוכה תלינו פנרותינו: כי שם שאלונו שובינו
דברי־שיר, ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: איך נשיר
את־שיר יהוה, על אדמת גבר: אם־אשכחך ירושלים תשכח

תקון הקללי

ימיני: תדבק לשוני לחכי, אם לא אזכרכי, אם-לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדם את
יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת-בבל
השדודה, אשרי שישלם-לך את-גמולך שגמלת לנו: אשרי,
שיאחו ונפיץ את-עלליך אל הסלע:

קג.

הללויה, הלל-אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורתיו, הללוהו פרב גדלו: הללוהו בתקע שופר
הללוהו בגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים
וענב: הללוהו בצלצלי-שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: כל
הנשמה תהלל יה, הללויה:

אחר שסיים תהלים, יאמר שלשה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעזם בעת צרה:
ויעזרם יהוה ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם פי חסו בו:

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ישעי' אלכסנדר איידלים

ווגתו

מרים ראציל,

וילדיהם

לאה, נחמן נתן, רייזל,

חי' פריידא, ישראל דוד

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל

משאלות לבם לטובה ויתברכו

מפי עליון בבני חיי ומוזני

רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יעקב יוחנן איידלים

ווגתו

רבקה מירל

ובתם חי' אסתר

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומוזני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יקותיאל יהודה איינהארן,

ווגתו אידל לאה,

וילדיהם חנני' יום טוב ליפא,

חי' גנעסא

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומוזני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם יצחק

אייזנער

ווגתו

בילא

ובנם

יואל

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומוזני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שאוּל חיים איינהארן,
 וזוגתו מרים בריינא,
 וילדיהם יואל יוסף ומשפ',
 נתן נחום ומשפ', מאיר שלמה ומשפ',
 יקותיאל יהודה ומשפ', שמעון ומשפ',
 משה מרדכי ומשפ', נחמן ישוע,
 גנעסא חנה גאלדא

הקדוש ברוך הוא ימלא
 את כל משאלות לבם לטובה
 ויתברכו מפי עליון
 בבני חיי ומזוני רוויחא,
 ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
 מכל יוצאי חלציהם,
 אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משה מרדכי איינהארן,
 וזוגתו בלומא יוכבד, ובנם
 נחמן נתן

הקדוש ברוך הוא ימלא
 את כל משאלות לבם לטובה
 ויתברכו מפי עליון
 בבני חיי ומזוני רוויחא,
 ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
 מכל יוצאי חלציהם,
 אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

רפואה שלימה

עבור

יואל בן דבורה אסתר

הקדוש ברוך הוא ישלח לו
 רפואה שלימה לכל רמ"ח
 איבריו ושם"ה גידיו,
 ויאריך ימים בבריאות השלמה
 בטוב ובנעימים.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אשר דוב אינדארסקי
 וזוגתו טויבא רבקה,
 וילדיהם אליעזר שלמה,
 שמעון, אדל, חיה דבורה

הקדוש ברוך הוא ימלא
 את כל משאלות לבם לטובה
 ויתברכו מפי עליון
 בבני חיי ומזוני רוויחא,
 ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
 מכל יוצאי חלציהם,
 אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ראובן בירנבוים
ווגתו
חיה חמישה
וילדיהם
מלכה, אליעזר שלמה,
שמואל, נחמן חיים, צפורה,
יואל, רייכל
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מונשה איצקאוויטש
ווגתו **חיה שבע,**
וילדיהם **שמואל דוד, ישראל יוסף,**
רויזא בלומא, פיגא, צבי דוב
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.
זכור אלקים את נשמת אבי מורי
ר' צבי דוב בן ר' אברהם משה הלוי
תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

דוד דייטש
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.
זכור אלקים את נשמות
ר' יעקב ישורון חיים בן ר' אלעזר
עליו השלום
ר' שלמה יוסף חיים בן ר' אברהם יעקב
עליו השלום
תהא נשמתם צרורה
בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יוסף ברילל
ווגתו
אסתר
וילדיהם
ליבא, יוטל, אשר אנשיל,
טויבא לאה, שרה
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

הלל זוייס
ווגתו
שרה רבקה אסתר
וילדיהם
סאביל, נחמן נתן,
אליעזר שלמה
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מרדכי אהרן חיים
היילפרין
ווגתו
יוטא פערל
וילדיהם
נתנאל, יחזקאל שרגא,
חי' אסתר, נחמן נתן
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם אליהו
זעלקאוויטש
ווגתו
ריסא
ובתם
אדל
הקדוש ברוך הוא ימלא את
כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי
ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות
רוב נחת דקדושה מכל
יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

נח צבי זוייס
ווגתו
רחל לאה
ובנם
נחמן נתן
הקדוש ברוך הוא ימלא את
כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי
ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות
רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

נחמן שמואל
יאקאבאוויטש

ווגתו
אסתר
וילדיהם

שלום יעקב, חיים מאיר, לאה,
פיגא, הינדא רחל, אברהם
יהודה, איידל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יעקב יאקאבאוויטש

ווגתו
ברכה פיגא
וילדיהם

חי' אסתר, הינדא רחל
הקדוש ברוך הוא ימלא את
כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי
ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות
רוב נחת דקדושה מכל
יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

זאב סרולאוויטש

ווגתו
מרים
וילדיהם
חנה חי', מרדכי

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

הרוצה בעילום שמו

הקדוש ברוך הוא ימלא
כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**שמעון זאב
פאללאק**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משה יהודה עקשטיין

**וזוגתו
רחל
ובתם
פיגא**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משולם נחמן פינטער

**וזוגתו
תמר
וילדיהם**

פיגא, אסתר, אדל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שמעון גרשון

פארטוגאל

**וזוגתו
רבקה**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יעקב שאול פיש

ווגתו

שרה

וילדיהם

אליעזר שלמה, מירל

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אהרן ישראל פיש

ווגתו

חנה זיסל

וילדיהם

אליעזר שלמה, ישעי'

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם אליהו פריעדריך

ווגתו

שרה הענטשא

וילדיהם

ישראל, יוסף, חי' פיגא,

נחמן נתן

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ברוך משולם זושא

פריעדמאן

ווגתו

חי' שרה

וילדיהם

אלעזר ישעי', שלום יעקב

יהושע, ישראל מנחם

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק אייזיק קאהן

וזוגתו

ביילא מרים

וילדיהם

צבי אלימלך, אליעזר, אהרן,

נחמן נתן, יעקב יודא

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אליהו ציג

וזוגתו

מלכה

וילדיהם

יכט, יוסף, שרה פיגא

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

נחמן נתן קרוים

וזוגתו

מרים חי'

וילדיהם

אליעזר שלמה, אברהם

מאיר, פיגא, נעכא

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם אליהו קנאלל

וזוגתו

פיגא

וילדיהם

מלכה, ישראל, אליעזר שלמה

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**ישראל מנחם
ראזענבערג**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יואל הכהן ראזענבערג

ווגתו
לאה הענדל
וילדיהם

אלטא פיגא ומשפ', מרדכי
יהודה, רבקה, משה יצחק
דוב, שלמה, אליעזר
אהרן, יוסף פינחס, נפתלי
הידצקא, שמעון

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**מרדכי ישראל משה
ראזענפעלד**

ווגתו
רויזא רבקה
וילדיהם

יוסף אשר, חנה, יקותיאל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**יואל שרגא פיבל
ראזענוואסער**

ווגתו
רבקה
וילדיהם

יוסף, משה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק אייזיק ראטה

ווגתו

ברכה ריזל

ובנם

יעקב יודא

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יהודה ארי' ראטה

ווגתו

רחל

ובנם

יוסף

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אלחנן חיים רוטה

ווגתו

נחמה אסתר

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי
ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יואל אברהם ראטענבערג

ווגתו

גאלדא

וילדיהם

ארי', נפתלי נטע

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק רוטנער
ווגתו
חיה טשארנא רייזל

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון בכני חיי
ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שלמה רוטה
ווגתו
פריידא הענדל גיטל
וילדיהם

נחמן נתן, מלכה
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בכני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אהרן שלמה שווארץ
ווגתו
מרים ברכה
וילדיהם
אלכסנדר, שרה לאה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בכני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק משה מתתיהו
רייך
ווגתו
מלכה לאה
וילדיהם

פערל, אשר, אברהם, שפרה
ליבא, אסתר פריידא, אליעזר
שלמה, פראדל
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בכני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מנחם שטיינבערג

וזוגתו

חי'

וילדיהם

אדל, אליעזר שלמה, יוטא,

שרה, יהושע

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

חנניה יום טוב ליפא

שווארץ

וזוגתו

חי' ריזל

וילדיהם

לאה הענטשא, פערל, איסר,

מרדכי, יעקב מנחם מענדל,

שיינדיל

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מנחם זאב שטערן

וזוגתו

עטל

וילדיהם

מלכה, שמואל מרדכי, יכט,

חיים יושע, אסתר פראדל,

פייגא, חי' דבורה, שלמה אליהו

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם שטערן

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבו לטובה

ויתברך מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

אמן כן יהי רצון.

לזכות הוריו וכל משפחתו,

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מנחם זאב שטרול

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שלמה שטראה

ווגתו

פראדל

ובנם

נחמן נתן

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יואל מנחם גרשון

שניצלער

ווגתו

מלכה מאטל מינדל

וילדיהם

שרה גיטל, גאלדא

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אלעזר צבי שניצלער

ווגתו

מלכה הינדא

וילדיהם

נחמן נתן, יואל, יוטא, בת שבע

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.